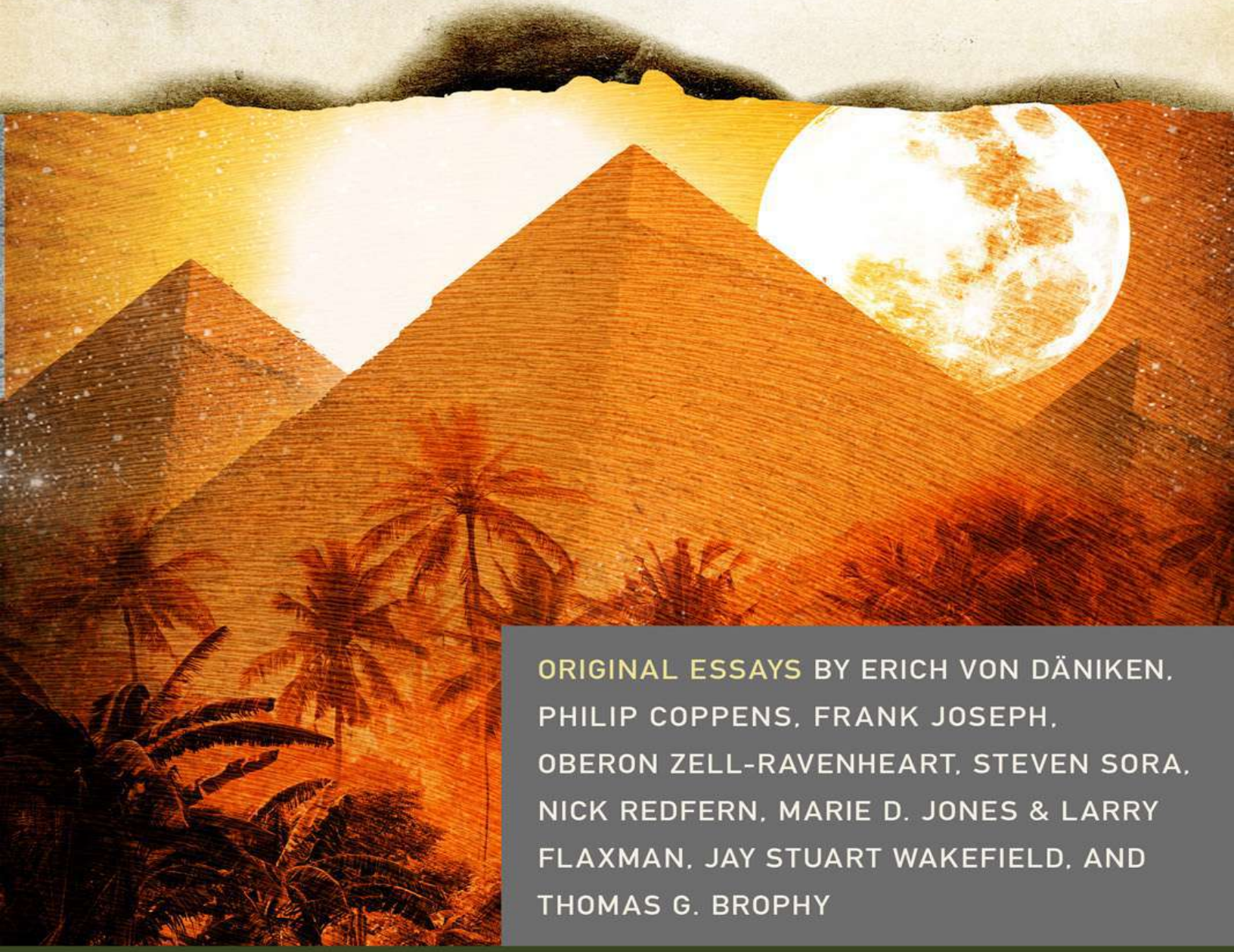
Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

EXPOSED, UNCOVERED, AND DECLASSIFIED

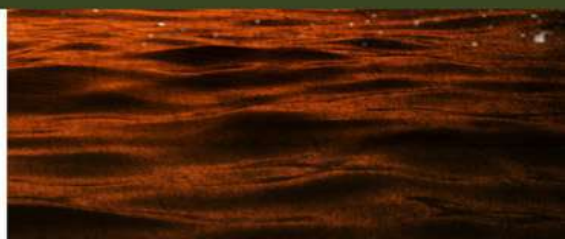

ORIGINAL ESSAYS BY ERICH VON DÄNIKEN, PHILIP COPPENS, FRANK JOSEPH, OBERON ZELL-RAVENHEART, STEVEN SORA, NICK REDFERN, MARIE D. JONES & LARRY FLAXMAN, JAY STUART WAKEFIELD, AND THOMAS G. BROPHY

LOST CIVILIZATIONS & SECRETS OF THE PAST

EDITED BY
MICHAEL PYE &
KIRSTEN DALLEY

EXPOSED, UKEŞFEDİLDİ VEDSINIFLANDIRILMIŞ:

LOSTCİVİLİZASYONLAR& SEKRETLERİPAST

Tarafından düzenlendi

Michael Pye ve Kirsten Dalley

New Page Books
A division of
The Career Press, Inc.
Pompton Plains, NJ

Telif Hakkı © 2012 Michael Pye ve Kirsten Dalley'e aittir.

Pan-Amerikan ve Uluslararası Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Bu kitap, yayıncının yazılı izni olmaksızın, kısmen veya tamamen, fotokopi, kayıt veya şimdi bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir bilgi depolama ve alma sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik hiçbir şekilde veya herhangi bir şekilde çoğaltılamaz, Kariyer Basın.

EXPOSED, UKEŞFEDİLDİ VEDSINIFLANDIRILMIŞ: L
OSTCİVİLİZASYONLAR& SAKRETLERÖFTOPAST
EDITED BYKIRSTENDCADDE
TYPESET TARAFINDANDIANAGHAZZEVİ
Kapak tasarımı Ian Shimkoviak/theBookDesigners
ABD'de basılmıştır

Bu kitabı sipariş etmek için lütfen ücretsiz 1-800-CAREER-1'i (NJ ve Kanada: 201-848-0310) arayın ve VISA veya MasterCard kullanarak sipariş verin veya Career Press'teki kitaplar hakkında daha fazla bilgi için.

The Career Press, Inc.
220 West Parkway, Unit 12
Pompton Plains, NJ 07444
www.careerpress.com
www.newpagebooks.com

Kongre Kütüphanesi Yayın Verilerini Kataloglama

Maruz kalan, ortaya çıkarılan ve gizliliği kaldırılan: kayıp medeniyetler ve geçmişin sırları / Michael Pye ve Kirsten Dalley tarafından düzenlendi.

p. santimetre.

Bibliyografik referanslar ve dizin içerir.
ISBN 978-1-60163-196-1 -- ISBN 978-1-60163-630-0 (e-kitap)

1. Parapsikoloji ve arkeoloji. 2. Coğrafi mitler. 3. Kayıp kıtalar.

4. Eski Eserler, Tarih Öncesi. 5. Atlantis (Efsanevi yer) 6. Parapsikoloji.
7. Okültizm. I. Pye, Michael. II. Dalley, Kirsten.

BF1045.A74E97 2012
001.94--dc23

2011042615

İçindekiler

önsöz

Arkeolojik Skandallar **Frank Joseph tarafından**

Kayıp Cennetler

Oberon Zell tarafından

Öbür Dünyanın Kozmolojisi: Hamlet'in Değirmeni, Yıldızlarla Yayılmış Yol ve Günlerin Sonu

Adrian G. Gilbert tarafından

Atlantis: Kayıp Walhalla Philip Coppens tarafından

Tapınaklar, Yaratıcı-Tanrılar ve Ruhun Başkalaşımı Freddy Silva tarafından

Sonik Geçmişimiz: Kadim Uygarlıklarda Ses ve Rezonansın Rolü

Marie D. Jones ve Larry Flaxman tarafından

Oppenheimer'ın Demir Yıldırımı: Eski Nükleer Silahların Kanıtı

Micah A. Hanks tarafından

Piramitlerden Pentagon'a: ABD Hükümeti ve Kadim Gizemler

Nick Redfern tarafından

Irk, Kesildi: Eski Uzaylılar ve İnsanlığın Evrimi

Scott Alan Roberts tarafından

Devlerin Çatışması: Kayıp Atlantis Irkının Anlatılmamış Hikayesi

Pat Chouinard tarafından

AB Müdahale Hipotezi: Mitlerin Arkasındaki Gerçek

Paul Von Ward tarafından

Micmac ve Picts: Uzak Kuzenler mi? Steven Sora tarafından

UFO Kültleri: Dinin Kısa Tarihi William Bramley tarafından

Sembolik Bir Manzara: Nabta Playa'nın Gizemi ve Kadim Geçmişimiz

Thomas A. Brophy tarafından

Zaman Makineleri

Erich von Däniken tarafından

dizin

Katkıda Bulunanlar Hakkında

önsöz

Atlantis. Lemurya. Mü. Cennet. Bu ünlü isimler, her zaman genişleyen, gelişen medeniyetlerin ve pastoral, ütopik iklimlerin fantastik görüntülerini getirir. Ama onlar var mıydı? Yerleşik arkeoloji topluluğu, kesin bir hayır ile yanıt vermekte hızlı olacaktır. Ancak, onlarca yıldır seslerini duyurmak için savaşanlara ek olarak, giderek daha fazla uzman öne çıkıyor ve evet, bu yerlerin aslında bir şekilde var olduğunu beyan ediyor.

Dünya sonsuza kadar ve her zaman değişiyor. Okyanus seviyeleri binlerce yıl boyunca sayısız kez yükseldi ve düştü. Deniz seviyesindeki görünüşte küçük bir değişikliğin bile yaşama şeklimizi nasıl tamamen değiştirebileceğini şimdi anlıyoruz. Öyleyse, bilgi ve tarihleriyle birlikte zamanın kumlarında veya büyük bir tufanın derinliksiz sularında kaybolmuş engin ve görkemli kültürlerin bir zamanlar var olduğuna inanmak neden bu kadar zor? Çoğu insan bu fikri destekleyecek herhangi bir somut kanıtın bulunmadığından bahseder, ancak bilmedikleri (ya da bilmeyi reddettikleri) şey şudur:*dır-dir*kanıt.

Bu koleksiyon, bazen devasa ve diğer dünya sakinleri, gelişmiş varlıklar ve uzaylılarla olası temasları, dinleri ve hepimizin paylaştığı bir geçmişten diğer kayıp bilgiler de dahil olmak üzere bu kayıp medeniyetlerle ilgili birçok soruyu araştırıyor.

Geçmişimiz olmazsa geleceğimiz olmaz. Nasıl bakacağınızı ve nereye bakacağınızı biliyorsanız, tarihe daha çok şey var. Bu uzmanların size yolu göstermesine izin verin.

— Michael Pye ve Kirsten Dalley
Ekim 2011

Arkeolojik Skandallar

Frank Joseph tarafından

Kültürel yayılmacılar, eski Eski Dünya'dan gelen denizcilerin Kuzey Amerika'yı ziyaret ettiklerine ve 1492'den önce onun tarih öncesi bin yılını etkilediklerine inanıyorlar. Kültürel izolasyoncular tarafından desteklenen geçmişin resmi versiyonlarıyla çelişiyorlar - ana akım arkeologlar böyle bir temasın hiçbir zaman gerçekleşmediğini çünkü bunu destekleyen hiçbir güvenilir kanıt olmadığını ısrar ediyor. var.

Scott F. Wolter, üniversite eğitimli bir jeolog ve St. Paul, Minnesota'daki American Petrographic Services başkanıdır. Firması, inşaat malzemelerini analiz etmekle görevlendirilmiştir ve Amerikan Laboratuvar Akreditasyonu Derneği tarafından profesyonel mükemmellik için alıntılanmıştır. Wolter'in bizi ilgilendiren incelemesinin nesnesi, Eylül 1898'de İsveçli göçmen çiftçi Olof Öhman tarafından Minnesota'nın büyük ölçüde kırsal olan Solem kasabasındaki arazisini temizlerken bulunan 200 kiloluk bir kumtaşıydı. 30 yaşında bodur bir kavak ağacının köklerine dolanmış ve düz bir şekilde yatan 30 × 16 × 6 inçlik levhanın yüzü ve bir tarafı runik yazıya benzeyen bir şeyle kaplıydı. Öhman bulgusunu en yakın kasaba olan Kensington'a getirdi ve orada yerel bankada sergilendi. Taşla ilgili gerçeği öğrenmekle ilgileniyor,

Orta Çağ İsveççesinden çevrilen nesnenin ön yüzünde şunlar yazılıdır:

> Sekiz Götalandlı ve yirmi iki Norveçli, Vinland'den çok batıya [bu] geri alma/satın alma yolculuğunda. Bu taştan kuzeye bir günlük yolculukla iki [sığınak?] yanında bir kamp kurduk. Bir gün balık tutuyorduk. Eve geldikten sonra kan ve ölümle kıpkırmızı on adam bulduk. Meryem Ana. Kötülükten koru.

Taşın yan tarafında şunlar yazılıdır: “Deniz kenarında bu adadan on dört günlük bir yolculukla gemilerimize bakmak için on adam var. Yıl 1362.[1]

Arkeologlar bunu şeffaf bir aldatmaca olarak reddetseler de, Minnesota Tarih Derneği'nde bir jeolog olan Newton Horace Winchell tarafından yapılan bağımsız testler, taşın yüzeyindeki ayrışmanın olduğunu doğruladı.

dış kısmı, yazıtının yaklaşık 500 yaşında olduğunu belirtti. "Otantik bir Runestone tarihi olan 1362 için güçlü bir destek vardı," dedi. "ve sahtekarlıktan şüphelenmek için çok az neden" sonucuna vardı.[2]Ne yazık ki, 1910 raporu, taşın gülünç bir sahtekarlık olduğunu yüksek sesle ilan eden şüphecilerin suçlamalarıyla gölgelendi. Yazıtın ortaçağ gerçekliğini doğrulamak veya kesin olarak çürütmek için daha gelişmiş teknolojik yöntemler, nesnenin analiz için Scott Wolter'a emanet edildiği 21. yüzyılın başlarına kadar geliştirilmedi. Aslında Kensington Rün Taşını hiç duymamıştı ve bu nedenle kökeniyle ilgili münakaşalara kayıtsızdı.

Fotoğrafçılığı yansıyan ışık mikroskobu, çekirdek örnekleme ve taramalı elektron mikroskobu ile kullanmaya başladı. Bu araçlar, geliştirilmesi en az 200 yıl gerektiren yüzey altı erozyonunun açık belirtilerini ortaya çıkardı. Başka bir deyişle, Kensington Rün Taşı, Olof Öhman'ın kazmasından en az bir yüzyıl önce gömülüydü. Her bir runenin bir taramalı elektron mikroskobuyla daha fazla incelenmesi, "R" harfi için üç runenin içine oyulmuş bir dizi nokta ortaya çıkardı. Taş üzerinde daha önce hiç kimsenin fark etmediği bu noktalı rünler, yalnızca bir başka yerde bulundu: İsveç kıyılarındaki Götland adasındaki kilise mezarlıklarında 14. yüzyıldan kalma mezar taşları. Kensington Rün Taşı üzerinde 14. yüzyıl tarihi yazılıdır ve metninde Götland'dan sekiz mürettebattan bahsedilmektedir. Daha az önemli olmayan bir şekilde, Wolter, “nadir,

ancak orta çağda oyulabilirdi.”[3]

*Kensington Rün Taşı, Rune Stone Müzesi'nde sergileniyor. İskenderiye, Minnesota. Fotoğrafın izniyle*eski amerikan *dergi, izin alınarak kullanılmıştır.*

Üniversite eğitimli bir jeolog tarafından kontrollü, bilimsel bir ortamda ödüllü bir laboratuvarda yapılan son teknoloji testler, Olof Öhman'ın 14. yüzyıldan kalma otantik bir anıt keşfini doğruladı. Wolter'in Amerika'nın resmi keşfinden 130 yıl önce Ortabatı'daki İskandinav kaşiflerine dair kesin kanıtının, her yerde gazete manşetlerine yol açacağı ve arkeologlar tarafından alkışlanacağı düşünülebilir. Aksine, yerel basında karışık eleştiriler alırken, Minnesota eyalet arkeoloğu Scott Anfinson ve Minnesota Tarih Kurumu'nun eski başkanı Russell Fridley, Kensington Rün Taşı'nı "İskandinavya'nın bir anıtı" olarak reddederek titiz araştırmasını küçümsedi.
sınır mizahı."[4]

Akran değerlendirmesine yönelik ricaları göz ardı edilince Wolter, Kensington Rün Taşı'nın anormal olmadığını, varlığına ilişkin daha geniş kanıtların bir parçası olduğunu göstermek amacıyla Anfinson ve Fridley gibi kişiler tarafından eşit derecede reddedilmiş olsa da, dikkatini başka bir nesneye çevirdi. Kolomb öncesi Amerika'daki denizaşırı ziyaretçilerin sayısı. Seçtiği öğe olmuştu

14 Şubat 1889'da Little Tennessee Nehri boyunca, Knoxville'in yaklaşık 40 mil güneyinde, Bat Creek'in ağzına yakın bir yerde keşfedildi. O sırada, Smithsonian Enstitüsü'nün Etnoloji Bürosu Höyük Araştırma Projesi'nin üyeleri, bölgede bozulmamış üç Kızılderili mezar yapısını kazıyordu.AD100. Bunlardan biri, 28 fit eninde ve 5 fit yüksekliğinde, dokuz insan iskeleti ile birlikte bileziğe benzeyen küçük, donmuş metal nesneler kütlesini ortaya çıkardı. Kısmen bir erkek kafatasının arka kısmının altına gizlenmiş, nispeten düz, ince bir demirli (demir oksitler içeren), kırmızımsı-kahverengi silttaşı, 4,49 inç uzunluğunda ve 2,01 inç genişliğinde ve üzerinde sekiz harfli bir yazıt bulunan, kazınmış bir parça çıkarıldı. arkeolog John W. Emmert.

Kusursuz profesyonel koşullar altında bulunduğundan ve işlendiğinden, Bat Creek Stone, bu tür keşiflerin tipik kaderi olan sahte olarak reddedilmedi veya atılmadı. Öyle olsa bile, arkeolojik sapkınlığın kanıtı olarak kabul edilemezdi -yani Kolomb öncesi zamanlardaki yabancı temasın kanıtı- bu yüzden Smithsonian arkeologları bir kez daha kanıt olmadan yazıtın M.Ö. 1821, Sequoyah, bir*metis*(karma mirasa sahip kişi—genellikle yarı Avrupalı, yarı Kızılderili) gümüşçü. Bu nedenle, Bat Creek Taşı, ABD hükümetinin kriptografi departmanı için eski bir kod kırıcı olan Henriette Mertz, nesnenin aslında İbranice ile kazınmış olduğunu fark edene kadar, önümüzdeki 80 yıl boyunca Washington DC'deki Smithsonian Enstitüsü Müzesi'nde sergilendi. harfler ve yanlış bir şekilde baş aşağı görüntülendi. Brandeis Üniversitesi'nde Yakın Doğu kültürleri ve antik diller konusunda ünlü bir bilgin olan ve yazının Sami kimliğini doğrulayan Dr. Cyrus H. Gordon ile temasa geçti.

*2. yüzyıldan kalma paleo-İbranice yazıtlı Tennessee'deki Bat Creek Taşı. Fotoğrafın izniyle*eski amerikan*dergi. İle kullanılan izin.*

Sağdan sola okur: LYHWD ("Yahudi için" anlamına gelir). Gordon, en soldaki kırık bir mektubun İbranice glif ile tutarlı olduğunu kaydetti. *mem*, bu durumda kelime şu şekilde olur: LYHWD[M] (“için Yahudiler”).[5]Yazıyı 2. yüzyılın Yahudi sikkelerindeki karakterlere benzer olarak tanıdı ve bu nedenle metni, kendine özgü harflerine dayanarak, M.Ö. AD70 ila 135. Bu zaman çerçevesi, 1970'lerin ortalarında "araştırmacılar tabletle birlikte bulunan levha bakır bilezikleri de incelediklerinde gerçekleştirilen ayrı testlerle desteklendi. Analizleri, bileziklerin yaygın olarak çinko-bakır alaşımından yapıldığını ortaya çıkardı.

45 yılları arasında Roma İmparatorluğu'nda kullanılanM.Öve 200AD”[6]Daha sonra, 1988'de, yazıtla birlikte bulunan ahşap parçalar, bir ara yıllara kadar karbon tarihlendirildi.AD32 ve 769.

Günün önde gelen arkeolojik organizasyonu Smithsonian Enstitüsü tarafından keşfedilmesine ve ilgili herkesin övülen akademik referanslarına ve üniversite eğitimli profesyoneller tarafından gerçekleştirilen laboratuvar testlerine rağmen, Bat Creek Stone ana akım arkeologlar tarafından şiddetle hileli olarak kınandı. Eseri bulan Smithsonian Enstitüsü arkeoloğu John Emmert, sahtekarlığı yapan bir alkolik olarak tanımlandığında, politik olarak doğru çıkarların sunağında kendi içlerinden birini feda edecek kadar ileri gittiler.

amirinin gözüne girmek için yazıt (bu arada 1970'lere kadar asla yapılmamış bir suçlama) - açıkça temelsiz, kötü niyetli bir girişim Dr. Gordon'un çalışmalarını gözden düşürmek.[7]2004 yılında metnin gerçekten de 2. yüzyıl İbranicesi olduğunu kabul etmeye zorlanana kadar yazıtın Sequoyah'ın Cherokee hecesi olduğu konusunda ısrar etmeye devam ettiler. Ancak yine de Kolomb öncesi kökenlerine izin vermeyi reddettiler. Şimdi tartıştıkları Bat Creek Taşı, 19. yüzyıl Masonları tarafından oyulmuş olmalı. Ancak, şüpheciler 2. yüzyıl paleo-İbranicesindeki bu kimliği belirsiz Mason uzmanlarının kim olduğunu söyleyemedi.

Herhangi bir nesnel kişi şimdiye kadar resmi şüpheciliği tamamen mantıksız bularak reddetmiş olsa da, Scott Wolter Bat Creek Stone'u damalı kariyerinin en titiz bilimsel incelemesine tabi tutmaya kararlıydı. 28 Mayıs - 29 Haziran 2010 tarihleri arasında Cherokee Kızılderili Müzesi Eğitim Direktörü Dr. Barbara Duncan'ın katılımıyla eser üzerinde bir dizi test yaptı ve ardından Üniversite kampüsündeki McClung Müzesi'ne süresiz olarak ödünç verdi. Tennessee, Knoxville. Taşın yüzeyini incelemek için yansıyan ışık mikroskobu ve mikrofoto kullanılarak petrografik gözlemler kullanıldı, ardından taramalı elektron mikroskobu (SEM) analizi yapıldı. Spot dijital kamera sistemine sahip Olympus SZX12 Zoom mikroskobu da devreye alındı. Wolter'in şu sonuca vardığı gibi:

> Yazıtın yivlerinde turuncu renkli siltli kil görmediğimiz ve buluntu anında taşın tüm yüzeyi ve yivlerin kenarları cilalı olduğu için yazıtın M.Ö. John Emmert tarafından höyüğün kazısı.... Yazıtın karakterlerinden herhangi birinde turuncu renkli, siltli kil kalıntısının tamamen yokluğu, toprak ve sert kırmızı kilden oluşan ıslak bir toprak höyüğünde yüzlerce yıllık ayrışma ile tutarlıdır.... Höyükte bulunan yazıtlı taş ve diğer tüm eserler ve kalıntılar, ölenlerin cesetlerinin höyüğün içine gömüldüğü zamandan daha genç olamaz [2. yüzyılAD][8]

Bat Creek Taşı'nın antik gerçekliği bilimsel olarak doğrulanmıştı. Şüpheciler susturuldu, ancak garip bir şekilde Wolter'in bulgularını kendileri için test etmeye ilgi göstermediler ve çalışmalarını hoş karşılamadılar.

sonucu ne olursa olsun, eski bir tartışmayı şu ya da bu şekilde çözmek için yeni bir fırsat olarak.

Norse Kensington Rune Stone ve İbranice Bat Creek Stone, tarih öncesi Amerika'yı etkileyen kültürlerin çeşitliliğini ima ettiyse, bu çeşitlilik 5 Ekim 1877'de, Nez Perce Kızılderililerinden oluşan bir grup Wallam-wat-kain'in Şef Joseph'i olduğunda güçlü bir şekilde gün ışığına çıktı. , şimdi Montana'nın kuzeyindeki Chinook yakınlarındaki ABD Süvari birimlerine teslim oldu. Gözaltındayken, boynuna asılı bir ilaç torbası çalındı. Kese birkaç sembolik öğe içeriyordu, ancak askerler arasında en çok merak edileni, her iki tarafına da alışılmadık bir yazı ile oyulmuş 1 inç karelik pişmiş kil tabletti. Sorulduğunda Şef Joseph, "tabletin ailesinden nesiller boyunca geçtiğini ve onu beyaz atalarından miras aldıklarını" açıkladı. Şef Joseph, beyaz adamların atalarının arasına uzun zaman önce geldiğini söyledi.

insanlar birçok şey.”[9]

*New York West Point Müzesi'nde Şef Joseph'in Sümer tableti. Fotoğrafın izniyle*eski amerikan*dergi.*

Nesne, o zamandan beri depolandığı New York West Point Müzesi'ne gönderildi. Geçen yüzyılın başlarında, Chicago Üniversitesi Doğu Enstitüsünde bir Asuroloji profesörü, Şef Joseph'in tuhaf yadigârını inceledi. Bir editör*Dergisi*

*Yakın Doğu Çalışmaları*Johns Hopkins Üniversitesi'nden doktora derecesine sahip olan Robert D. Biggs, senaryonun, adında birinin terfisini kutlamaya yardımcı olacak bir kurbanlık kuzunun çivi yazısı makbuzu olduğunu hemen anladı.
Enmahgalanna, Ay tanrısı Nanna'nın yüksek rahibesi olarak.[10]Aynı ay tanrısına, en ünlü tapınağının, başlangıçta E-temen-nigur(u) olarak bilinen Ur'un Büyük Zigguratı olduğu güney Irak'ta ibadet edildi. "Temelleri terör yaratan ev."[11]Hala temelde sağlam, kerpiçten yapılmış anıtsal basamaklı piramit, orijinal olarak 210 fit uzunluğunda, 150 fit genişliğinde ve 110 fit yüksekliğindeydi. Profesör Biggs, Şef Joseph'in tabletinin yaklaşık 2042 yılına ait olduğunu belirledi.M.ÖSümerler tarafından yazıldığı zaman.

Şef Joseph'in çevresinden, zamanından ve kültüründen bu kadar derinden uzaklaştırılmış bu farklı olayların, onunla küçük bir tablette ilişkilendirilmiş olması, içinde bulunduğu kesenin en kutsal eşyalarını koruduğunu öğrenene kadar inanılmaz görünüyor. Geleneksel olarak, ilaç torbaları "savaşçıya evini, nereden geldiğini hatırlatacak öğeler içeriyordu", Şef Joseph çivi yazısını tam olarak böyle tanımlıyordu. Meydan.[12]Ayrıca, tarihsel yazar Mary Gindling'in işaret ettiği gibi:

> Tablet içeriğinin sıradan doğası, sahteciliğe karşı çıkıyor. Çivi yazısının şifresi ancak 1846'da çözülebilmişti ve süreç 1877'de bile tamamlanmış olmaktan çok uzaktı, bu nedenle sözde bir sahtekarın son derece iyi eğitimli, yalnızca antik dili değil, aynı zamanda biçimini de bilen son derece iyi eğitimli bir birey olması gerekirdi. tarafından oluşturulan tabletler
> eski yazarlar.[13]

Özellikle sınır Amerika'da imkansızlık derecesinde şüpheli olan Mezopotamya'dan gelen denizciler, tarihöncemizde gerçekten dünyanın yarısını dolaşabiliyorlar mıydı?

*Georgia'nın Hearn Stone'u 2. binyıldan çevrilebilir bir metin sunuyor*M.Ö *Sümer. Fotoğrafın izniyle*eski amerikan*dergi. İle kullanılan izin.*

Bu soru, 33 yıl önce Dr. Thor Heyerdahl'ın Irak'taki inşaatını görevlendirdiğinde, en azından kısmen yanıtlandı.*Dicle*Sümer tapınak sanatında tasvir edilen bir kamış teknenin sadık bir şekilde yeniden yaratılması. Sümerlerin en azından Mezopotamya ile temelde önemli kültürel bağların bulunduğundan şüphelendiği İndus Vadisi'ne kadar geçiş için yeterli bir deniz teknolojisine sahip olduklarını kanıtlamayı umuyordu. Geç 3. binyıldan kalma pişmiş kil kayıtlarıM.Ö28 ton yük taşıyabilecek kadar büyük kamış gemilerde okyanus Sümer seferlerine belirsiz göndermeler yaptı.

1978 baharının başlarında, Heyerdahl ve uluslararası mürettebatı, yeniden yaratılmalarını Basra Körfezi'nden Pakistan'a ve Kızıldeniz'e doğru manevra yaptılar, ancak bölgedeki askeri çatışmalar nedeniyle Cibuti dışında her yerde limanları reddedildi. Hüsrana uğradı, Heyerdahl yıkıldı *Dicle*Sürekli olarak beş aydan fazla su üstünde kalmasına rağmen hala denize elverişli olmasına rağmen, 3 Nisan'da onu su hattına kadar yakarak. Böylece, Hintli liderin tabletinin 21. yüzyılın ortalarında yazıldığı sırada okyanuslar arası yolculukları mümkün kılacak olan Sümer kamış yapımının dikkate değer dayanıklılığını gösterdi.M.Ö. Sadece miras kalan hatırasını değil, Amerika'da bulunan diğer antik çivi yazısı örneklerini de açıklayan bu denizcilik teknolojisiydi.

Cherokee eseri gün ışığına çıktıktan kısa bir süre sonra, arkeolog Dr. Gunnar Thompson'a göre, “Lexington, Georgia yakınlarındaki antik taş mermi noktalarının yanında çivi yazılı bir Sümer tableti bulundu”. "Tablet Ur-Nammuk, Irak'tan ve 2040 yılına tarihleniyor.M.Ö," aynı yıl Şef Joseph'in nesnesinin.[14]Kültürel yayılmacı araştırmacı Gloria Farley, aynı eyalette bir Bayan Joe Hearn tarafından yapılan benzer bir bulgudan bahsetti:

> 1963'te, Georgia'nın kuzeybatısında, Chatahoochee Nehri'nden çok da uzak olmayan mülkünde yeni bir çiçek tarhı kazarken, küreği kurşundan yapılmış yastık şeklindeki küçük bir tablete çarpmıştı. Dr. Curtis Hoffman'a göre çivi yazısı yazısı, Enlila adlı bir yazıcının, Ur Kralı Sulgi'nin saltanatının 37. ya da 38. yılı olduğunun farkında olduğunu anlatıyor, bizim hesaplarımıza göre, MÖ 2040 civarında olacaktı. güneş tanrısı Utu'ya kurban edilmek üzere denizaşırı Amerika'ya nakledildiği anlaşılan koyun ve keçilerin satışı ve
> tanrıça Lama Lugal.[15]

Shulgi'nin yönetiminin doğru tarihleri 2029'dan 1982'ye kadardı.M.Ö. Bununla birlikte, Georgia'nın Hearn eseri ve Chief Joseph'in tableti -birbirinden yüzlerce kilometre uzakta ve birbirinden neredeyse bir asır uzakta bulunuyor- her ikisi de birbirinden 11 yıl sonrasına tarihleniyor ve böylece ortak özgünlüklerinin altını çiziyor. Paylaştıkları dönem, Kuzey Amerika'daki görünümlerine yeni bir ışık tutuyor. Arkeologlar onu Ur'un Üçüncü Hanedanlığı veya 21. ila 20. yüzyıla ait Ur III olarak biliyorlar.M.ÖBirkaç yüzyıl Sami egemenliğinden sonra Ur şehrinde bulunan Sümer yönetici hanedanı. Shulgi, Sümer tarafından şimdiye kadar genişletilen en geniş ticari bağları içeren yayılmacı bir politika ilan etti. Bu kültürün tarihinde denizciler Amerika'ya yelken açmış olsaydı, o hanedanlık döneminde olurdu. Bugün Hearn Tablet, 1831'de kurulan Georgia'nın en eski özel okulu olan LaGrange College'ın mülkiyetindedir.

Yine Neo-Sümer İmparatorluğu'na tarihlenen bir başka çivi yazılı tablet, 1978'de Ohio, Quaker City yakınlarında, keşfini New York, Ithaca'daki Cornell Üniversitesi'nde Yakın Doğu Çalışmaları profesörü David Owen'a sunan amatör bir Hintli ok ucu toplayıcısı tarafından bulundu. . Owen, antik kökenini belirledi ve metnin “Ur-e'e adlı bir adam tarafından Dumuzi ayında (Haziran ayı sonlarında) yazıldığını belirledi.
yıl (2030 dolaylarındaM.Ö)*ensi*(Karzida hükümdarı) yükseldi.”[16]bu

yazıt, Nanna'ya atıfta bulunarak Şef Joseph'in tabletine tam bir daire döndürür, çünkü Karzida ay tanrısının ikinci ibadet şehriydi.

Bu çiviyazılı öğeleri özellikle ayırt eden şey, üç tabletin de orijinal olarak Sümer olduğunu serbestçe kabul eden ana akım arkeologlar tarafından koşulsuz olarak doğrulanmalarıdır. Şaşırtıcı bir şekilde, aynı zamanda, aynı ve otomatik olarak, eşyaların Kuzey Amerika'ya modern koleksiyoncular tarafından getirildiğini varsayıyorlar, çünkü bu tür eşyalar buraya başka bir şekilde gelemezdi. Profesör Owen "[Quaker City] bulgusundan çok fazla yararlanmamamızı öneriyor, çünkü 'bu tür tabletler bu [20.] yüzyılın ilk yıllarında ABD'nin her tarafında satıldı ve çöplükler ve garaj satışları da dahil olmak üzere çeşitli yerlerde ortaya çıktı.'"[17] Ancak bu, Şef Joseph'in 1877'de, Sümer kalıntılarının iddia edilen ithalinden 20 yıldan fazla bir süre önce kamuoyuna duyurulan tabletini ya da 1850'den beri kâşifin ailesinde bulunan bir mülkte kazılan Hearn Tabletini açıklamaz. Quaker City tableti, bir Hint ok ucu kümesinin ortasında yaklaşık 2 fit derinlikten kazıldı.

— 20. yüzyılın başlarından kalma yanlış yerleştirilmiş bir biblo için pek uygun değil.

Ayrıca, bu yazar tarafından yapılan kapsamlı bir İnternet araştırması, Profesör Owen'ın belirttiği gibi (yine kanıt olmadan) 1900'lerin başlarında Amerika Birleşik Devletleri'nde gerçek çivi yazılı tabletlerdeki canlı satışların gerçekleştiğine dair herhangi bir gösterge bulamadı. Antik Sümer'den müze kalitesinde eserlerin, ciklet veya ucuz biblolar gibi büyük miktarlarda genel halka satılacağı fikri, saçma görünüyor. Profesör Owen, şaşırtıcı bir şekilde, "ABD'de birkaç yıl önce çıkarılan bazı tabletler de dahil olmak üzere, bu tür birçok Ur III tableti bulundu" şeklindeki şaşırtıcı ifşayı yaptı. Auburn, New York'ta eski bir apartmanın kalıntıları."[19] Bu buluntulara olan ilgisizliği, her birinin 20. yüzyılın başlarından ithal edildiğine dair tamamen temelsiz varsayıma dayanıyordu. Eğitimi onu kıtamızın Kolomb'dan önce tüm dış etkilere karşı dayanıklı olduğuna inanmaya programladığı için, zihni Sümer tabletlerinin Amerika'da ortaya çıkışıyla ilgili başka açıklamalara kapalıydı. Ancak onların önemini kolayca reddetmesi bile, Güney Amerika'da bulunan tamamen farklı çiviyazılı yazıtları açıklayamaz.

1959'da bir inşaat işçisi, La Paz'ın 44 mil batısındaki büyük bir devlet gücünün ritüel ve idari başkenti olan Tiahuanaco'nun İnka öncesi kalıntılarından çok da uzak olmayan bir yerde, bir Manjon ailesinin mülkü üzerinde yanlışlıkla olağandışı bir kase kazdı. Kestane rengi pişmiş seramik kase

Tiahuanaco'dan çok uzak olmayan bir yerde ortaya çıkarılan ilk bakışta dikkat çekici görünmüyor. 2,4 inç derinliğinde ve 5 inç genişliğinde olup, genel olarak iki farklı yazıyla kesişen zoolojik motifler ve antropomorfik karakterlerle oyulmuştur. Bu yazılardan biri bilinen herhangi bir yazı diline tamamen benzemezken, diğeri, Manjon ailesinin üyeleri tarafından fark edilmeyen, tanımlanabilir bir çivi yazısıdır.*Magna Fuente*veya "büyük çeşme", ailenin mülkünün eserin bulunduğu bir alanı ifade eder. Bolivyalı arkeolog Don Max Portugal-Zamora, İnka öncesi kökenini doğruladı ve bazı küçük onarımları tamamladı.

Peru'nun La Paz kasesinin iç kenarı antik dönemden kalma bir çivi yazısı metnine sahiptir.
*Sümer. Fotoğrafın izniyle*eski amerikan*dergi.*

Aralık 2001'de, yine Tiahuanaco yakınlarında, harabelerin dört milden daha az batısında, Pokotia olarak bilinen İnka öncesi başka bir bölgede ilgili bir buluntu yapılana kadar, 40 yıldan fazla bir süredir kase çoğunlukla unutuldu. Piramidal bir tepenin içinde, profesyonel arkeolog Bernardo Biados liderliğindeki bir kazı ekibi, ayakları ve boynu kırılmış ve neredeyse tamamen aşınmış yüz hatlarına sahip 350 kiloluk, 5 fit uzunluğunda, 2 fit genişliğinde bir taş heykel çıkardı. Erkek figürü dik durur, kolları yanlarında (göğüslerin her iki yanında kaburgalar dört çizgi ile gösterilir), kalçalarında peştamal benzeri bir giysi ve her iki bileğinde de basit kol bantları bulunur. Başının üstündeki kabarık başlık, Tiahuanaco'nun yarı yeraltı mahkemesinde bulunan benzer temsillerle aynıdır. Gizemli semboller ve çivi yazısı sırtına ve bacaklarının ön kısmına dökülüyor.

Pokotia Monolith, La Paz'ın Calle Jaén'deki Kıymetli Metaller Müzesi'ne (eski adıyla Altın Müzesi) kaldırıldığında, 2007'de Magna Fuente nesnesi ile birleştirildi ve bu nesnenin benzer şekilde çivi yazılı metni karşılaştırma için geri çağrıldı. Eski Mezopotamya dillerinde tanınan bir otorite olan Dr. Alberto Marini, Magna Fuente yazıtının Sümerce olduğunu belirledi ve eseri bir libasyon kasesi olarak tanımladı. Devi süsleyen üslubun da Sümerce olduğu tespit edilmiş olsa da, hala doğru tercüme edilmeyi beklemektedir.

Çivi yazılı kanıtlar, Mezopotamya ve And uygarlıkları arasındaki sayısız kültürel karşılaştırmayı desteklemektedir. Dr. Thompson, "Hem Sümerler hem de Perululular," diyor, "güneşin gece boyunca dinlendiği, ikiz zirveleri olan kutsal bir dağın varlığına inanıyorlardı. Sümerler ikiz zirvelerini aradılar*maşu*; İnkalar arasında, olarak biliniyordu *maçu*Picchu."[19]çok kelime*İnka*Sümer'in türevi gibi görünüyor*Enki*; ikisi de "büyük efendi" anlamına gelir. Daha önce anlatılan Ur'un Büyük Ziggurat, Peru'nun kuzeybatı kıyısındaki Chicama'da bulunan çağdaş basamaklı piramitlere esrarengiz bir benzerlik taşımaktadır. Dr. Thompson, "Hem Mezopotamya hem de Peru yapıları," güneşte kurutulmuş tuğlalardan yapılmıştır."[20]Hem Magna Fuente kasesinin hem de Pokotia Monolith'in İnka öncesi kökenleri, çivi yazılı yazıtları kadar gerçektir. Yine de, her iki buluntuyu da ziyaret eden Dünya Kaşifler Kulübü başkanı David Hatcher Childress,

> Bu keşif ve deşifrenin Amerika'daki geçerli arkeolojik tutumları değiştirip değiştirmeyeceğini veya ana akım arkeologların -uzmanların- sayısız başka vesilelerle yaptıkları gibi bu okyanusötesi etkileşim kanıtını görmezden gelip gelmeyeceğini merak ettim. Belki bu kase ve heykel uygun bir şekilde yok edilemedi veya saklanamadı, ancak oldukça belirsiz bir hale getirildiler. müze ve özetle son sekiz yıldır görmezden gelindi.[21]

Bu Bolivya ifşaatlarıyla birleştiğinde, Ur III tabletleri (Amerika Birleşik Devletleri'nde bulunan muhtemelen düzinelerce Owen'dan beşi) en azından, her yerde arkeologları Amerikan tarihöncesi üzerindeki Sümer etkilerinin olasılıklarını yeniden gözden geçirmeye sevk etmiş olmalıydı. Ama hiçbirinin söyleyecek bir şeyi yoktu. Otantik, resmi olarak, derin geçmişimize dair tamamen yeni bir anlayışın başlangıcı ne olabilirdi?

tanınan fiziksel kanıtlar, asla gerçekleşmedi. Bunun yerine, antikitenin aynı eskimiş -aslında eskimiş ve hatta hatalı- resmi versiyonu, aksi yöndeki tüm gerçeklere rağmen değişmeden tekrarlanıyor. Amerika'nın eğitim sistemi, yazılı basın editörleri ve televizyon programcıları tarafından 100 yıldan fazla bir süredir, hatta günümüze kadar ilan edilen bu versiyon, Magna Fuente kasesi, Pokotia hakkında hala karanlıkta tutulan çoğu Amerikalı tarafından kabul edilmektedir. Monolit ve Sümer tabletleri.

Childress'in ana akım arkeologların -saygıdeğer bilim adamları, kusura bakmayın!- "yıkıcı" kanıtları, hatta belki de paha biçilmez eserleri kasıtlı olarak saklayabilecekleri veya yok edebilecekleri yönündeki önerisini inanılmaz ve çirkin bulacaklardı. Bir zamanlar, zooloji alanında lisans derecesini Cambridge Üniversitesi'nden onur derecesiyle alan ve daha sonra botanik ve jeoloji alanında yüksek lisans derecesi aldığı sıra dışı bir doğa bilimci olan Ivan T. Sanderson da öyle yaptı. Onun kitapları*Hayvan Hazinesi, Karayip Hazinesi*, ve*Yaşayan Hazine*1930'ların sonlarından başlayarak yayınlanan, hala klasik olarak kabul edilmektedir.

doğa yazısı.[22]Doğa ve dünya seyahatleri hakkında 16 kitap yazdı. Takip eden on yılda, terimi icat etti.*kriptozooloji*Bilinmeyen bitki ve hayvan yaşamının bilimsel araştırması için kurduğu bir disiplindir. “Sanderson'ın hayvanların doğal ortamındaki davranışsal gözlemleri ortamlar çok değerliydi.”[23]30 yılı aşkın bir süredir, yaban hayatı hakkındaki sayısız makalesi dergilerde yer aldı.*Doğru*,*Spor Sahası*,*argosi*, ve *Cumartesi Akşamı Postası*. 1950'lerin başlarından itibaren, televizyonda canlı hayvanları konuşma programlarına getiren ilk zoologlardan biriydi. *Johnny Carson Şovu*, sık sık misafir olduğu yer.

Sanderson 1973'te 62 yaşında ölmeden önce, ABD Ordusu Mühendisler Birliği'ndeki eski bir Donanma Seabee'den bir mektup aldı. 1943'te, küçük Aleut adası Shemya'da konuşlanmışken, bir dizi alçak tepeyi buldozerle yıkarken, 10.000 fit uzunluğundaki bir uçak pistinin inşası için araziyi temizleyen mürettebata nezaret etti. Yaklaşık 2 mil uzunluğundaki Shemya, Rus topraklarından yaklaşık 200 mil uzakta, Aleutian Semichi Adaları zincirindeki sondan ikinci adadır ve hiç yerleşim olmadığına inanılmaktadır. Bununla birlikte, mühendislerin çalışmaları, birkaç tortul tabakanın kaldırılmasından sonra, insan iskeleti kalıntılarının bulunduğu bir alanı ortaya çıkardıktan sonra aniden durdu. Mühendisler, tepecik zannettiklerinin aslında yüzlerce kafatası ve esas olarak uyluk kemikleriyle dolu mezar höyükleri olduğunu hemen anladılar.

Kendi içinde yeterince dikkate değer bir bulgu olmasına rağmen, yanlışlıkla kazı yapanlar, kafataslarının kranyalarının tabandan tepeye 22 ila 24 inç arasında ölçüldüğünü gözlemlediklerinde şaşırdılar. Yetişkin bir insan erkek kafatası normalde arkadan öne 8 inç ölçer. Daha yakından inceleme, kafataslarının bebeklikten itibaren yapay olarak uzadığını gösterdi.*ritüel kafa deformasyonu*, hem İnka hem de firavun Mısırlılar tarafından biliniyordu. Kraliyet ve aristokrasiyi toplumun alt düzenlerinden fiziksel olarak ayırt etmek için kullanıldı. Mühendisler ayrıca, her bir kafatasının üst kısmında düzgün bir şekilde kesilmiş bir deliğin ortaya çıktığını fark ettiler. *trepaning*, antik Peru ve Nil Vadisi'ndeki doktorlar tarafından uygulanan modern öncesi bir beyin ameliyatı şekli.

Askeri subaylar Washington DC'deki üstlerine haber verdikten sonra, Smithsonian Enstitüsü'nden arkeologlar Shemya'ya geldiler, tüm kemikleri dikkatlice topladılar ve hiçbir açıklama yapmadan ayrıldılar. Mektup yazarı, onlara ne olduğunu öğrenmek için yaptığı çalışmaların başarısız olduğunu belirterek, tuhaf iskeletlerin hiçbir zaman tanıtım almadığını belirterek, ünlü zoologdan yardım istedi. Sanderson, ABD Donanması Seabee'nin versiyonunu her ayrıntısıyla doğrulayan, Shemya keşfinden deneyimli bir başka Ordu Mühendisler Birliği ile yazıştı. Sanderson'ın birinci sınıf bir bilim adamı olarak sahip olduğu prestije rağmen, yıllarca şahsen tanıdığı Smithsonian Enstitüsü yöneticilerine yaptığı tekrarlanan talepler, Aleut'larda savaş zamanı olağandışı insan kalıntılarının hiçbir zaman toplanmadığı konusunda ısrar etti. ve böyle bir taahhüdü belgeleyen hiçbir kayıt mevcut değildi. Yalan söylediklerine ikna oldu ve yüksek sesle merak etti, "Bu insanlar yüzleşemiyor mu?

tüm ders kitaplarını yeniden yazmak?”[24]

Trajik bir şekilde, Smithsonian'ın Shemya'daki bu en uygunsuz kanıtı ele alışı, gerçeklerin bu tür tek bastırma ve manipülasyon örneği değildi. 1908'de Kurum, Büyük Kanyon'un ilk fotoğraf kaydını yapmak için GE Kincaid'i görevlendirdi. Colorado Nehri boyunca seyahat eden Kincaid, yüzlerce zırh, kalkan, süs eşyası ve aletle çevrili, keskin silahlar ve mumyalanmış insan kalıntıları ile yığılmış askeri "kışlalar" içeren devasa bir mağara sistemine girdiğinde pazarlık ettiğinden fazlasını buldu. Kendi türbe odasında bir sunağın üzerinde Buda benzeri bir heykel duruyordu, duvarları hiyeroglif yazısıyla süslenmişti.

Smithsonian, sunduğu rapora yanıt olarak, Kincaid tarafından mağara alanına yönlendirilen keşif ekibi üyelerinin başında SA Jordan'ı gönderdi. Art arda artefakt yüklerini taşıdılar, ardından mağara girişini demir bir kapıyla kapattılar. Arizona, Yuma'ya dönen Profesör Jordan bir basın toplantısında, 30 veya 40 arkeolog, jeolog, araştırmacı ve fotoğrafçıdan oluşan daha büyük bir keşif gezisinin mağara ve içeriğine yönelik büyük bir bilimsel saldırı için hazırlandığını duyurdu. Hikaye manşet oldu*Arizona Gazetesi*"Büyük Kanyon'da Keşifler. Muazzam Zengin Mağaranın Gizemleri Aydınlığa Getirildi", 5 Nisan 1909'da yayınlandı ve bunu bir dizi küçük makale izledi. Ancak bu, keşifle ilgili tüm kamuoyu tartışmasının sonuydu. Son 100 yıl boyunca sayısız soruşturma, Smithsonian Enstitüsü tarafından böyle bir bulgunun yapıldığını veya onun adına böyle bir keşif gezisinin başlatıldığını tutarlı bir şekilde reddetmekle karşılandı. Ancak, şüpheciler tarafından, derginin editörlerinin*Arizona Gazetesi* bir aldatmaca yapan hiçbir şey olmadı. Büyük Kanyon'dan kaldırıldığı iddia edilen arabalar dolusu eser, tüm GE ile birlikte ortadan kayboldu.

Kincaid'in fotoğrafları.[25]

Arkeolojik skandalların bu damalı tarihinde görece bir kabahat, 1948'de, Smithsonian Enstitüsü müdürlerinin, o zamanlar müzeye ödünç verilmiş olan Kensington Rün Taşı'nın tamamen gazyağı ile temizlenmesini ve her orijinal kir izini temizlemesini emrettiği zaman gerçekleşti.
ve kökleri bulunduğu günden 50 yıl önce hala ona yapışmış durumda.[26]
Eserin orijinal durumunun korunması, Smithsonian Enstitüsü bilim adamlarının tam olarak anlayacağı, tartışmalı keşfinin gerçek koşullarını doğrulamak için çok önemliydi.

Ancak, utanç verici kanıtların zedelenmesinden veya bastırılmasından daha da kötüsü, müesses nizam arkeologları tarafından uyumsuz meslektaşların profesyonel kariyerlerinin yok edilmesi olmuştur. Michael D. Coe, "Eskiden daha fazla düşünce ve ifade özgürlüğü vardı, akranların ne dediği konusunda daha az endişe vardı" dedi.*Amerika*dergi. "Bugün, işleri yöneten bir tür akademik mafya var. Konferanslar sırasında bu otel odalarının dışında sıraya giriyorsunuz, iş görüşmesi için bekliyorsunuz. Yanlış bir şey söylersen, kötüsün ve içeri girmiyorsun.... Herhangi bir şeye dayanarak yazılan makaleleri kabul etmeyen saygın yayınlar var, ancak onlar tarafından kazılmış şeyler.
arkeologlar."[27]

Coe bu sözleri 1996 yılında emekli olduktan sonra söylemiştir. O, bugün hala en ünlü ve saygın bilim adamları arasında, Olmec arkeolojisinin önde gelen isimlerinden biridir. 1960'ların ortalarında, San Lorenzo'da (Veracruz) yaptığı kazı, Mezoamerikan kronolojisini 1000 yıl geriye itti ve Olmekleri kıtamızın ilk uygarlıkları olarak tanımladı. 35 yıl boyunca Yale Üniversitesi'nde antropoloji profesörü ve New Haven, Connecticut'taki Peabody Müzesi'nin küratörüydü. Yayınlanmış bir düzineden fazla kitabı, bir nesil okuyucuyu etkiledi ve onu tanınan biri olarak kurdu.*duayen*Olmec çalışmaları. Coe, "Eh, şimdi, tüm akademik evrende yapıbozumun egemen olduğu bir zamanda, kadro için geliyor olsaydım," diye itiraf etti.*Amerika*dergisi, “Muhtemelen almazdım

içinde."[28]

Uzun görev süresi boyunca, yayılmacı görüşlerini kendine sakladı. "Bali ve Mezoamerika'nın zihinsel sistemleri arasında o kadar çok benzerlik var ki, Maya hakkındaki bilgilerimden onların [Balililerin] bir sonraki adımda ne yapacaklarını tahmin edebileceğim bir noktaya geldi. Gerçekten şaşırtıcı! [...] Zihinsel sistemlere, kozmolojik sistemlere bakıyorum.
Pasifik'in her iki yakasında da hemen hemen aynıdır."[29]Coe'nun Tayvan'daki “Western Enterprises” cephe örgütü için bir CIA operatörü olarak önceki eğitimi, şüphesiz, Coe'nun gücünü kurtarmak için gerekli sessizliği korumasını sağladı.
erken fesihten kariyer.[30]Onun deneyimi, tarihöncesi Endonezya ile Orta Amerika arasındaki ufuk açıcı bağlantıların geçerli bir bilimsel araştırma çizgisinin bulunduğu modern arkeolojinin durumu hakkında zayıf bir şekilde yansıtmaktadır.
"İşleri yöneten akademik bir mafya" dediği şey tarafından kapatıldı.[31]

Antik Yakın Doğu konusunda dünya çapında bir otorite olan Dr. Cyrus Gordon, “kuruluşun profesyonel itibarını ödüllendiren siyasi açıdan zeki hiçbir üyesinin, akranlarının (ve dolayısıyla, halk) hazırlıklı olmayabilir
elli veya yüz yıl kabul etmek.”[32]

Gerçekten de, kültürel yayılmayı savunan akredite arkeologlar, itibarlarının mahvolduğunu ve kendilerinin kendi mesleklerinden sürgün edildiğini görüyorlar. 1970'lerin ortalarında, Virginia Steen-McIntyre, Idaho Üniversitesi'ndeki doktora tezinin bir parçası olarak yeni keşfedilen bir antik yerleşim yerinde araştırma yürütüyordu. Mexico City'nin yaklaşık 70 mil güneydoğusunda bulunan Hueyatlaco ("way-atla-co" olarak telaffuz edilir) bol miktarda tarih öncesi kanıt sağladı. En gelişmiş radyometrik yöntemlerin kullanılması ve

O ve Harvard tarafından finanse edilen Valsequillo Projesi'ndeki benzer şekilde üniversite eğitimli meslektaşları, çeyrek milyon yıl önce yanan insan yapımı bir ateşin kalıntılarını ustaca ve tekrar tekrar tarihlendirdi. Ana akım arkeoloji doktrinindeki kutsal bir ilke, Sibirya'dan Alaska'ya bir kara köprüsünü geçen ilk insanların Orta Amerika'ya 11.000 yıldan daha erken olmayan bir süre önce ulaştığını kabul eder.

Buna karşılık, "[Meksika] federal hükümetinin bir kolu Juan'ın [Steen-McIntyre'ın sahadaki meslektaşlarından biri] üzerine iniş yaptı ve tüm fosillerine ve eserlerine, Valsequillo Projesi sırasında keşfedilen her şeye ve Üniversitedeki kemik koleksiyonuna el koydu. Puebla'nın antropoloji departmanından ve tüm ekipmanlarından. Her şey Mexico City'ye kaldırıldı. Daha fazla saha çalışması yapması kanunen yasaktı. Hüsrana uğrayan hükümet destekli profesyoneller, basılı olarak tüm eserlerin Hueyatlaco işçiler tarafından dikilmişti."[33]

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki kendi tedavisi neredeyse hiç iyi değildi. Michael Coe'nun öngördüğü gibi, hiçbir editör Steen-McIntyre'ın bulgularını herhangi bir bilimsel dergide hakem incelemesi için yayınlamaya istekli değildi. Çalışmasını basmak için başarılı olamadığı 10 yılda, mesleğinde daha fazla çalışma fırsatı verilmedi, ta ki artık bir arkeolog olarak geçimini sağlayamayacak duruma gelene kadar. Virginia Steen-McIntyre, geleneksel bilim adamlarının "haydut profesör" olarak adlandırdığı şeydi - bu sıfatı hak eden bir tür çılgın bilim adamı, çünkü açıkçası böyle birinin fikir birliği gerçeğine inanmamak için deli olması gerekirdi! Kuruluş arkeologları Robert C. Mainfort, Jr. ve Mary L. K, Tennessee'nin Bat Creek Taşına 2. yüzyıldan kalma bir İbranice yazıt kazınmış olduğunu iddia etmeye cesaret eden Profesör Gordon'u öyle kategorize ettiler. Ondan "Williams'ın 'haydut profesörler' olarak bahsettiği şeyin tipik bir örneği" olarak bahsettiler. Akademik tuzaklarına rağmen, haydut profesörler 'inceledikleri verilerin niteliksel değerlendirmelerini yapmak için kesinlikle gerekli olan yetenekleri kaybettiler' ve çoğu zaman bilimsel test ve doğruluk standartlarını görmezden geliyorlar. Çoğu bilim adamının kritik standardından yoksun, haydut profesörler 'kamuyu dolandırma veya dolandırma fırsatına sahip olmak...'"[34]

Pennsylvania Üniversitesi'nde doktorasını aldıktan sonra Cyrus Gordon, Brandeis'te 18 yıl öğretmenlik yaptı. New York Üniversitesi Ebla Araştırma Merkezi'nin direktörlüğünü yaptı ve bu antik Suriye kentinin çalışmalarına öncülük etti. Alan arkeolojisi, glif sanatı, çivi yazısı yasası, Amarna harfleri,

İncil, İbranice, Ugaritik, Aramice sihirli kaseler, Nuzi tabletleri, Minos Linear A, Homer, Mısırbilim, Kıpti, Hitit, Hurri, Sümer ve Klasik Arapça. Bunlar, Mainfort ve Kwas'ın Cyrus Gordon tarafından saldırgan buldukları fikirlerle "halkı dolandırmak" için kullanıldığını belirttiği "akademik tuzaklardır". Kendi "akademik tuzaklarının" onunkiyle nasıl baş edebileceği, açıklayıcı bir karşılaştırma yapabilir.

Her halükarda, ona isim takan aynı şüpheciler, arkeoloji uzmanı olmadıkları için sonuçları değersiz olan diğer bağımsız araştırmacılara "kült arkeologlar" olarak saldırdılar. Ohio Eyalet Üniversitesi'nde Ekonomi ve Finans Profesörü ve uluslararası ekonomi makalelerinin orijinal Fransızca dillerinden tercümanı olan Dr. J. Huston McCulloch, Bat Creek yazıtının Kolomb öncesi kökenini savunduğu için kesin olarak görevden alındı, çünkü o bir üniversite değil -Üniversite eğitimli bir bilim insanı ve profesyonel dilbilimci olmasına rağmen eğitimli arkeolog. Başka bir deyişle, yalnızca akredite arkeologlar - ve yalnızca akademik çerçeve içinde düşünenler - bir duruşmayı hak ediyor. Geçmişin resmi versiyonlarından şüphe duyanlar ya ciddiye alınamayacak kadar eksantriktirler ya da aksi görüşler ileri sürmek için vasıfsızdırlar.

Bu kadar içler acısı bir durum nasıl ortaya çıktı?

Cevap, Amerikan arkeolojisinin babası John Wesley Powell'da. Smithsonian Enstitüsü'nün Etnoloji Bürosu'nun bu politik olarak bağlantılı, istekli yöneticisi, 19. yüzyılın sonlarından günümüze kadar tüm profesyonel arkeologlar için yasayı ortaya koydu: "Dolayısıyla görülecektir ki,*gayri meşru* önceki bir tarihin herhangi bir piktografik maddesini kullanmak Kıtanın Columbus tarafından tarihi amaçlarla keşfine kadar"[35] [benimki vurgula]. Amerika'nın 1492'ye kadar aşılmaz, okyanusal engellerle dış dünyanın geri kalanından hava geçirmez bir şekilde kapatıldığında ısrar etti. Kolomb öncesi Avrupa'dan ya da başka bir yerde iş başındaki etkilerin tüm açık kanıtları, bundan böyle, kabul edilemez ve bilimsel olarak değersiz olduğu için resmen yasaklandı. tartışma. Amerika üzerindeki eski Eski Dünya etkisinin herhangi bir kanıtı, yalnızca
yerel kültürün yanlış yorumlanması veya kasıtlı bir aldatmaca. Bu nedenle, yalnızca bu tür kanıtları dikkate almak, ya budalalık ya da sahtekarlık yapmaktı. Powell'ın katı tutumu akademik hukukun havasını almasına rağmen,

kasıtlı bir çalışmanın veya kanıtların değerlendirilmesinin sonucu değil, dini bağnazlığın sonucuydu.

Fakir, gezici bir New York Protestan vaizinin oğlu olarak doğup büyümüştü, oğlunda hayatının geri kalanında yanan bir dini şevk ateşledi. 1840'larda, John henüz bir çocukken, babası sürekli olarak, en kötü sapkınlık olarak kınadığı Mormonizmin yakınlardaki yükselişine karşı öfkeliydi. Çocuk, yetişkinliğe kadar beslediği bir nefret olan kurucusu Joseph Smith'i hor görerek büyüdü. Powell ile Son Zaman Azizleri Kilisesi arasındaki karşılıklı düşmanlığın bir göstergesi olarak, 1869'da Büyük Kanyon'u keşfederken, bir Vahşi Batı'da üç arkadaşının öldürüldüğü bir pusudan kaçtı - Mormonlarla stil atışları.[36]Kolomb öncesi zamanlarda herhangi bir denizaşırı teması kesin olarak reddetmesi, Joseph Smith'in Yakın Doğu'dan gelen göçmen dalgalarının yaklaşık 4.000 yıl önce Amerika'ya gelmeye başladığına dair iddiası da dahil olmak üzere, inandıkları her şeye içgüdüsel bir tepkiydi.

Powell, Protestanlığı küfreden Mormonlardan korurken, Kızılderili Kızılderililerini de kapsayacak şekilde genişlettiği kölelik karşıtı hareketi benimsedi. Mormonlar ve tarihöncesinin anıtsal toprak işlerini yanlış bir şekilde okyanus ötesi yabancılara bağlayan diğer benzer düşünceye sahip yayılmacılar tarafından hakarete uğradıklarını hissetti. Yaşam boyu süren dinsel nefretinden kültürel izolasyon doktrini doğdu ve bu doktrin, kuruluş arkeologları için hâlâ onun koruyucu aziziydi. Utah ve Arizona arasındaki sınırın iki yanında yer alan Colorado Nehri üzerindeki bir rezervuar olan Lake Powell, onuruna seçildi. 1974 yılında, Reston, Virginia'daki Amerika Birleşik Devletleri Coğrafi Araştırma Ulusal Merkezi, John Wesley Powell Federal Binası'na tahsis edildi. USGS'nin federal hükümet dışındaki kişileri en yüksek tanıması John Wesley Powell Ödülü'dür.

Bu tür resmi tanrılaştırmadan çok daha önemli olan, onun Viktorya Dönemi doktrininin 21. yüzyıl Amerikan arkeologlarının eğitimi ve bakış açısı üzerinde hala uyguladığı yaygın etkidir. Dar görüşlü dogması, gelişimlerini engelledi ve 100 yıldan fazla bir süredir onları orijinal keşiflerden mahrum etti. Herhangi bir anlamlı bulgu, ya Akademiden tamamen kopmuş amatörlerin ya da diğer disiplinlerdeki profesyonellerin çabalarından kaynaklanmıştır. Geleneksel bilim adamları John Wesley Powell'ın Amerika'da yabancı olmamasına ilişkin mantrasını “Kıtanın Columbus tarafından keşfinden önce” tekrarlamaya devam ederken, mikrobiyologlar

2000 yıl önce kuzey İsrail'deki Celile Tepelerinde yaşayan bir Yakın Doğu popülasyon grubundan DNA'nın varlığını doğruladı.
"saf kan" Kızılderili Cherokee Kızılderilileri.[37]Bu vahiy ile, Kuzey Amerika'daki Kolomb öncesi İbraniler sorunu, Scott Wolter'ın Bat Creek Stone yazıtının otantik olarak eski olduğunu bağımsız olarak doğrulamasından itibaren tam bir döngü haline geldi. Böyle bir tarihi değiştiren keşif, ana akım arkeologların kapsamı dışındaydı ve bunun yerine farklı araştırma alanlarındaki profesyonel araştırmacılar tarafından yapıldı: genetik ve jeoloji.

Neyse ki, devam eden bu ifşaatlar, ana akım arkeolojinin şimdiye kadar tartışılmaz konumunu ciddi şekilde aşındırıyor. Daha önce, kültürel yayılmacılar, bir gün John Wesley Powell'ın inatçı savunucularının, ikna edici kanıtların ağırlığıyla, onun modası geçmiş sevindirici haberini suistimal edeceklerini umuyorlardı. Bu stratejinin kendisi, Academia'nın fildişi kulesindeki diğer disiplinlerden yıkıcı etkilerle ateşlenen artan bir karşıt veri barajı tarafından modası geçmiş hale getirildi. Böylesine ölümcül bir darbeye dayanamaz ve kendi açıkta kalan zayıflıklarından dolayı çökmesi gerekir. Yıkıntılarından, selefinden farklı olarak, unutulmuş bilim ilkelerine -yani, tüm kanıtların en azından başlangıçta adil bir değerlendirmeye değer olduğuna ve sonuçların yalnızca gerçeklerden özgürce ortaya çıkmasına izin verilmesi gerektiğine- dayanan Yeni Arkeoloji yükselecektir.

Powell, Kolomb öncesi Amerika üzerindeki herhangi bir denizaşırı etkinin “gayrimeşru” olduğunu açıkladığı anda, arkeolojiyi mevcut krizine ve yakın ölümüne mahkum etti. Hızlı bir değişim çağında yaşayan zeki bir adam olarak, bilim tarihinde bir sabit varsa, o da dünün teorik imkansızlığının bugünün bilimsel gerçeği olduğunu anlaması gerekirdi.

notlar

1. Nielsen, Richard ve Scott F. Wolter.*Kensington Rün Taşı*. Minn.: Superior Gölü Akik Yayıncılık, 2005.
2. Wolter, Scott F.*Kancalı X*. St. Cloud, Minn.: North Star Press of St. Cloud, Inc., 2009.
3. a.g.e.

4. Aga, Chuck. "Rün Taşı şampiyonu daha fazla kanıt olduğunu iddia ediyor." *LaCrosse Tribün*:*http: lacrossetribune.com/news/local/article_74e2b1f8-bad6- 11de-a12b-001cc4c002e0.html*, 17 Ekim 2009'da erişildi.

5. Gordon, Cyrus R. "Tennessee'de Bulunan Taş Yazıt."*eski amerikan*, cilt 14, #88, Eylül 2010.

6. Thompson, Gunnar.*Amerikan Keşfi*. Seattle, WA: Argonauts Misty Isles Press, 1994.

7. Wolter, Scott F. ve Richard D. Srehly. "Bat Creek Taşı Arkeopetrografi Araştırma Raporu."*eski amerikan*, cilt 14, #88, Eylül 2010.

8. a.g.e.

9. Gingling, Mary.*Tarih Gizemi: Şef Joseph'in Çivi Yazısı Tableti*: *www.stumbleupon.com/su/8Pv0tq/www.helium.com/items/1636848-hisdtory-mystery-chief-josephs-cuneiform-tablet*.

10. a.g.e.

11.*Ur zigguratını keşfedin*. İngiliz müzesi. *www.mezopotamya.co.uk/ziggurats/explore/zig.html*.

12. Gindling, Mary, op. cit. 13.

a.g.e.

14. Thompson, Gunnar, op. cit.

15. Dr. Curtis Hoffman, Massachusetts, Bridgewater State College'da Antropoloji Bölümünün başkanıydı. Farley, Benjamin Daniali tarafından alıntılanmıştır.*Yerli Köy Gençlik ve Eğitim Haberleri*, Cilt 3, Şubat 2010. *www.nativevillage.org/Archives/2010%20News%20Archives/Şubat%202010/A%20Common%20History%20of%20Assyrians.htm.*

16. Tiel, William. "Ohio'dan İki Gizemli Taş."*eski amerikan*, cilt 9, #58, Ağustos 2004.

17. a.g.e.

18. a.g.e.

19. Thompson, Gunnar, op. cit. 20

. a.g.e.

21. Çocuk, David. "Tiahuanaco'daki Sümerler mi?"*Yükselen Atlantis*, #88, Temmuz 2011.

22. Sanderson, Ivan T.*Hayvan Hazinesi*. NY: Viking Press, 1945; *Karayip Hazinesi*. NY: Yetişkin Viking, 1939;*Yaşayan Hazine*. NY, NY: Viking Press, 1941.

23. Grigonis, Richard. “Ivan T. Sanderson'a Bir Övgü.” *www.richardgrigonis.com/Ch01%20Prologue%20and%20On%20the%20Trail%20of%20Ivan%20Sanderson.html.*

24. "Yasaklanmış bilgi." *www.theforbiddenknowledge.com/hardtruth/archeological_coverups.ht m.*

25. Bazı şüpheciler GE Kincaid'in varlığına şüpheyle yaklaşıyor, ancak 2008'de, fotoğrafçının doğrudan torunu ile kişisel olarak konuştum, bana büyük büyükbabasının Büyük Kanyon'daki eserlerle dolu mağaraları keşfinin, nesiller boyunca sıklıkla yeniden anlatıldığını söyledi. ailesi, aynen bildirildiği gibi*Arizona Gazetesi*. Görmek *www.onelight.com/hollow/giant/canyon.html.*

26. Leutner, Margaret. "Kensington Rün Taşı."*eski amerikan*, cilt 3, #13, Nisan/Mayıs 1996.

27. Bach, Caleb. "Michael Coe: Her Cevap İçin Bir Soru." Washington, DC: Röportaj, Amerika, Amerikan Devletleri Örgütü, Ocak/Şubat 1996.

28. a.g.e.

29. a.g.e.

30. Weiner, Tim.*Küllerin Mirası: CIA Tarihi*. New York: Doubleday, 2007.

31. a.g.e.

32. Gordon, Cyrus R., 2010.

33. Steen-McIntyre, Virginia. “Bir Milyon Yıl Öncesinin Çeyrekte Biri Amerika’daki İnsanlar.” İçinde*Antik Amerika'nın Gizemlerini Keşfetmek*. Franklin Lakes, NJ: Yeni Sayfa Kitapları, 2006.

34. Mainfort Jr., Robert, C. Kwas ve Mary L. Kwas. "Bat Creek Dolandırıcılığı: Son Bir Açıklama."*Tennessee Antropolog*, Cilt. XVIII, # 2, Güz 1993:*www.ramtops.co.uk/bat2.html.*

35. Powell, JW "Antropolojik Verilerin Kullanımına İlişkin Sınırlamalar Üzerine." Washington DC:*Smithsonian Enstitüsü Müzesi Etnoloji Bürosu Bürosu Dergisi*, s. 73-86, 1879.

36. Krakauer, Jon. *Cennet Bayrağı Altında: Şiddetli Bir İnanç Hikayesi*. New York: Çapa, 2004.

37. Yates, Donald N. “Cherokee'deki Anormal Mitokondriyal DNA Soyları.” DNA Danışmanları: *http://dnatestingsystems.goodbarry.com/BlogRetrieve.aspx?BlogID=4830&PostID=91847*.

Kayıp Cennetler

Oberon Zell tarafından

Atlantis, Lemurya, Cennet Bahçesi - kaybolmuş cennet mitleri ve fantezileri mi yoksa bir şekilde Dünya'nın yüzünden kaybolan gerçek yerler mi? Peki ya pek çok eski kültürde bulunan büyük ve evrensel bir Tufan'ın ünlü efsaneleri? Gerçekten de, torunları dünyayı yeniden dolduran birkaç kurtulan tarafından efsaneye konulacak, dünyanın her yerindeki tüm nüfusu ve yerleşim yerlerini sular altında bırakan büyük bir küresel su baskını olabilir miydi?

Hayatımı tarihin gizemlerini araştırarak geçirdim - efsanevi canavarlardan ve tuhaf insanlardan gizemli eserlere ve kayıp topraklara kadar. Neredeyse her vakada efsanenin ardında bir gerçek buldum - incinin kalbindeki kum tanesi gibi küçük ama önemli bir gerçek. İnsanlık tarihinin büyük çoğunluğu (ya da daha doğrusu tarih öncesi), şu anda yaşadığımızdan çok farklı bir dünyada meydana geldi. 10.500 yıl öncesine kadar, Dünya'nın sularının büyük bir kısmı, kıtalar boyunca uzanan, Kuzey Amerika ve Kuzey Avrupa'nın çoğunu kaplayan mil kalınlığında buz tabakaları halinde donmuştu ve deniz seviyeleri bugünkünden yüzlerce fit daha aşağıdaydı. kıta sahanlıklarının geniş alanlarını kuru topraklar. Würm Buzullaşması olarak adlandırılan bu dönem 59.500 yıl sürmüştür.

İnsan yerleşimleri için tercih edilen yerler her zaman nehirlerin denize döküldüğü yerler olmuştur. Nehirlerden gelen tatlı su ve bol miktarda deniz mahsulünün yanı sıra, nehir yukarı ve kıyı şeridi boyunca kolay ulaşım araçları da vardır. Son Buz Devri 10.500 yıl önce Bahamalar'da büyük bir kuyruklu yıldızın veya asteroidin çarpmasıyla sona erdiğinde, eriyen buz deniz seviyelerini 400 fit yükseltti ve yeni kıyı şeritleri yüzlerce mil içeriye doğru hareket ederek 10 milyon mil kareden fazla alanı sular altında bıraktı. eskiden yaşanabilir arazi. Tüm kıyı toplulukları bu şekilde boğulduğu için, yaylalarda hayatta kalan birkaç kişi, kayıp cennetlerin yasını tutarak batık toprakların efsanelerini aktardı.

Bugün, bir zamanlar en önemli olan bu tür gayrimenkullerin tümü, şimdi okyanusların dalgalarının yüzlerce metre altında ve aynı zamanda, amansız bir şekilde denizlere akmaya devam eden nehirler tarafından hala binlerce yıldır biriktirilen tortuların altında bulunuyor.

Bu tür tarih öncesi alanlara, zamanımızın arkeologları erişemez ve bu nedenle gelecek nesiller tarafından kazılması gerekecektir.

Bu sular altında kalan yerleşim yerlerinden bazıları oldukça önemli olabilir. Bir zamanlar kara olan birçok yerde batık megalitik kalıntılar keşfediliyor. Bu kalıntılar, halen tartışılan Bimini Duvarı gibi yapıları ve çeşitli açık deniz konumlarındaki diğer dikdörtgen ve piramidal kalıntıları içerir. 1985 yılında, en güneydeki Japon adası Yonaguni Jima'nın kıyılarında tapınağa benzer devasa bir yapı keşfedildi. 165 fit uzunluğunda ve 65 fit genişliğindedir ve temeli yüzeyin 80 fit altında, en yüksek noktası dalgaların sadece 16 fit altında yer alır.

Mısır'ın Giza Platosu'ndaki büyük Sfenksi gibi birkaç gizemli antik anıtın artık bir zamanlar inanıldığından çok daha eski olduğu ve bazılarının kökenlerinin 10.500 yıl öncesine kadar uzandığı düşünülüyor.

cennet

Eski Sümerler, Babilliler, Asurlular ve İbraniler, bir zamanlar var olan, ancak sonsuza dek kaybolan bir Dünya Cennetinden bahsettiler. İncil'e göre (Yaratılış 2:8–14):

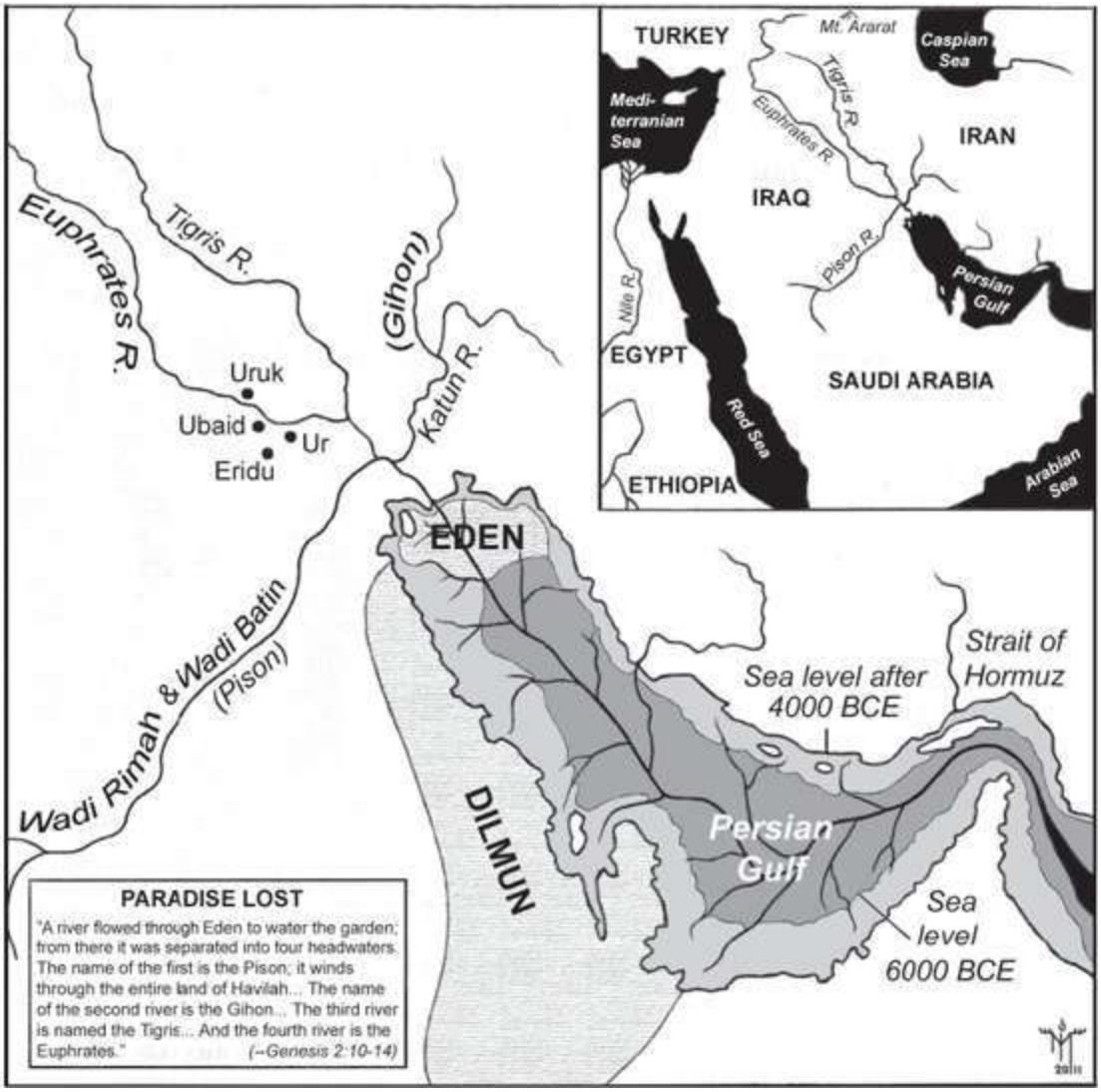
> 8RAB Tanrı doğuda olan Aden'de bir bahçe dikti ve orada şekillendirdiği adamı koydu.9Yahweh Tanrı, Bahçenin ortasında Hayat Ağacı ve İyilik ve Kötülük Bilgisi Ağacı ile birlikte, bakılması ve yemesi iyi olan her tür ağacı topraktan çıkardı.
>
> 10Bahçeyi sulamak için Aden'den bir nehir aktı; oradan dört kola ayrıldı.11İlkinin adı Pişon'dur; BT
> altının olduğu tüm Havila diyarında rüzgarlar esiyor.12O toprağın altını saftır; bdellium ve oniks taşı da burada bulunur.
> 13İkinci nehrin adı Gihon'dur; tüm boyunca rüzgarlar
> Kuş diyarı.14Üçüncü nehir Dicle olarak adlandırılır ve Aşur'un doğusundan akar. Dördüncü nehir ise Fırat'tır. (Kudüs İncil © 1966)

Bu, iyi bilinen dört nehrin birleştiği yerin yakınında oldukça kesin bir coğrafi konumu gösteriyor gibi görünüyor. Dicle ve Fırat, “nehirler arasındaki toprak” olan Mezopotamya'nın sınırlarını oluşturdukları ve Basra Körfezi'nin başında birleştikleri için bugüne kadar elbette ünlüdür. Ama Pişon ve Gihon Nehirleri nerede? Bugün çöl kumlarından Dicle ve Fırat'a katılmak için başka nehir akmıyor.

Southwest Missouri Eyalet Üniversitesi'nden Dr. Juris Zarins, Cennet Bahçesi'nin şu anda Basra Körfezi'nin suları altında kaldığına inanıyor. Bir zamanlar kuzey Arabistan'dan ve şimdi kurumuş vadilerden akan bir "fosil nehri" ortaya çıkaran Landsat uydu görüntülerinden alıntı yapıyor (*vadi*), modern Suudiler ve Kuveytliler Wadi Rimah ve Wadi Batin olarak biliyorlar. Ayrıca, Yaratılış kitabına göre, bu bölge bir zamanlar aromatik sakız reçinesi bakımından zengindi.*bdelyum*Kuzey Arabistan'da hala bulunabilen) ve 1950'lerde o bölgede hala çıkarılmakta olan altın. Yani artık kuruyan Rimah-Batin nehri bir zamanlar Pişon olurdu.

Zarins, İncil'deki Gihon'un, kaynağı İran'da (modern İran) bulunan ve güneybatı yönünde Körfez'e doğru akan Karun Nehri olduğuna inanıyor. Karun, Landsat görüntülerinde de gösteriliyor ve Basra Körfezi'nin başındaki deltayı oluşturan tortunun çoğuna, 1765'te Ahvaz ile Basra arasındaki nakliyeyi kolaylaştırmak için 986'da kazılmış olan Haffar Kanalı'ndan yönlendirilene kadar katkıda bulundu.

Büyük Buz Devri sırasında, kıtaları kapsayan buz tabakalarında büyük miktarda su kilitlendi ve deniz seviyeleri 400 fit düştü, böylece şimdi Basra Körfezi olan şey Hürmüz Boğazı'na kadar kuru topraktı. Sadece hala var olan Dicle ve Fırat nehirleri tarafından değil, aynı zamanda kayıp Gihon, Pişon ve bunların Arap Yarımadası ve İran'dan gelen kolları tarafından da sulanıyordu.

Şekil 1: Eden ve Dilmun. Yazarın haritası.

Dilmun

Yazıyı icat eden Sümerler, Arabistan'ın doğu kıyısı boyunca biraz daha yüksek bir yerde bulunan Dilmun adlı bereketli ve güzel bir diyarın efsanesini kaydetmiştir. Dilmun, üçüncü bin yılın Sümer yaratılış mitlerinde destanlara giriyorM.Ö.. Bolluk, sonsuz yaşam ve barış diyarına dair o zamanlar antik efsane, kolektif bilince ve belirli bir yere sağlam bir şekilde yerleşmişti.

Sümer destanında*Enki ve Ninhursag*, Enki, efendisi olarak*Ab*("tatlı su" anlamına gelen), eşiyle birlikte Dilmun cennetinde yaşıyor:

Dilmun diyarı temiz yerdir, Dilmun diyarı temiz yerdir,

Dilmun diyarı temiz yerdir, Dilmun diyarı aydınlıktır;

Yalnız olan kendini Dilmun'da yatar,

Enki temiz olduktan sonra yer aydınlıktır (Kramer, 2007).

İncil'deki Cennet Bahçesi gibi Dilmun da "aslanın öldürmediği, kurdun kuzuyu kapmadığı, çocuk öldüren köpeğin bilinmediği, tahıl yiyen yaban domuzunun bilinmediği" barışçıl bir yerdi (Kramer, 2007). Yine de Dilmun'un suyu yoktu ve Enki, Tanrıçası Ninsikil'in çığlıklarını duyar ve Güneş Tanrısı Utu'ya Dilmun için Dünya'dan tatlı su getirmesini emreder. Sonuç olarak:

Şehri Bereket Suyunu İçiyor, Dilmun

Bereket Suyunu İçiyor,

Acı su kuyuları, işte onlar iyi su kuyuları oluyor, Tarlaları ve

çiftlikleri ekin ve tahıl üretiyor,

Onun şehri, işte o arazinin kıyılarının ve rıhtımlarının evi olmuştur (Kramer, 2007).

6000–5000 civarındaM.Ö.Yağışların uzun bir kurak dönemin ardından Körfez bölgesine geri döndüğü Neolitik Islak Evre geldi. Bugünkü doğu ve kuzeydoğu Suudi Arabistan ile güneybatı İran'ın kuru ve çorak olan toprakları yeşil ve verimli hale geldi. Toplayıcı insanlar, şimdi dört nehrin dolup taştığı bu cennetsel bölgeye taşındı. Tarım burada başladı, insanlığın ilk "bahçesi", Cennet olarak hatırladığımız yemyeşil ve bereketli vadiye dikildi.

Ama 5000'den sonraM.Ö., Buz Devri buzullarının sürekli erimesi, Flandrian Transgresyonu olarak adlandırılan küresel deniz seviyesindeki ani yükselişi hızlandırdı. Körfez suyla dolmaya başladı ve nihayet 4000 civarında şu anki seviyesine ulaştı.M.Ö.Eden'i ve Körfez kıyısındaki tüm yerleşim yerlerini yutmuş ve sonunda bugünkü Irak ve İran'ın güney bölgelerine yükselmiştir. Eden yükselen suların altında kaybolurken, insanlık Bahçe'den sürüldü. Bu dizinin 4004'e yakından tekabül ettiğini belirtmek ilginçtir.M.Ö.Kuzey İrlanda'daki Armagh'ın Anglikan Başpiskoposu James Ussher (1581-1656) tarafından Yaratılış için hesaplanan tarih.

Modern dünya, Dilmun'u ilk kez, bilim adamları, 1840'larda arkeolog Austen Henry Layard tarafından kazılan modern Irak'taki eski bir Asur kalesi olan Nineveh'deki Asurbanipal Kütüphanesinden çivi yazılı tabletleri deşifre ettiğinde öğrendi. Bu tabletlerden bazıları, "Atatürk" adı verilen bir anlatı içerir.*Gılgamış Destanı,*büyük bir Tufan'ı, güçlü bir Sümer kahraman-kralını ve Hayat Ağacı'nı arayışını anlatır.

Destanda Kral Gılgamış, Sümer'deki Uruk'tan Körfez'deki Dilmun'a iner ve burada Büyük Tufan'dan sağ kurtulan neredeyse ölümsüz Sümer Nuh analogu Utnapishtim tarafından Hayat Ağacı'nın hala dalgaların altında büyüdüğü ve bunun hakkında bilgi alır. ondan bir dal ölümsüzlük verirdi. Gılgamış dalışa geçer, Ağacı (muhtemelen ölümsüzlükle ilişkilendirilen mercan) bulur ve bir dal bulur. Bu işten yorgun düşmüş, uyumak için kıyıya çöker, bunun üzerine bir yılan gelir ve dalı çalar, eski derisini bir delikte kaybolurken geride bırakır. Bu hikaye, yılanların neden sürekli olarak derilerini değiştirdiğini ve neden sonsuza kadar yaşadıklarının düşünüldüğünü net bir şekilde açıklıyor.

Tufan

bu*Gılgamış Destanı*1300 ile 1000 yılları arasında Sîn-leqi-unninni ("Sin [ay tanrısı] duamı kabul eder") adlı bir Mezopotamyalı rahip tarafından derlenmiştir.M.Ö.eski hikayelerden ve efsanelerden. Destanın XI. Tableti, Utnapiştim tarafından Gılgamış'a anlatılan Büyük Tufan'ın ayrıntılı bir hesabını içerir. 18. yüzyıldan neredeyse kelimesi kelimesine alınmıştır.M.Ö. Adını, babası Ubara-Tutu'nun selden önce Shuruppak kralı olan kahramanı Atrahasis'ten alan Akad destanı.

Tablet III'ün*Atrahasis Destanı*Enki'nin Atrahasis'e (“son derece bilge”) evini yıkması ve rüzgar tanrısı Enlil'in filizlenen insan nüfusunu yok etmek için planladığı selden kaçmak için büyük bir tekne inşa etmesi talimatını nasıl verdiğini anlatıyor. Bu geminin bir çatısı, üst ve alt güverteleri olacak ve bitümle mühürlenecek. Atrahasis gemiyi yapar, ailesini ve hayvanlarını gemiye alır ve kapıyı mühürler. Enlil'in fırtınası gelir ve toprak sular altında kalır, tanrıları bile korkutur. Yedi gün sonra sel azalır ve Atrahasis ortaya çıkar ve tanrılara kurbanlar sunar. Enlil, Enki'ye öfkelidir, ancak Enki, "Yaşamın korunmasını sağladım" diye tartışır. Enki ve Enlil, gelecekte insan nüfusunu kontrol etmek için başka yollar üzerinde anlaşırlar.

Tufan mitinin en eski versiyonu, M.Ö.*Eridu Genesis*Sümer çivi yazısıyla yazılmış ve 17. yüzyıla tarihlenenM.Ö.Babil'in ilk hanedanlığı sırasında, Sümerce'nin hala yazı dili olduğu zaman. Bu versiyonda, ailesini ve hayvanlarını kurtaran gemi inşa eden kahraman Ziusudra'dır.

Elbette Batı dünyası, Tufan hikayesine en çok Nuh'un Mukaddes Kitapta verilen daha sonraki kaydı aracılığıyla aşinadır. Yaratılış 6:6–8'e göre:

> RAB yeryüzünde insanı yarattığına pişman oldu ve yüreği kederlendi. 'Yeryüzünü insanın, kendi yaratılışımdan,' dedi RAB, 'hayvanlardan, sürüngenlerden ve gök kuşlarından; çünkü onları yaptığım için pişmanım.' Fakat Nuh, RAB'bin lütfunu bulmuştu.

Bunun üzerine Yahweh, Nuh'a üç güverte yüksekliğinde ve çatısı olan büyük bir gemi -gemi- inşa etmesini ve onu ziftle (bitüm) mühürlemesini emreder. Nuh'a ailesini ve her türden "temiz" hayvan ve kuştan yedisini ve her "murdar" hayvan türünden bir erkek ve bir dişi olmak üzere ikişer tane almasını söyler. Yaratılış 7:11–12'ye göre, “Nuh'un yaşamının altı yüzüncü yılında, ikinci ayda ve o ayın on yedinci gününde, o gün, büyük enginlerin bütün pınarları ve bentleri yarıldı. cennet açıldı. Kırk gün kırk gece yeryüzüne yağmur yağdı...” 18-19 ayetleri okumaya devam ediyor, “Sular Dünya üzerinde yükseldi ve büyük ölçüde kabardı ve gemi sularda ilerledi. Yeryüzünde sular gitgide yükseldi, öyle ki, tüm göğün altındaki en yüksek dağlar sular altında kaldı...” Ve 24. ayette,

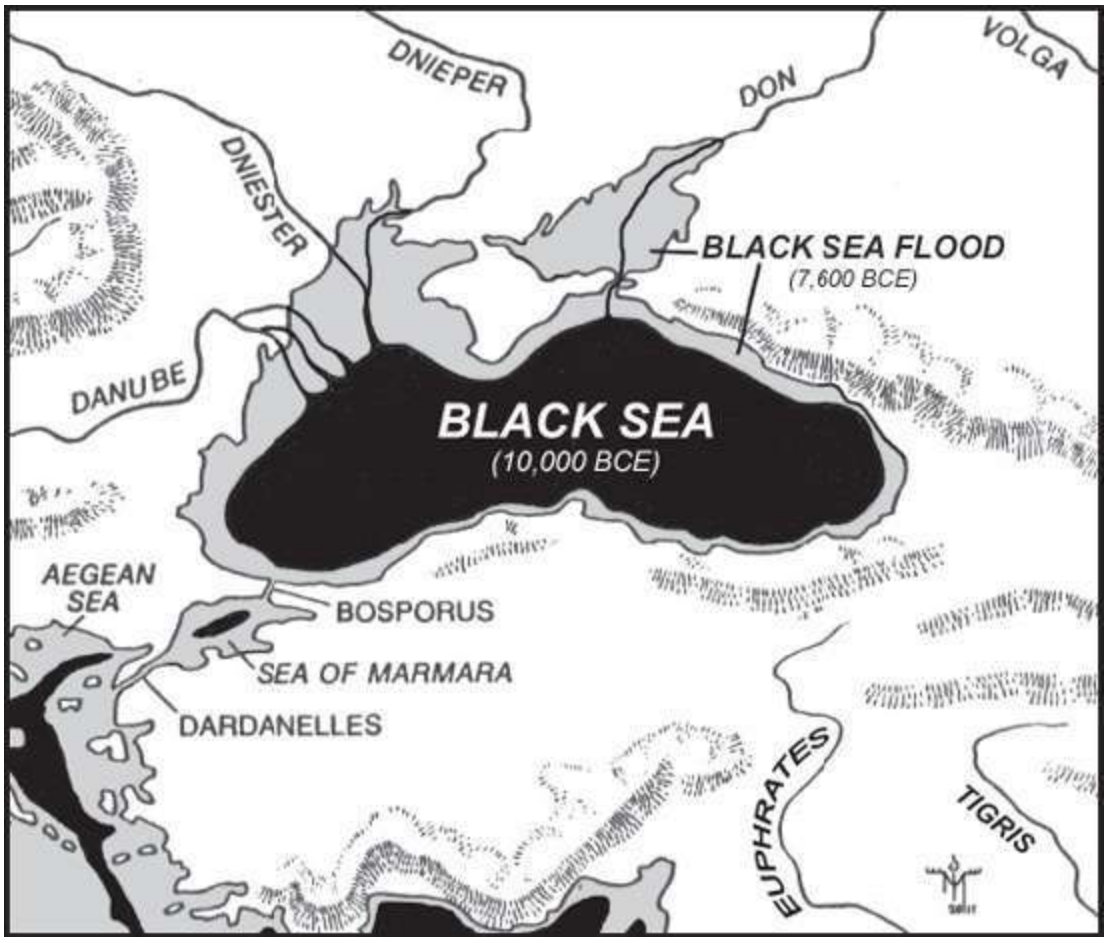
Sular sonunda çekildiğinde, Nuh'un gemisi modern Türkiye'de bulunan Ağrı Dağı'nda durur. Utnapiştim'in teknesi, sadece birkaç yüz mil ötede, Irak Kürdistanı'ndaki Nisir Dağı'na iniyor. Nuh bir kez kuzgunu, iki kez güvercini serbest bırakır; Utnapishtim üç kuş salıyor: bir güvercin, bir kırlangıç ve bir kuzgun. Nuh'un en küçük oğlu Ham'ın dört oğlu vardır: Cush, Mısır, Put ve Kenan. Genesis'e göre, onların soyundan gelenler sırasıyla Cushites (Afrikalılar), Mısırlılar, Putians (Persler) ve Kenanlılar (Fenikeliler) oldu.

Piskopos Ussher, Nuh Tufanı'nı tam olarak 2349 yılına tarihlendirdi. M.Ö., ancak Uruk Kralı Gılgamış'ın tarihi saltanatının bundan çok daha erken olduğuna inanılıyor, yaklaşık 2700M.Ö., ne zamana kadar

Sel zaten uzak bir efsaneydi. Peki Büyük Tufan gerçekten olduysa, ne zaman oldu?

Destanda Atrahasis, Shuruppak'ta (modern Tell Fara, Irak) tufan öncesi son kral olan Ubara-Tutu'nun oğlu olarak tanımlanır (Lambert ve Millard, 1969). Bu bölgede yapılan kazılar, aslında, radyokarbonun yaklaşık olarak M.Ö. 2900M.Ö.. Taşkın yatakları, yerleşimin sürekliliğini kesintiye uğratan Kiş kentine kadar kuzeyde uzanmaktadır. Destan şöyle devam eder: "Tufan süpürüldükten ve krallık gökten indikten sonra, krallık Kiş'teydi," tufandan sonraki bir sonraki kral Ngushur oldu. Yaklaşık olarak Tufan için bir tarih. 2900M.Ö.Sümer krallarının sıralaması ve Gılgamış ile Atrahasis destanlarındaki anlatımlar açısından son derece mantıklıdır.

Ancak son zamanlarda, Columbia Üniversitesi'nden iki kıdemli bilim adamı olan William Ryan ve Walter Pitman tarafından Büyük Tufan efsanesi için tartışmalı yeni bir açıklama önerildi. Yükselen deniz seviyelerinin 5600 civarında Akdeniz'den Karadeniz'e büyük bir su transferine neden olduğunu varsayıyorlar.M.Ö.. Dar Boğaz'dan akan, “[t]en kübik mil su her gün döküldü, Niagara Şelalesi'nden akan suyun iki yüz katı.... Boğaz kanalı en az üç yüz gün boyunca tüm hızıyla kükredi ve dalgalandı” (Ryan ve Pitman, 1998). 60.000 mil karelik tarım arazisi sular altında kalana kadar su seviyesi günde yaklaşık altı inç yükseldi. Karadeniz yüzlerce metre yükseldi ve onu karayla çevrili bir tatlı su gölünden dünya okyanuslarına bağlı bir tuzlu su iç denizine dönüştürdü.

Şekil 2: Karadeniz'in Su Baskını. Yazarın haritası.

Böyle bir sel, Karadeniz bölgesinde yaşayan insanlar üzerinde feci bir etki yaratacak ve Avrupa ve Orta Doğu'da toplu göçleri tetikleyecekti.

Artık birçok araştırmacı, Gılgamış, Atrahasis ve Nuh destanlarındaki Büyük Tufan hikayesinin kökeninin bu felaket olaydan geldiğine inanıyor. Karadeniz'den gelen dokuz tür tuzlu su ve tatlı su yumuşakçasının kabukları, Woods Hole Oşinografi Enstitüsü tarafından radyokarbon-tarihine tabi tutuldu. Tuzlu su türlerinin yaşlarının 2.800– 6.820 yıl arasında, tatlı su türlerinin ise 7.460–15.500 yıl arasında değiştiğini buldular. Böylece Karadeniz'in sular altında kalması 6.820 ile 7.460 yıl önce veya 4.820 ile 5.460 arasında meydana geldi.M.Ö.. Dolayısıyla bu olay Gılgamış, Atrahasis ve Nuh tufanını doğrulamaktan ziyade, zaman içinde, Flandrian Transgresyonu sırasında Basra Körfezi'nin yükselen suları tarafından Eden'in taşmasıyla daha yakından ilişkilidir.

daha önce, 5000'den sonra başladıM.Ö.4000 civarında bugünkü seviyesine ulaşmıştır. M.Ö..

Los Alamos Ulusal Laboratuvarı'nda çevre arkeoloğu olan Bruce Masse, Büyük Tufan hakkında daha radikal bir teoriye sahip. Masse ve Holosen Etki Çalışma Grubu, 2800–3000M.Ö.Madagaskar açıklarında 3 mil çapında devasa bir kuyruklu yıldız Hint Okyanusu'na çarptı. Burcle Krateri adı verilen çarpma alanı, Arizona'daki Meteor Krateri'nden 25 kat daha büyük, yaklaşık 18 mil çapındadır. 30.865°G, 61.365°D'de yer alır ve yüzeyin 12.500 fit altındadır.

Çarpışma, dünyanın kıyı şeridine çarpan 600 fit yüksekliğindeki tsunamilere yol açtı ve atmosfere yüksek oranda aşırı ısınmış su buharı ve parçacıklar bıraktı. Saatler içinde, patlama gezegenin diğer tarafında süper kasırgalar yarattı. Yaklaşık bir hafta boyunca tüm dünya karanlığa gömüldü. Masse, dünya nüfusunun yüzde 80'inin yok olduğuna ve bu olayı insanlık tarihindeki en ölümcül felaket haline getirdiğine inanıyor. İçinde *Gılgamış*epik, Utnapishtim, bir haftalığına gökyüzü kararmadan önce ufukta siyah bir duman sütunu görür. Daha sonra, bir kasırga Bereketli Hilal'i yumruklar ve efsanevi Tufan'a neden olur.

Orta ve Güney Amerika'daki ilk İspanyol kaşifler, Nuh'un hikayesine çarpıcı bir şekilde benzeyen Hint sel efsaneleri karşısında şaşırdılar. Bazı İspanyol rahipler, Şeytan'ın onları şaşırtmak için Kızılderililerin zihinlerine hikayeler yerleştirdiğinden korktular. Masse, "Bu hikayelerin tümü, göksel bir etkiden kurtulanlardan tam olarak bekleyeceğiniz şeylerdir" diyor. "Bir kuyruklu yıldız güneşin etrafında döndüğünde, çoğu zaman kuyruğu güneş rüzgarları tarafından öne doğru savrulmaktadır, böylece aslında ondan önce gelir. Bu yüzden mitolojide kuyruklu yıldızların pek çok tarifinde boynuz taktıklarından bahsedilir.” Hindistan'da, kafasında büyük bir boynuz bulunan “ay ışını kadar parlak” (Masse, 2007) göksel bir balığın, insanlığın yeni bir çağını başlatan destansı bir Tufan konusunda uyardığının söylendiğini belirtiyor.

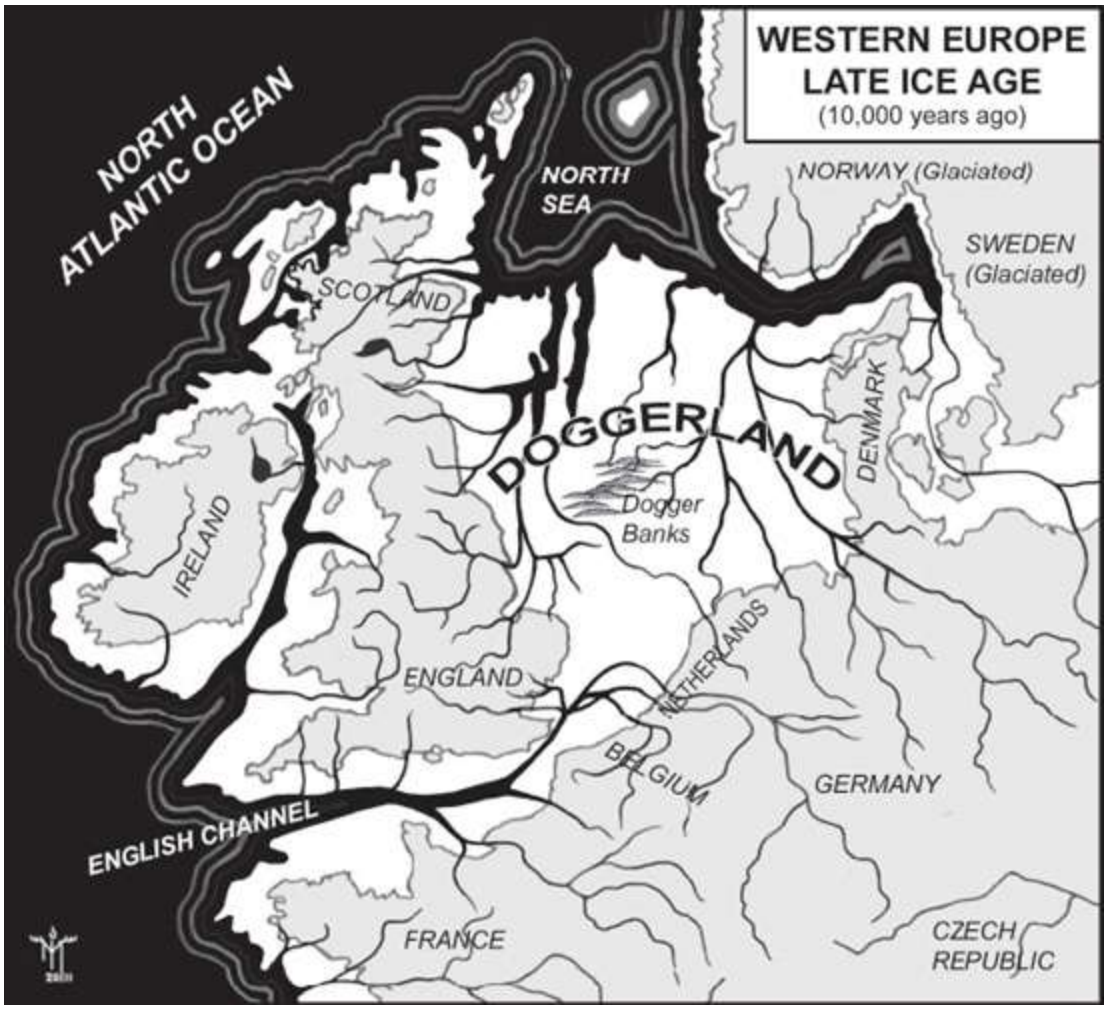
Masse'nin incelediği 175 sel efsanesi arasında, bir Çin versiyonu Büyük Tufan'ın İmparatoriçe Nu Wa'nın saltanatının sonunda meydana geldiğini belirtir. Tarihsel kayıtları astronomik verilerle karşılaştıran Masse, 10 Mayıs 2807 olayı için bir tarih buldu.M.Ö.. Daha önce bahsedildiği gibi, Shuruppak'taki kazılar, M.Ö. 2900M.Ö. Gılgamış ve Atrahasis destanlarındaki anlatılarla örtüşen . Masse'in randevusu teorisini daha da doğruluyor

Efsane Tufanı'na o sırada büyük bir kuyruklu yıldız çarpması neden oldu.

Eski insanlar kuyruklu yıldızları göksel ejderhalar, tüylü yılanlar, göksel balıklar veya alevli kılıçlar olarak çeşitli şekillerde tanımladılar. Bu nedenle, Yaratılış'ın Düşüş öyküsünde, Yahveh'nin "adamı sürgüne gönderdiğini ve Cennet Ağacı'na giden yolu korumak için kerubileri ve parıldayan bir kılıcın alevini Aden Bahçesi'nin önüne diktiğini belirtmek ilginçtir. Hayat" (Yaratılış 3:24).

Doggerland

Kuzeyde, başka bir geniş yerleşim alanı sular altında kaldı. 8000 yıl önce. Şimdi Doggerland (denizciler için bir tehlike ve balıkçılar için bir nimet olarak bilinen Dogger Bank'tan sonra) olarak adlandırılan bu bölge, Kuzey Denizi'nin soğuk sularının şimdi yuvarlandığı İngiltere ve Danimarka arasında uzanıyordu. Son Buz Devri sırasında, Doggerland kıta sahanlığının geniş bir alanıydı - kıtasal buz tabakalarından gelen buzul suyunun daha da erimesiyle beslenen kıvrımlı nehirler ve göllerin oluşturduğu bir sahil şeridine sahip geniş, dalgalı bir ova, çamur düzlükleri ve lagünler. iç. Yaklaşık Büyük Britanya büyüklüğündeki Doggerland, Mezolitik (Orta Taş Devri) kültürel döneminde tüm Avrupa'daki en zengin avcılık, kümes hayvanları ve balıkçılık alanı olmuş olabilir. Son zamanlarda, Kuzey Denizi'nden çok sayıda eser tarandı ve bu süre zarfında insan yerleşimini doğruladı.

Şekil 3: Kuzey Denizi'nin altındaki Doggerland. Yazarın haritası.

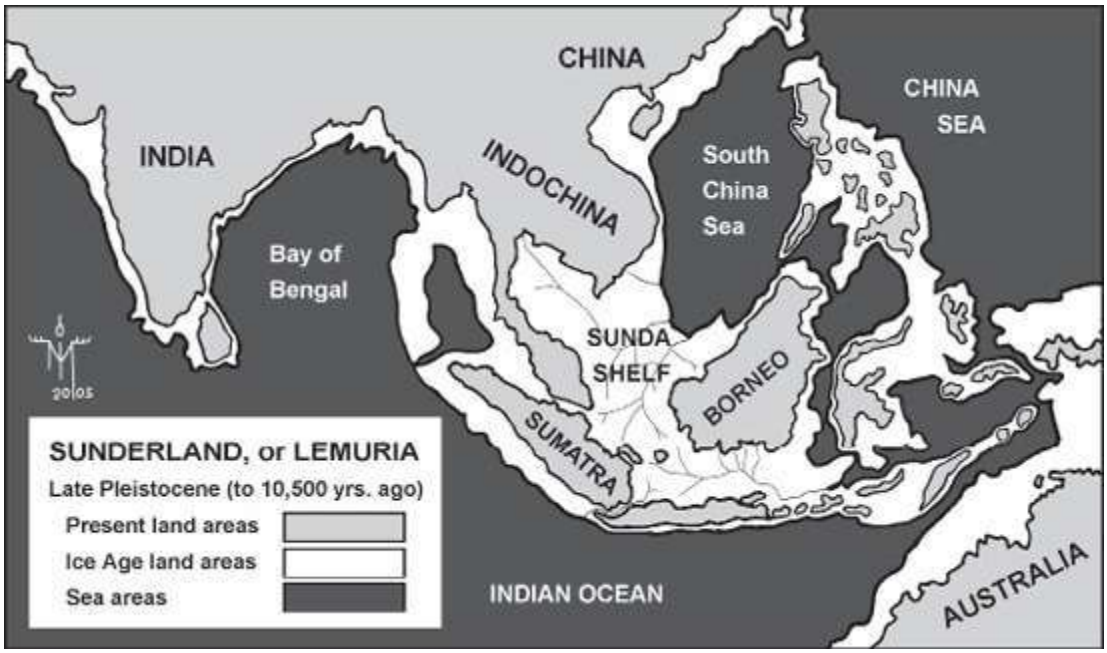
Son buzul döneminin sona ermesinden sonra deniz seviyeleri yükseldikçe ve kıta sahanlıkları suyun ağırlığı altında azaldıkça, Doggerland yavaş yavaş Kuzey Denizi'nin altına battı. 6200 civarındaM.Ö. Norveç kıyılarında büyük bir denizaltı heyelanı (Storegga Slide olarak adlandırılır), Doggerland'ı süpüren ve İngiliz Kanalı'nı kesen ve yarımadayı Avrupa anakarasından ayıran feci bir tsunamiye neden oldu. Bu unutulmuş ülkenin herhangi bir sakini süpürülecekti. Tepelik Dogger Bank, 5000 yılına kadar bir ada olarak kalmış olabilir. M.Ö.Eden ve Karadeniz kıyıları gibi, sonunda Flandrian Transgression tarafından sular altında kaldığında.

Lemurya

Lemurya, Madagaskar'dan Hindistan'a ve Endonezya'nın tamamına yayıldığı varsayılan başka bir batık arazinin adıdır. Bu isim, 1864'te zoolog ve biyo-coğrafyacı Philip Sclater tarafından, artık geniş ölçüde ayrılmış bu alanlarda lemurların varlığını açıklamak için icat edildi. Lemurlar (Latincede “hayalet” anlamına gelir) büyüleyici sevimli ilkel primatlar ve bizim uzak atalarımızdır. Madagaskar ve Hindistan'ın bir zamanlar daha büyük bir kıtanın parçası olduğunu öne süren Sclater şunları yazdı:

> Madagaskar'ın Memeli faunasının anomalileri, en iyi şekilde, büyük bir kıtanın Atlantik ve Hint Okyanuslarının bazı kısımlarını işgal ettiğini... bu kıtanın adalara bölündüğünü ve bazılarının Afrika, bazılarının... şimdi Asya nedir; ve Madagaskar ve Mascarene Adaları'nda bu büyük kıtanın mevcut kalıntılarına sahip olduğumuzu, bunun için... Lemurya adını önermeliyim! (Neild, 2007, s. 38-39)

Hint Okyanusu havzasını hiçbir zaman “kayıp kıta” doldurmamış olsa da, bu bölgedeki adaların başlangıçta kıta sahanlıklarını açığa çıkaran deniz seviyelerinin çok daha düşük olduğu Buz Çağları sırasında sürekli bir kara kütlesinin parçası olduğu doğrudur. Endonezya'nın modern adaları, bir zamanlar, şimdi Sunderland olarak adlandırılan ve neredeyse Avustralya'ya kadar uzanan geniş alanın dağlarıydı.

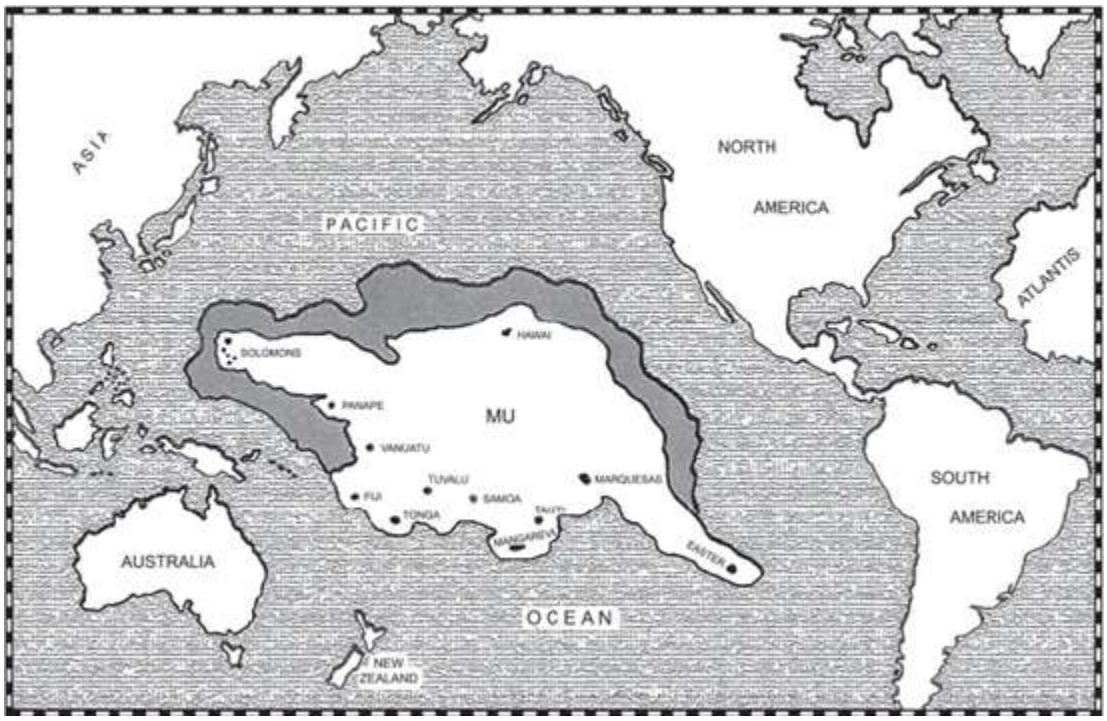

Şekil 4: Lemurya ve Sunderland. Yazarın haritası.

Hint veya Pasifik Okyanusu'ndaki kayıp bir kıta fikri, onu çeşitli hayali ırkların ve yaratıkların evi yapan bazı okült yazarlar tarafından alındı. 1880'lerde, Madam Helena Blavatsky (1831–1891), tanrıların, Lemurya'yı insan altı sakinlerini yok etmek için batırdığını iddia etti. 1894'te Frederick Spencer Oliver,*İki Gezegende Bir Sakin*, hayatta kalan Lemuryalıların Kuzey Kaliforniya'daki Shasta Dağı'nın altındaki bir mağara ve tünel kompleksinde yaşadıklarını ve ara sıra beyaz cüppeli dağda yürürken görüldüğünü iddia etti. Bu inanç, Shasta kasabasındaki herhangi bir okült kitapçıya yapılan ziyaretten de anlaşılacağı gibi, bugün hala popülerdir.

Mü

Mu, kalıntıları Yeni Zelanda ve Polinezya olan Pasifik Okyanusu'nda bir zamanlar var olduğu düşünülen başka bir geniş kara kütlesinin adıdır. Bu fikir ilk olarak, eski Maya yazılarının (sahte) çevirilerinin, hayatta kalanların Yucatan Yarımadası'nın Maya Kızılderilileri olduğu bu boğulmuş topraktan bahsettiğini iddia eden Augustus Le Plongeon (1825-1908) tarafından önerildi.*Mu'nun Kayıp Kıtası*daha sonra James Churchward (1852–1936) tarafından bu başlıkla oldukça akıl almaz bir dizi kitapla popülerleştirildi.

Churchward'a göre Mu, "Hawaii'nin kuzeyinde bir yerden güneyde Fijis ve Paskalya Adası'na kadar uzanıyordu." Mu'nun Cennet Bahçesi'nin yeri olduğunu ve 64.000.000 nüfusa sahip olduğunu iddia etti.*Naacal'lar.*50.000 önce geliştiği varsayılan uygarlığı, teknolojik olarak Churchward'ın zamanından daha ileriydi ve Mezopotamya, Mısır, Hindistan ve Mayaların eski uygarlıkları yalnızca kolonilerinin yozlaşmış kalıntılarıydı. Batık bir Pasifik kıtasının hiçbir jeolojik temeli olmadığını söylemeye gerek yok.

*Şekil 5: Mu'nun Coğrafi Konumu (harita*Kayıp Mu Kıtası,*1926)*

atlantis

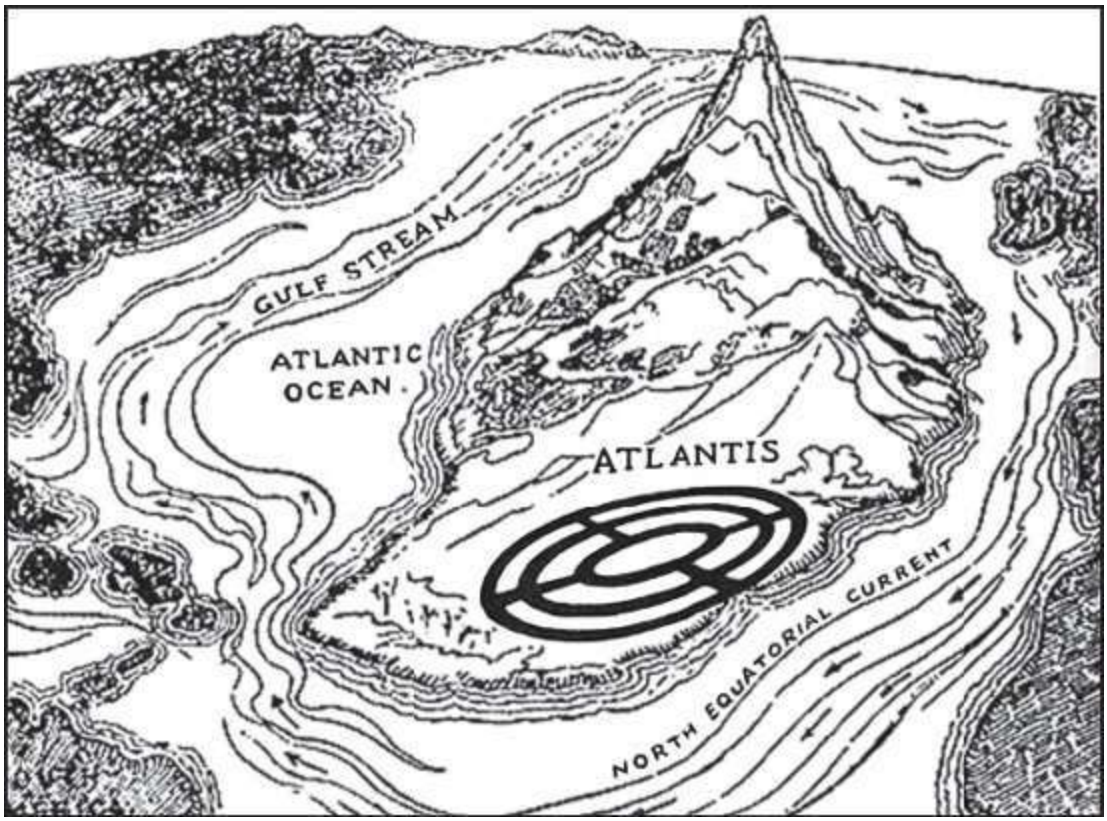
Tüm efsanevi kayıp medeniyetlerin açık ara en ünlüsü, efsanevi Atlantis adasıdır. Tarihi varlığı ve konumu 2.000 yıldan fazla bir süredir tartışılıyor, ancak hiçbir zaman kesin olarak doğrulanamadı. İlk olarak Yunan filozof Platon (427-347) tarafından dile getirilmiştir.M.Ö.), hikayenin ailesinde Solon'u tanıyan büyük büyükbabasından (638-558) geçtiğini iddia etti.M.Ö.), 560 yılında Mısır'ı ziyaret ettiğinde rahiplerden hesabı öğrenen bir Yunan devlet adamıM.Ö.. Platon, Solon'un hikayesini 360 civarında yazdı.M.Ö.onun diyaloglarında*Timaios*ve *Kritikler*Atlantis'in Solon'un zamanından yaklaşık 9.000 yıl önce bir yanardağ, bir deprem ve/veya bir tsunami tarafından yok edildiğini veya yaklaşık olarak M.Ö. 9600M.Ö.:

> [I]Siz Yunanlıların, dediğiniz gibi "Herakles'in sütunları" dediğiniz ağzın önünde, Libya ve Asya'nın toplamından daha büyük bir ada yatıyordu; ve o zamanın yolcularının oradan diğer adalara ve adalardan kıtanın tamamına geçmeleri mümkündü.

> o gerçek okyanusu kapsayan onlara karşı... (Platon, *Timaios*24-E)
>
> Ama daha sonra, korkunç depremler ve sel felaketleri oldu ve korkunç bir gün ve gece onların başına geldi, savaşçılarınızın tüm bedeni yer tarafından yutuldu ve Atlantis adası da aynı şekilde deniz tarafından yutuldu ve kayboldu; bu nedenle, o noktadaki okyanus da artık geçilmez ve aranamaz hale geldi, adanın yerleştiği sırada oluşturduğu çamur sürüsü tarafından engellendi (Platon,*Timaios*25-D).

Hikaye devam ederken, cennet adası Atlantis ("sütun ülkesi" anlamına gelir), deniz tanrısı Poseidon'a aitti. Ölümlü bir kadın olan Cleito'ya âşık oldu ve adanın ortasına yakın bir tepede onun için bir saray inşa etti, "birbirini dönüşümlü olarak çevreleyen dairesel deniz ve kara kuşakları ile çevrili, bazıları daha büyük, bazıları daha küçük, iki varlıktı. adanın ortasındaymış gibi oyduğu kara ve üç deniz; ve bu kemerler, insan için geçilmez olacak şekilde her tarafta eşit mesafelerde idi" (Platon,*Kritikler*113-D). Cleito, Atlantis'in ilk hükümdarları olan beş çift ikiz erkek çocuğu doğurdu. Ada, en büyüğü Atlas olan kardeşler arasında bölündü ve Atlantis'in ilk kralı oldu. Tepenin tepesinde Poseidon için bir tapınak inşa edildi. Burada hükümdarlar yasaları tartışmak, hüküm vermek ve Poseidon'u onurlandırmak için bir araya geldiler.

Seyahat ve ticareti kolaylaştırmak için, güneyden denize beş buçuk mil boyunca uzanan kara ve su halkalarından bir kanal kesildi. Kalabalık Atlantis şehri, dış su halkasının etrafında 11 millik bir daire çizdi. Şehrin ötesinde, dağlardan su getirmek için başka bir kanalla çevrili, 330 mil uzunluğunda ve 110 mil genişliğinde verimli bir ova yatıyordu.

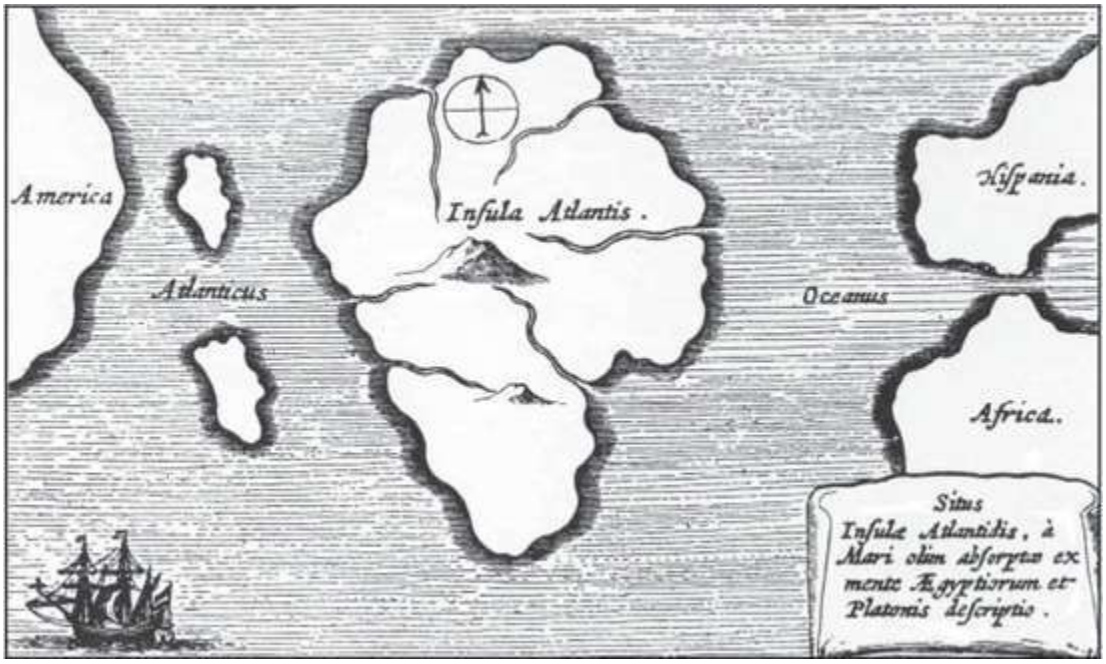

Şekil 6: Platon'un açıklamasına dayanan Atlantis Haritası, orijinal olarak yayınlanmıştır. *en*New York Amerikan,*20 Ekim 1912.*

Ovayı kuzeyde köyler, göller, nehirler ve çayırlarla bezenmiş yüksek dağlar çevreliyordu. Ilıman iklim, her yıl iki hasata izin verdi. Çok sayıda bitki, meyve ve kuruyemiş çeşidi bolca büyüdü. Filler de dahil olmak üzere büyük hayvan sürüleri adayı dolaştı. Atlantisliler nesiller boyunca basit, erdemli hayatlar yaşadılar ama sonunda açgözlülük ve güç tarafından yozlaştılar. Ahlaksızlıklarına kızan Zeus, uygun bir ceza belirlemek için diğer tanrıları topladı. Ardından, "acı bir gün ve gecede" Atlantis, halkı ve hatırası "deniz tarafından yutuldu ve yok oldu" (age.).

Atlantis neredeydi?

Yıllar boyunca Atlantis için çeşitli farklı yerler önerildi. Plato, Atlantis'in Cebelitarık Boğazı olduğu anlaşılan "Herakles Sütunlarının ötesinde" bulunduğunu söyledi. Bu, Atlantis'i Atlantik Okyanusu'na yerleştirir - büyük olasılıkla Portekiz kıyılarının yaklaşık 900 mil batısında, Azor Adaları civarında. İçinde*Atlantis: Antidiluvian Dünya,* 1882'de yayınlanan Ignatius Donnelly, Azorların

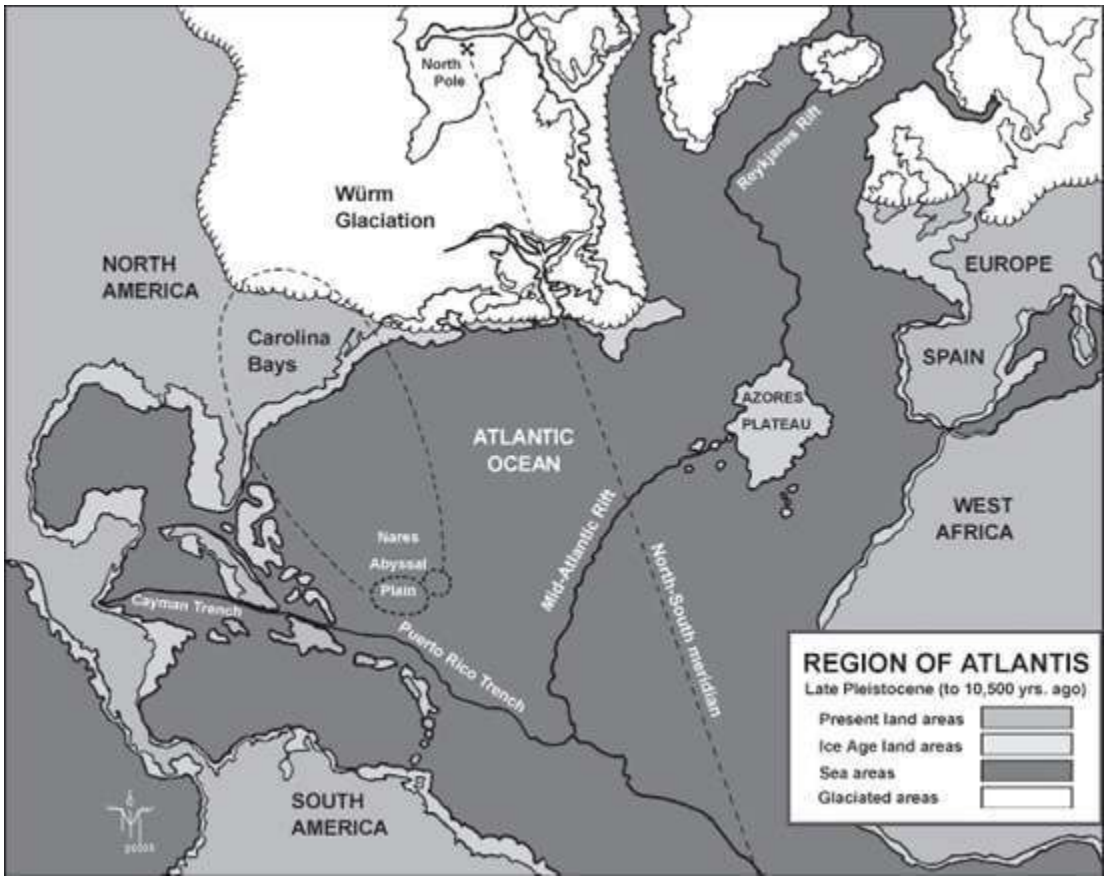
Atlantis'in batık kıtasının dağ zirveleri. Bu adalar, denizciler tarafından “Dolphin Ridge” olarak bilinen Azor Platosu adı verilen daha büyük bir temelden yükseliyor. Yaklaşık İspanya büyüklüğünde olan bu bölge, Orta Atlantik Yarığı tarafından çevrelenen ayrı bir bloktur. Tüm plato, Buz Devri sırasında, çevreleyen Rift'in bir açıklığı alttaki magmayı boşaltıp deliğe bırakana kadar suyun üzerinde olurdu. Bu 10900 civarında oldu M.Ö., Platon'un tarihinden biraz daha erken.

*Şekil 7: Atlantis Haritası*Mundus Yeraltı*Athanasius Kircher tarafından, Amsterdam, 1665.*

2007'de, gezegen jeologu Peter Schultz ve Brown Üniversitesi'nden bir bilim insanı ekibi, 12.900 yıl önce bir kuyruklu yıldızın veya asteroidin Dünya üzerinde patladığını veya ona çarptığını, buz tabakalarını erittiğini, aşırı orman yangınlarını alevlendirdiğini, kasırga kuvvetli rüzgarları körüklediğini ve tetiklediğine dair kanıtlar sundu. Buz Devri'nin mamutları, dev tembel hayvanları, kılıç dişli kedileri ve diğer büyük canavarları öldüren feci bir iklim değişikliği. 10900 yılına tarihlenen ince, siyah bir karbon tortusu tabakasıM.Ö.Kanada, Kaliforniya, Arizona ve Güney Carolina'da ve hatta Belçika'da 50'den fazla arkeolojik kazıda bulunmuştur. Aynı siyah tortu, Yeni Dünya'da bilinen en eski insanlar olan ve bu tarihten sonra ortadan kaybolan Clovis insanlarıyla ilişkili 10 arkeolojik alanda bulundu.

Araştırmacılar, siyah tortunun hemen altında yüksek konsantrasyonlarda manyetize iridyum, kömür, kurum, karbon kürecikleri, dünya dışı helyumla dolu fullerenler ve yalnızca dünya dışı bir etkinin yoğun basıncı ve sıcaklığından oluşmuş olabilecek mikroskobik elmaslar buldular. Bu senaryoda, yaklaşık 12.900 yıl önce, bir kuyruklu yıldız veya asteroid, Kuzey Amerika'yı geçerek rotası boyunca enkaz saçtı ve Atlantik Okyanusu'na çarpmadan önce Carolina Körfezi olarak bilinen oval şekilli kraterler yarattı. Etki alanı Nares Abisal Ovası olarak bilinir. Porto Riko Çukuru'na yakınlığı, Orta Atlantik Yarığı'nın açılmasını tetikledi, denizaltı magmasını serbest bıraktı ve atmosfere çok miktarda volkanik kül püskürttü. Azor Platosu'nun altındaki magma odasının sonuç olarak tükenmesi, Donnelly tarafından orijinal Atlantis olarak tanımlanan bu volkanik kara kütlesinin çökmesine neden oldu. Bu çarpmanın bir sonucu olarak, Dünya'nın coğrafi ekseni değişti, böylece Hudson Körfezi'nde bulunan Kuzey Kutbu, Arktik Okyanusu'nun ortasındaki şu anki konumuna taşındı (manyetik kutup hala, yol).

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Şekil 8: Atlantik Okyanusu'nun Azor Platosu ve Buz Devri kıyıları. Yazarın haritası.

Buz Devri sırasında, Antarktika'nın büyük bölümleri buzsuz ve ılımandı. Bazı ciddi araştırmacılar Atlantis'i oraya yerleştirir. İçinde*Kadim Deniz Krallarının Haritaları,* 1966'da yayınlanan Keene College, New Hampshire'dan Prof. Charles Hapgood, Antarktika'nın, 1773-74'te Kaptan James Cooke tarafından Antarktika'nın keşfinden çok daha eski olan antik deniz haritalarında göründüğünü kaydetti. Bu haritalardan bazıları, artık buzun altına gizlenmiş kıyı özelliklerini gösteriyor gibi görünüyor. Hapgood, bu çizelgelerin 7000 kadar erken bir tarihte var olan sofistike bir denizcilik kültürüne dayanan eski kaynak haritalardan oluşturulduğunu öne sürdü.M.Ö.ve binlerce yıl boyunca kopyalanmış ve yeniden kopyalanmıştır. Hapgood, Ross Denizi bölgesinden alınan çekirdek örneklerin polen içerdiğini ve bunun 4000 yılına kadar nispeten ılıman bir iklime işaret ettiğini belirtti.M.Ö.. Buzun Antarktika'yı ancak 9500 civarında meydana gelen kutup kaymasından sonra tamamen yuttuğunu öne sürdü.

M.Ö., son Buz Devri'nin sonu ile aynı zamana denk geliyor. Shultz'un bulguları bu tarihlemeyi 10900'e kadar düzeltirdi.M.Ö..

Hapgood'un buzul öncesi bir Antarktika ve Buz Devri'nin sonunda bir kutup kayması teorilerine dayanarak, Kanadalılar Rose ve Rand Flem-Ath 1995 kitaplarında önerdiler.*Gökyüzü Düştüğünde*Platon'un Atlantis'inin aslında Antarktika olduğunu. Kutup kıtasının Platon'un tanımına uyduğuna dikkat çektiler.*Timaios*"Libya ve Asya'dan daha büyük bir ada" diyalogu. Ayrıca, Antarktika, Platon'un bildirdiği gibi, kesinlikle "Herakles Sütunlarının ötesinde" uzanmaktadır. Bununla birlikte, Antarktika'da insan yapısı veya yerleşimine dair herhangi bir kanıtın tamamen yokluğu, bu yer için argümanı oldukça iyi çürütüyor.

Yine başka araştırmacılar Atlantis'i Güney Amerika'ya yerleştiriyor ve Bolivya Altiplano'sunda Platon'un tanımındaki unsurlarla ve birçok arkeolog tarafından dünyanın en eskisi olarak kabul edilen antik bir şehir olan Tiahuanaco'nun kalıntılarıyla eşleşen belirli jeofiziksel özelliklere işaret ediyor. 400 dönümden fazla harabenin sadece yüzde 10'u kazıldı. Uzak geçmişte, Tiahuanaco, kıyı şeridi o zamandan beri 12 mil gerileyen ve 800 fit düşen Titicaca Gölü'nün kenarında gelişen bir limandı. Göl, içine nehir akmadığı için buharlaşmadan küçülmeye devam ediyor. 1980 yılında, Bolivyalı bir yazar ve Kolomb öncesi kültürlerin bilgini olan Hugo Boero Rojo, 45-60 fitlik arkeolojik kalıntıların keşfini duyurdu.

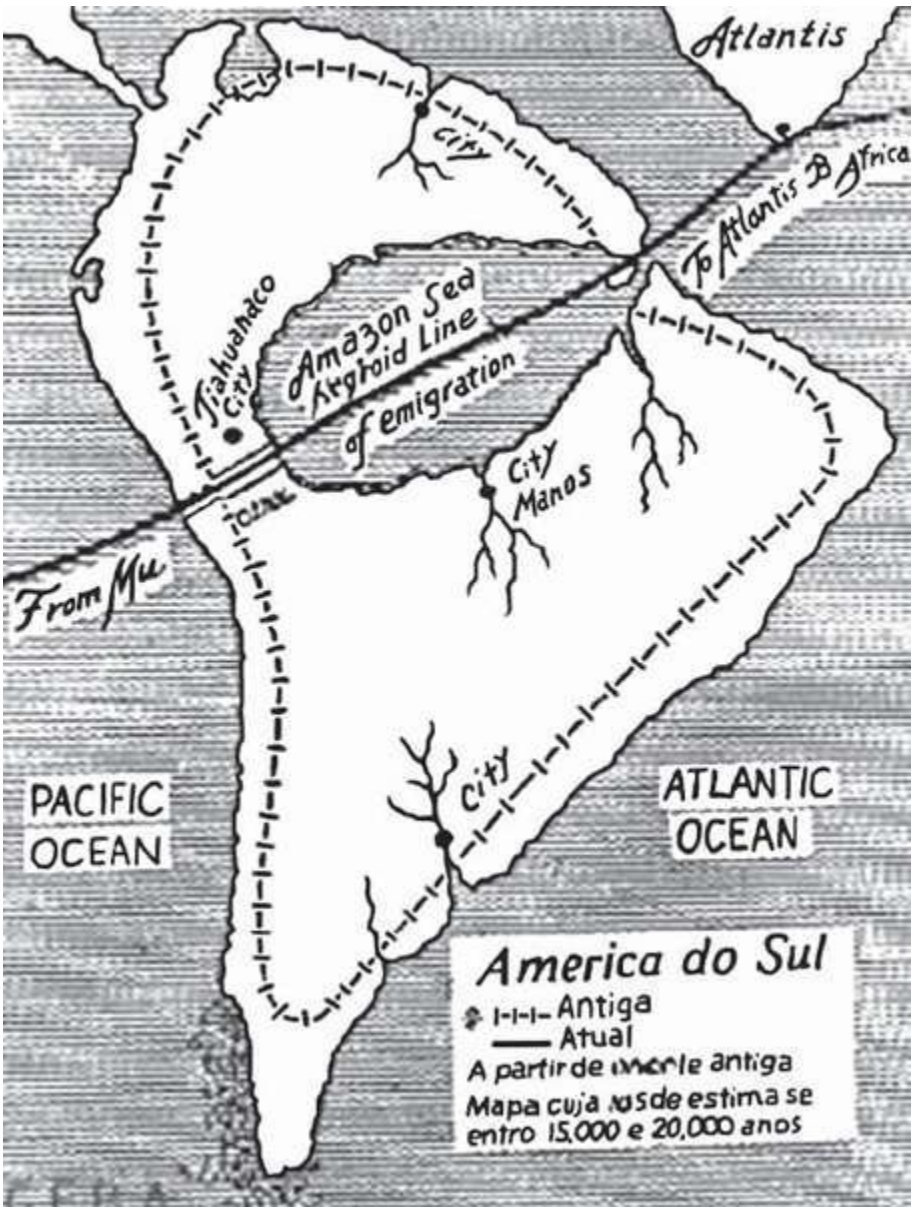
gölün yüzeyinin altında. Polonya doğumlu Bolivyalı arkeolog Hans Schindler-Bellamy, Tiahuanaco kültürünün günümüzden 12.000 yıl öncesine kadar uzandığı sonucuna vardı.

9: Tiahuanaco ve Titicaca Gölü. Yazarın haritası.

Tuz birikintileri, Buz Devri sırasında bu gölün tüm Amazon Havzasını dolduran geniş bir iç denizin parçası olduğunu, dolayısıyla Tiahuanaco'nun o sırada bir liman olacağını gösteriyor. Ama 10900 etkisinden sonraM.Ö., Güney Amerika kıtasının tamamı, kıta Pasifik tektonik plakası üzerinde daha batıya doğru hareket ettikçe doğuya doğru eğildi. Batı kıyısı binlerce fit yükseldi ("And Ayaklanması"), iç denizi denize döktü.

Atlantik ve Tiahuanaco'yu deniz seviyesinden 13.300 fit yüksekliğe çıkarıyor. İlginç bir şekilde, yalnızca Mısır'da bulunan papirüs kamışları Titicaca Gölü kıyılarında bolca yetişir; yerel halk bu sazlardan, Mısır'da binlerce yıldır kullanılanların neredeyse aynısı olan tekneler inşa ediyor. Tiahuanaco, Platon'un Atlantis mitiyle meşru bir şekilde özdeşleştirilsin ya da tanınmasın, yerleşim yeri kesinlikle daha sonraki Buz Çağı'nda ileri bir uygarlık düzeyinin göstergesidir, belki de Mısır'dan ta papirüs ithal etmek için yeterli denizcilik becerisini içeren bir uygarlıktır.

Şekil 10: Eski Güney Amerika'nın 19. yüzyıldan kalma bir haritası. Nezaket Teosofi Cemiyeti.

Atlantis için en yaygın olarak kabul edilen yerel ayar, 1939'da Platon'un Atlantis uygarlığı ve onun felaketli yıkımı hakkındaki tanımının açıklandığını belirten Yunan arkeolog Spyridon Marinatos'unkidir.

Tunç Çağı “Minoan” ınkine çok benziyordu[1]Girit, Ege Denizi'nin güney ucunda yer alır. Girit'in sadece 70 mil kuzeyinde, bir zamanlar Kallisti ("en güzel") olarak bilinen ve şimdi Thera olarak adlandırılan volkanik bir adadır. 1628'deM.Ö., muazzam bir volkanik patlama - 1883'te Endonezya'daki Krakatoa patlamasının 10 katı büyüklüğünde - adanın tüm merkezi bölgesini yok etti ve muhteşem Minos uygarlığını harap etti. Patlama, stratosferin 20 mil içine bir kül ve kaya tüyü fırlattı ve Doğu Akdeniz'de gündüzü geceye çevirdi. Thera'daki bazı yerleşim yerleri 100 fit kadar külün altına gömüldü. Büyük tsunamiler Yunanistan, Suriye ve Mısır kıyılarını boğdu ve ufkun altındaki yanardağ “gündüz duman, gece ateş sütunu” olarak yüzlerce kilometre boyunca görüldü (Çıkış 13:21). Bu, İncil'de Çıkış olarak kaydedilen olaydı; gerçekten de, Mısır'ı saran 10 bela ve Kızıldeniz'in sözde ayrılması (tsunaminin açık bir tanımı) hepsi bu olaylardan kaynaklanıyordu.

Şekil 11: Thera, Atlantis olarak. Yazar tarafından Galinopoulos'tan sonra çizilmiştir.

Marinatos, Solon'un Mısır gliflerini "yüz" ve "bin" olarak karıştırmış olabileceğini ve Atlantis'in yok edilmesinin 9.000 değil 900 yıl önce meydana geldiği şeklinde okunması gerektiğini savundu. Eğer öyleyse, uygun tarih 1600 olurduM.Ö.-Thera püskürmesinin zamanı. Sayıları binlere indirmek, Platon'un bildirdiği Atlantis boyutlarını da Thera'nınkilerle uyumlu hale getirir.

Deucalion ve Pyrrha Tufanı

> Orada [Achaea'da, yani Yunanistan'da], Iapetus'un oğlu Prometheus'un, ilk kez şehirler kuran ve tapınaklar yetiştiren Deucalion'un babası olduğu, koyunlar ve otlaklar açısından zengin, yüksek dağlarla çevrili bir ülke vardır.

> ölümsüz tanrılar ve ilk önce insanlara hükmetti. Bu topraklarda oturan komşular Haemonia [yani Teselya] derler (*argonotik*, 3. yüzyıl M.Ö.).

Yunan efsanesine göre Arcadia kralı Lycaon, Tanrıların kralı Zeus'a bir çocuk kurban eder. Bu yamyamlık teklifi karşısında dehşete düşen Zeus, Titanların çocuklarını kötülükleri ve dinsizlikleri için bir sel göndererek onları Dünya'nın yüzünden silip, Bronz Çağı'na son vererek cezalandırmaya karar verdi. Zeus'un zulmüne hiç meydan okuyan bilge Titan Prometheus (adı "öngörülen" anlamına gelir), antik Yunanistan'da Tesalya'nın en güneyindeki Phthia kralı 82 yaşındaki oğlu Deucalion'u uyardı. Deucalion daha sonra, Prometheus'un erkek kardeşi Epimetheus'un (“sonradan düşünülmüş”) kızı olan karısı Pyhhra ile birlikte büyük bir gemi inşa etti, burada özenle tedarik edildi, Zeus'un tufanı, daha sonra Yunanistan'ı süpürdü ve diğer tüm sakinlerini boğdu. . Nehirler sel gibi aktı ve deniz kıyı ovasını sular altında bıraktı, eteklerini yuttu ve her şeyi temizledi. (Bu efsanede hiçbir hayvan kurtarılmamıştır.) Dokuz gün sonra sel suları yatıştığında, gemileri, Themis'in bir kahini tarafından Deucalion'a “[başını] ört ve [[onun] omzunun arkasında onun] annesi” (*argonotik*). Kahinin Toprak Ana'dan (Gaea) söz ettiğini anlayarak, omuzlarına taşlar attılar ve bu taşlardan yeni bir insan ırkı ortaya çıktı: Deucalion tarafından fırlatılan kayalardan erkekler ve Pyhrra tarafından fırlatılanlardan kadınlar. En büyük oğulları, torunları Helen olan Helen'di; oğulları Dorus, Xuthus ve Aelous idi; sırasıyla Yunan Dorlar, İyonyalılar ve Aeolians'ın ataları.

Rönesans astronomu Seth Calvisius (1556-1615) 1516 tarihini verdiM.Ö. Deucalion Tufanı için, Giessen Üniversitesi'nde Yunan ve Doğu dilleri profesörü Christopher Helvicus (1581-1616), 1511 teklif etti.M.Ö.. Çoğu araştırmacı, Deucalion ve Pyhrra tufanının, şimdi 1628'e tarihlenen Thera'nın patlamasıyla güvenle ilişkilendirilebilecek İsraillilerin Çıkışı ile çağdaş olduğu konusunda hemfikirdir.M.Ö.. Sel suları, adanın merkezinin çökmesiyle ortaya çıkan ve Atlantis olarak bildiğimiz efsanevi adadan geriye kalan neredeyse tek şey olan devasa kalderayı yaratan 50 metrelik yüksek tsunami olurdu. Yunanistan doğumlular tarafından 2006 yılında Girit'in doğusunda yürütülen kazılar

UCLA Dünya bilimcisi Costas Synolakis, deniz seviyesinden 90 fit yükseklikte tsunamiden kaynaklanan kaotik enkaz buldu.

12: Theran tsunamisinin 1628'deki etkisiM.Ö.. Yazarın haritası.

Platon'un 2350 yıl önce başlattığı tartışma günümüze kadar hız kesmeden devam ediyor. Çeşitli modern yazarlar, Atlantis'in Bolivya'daki (Jim Allen), Arjantin'deki (Doug Fisher), Bahamalar'daki (Edgar Cayce), Meksika'daki (Gene D. Matlock), İrlanda'daki (Ulf Erlingsson), Grönland'daki (Mario Dantas) konumu konusunda ikna edici bir şekilde tartışmışlardır. , İspanya (Georgeos Diaz-Montexano), Fas (Michael Huebner), Kıbrıs (Robert Sarmast), Thera (AG Galinopoulos) veya Antarktika (Rose ve Rand Flem-Ath). Çünkü

Bu alanlardan bazıları aslında Buz Devri'nin sonunda sular altında kalmış olabilir.*tüm*Yerlerin geçerli olduğu ve kayıp Atlantis'in orijinal efsanesinin, deniz seviyeleri dünya çapında 400 fit yükseldiğinde kıyı topluluklarının dalgaların altında boğulduğu küresel bir deniz medeniyetinin anılarına dayandığı. Mevcut küresel iklim değişikliğimiz denizleri ısıtmaya ve Grönland ile Antarktika'nın kalan buzullarını eritmeye devam ederken, bazı tahminler küresel deniz seviyelerinin 21. yüzyılın sonuna kadar 18 fit kadar yükseleceğini ve önümüzdeki dönemde 200 fit daha yükseleceğini tahmin ediyor. 3000 yılı. Mevcut kıyı topluluklarımızdan kaç tanesi bir sonraki Atlantis olacak?

Notlar:

1. Girit tarihinin o dönemi için hatalı bir adlandırma olduğu için "Minoa" kelimesini buraya tırnak içine aldım. Tunç Çağı sakinlerinin adalarına ne dediklerini bilmiyoruz. Mısırlılar buna en iyi yaklaşımımız olan “Kheftiu” adını verdiler. Arthur Evans, Theseus ve Minotaur efsanesinden Kral Minos'un sarayını kazdığını zannederek, bölgeye “Knossos” adını verdi ve döneme “Minoan” adını verdi. Ama aslında, Bronz Çağı Girit'inin (ve Knossos'un) yıkımı 1628'de gerçekleşti.
   M.Ö.Minos, Theseus vb. efsanesi aslında çok daha sonraki bir dönemden, Miken döneminden 13. yüzyılda türemiştir.M.Ö., Achaeans zaten Yunanistan'dan taşınıp yeri ele geçirdikten sonra. Ve Knossos kesinlikle bir saray değildi - bir morg, nekropol ve tapınak kompleksiydi. Buralarda hiçbir yerleşim izine (çöplükler, ocaklar, mutfaklar, mobilyalar, yeme-içme aletleri vb.) rastlanmamıştır. Ama Girit'in gerçek gizemi, tarihin gizemleri kitabında başka bir bölüm olabilir!

Kaynaklar ve Referanslar

Allen, JM*Atlantis: And Dağları Çözümü.*New York, NY: St Martin's Basın, 1998.

— — — . "Atlantis Bolivya: Gerçek Atlantis."*http://atlantisbolivia.org/.*

— — — . "Atlantis ovasının Altiplano, Bolivya dahil olmak üzere önerilen çeşitli konumlarla karşılaştırılması." *www.atlantisbolivia.org/plaincomparison.htm.*

Ambrose, Stanley H. “Geç Pleistosen insan popülasyonu darboğazları, volkanik kış ve modern insanın farklılaşması.”*İnsan Evrimi Dergisi*34 (6): 1998.

“Atlantis 'Kanıtı' İspanya ve İrlanda'da Bulundu.”*National Geographic Haberler*, 28 Ekim 2010. *http://news.nationalgeographic.com/news/2004/08/0819_040819_ atlantis_2.html*

"Ballard ve Karadeniz: Nuh Tufanı Arayışı."*Ulusal Coğrafi*, Mayıs, 1987. *www.nationalgeographic.com/blacksea/ax/frame.html*

Berlitz, Charles.*Bermuda Üçgeni.*Garden City, NY: Doubleday & Co., 1974.

Carney, Scott. “Büyük Tufana Bir Kuyruklu Yıldız mı Neden Oldu?”*Keşfetmek dergi,*Kasım 2007.

Churchward, James.*Mu'nun Kayıp Kıtası: İnsanın Anavatanı* (1926). Kempton, Illinois: Adventures Unlimited Press, 2007.

Crawford, Harriet.*Sümerler ve Sümerler.*Cambridge, Birleşik Krallık: Cambridge Üniversitesi Yayınları, 2004.

Daniels, Pat ve Horan, Anne, "Atlantis"*Bilinmeyen Gizemler: Mistik Yerler.*İskenderiye, VA: Zaman-Yaşam Kitapları, 1987.

Donnelly, Ignatius.*Atlantis: Tufan öncesi Dünya*(1882). San Francisco, Kaliforniya: Harper & Row, 1976.

"Dünya Dışı Etki Muhtemelen Ani Buz Devri Yok Oluşlarının Kaynağı." *Günlük Bilim*, 25 Eylül 2007. *www.sciencedaily.com/releases/2007/09/070924172959.htm.*

Flem-Ath, Rand ve Rose Flem-Ath.*Gökyüzü Düştüğünde: Arayışında atlantis*. Londra: Weidenfeld ve Nicolson, 1995.

Galanopoulos, AG ve Edward Bacon.*Atlantis: Arkasındaki Gerçek Efsane.*Indianapolis/New York: Bobbs-Merrill Co., 1969.

Hadingham, Evan. "Minoan Tsunamisi: Dünyanın Çöküşüne İlişkin Yeni İpuçları" Antik Girit'in Muhteşem Kültürü.”*Dergiyi Keşfet*, Ocak 2008.

Hamblin, Dora Jane. "Cennet Bahçesi sonunda bulundu mu?" *Smithsonian Dergisi*18, No. 2 (Mayıs 1987).

Hancock, Graham. *Tanrıların parmak izleri.* New York: Üç Nehir Basın, 1996.

Hapgood, Charles. *Antik Deniz Krallarının Haritaları.* Londra, Birleşik Krallık: Turnstone Kitapları, 1979.

Jacobsen, Thorkild. "Sümer Kral Listesi." Doğu Enstitüsü. *Asurolojik Çalışmalar 11.* Chicago: Chicago Press Üniversitesi, 1939.

Kudüs İncil, Reader's Edition. Garden City, NY: Doubleday & Ş., 1966.

Kramer, Samuel Noah, *Sümer Mitolojisi: Manevi ve Maneviyat Üzerine Bir Araştırma MÖ Üçüncü Binyılda Edebi Başarı*. Charleston, SC: Unutulmuş Kitaplar, 2007.

Lambert, WG ve AR Millard. *Atrahasis: Babil Öyküsü Sel basmak*. Oxford: Clarendon Press, 1969.

Liddell, Henry George ve Robert Scott. *Yunanca-İngilizce Sözlük.* Oxford: Clarendon Press, 1940.

Toplu, Bruce. "Kuvaterner döneminin arkeolojisi ve antropolojisi kozmik etki" *Kuyruklu Yıldız/Asteroid Etkileri ve İnsan Toplumu: Disiplinlerarası Bir Yaklaşım*. (Peter Bobrowsky ve Hans Rickman, ed.). Berlin: Springer Press, 2007.

Morien Enstitüsü: "Sualtındaki antik sualtı piramidi yapısı Yonaguni-jima sahili, Japonya." *www.morieninstitute.org/yonaguni_schoch1.html.*

Neil, Ted. *Süper Kıta: Gezegenimizin Yaşamında On Milyar Yıl*. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 2007.

Platon. *Atlantis Diyaloğu: Platon'un Kayıp Şehrin Orijinal Hikayesi, Kıta, İmparatorluk.* Friday Harbor, WA: Shepard Publications, 2001.

Ryan, William ve Walter Pitman. *Nuh Tufanı: Yeni bilimsel tarihi değiştiren olayla ilgili keşifler.* New York, NY: Simon & Schuster, 1998.

Deniz Seviyesi Yükselişi Gezgini. *www.globalwarmingart.com/wiki/Special: Deniz seviyesi.*

Spence, Lewis.*Atlantis'in Sorunu*.(Londra: 1924) San Diego, Kaliforniya: Kitap Ağacı, 2002

van Mensvoort, Koert. “Doggerland—Kayıp Bir Dünyanın Haritasını Çıkarmak.” Sonraki Doğa.*www.nextnature.net/2009/04/mapping-a-lost-world/*.

Zell-Ravenheart, Oberon.*Çırak Sihirbazı için Refakatçi.* Franklin Lakes, NJ: New Page Books, 2006. s. 223-225

Zettl, Helmut. "Tiahuanaco ve Tufan."*Felaket ve Antik Tarih: Disiplinlerarası Çalışma Dergisi.*Cilt VI, Bölüm 2, Temmuz 1984.

Öbür Dünyanın Kozmolojisi: Hamlet'in Değirmeni, Yıldızlarla Yayılmış Yol ve Günlerin Sonu

Adrian G. Gilbert tarafından

Kim Giza piramitlerinin veya Stonehenge'in yalnız megalitlerinin önünde dururken, onları inşa eden eskilerin o zamandan beri kaybettiğimiz bilgiye sahip olup olmadığını merak etmemiştir? Bu tür anıtların yüce bir amaç için inşa edilmiş olması gerektiği duygusu ezici. Birçoğu için anlamlarını ve amaçlarını keşfetme arayışı ömür boyu sürecek bir tutku haline gelebilir. Geçmişten yol gösterici bir ders kitabı veya bize neden inşa edildiğini açık bir şekilde anlatan ayrıntılı inşaat planları olmadan, yalnızca geriye dönük olarak kendi teorilerimizi üretebiliriz. Bu elbette bilimsel yaklaşımdır; arkeologların her zaman yaptığı şeydir. Bununla birlikte, en iyi niyetle bile, bu anıtları inşa eden insanların dünya görüşlerini paylaşmamamız veya anlamamamız gibi basit bir gerçek bizi sık sık engellemektedir. Ne yazık ki, arkeoloji kesin olmayan bir bilim olduğundan,

Bu, Büyük Giza Piramidi'nin megaloman bir firavunun ayrıntılı mezar taşından başka bir şey olmadığı gibi saf varsayımlara yol açabilir. İlk bakışta, özellikle piramitlerin neredeyse her zaman lahitler içerdiğini fark ettiğimizde, bu varsayımla tartışmak zordur. Ancak içinde mezarlar var diye bir kiliseyi mozole olarak nitelendiremeyiz. Bazı insanlar bir kilisenin içine gömülmeyi tercih etseler de, çoğu kilise binası, yalnızca bir mezar odası olarak işlev görmekten daha büyük bir işleve sahiptir.

Eski bir anıtın gerçek anlamını ve amacını keşfetmek için araçlara ihtiyaç vardır. Bu araçlardan biri, ölçümlerin incelenmesi olan metrolojidir. Yakından inceleme, önemli anıtların neredeyse her zaman bir tür geometrik şemaya göre yerleştirildiğini ortaya çıkarır. Bir anıtın ve çevresinin dikkatli ölçümlerini yaparak, genellikle anıtın kullandığı ölçü birimlerini keşfetmek mümkündür.

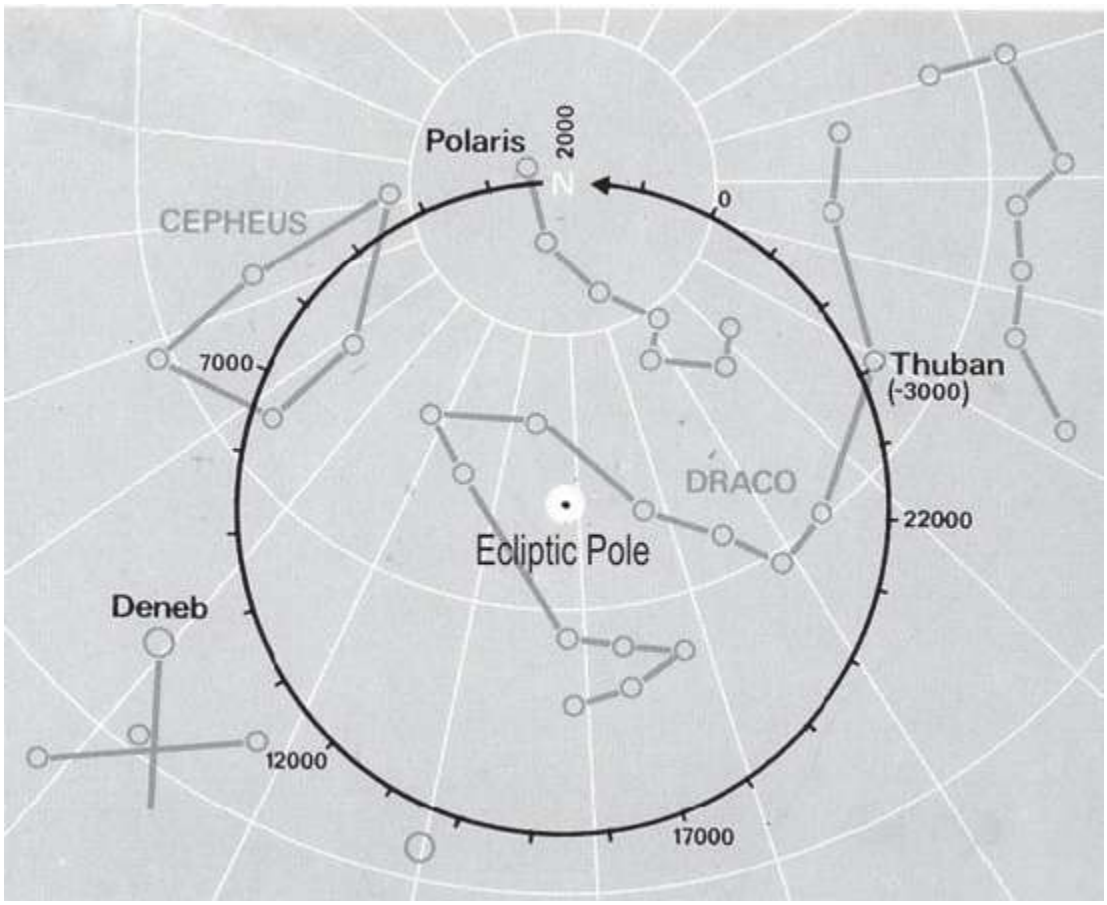
inşaatçılar Bu kendi başına yardımcı olabilir, çünkü kullanılan birimlerin bilgisi genellikle bize ne zaman ve kim tarafından inşa edildiğini söyleyebilir.

Büyük etki için kullanılabilecek başka bir araç da astronomidir. Burada bizi asıl ilgilendiren bu araçtır. 1969'da olağanüstü bir kitap yayınlandı. *Hamlet'in Değirmeni*. Bu, adından da anlaşılacağı gibi, Shakespeare'in oyununun bir eleştirisi değildi.*mezra*(başlangıç noktası olmasına rağmen), daha çok antik astronomi üzerine bir araştırma. Yazarların, Profesörler Giorgio de Santillana ve Hertha von Dechend'in (bundan böyle "yazarlar" olarak anılacaktır) ilgisini çeken şey, Hamlet'in geleneksel öyküsü ile yıldızlarla ilgili eski mitler arasındaki bağlantıydı. Hamlet hikayesinin kendisi,*Gesta Danorum*12. ve 13. yüzyıllarda yaşamış bir Alman yazar olan Saxo Grammaticus tarafından yazılmıştır. Shakespeare'in bu kaynağa erişimi varmış gibi görünüyor. Ancak yazarlar, Hamlet hikayesinin orijinal olmadığını keşfettiler.*gebelik;* daha ziyade, Fin klasiğinin belirli hikayeleriyle paralellikleri olan daha eski bir İzlanda destanından türemiştir.*Kalevala*. Efsanenin İzlanda versiyonunda ana karakterin adı Amlodhi'dir ve maceraları daha büyük bir döngünün parçasıdır. Onun "değirmeni" (Shakespeare'in bahsetmediği), çeşitli maddelerin öğütülmesi için kullanılan devasa boyutlarda mitolojik bir makinedir. Önce altını, sonra tuzu öğütür, ancak daha sonra yanlışlıkla kırılır ve denize düşer. Burada taşları kuma çevirerek ve denizi tuzlu hale getirerek öğütmeye devam ediyor. Yazarlar bu efsanede kozmolojik bir anlam gördüler. Hamlet'in (Amlodhi'nin) değirmeninin dönmesinin kozmolojik bir sürecin sembolü olduğuna inanıyorlardı: ekinoks gününün zaman içinde zodyak boyunca geriye doğru kaymasıyla belirlenen bir "dünya çağları" dizisi. Her çağın sonunda, gökler görünüşte "yerinden edilmiş" olacağından, bir tür afet olacaktır.

çağın başlangıcındaki konumlarından.[1]

Yazarlar sonunda dünyanın her yerinden mitlerin benzer bir hikaye anlattığını buldular. Parça parça olan bu mitlerin ortak bir kaynağa sahip olması gerektiğini ve bu ortak kaynağın gerçekten çok eski olması gerektiğini anladılar. Onlar için Hamlet'in değirmeni, dünyanın etrafında dönüyormuş gibi görünen göksel makinenin bir metaforuydu. Bu değirmenin ekseni - veya mili - kutuptan direğe çalışır. Şu anda Kuzey Kutbu, kuzey yıldızı Polaris'e yakın bir konumdadır, ancak yazarlar aynı zamanda, Kuzey Kutbu'nu birbirine bağlayan eşit derecede önemli başka bir eksen olduğunu da fark ettiler.*ekliptik kutuplarn*ve bunun da dikkate alınması gerektiğini söyledi.

Ekliptik, astronomlar tarafından, zodyakta günde yaklaşık bir derecelik bir hızla hareket ediyormuş gibi görünen güneşin izlediği hayali daire veya yola verilen addır. Gerçekte, elbette, güneşin etrafında dönen dünyadır, öyle ki bizim*ekliptik ekseni*gerçek dünyanın güneş etrafındaki yörüngesinin ekseni.[2]Dünya yörüngesine göre dik konumda olsaydı, ekliptiğin kutbu Kuzey Kutbu ile aynı olurdu. Ancak, dünya dikeyden (kabaca 23,5 derecelik bir açıyla) devrildiğinden, durum böyle değildir. Aslında, ekliptik kutbu Draco takımyıldızı içinde yer almaktadır. Ayrıca, dünyanın dönüşünde hafif bir yalpalama olduğu için -daha çok aşağı inen bir topaç gibi- kuzey gök kutbunun gerçek konumu sabit değildir. Aslında, (sabit olan) ekliptik kutbu etrafında bir daire çizerek hareket eder ve tam bir devrim yapması yaklaşık 26.000 yıl alır. Ekliptiğin Kuzey Kutbuna göre bu dairenin "enlemi" kabaca 23,5 derece güneyindedir. Bu yalpalama yer değiştirmesi dediğimiz fenomene neden olur.*ekinoksların presesyonu*(görmekŞekil 1). Bu konuya daha sonra daha ayrıntılı olarak döneceğiz.

*Şekil 1. Kuzey Kutbu'nun zamanla kutup çevresinde yörüngesi ekliptik. İtibaren*Mitchell Beazley Evrenin Özlü Atlası*ile Patrick Moore. Londra: Mitchell Beazley Ltd., 1970, s. 141.*

*Hamlet'in Değirmeni*okunması kolay bir kitap değil. Ancak, 1975'te ilk karşılaştığımda, bu bir vahiydi. Sezgisel olarak yıllardır bildiğim bir şeyin kanıtını burada buldum. Astroloji -ve bu terimi falcılıktan ziyade yıldızların bilimsel, kapsamlı çalışması olarak orijinal anlamında kullanıyorum- genel olarak düşünülenden çok daha eskidir. Birçok eski efsanenin astronomik veya astrolojik gerçeklere dayandığı fikri, bu konularda ciddi bir çalışma yapan herkes için açıktır. Örneğin, Herkül'ün 12 emeğiyle ilgili Yunan mitleri, güneşin 12 burç boyunca yıllık hareketi için metaforlar olarak anlaşılabilir. Nemean Aslanını öldüren Herkül, güneşin Aslan takımyıldızı boyunca hareketine atıfta bulunur; ve Amazon kraliçesinin kuşağını elde etmek, büyük olasılıkla Başak takımyıldızından geçen güneşe bir göndermedir. Klasik takımyıldızlarının çoğunun isimlerini ve kimliklerini mitolojiden aldığını Yunan yazarlardan da biliyoruz. Ebeveynleri Kral Cepheus ve Kraliçe Cassiopeia ile birlikte onu yemekle tehdit eden ejderha (Draco) ile birlikte artık kuzey gökyüzünün takımyıldızları olan Perseus ve Andromeda'nın hikayesini düşünmek yeterlidir. gerçek önemi artık kuzey gökyüzünün takımyıldızlarıdır. gerçek önemi artık kuzey gökyüzünün takımyıldızlarıdır. gerçek önemi *Hamlet'in Değirmeni*Bununla birlikte, yazarların mitlerdeki astronomi çalışmasına hoş bir bilimsel titizlik getirdikleridir. Bu mitlerden daha derin anlamlar çıkarmak her zaman kolay olmadı, çünkü onların sonuç bölümünde yazacaklardı:

> Astrolojinin insanoğluna devamlılığını sağladığı artık bilinmektedir. *ortak dil*yüzyıllar boyunca. Ancak, başlangıçta astrolojinin bir astronomiyi varsaydığını kabul etmek önemlidir. Bu iki göksel kavramın karşılıklı etkileşimi yoluyla, özgür okuryazar bilginin ortak unsurları, sınıflandırması [sınıflandırma ilkeleri] ortadan kalkmış olan tuhaf bir hayvan tablosuna kapıldı. Dünyanın dört bir yanına dağılmış, kültürlerin ve dillerin sürüklenmesine terk edilmiş sistem kalıntılarıyla, bu sistemin kimliğini tespit etmek son derece zordur.
> çok fazla değişiklik geçiren orijinal temalar.[3]

Aklımda bu düşüncelerle 1984 yılında ilk kitabımı yazmaya koyuldum.*Astrolojinin Ötesinde Kozmik Bilgelik*. bunun amacı

kitap astrolojiyi dört perspektiften araştırmaktı: bilimsel, sanatsal, felsefi ve dini. Bu bakış açıları, sırasıyla Toprak, Su, Hava ve Ateşin dört elementine sembolik olarak bağlı olan beden, ruh, zihin ve ruh olarak düşünülebilecek insan varlığının dörtlü bölümünü temsil eder. Bu yaklaşımı bilerek, dört ayrı insan grubunun bakış açıları arasında köprüler kurmak için kullandım: ilk tip, dünyayla öncelikle beden yoluyla ilişki kuranlardır; ikincisi, duygular aracılığıyla; üçüncüsü, akıl yoluyla; ve dördüncüsü, sezgi yoluyla. Astrolojinin ortak dilinden de yararlandım. Bu*ortak dil*Orta Çağ'da ve hatta Rönesans'ta simya, tıp, kehanet ve okült bilimlerle ilgili konuları tartışırken yaygın olarak kullanıldı. Yine de kendi kitabımın kapsamı hala sınırlıydı, çünkü o zamanlar astronomi, astroloji ve kehanet arasındaki önemli bağlantıları görmek için ne astronomi ne de eski dinler ve mitolojiler hakkında yeterli bilgiye sahip değildim.

1992 yılında Mısır doğumlu Belçikalı mühendis Robert Bauval ile uzun yıllar Giza piramitlerini astronomi bakış açısıyla araştırmış olan Robert Bauval ile tanıştım. Bauval'in özünde çok basit olan bir tezi vardı: Giza'nın büyük piramitleri Orion'un kemer yıldızlarını temsil ediyor. Başlangıçta bu teoriye sezgisel olarak ulaşmış olmasına rağmen, hem Orion takımyıldızının astronomisi, Büyük Piramit'teki şaftların belirli yıldızlara yönelimi ile ilgili Mısır fikirlerini hem de Mısırlıların kutsal literatürünü kapsayan son derece ayrıntılı araştırmalarla destekledi. Piramit Metinleri olarak adlandırılan bazı piramitlerin duvarlarında yazılıdır. Eski Mısırlıların Orion takımyıldızını en sevdikleri tanrı Osiris'in yıldız formu olarak gördüklerini kutsal metinlerinden biliyoruz. Ayrıca ölümden sonra firavunlarının (ve belki de kendilerinin de) ruhlarının bu yıldızlara gideceğine inanıyorlardı. Burada eskiden Mısır kralı olan ama şimdi ölüler krallığının hükümdarı olan Osiris ile birleşeceklerdi. Görünüşe göre Giza piramitleri, yıldızlara bu ölüm sonrası yükselişe yardım etmek için tasarlanmıştı. Tüm bu kanıtlar makul şüphenin ötesinde kanıtlandı - bence, en azından yerdeki piramitlerin yalnızca üç boyutlu bir
Orion'un Kemeri'nin temsili, ancak bu benzerlik tesadüf değildi.[4]

Bauval'in çalışmasından çok etkilendim ve onunla bir kitap yazmayı kabul ettim.*Orion Gizemi.*Bu kitap, Bauval'in piramitler ve piramitler hakkındaki orijinal teorilerinin basit bir yorumundan çok daha fazlasını içerir.

Orion. Ayrıca piramitlerin Eski Krallık Mısır'ından bile çok daha eski bilgeliği somutlaştırma olasılığını tartışıyor. Özellikle yapılar (ya da daha doğrusu onlar aracılığıyla yönlendirilen hizalamalar) uzun bir çağın geçişini işaret ediyor gibi görünüyor. Üç büyük piramide ek olarak, Giza kompleksinde ayrıca üç küçük uydu piramidinden oluşan iki set bulunur. Bunlara genellikle kraliçe piramitleri denilse de, aslında içlerinde herhangi bir kraliçenin gömülü olduğuna inanmak için hiçbir neden yoktur. Aslında kitaptaki illüstrasyonları çizen Robin Cook önemli bir keşif yaptı. Her iki uydu piramidi grubunun da, Khufu ve Menkaure'nin yanında durdukları piramitler yerine, merkezi Khafre piramidi ile uzamsal olarak ilişkili olduğunu buldu. Kefre piramidinden paralel çizgiler, hepsi meridyene 30 derecede,

Bununla ilgili çok ilginç olan şey, ilk setin Orion Kuşağı'nın ayar noktasına işaret etmesiydi - piramitler inşa edildiğinde değil (c. 2500).M.Ö), ancak çok daha erken, yaklaşık 10500M.Ö. Bu tarih önemlidir, çünkü o sırada Kuşak yıldızları, ekinoksların devinmesinin neden olduğu bir hareket döngüsünün en düşük noktasındaydılar - gökyüzünün, gök kutbunun dünyanın etrafında bir daire içinde hareket etmesine neden olan aynı görünür döngüsel hareket. ekliptik kutbu. O zamandan beri, Kuşak yıldızlarının görünen hareketi, kuzeye doğru sürükleniyormuş gibi görünmesini sağlıyor; bugün, gök ekvatorunun hemen altında duruyorlar, yani doğuda, doğrudan Büyük Sfenks'in önünde yükseliyorlar.

Şimdi, yazarların iddiasının, Amlodhi'nin quern'inin (veya Hamlet'in değirmeninin) dönüşünün, dünyanın direği etrafında dönüyormuş gibi görünen gökyüzünün döngüsel hareketi için gerçekten bir metafor olduğunu unutmayın. Bununla birlikte, gördüğümüz gibi, presesyon döngüsü nedeniyle, bu kutbun kendisi çok yavaş hareket eder, doğrudur - ekliptik kutbunun etrafındaki bir daire içinde. Hikayede değirmenin kırılmasının nedeni budur: mili değirmen taşından dışarı fırlar. İskandinav efsanesine göre, bu değirmen taşı denizin dibine düşerken, ortasındaki delik, yukarıdaki deniz sularının bir girdaba dönüştüğü bir kanal oluşturuyordu. Yazarlar, bir delikten aşağıya doğru dönen bu su görüntüsünün başka bir efsaneye, yani *girdap*, büyük mitolojik su veya girdap hunisi

denizcilerin ve haritacıların geleneksel olarak Norveç Denizi'ne sıkıca yerleştirdiği. Efsanevi girdap, Fr. tarafından çizilen İskandinavya haritasında açıkça işaretlenmiştir. Athanasius Kircher, geç Rönesans Cizvit rahibi ve bilgin (bkz.şekil 2). Kircher, haritasında, girdap yoluyla Kuzey Denizi'nden su alan ve onu kuzey Baltık'a yönlendiren hayali bir yeraltı akıntısı gösteriyor. Gerçekte böyle bir kanal olmamasına rağmen, haritadaki yolu aşağı yukarı Kuzey Kutup Dairesi'ni takip ediyor. Göreceğimiz gibi, girdap mitini ve onun Hamlet'in değirmeniyle bağlantısını tam olarak anlamak istiyorsak, bu gerçekten önemlidir.

*Şekil 2. Kircher'in girdabını gösteren resmi. İtibaren*Mundus yeraltı*A. Kircher, 3. Baskı, 1678.*

Dünyanın yalpalama hareketinin kuzey enlemleriyle sınırlı olmayan başka etkileri de vardır. Bunlardan biri, ekinoksların sözde presesyonudur. Basitçe söylemek gerekirse, bunun anlamı, ilkbaharın ilk gününde güneşin tutulum üzerindeki derecesinin zamanla değişmesidir. Aslında geriye doğru hareket eder (*ön işlemler*) ekliptik boyunca her 72 yılda bir kabaca 1 derecelik bir oranda. Zodyakın her burcunun 30 derece (360 derecelik bir tam dairenin on ikide biri) içerdiğini düşünürsek, bu, bir burcun üzerinden geçmenin yaklaşık 2.160 yıl sürdüğü anlamına gelir. Şu anda, bahar ekinoksu Balık burcundan Kova burcuna geçiyor (dolayısıyla 1960'ların popüler şarkısı).

Presesyon döngüsünü incelemenin, zodyak yıldızlarına bakmaktan daha doğru olan başka bir yolu daha var. Güneşimiz, Samanyolu dediğimiz galaksideki bir yıldızdan başka bir şey değildir. Sezgisel olarak bunun tipik bir sarmal gökada olduğunu bilsek de, teleskoplarımızla görebildiğimiz pek çok diğerleri gibi, güneş sistemimiz onun içinde yer aldığından, onu bu şekilde görmüyoruz. Gördüğümüz, dünya 24 saatlik döngüsü boyunca dönerken, önce bir yay, sonra diğeri görünen, yükselen ve düşen büyük bir yıldız çemberidir. Galaksimizi düzleştirilmiş bir disk olarak "kenardan" görüyoruz, ancak aslında yıldızlarının yarısı bir tarafta ve geri kalanı diğer tarafta olan bir medyan düzleme sahiptir. Böylece galaktik, medyan düzlem bir ekvator gibidir. Bu "ekvator" temelde gökyüzünde büyük bir daire olduğundan, diğer büyük daire olan ekliptik tarafından kesiştiği iki yer vardır. Yazarların araştırması, bu gerçeğin eskiler tarafından bilindiğini ortaya koydu; aslında, gökyüzündeki bu iki geçiş noktasının -biri kuzey yarımkürede, İkizler ve Boğa'nın zirvesinde, diğeri ise güney yarımkürede, Yay ve Akrep'in zirvesinde- ruhların geçtiği geçitler olduğuna inanıyorlardı. ve dünyamızın dışında. Geçiş noktalarından biri giriş kapısı, diğeri ise çıkış kapısıydı. Macrobius, onun Yay ve Akrep'in zirvesinde - ruhların dünyamıza girip çıktığı geçitlerdi. Geçiş noktalarından biri giriş kapısı, diğeri ise çıkış kapısıydı. Macrobius, onun Yay ve Akrep'in zirvesinde - ruhların dünyamıza girip çıktığı geçitlerdi. Geçiş noktalarından biri giriş kapısı, diğeri ise çıkış kapısıydı. Macrobius, onun*Scipio'nun Rüyası Üzerine Yorum*(4. yüzyılın sonlarında AD), galaktik düzlemin ekliptiği geçtiği tam konumları yanlış tanımlamasına rağmen, ruhun iniş sürecini biraz ayrıntılı olarak açıklar:

> Samanyolu, zodyak kuşağını çevreler, büyük çemberi onu eğik olarak karşılar böylece iki tropik burçta, Oğlak ve Yengeç'te kesişir.[5]
> Doğa filozofları bunlara “güneşin portalları” adını verdiler, çünkü gündönümleri güneşin yolunun her iki yanında yer alıyor, daha ilerideki ilerlemeyi kontrol ediyor ve onun ilerideki kuşağın ötesindeki rotasını izlemesine neden oluyor.

Ruhların gökten dünyaya giderken ve yerden göğe dönerken bu kapılardan geçtiğine inanılır.[6]

Presesyon döngüsü nedeniyle, yaz gündönümü güneşinin işgal ettiği yer, tıpkı ilkbahar ve sonbahar ekinokslarında olduğu gibi, zodyak boyunca geriye doğru kaymaktadır. Bugün yaz gündönümü, güneş tam olarak tutulmanın Samanyolu düzlemi üzerinden geçtiği "portalda", Orion'un yukarı doğru uzatılmış elinin veya kulübünün hemen üzerinde yer alıyor. Tersine, kış gündönümü, Güneş diğer portalda, Yay burcunda konumlandığında gerçekleşir. İlginç bir şekilde, bu portallar Macrobius zamanında gündönümleri ile aynı hizada değildi ve aslında son 13.000 yıl boyunca başka bir zamanda da olmadılar. Görünüşe göre astronomik olarak ve presesyon döngüsüyle ilgili olarak, büyük bir dönüm noktasında yaşıyoruz.

Şimdi, bu çok ilginç çünkü bizi Atlantik'i geçerek Maya'ya ve onların Uzun Sayım Takvimine götürüyor. Artık birçok kişinin bildiği gibi, bu takvim tükeniyor[7]21 Aralık 2012 gece yarısı. Eğer Maya'nın takvimlerini kış gündönümünde güney portalına yerleştirilen güneş ile sona erdirecek şekilde zamanlaması sadece bir tesadüfse, o zaman gerçekten çok dikkate değer bir tesadüf. Özellikle astronomik zaman döngüleriyle ilgili bilgileri ve gerçekten de takıntıları göz önüne alındığında, daha olası görünen şey, bunun kasıtlı olduğudur. Maya, bir şekilde (nasıl olduğunu bilmesek de) presesyon döngüsünün tam o gün bir dönüm noktasına ulaşacağını biliyordu.

Çağın sonu için Maya kehaneti konusunda iki kitap yazdım ve bana her zaman aynı soru soruluyor: 21 Aralık 2012'de (bu yazı itibariyle, bir gün) nerede olmayı planlıyorsunuz? iki yıldan az kaldı)? Genellikle bu sorunun arkasındaki soru*Bunun bildiğimiz dünyanın sonu olduğunu varsayarsak, sence burası en güvenlisi olacak mı?* Elbette bu soruya kesin olarak cevap verememem. Jeolojik olarak aktif olmayan bir yere gidilebilir, ancak yine de düşen bir göktaşı tarafından öldürülme talihsizliği yaşayabilirsiniz. Bu yüzden bu soruyu "Güvenli olmak için nereye gitmeli?" "Önemli bir yer olan nereye gitmeli?"

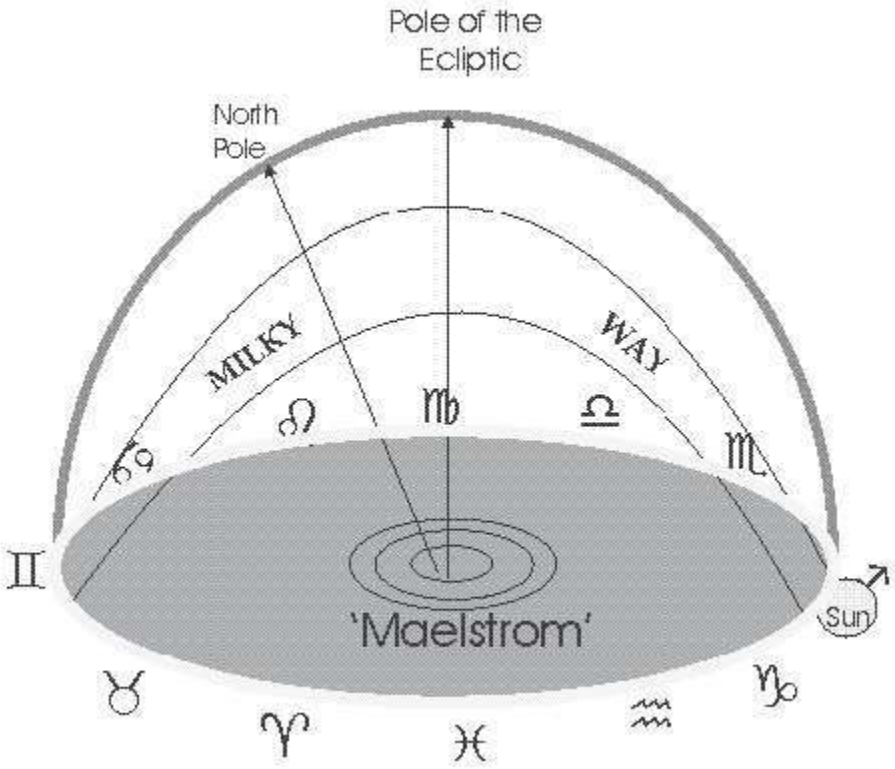
Olası bir cevap, güney Mısır'daki Asvan olabilir. Bu kasaba Yengeç dönencesi üzerinde (veya çok yakınında) bulunduğu için, yaz gündönümünde öğle vakti güneş tam tepeden geçer. Tersine, kış gündönümünde gece yarısı, güneş doğrudan ayaklarının altından geçecektir. O zaman olacağı gibi

Samanyolu'nun ekliptik ve medyan düzleminin güney “portalında” veya kesişme noktasında yer alacak ve bu, galaksinin merkezine çok yakın olduğu için, dünya, güneş ve galaktik merkezin bir hizalanması gerçekleşecek. doğrudan ayak altında. Bu olay bence ilginç olabilir.

Kuzey yarımkürede, gündönümü olayı süresince ziyaret etmeye değer olabilecek başka bir enlem daha var. Bu, kuzey Norveç kıyılarında bir yerde efsanevi girdabın yeridir. Bunun tam olarak nerede olduğunu belirlemek için biraz sezgimizi kullanmamız ve bazı varsayımlarda bulunmamız gerekiyor. İtibaren *Hamlet'in Değirmeni* girdabın veya "değirmen akımının" tutulum kutbuna kodlanmış bir referans olduğunu zaten biliyoruz. Bu kutup, 66 derece, 33', 38.55” göksel eğime sahip Draco takımyıldızında yer almaktadır. Tıpkı yaz gündönümü güneşinin Yengeç Dönencesi'ndeki Asvan gibi belirli noktalarda doğrudan tepeden geçmesi gibi, gökyüzündeki diğer her noktanın, tepe noktasında geçtiği dünya üzerinde karşılık gelen bir enlemi vardır. Örneğin, kuzey yarımküredeki en parlak yıldız olan Vega yıldızı (+38 derece, 47', 01”), Washington DC enlemine (38 derece, 53' Kuzey) çok yakın bir noktada zirvede doruğa ulaşıyor. Aynı mantıkla, ekliptiğin kutbu, 66 derece, 33', 38.55” Kuzey enlemine tekabül ediyor, bu da kuzey Norveç'ten geçiyor; aslında, aslında Kuzey Kutup Dairesi. Tabii ki, efsanevi girdap için doğru coğrafi boylamı bulmak o kadar kolay değil. Bunu yapmak, kesinlikle bilimsel olmayan birkaç varsayım daha yapmayı içerir. Bununla birlikte, antik dünyada, ana meridyenin (Greenwich Meridyeninin eşdeğeri) Büyük Giza Piramidi'nden geçtiğini varsayarsak, o zaman -30 derecelik meridyen (zodyakın bir burcunun batıya doğru kaymasına eşdeğer) yaklaşık olarak düşer. 1 derece 15' Greenwich Meridian'ın doğusunda. Bu boylamla Kuzey Kutup Dairesi üzerindeki nokta gerçekten de doğu İngiltere'nin kuzeyindeki Norveç Denizi'nde olacaktır. ana meridyen (Greenwich Meridyeninin eşdeğeri) Büyük Giza Piramidi'nden geçti, sonra -30 derece meridyen (zodyakın bir burcunun batıya kaymasına eşdeğer) Greenwich Meridyeninin yaklaşık 1 derece 15' Doğusuna düşecekti. Bu boylamla Kuzey Kutup Dairesi üzerindeki nokta gerçekten de doğu İngiltere'nin kuzeyindeki Norveç Denizi'nde olacaktır. ana meridyen (Greenwich Meridyeninin eşdeğeri) Büyük Giza Piramidi'nden geçti, sonra -30 derece meridyen (zodyakın bir burcunun batıya kaymasına eşdeğer) Greenwich Meridyeninin yaklaşık 1 derece 15' Doğusuna düşecekti. Bu boylamla Kuzey Kutup Dairesi üzerindeki nokta gerçekten de doğu İngiltere'nin kuzeyindeki Norveç Denizi'nde olacaktır.

Ezoterik bir bakış açısından bunun bazı ilginç sonuçları vardır. Kuzey Kutup Dairesi'nin bu noktasında, 21 Aralık 2012'de yerel saatle tam olarak öğlen saatlerinde konumlandırılmış olsaydı, ekliptik kutbu, zodyağın 12 işareti ufukta bir daire şeklinde dağılmış olarak doğrudan tepede konumlanırdı. Güneş, doğrudan güneyde, Yay portalı ile hizalanmış olarak ufukta görünecekti; doğrudan kuzeyde, yine ufukta, İkizler portalı olurdu; ve ikisini birbirine bağlamak (muhtemelen yükselen güneş nedeniyle görünmez olsa da), iki portal arasında bir köprü gibi, Samanyolu dediğimiz yıldızlarla dolu büyük yol olacaktır (bkz.

diyagram 5). Eskiler Samanyolu'na "Ölülerin Yolu" adını verdiler, ruhların yeniden doğuşa hazırlanmak için bir kapıdan diğerine yaşamlar arasında seyahat ettiği yol.

Şekil 3. Kutup dairesinde öğle vakti, kış gündönümü, 2012. Copyright Adrian Gilbert, 2011.

Bu nedenle, Orta Amerika'nın Maya rahipleri gibi İskandinav atalarımız da, zaman ölçümünde Samanyolu/ekliptik portalların konumunun öneminin bir şekilde farkındaydı. Maya Uzun Sayım Takvimi'nin içinde bulunduğumuz çağın sonuna geldiği tarihte karşımıza çıkan tabloya baktığımızda, bir zaman ölçüsü olarak girdabın önemi de ortaya çıkmaktadır. Bir teknenin güvertesinde dururken, Mukaddes Kitabın sonunda anlatılan 12 kapılı Yeni Kudüs şehrini anımsatan girdabı çevreleyen ufka yayılmış bir görüntümüz olurdu. Bu noktadan etrafa baktığımızda, zodyak'ın 12 işaretini görürüz - Yeni Kudüs'ün kapıları ufukta dağılmış ve doğrudan direğin veya ağacın üstünde, üzerinde durmamız gereken "tekne"nin - ekliptiğin direğinin. Büyülü bir manzara olurdu ve sanırım buna tanık olmak için orada olmayı tercih ederim.

Gökyüzünün bulutsuz olması ve denizin sakin olması koşuluyla, yıldızlarla dolu yolu bu noktadan ve o uğurlu tarihte gözlemlemek çok ilginç bir deneyim olacaktır.

notlar

1. De Santillana, Giorgio ve Hertha von Dechend'den.*Hamlet'in Değirmeni.* Boston: Gambit, Inc., 1969, s. 2.
2. Bu, dünyanın yörüngesinin dairesel olduğunu varsayar, ki bu değildir: eliptiktir. Ancak bu, burada sunulan argümanlar için çok az veya hiç fark yaratmaz. Dünyadan bakıldığında, güneş zodyak boyunca dairesel bir yol izliyormuş gibi görünür.
3. De Santillana, s. 345.
4. Bauval'in çalışmaları ve Orion ve piramitler hakkındaki tezi hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyen okuyucular için bkz. *Orion Gizemi*, daha sonra birlikte yazdığımız kitap.
5. Bugün bu, ekinoksların devinimini hesaba katmayan ve güneşi yaz gündönümünde Yengeç burcunun ve kış gündönümünde Oğlak burcunun zirvesine yerleştiren tropikal zodyak için geçerlidir. Gerçekte güneş sırasıyla İkizler ve Yay burcunun zirvesindedir.
6. Macrobius'tan (WH Stahl, çev.).*Scipio'nun Rüyası Üzerine Yorum*. New York: Columbia University Press, 1990.
7. Aslında bu kesinlikle doğru değil. Olan tek şey, 13'ün bir "yaşını" tamamlamasıdır.*baktunlar*—yani, bir sonrakine başlamadan önce 13 kez 144.000 gün.

Atlantis: Kayıp Walhalla

Philip Coppens tarafından

8. yüzyılda bir zamanAD, Viking gemileri İskandinavya anavatanlarından ayrıldı ve uzak kıyılara yelken açtı. 11. yüzyılın sonunda, Viking Çağı'nın sonunda, uzun gemileri İzlanda ve Grönland kadar batıya, Kuzey Afrika kadar güneye ve Volga Nehri ve Konstantinopolis kadar doğuya ulaşmıştı. Ancak Viking Çağı, dünyayı keşifleriyle değil, Kuzey Avrupa'yı acımasızca fethetmeleri ile hatırlandı. İngiltere'de Vikingler geldiAD773, yılan gibi tekneleri ilk kez Sussex kıyılarında görüldüğünde. İçindeAD
787, üç Viking gemisi Dorchester'a demirledi. Liman başkanı bu ziyaretçilerin kim olduğunu bulmaya çalıştığında, kendisi ve yardımcıları hızla öldürüldü. Ancak Vikinglerin korkusu, 16 Haziran 793'te, kabaca İskoçya ve İngiltere arasındaki sınırda bulunan gelgit adası Lindisfarne'ye indiklerinde gerçekten kök salmıştı. Lindisfarne, Hıristiyan dünyasında ünlü bir öğrenme merkeziydi, ancak Vikingler burayı bir yıkım sahnesine dönüştürdü: keşişler öldürüldü, boğulmak üzere denize atıldı veya köle olarak götürüldü. 9. yüzyıl boyunca, Vikingler Britanya Adaları'na ve Fransa dahil olmak üzere Avrupa'daki diğer birçok ülkeye saldıracak ve yavaş yavaş kontrol altına alacaklardı.AD845. 900 yılına gelindiğinde, kıtadaki büyük şehirler ve manastırlar yağmalanmıştı. Mağlup edilen ülkeler bir daha asla eskisi gibi olmayacaktı ve Viking baskınlarının uzak anıları bu güne kadar hafızalarda ve popüler efsanelerde yaşamaya devam ediyor.

Tarihçiler bu konuda çılgınca spekülasyonlar yapsa da, Vikinglerin bu kadar çok Avrupa ülkesini işgal etmesine neyin sebep olduğu bir sır olarak kaldı. Erken teoriler aşırı nüfusa ve Viking bölgesini genişletme ihtiyacına odaklandı. Bu öneri şimdi terk edildi, ancak Vikinglerin neden Avrupa'yı işgal ettiği konusunda hala bir fikir birliği yok. Olasılıklar yelpazesinde eksik olan şey, efsanelerine göre güneybatıda bir yerde olan efsanevi vatanları Walhalla'yı aramaya gitmiş olmalarıdır. Walhalla geleneksel olarak bir salon olarak tanımlanır, ancak efsanede, tanrıların sözde bir ada ile ayrılmaz bir şekilde bağlantılıydı.

sakinlerine ölümsüzlük hediyesi verdi. Belçikalı tarihçi Marcel Mestdagh'ın vardığı sonuç, Vikinglerin Walhalla'yı aramak için anavatanlarını gerçekten terk ettikleriydi. Vikinglerin Avrupa'yı fethiyle ilgili aynı geleneksel hikayeyi öğrencilerine yıllarca yeniden anlattıktan sonra, Viking çılgınlığının bir yöntemi olduğunu, onların önce İngiltere'yi sonra da Fransa'yı işgal etmelerinde olduğunu fark etti. Mestdagh daha önce kimsenin görmediği bir şey fark etmişti.

İlk fetihlerinden sonra, çoğunlukla adalar ve kıyı bölgeleri, Vikingler sözde Büyük Ordularını topladılar. İngiltere'de, Büyük Ordu 866'da kuruldu, çekirdeği Danimarka'dan tekneyle getirilen askerler tarafından oluşturuldu. Görevleri, büyük kasabaları ve şehirleri fethetmekti, nihayet 879'da ordu Fransa'daki kampanyalarına devam etmek için Kanal'ı geçtiğinde bu görev tamamlandı. Mestdagh, Büyük Ordu'nun İngiltere'de dolaşmasının gelişigüzel olmadığını, aksine bir model izlediğini fark etti. Sanki manzaradaki bir şey -belki de topografyadaki bir şey- onları bir yerden bir yere götürüyormuş gibiydi. Her ne ise, o zamanlar hala var olan ya da görünür olan ama uzun zamandan beri bizim için kayıp olan bir şeydi.

Uzun yıllar ve çok sayıda araştırmadan sonra Mestdagh, bu eksik ipucunun manzarada hala mevcut olduğunu fark etti, ancak artık onu böyle tanımıyorduk: biri İngiltere'de (Nottingham) iki kasabadan yayılan eski bir yol ağıydı.) ve bir tanesi Fransa'da (Sens). Mestdagh, İngiltere'deki yol ağının Nottingham merkezli olduğunu, ancak Vikinglerin orada aradıklarını bulamadıklarını gösterebildi. Nottingham'ın fethinden sonra Danimarka'dan yeni askerler geldi ve Viking Ordusu Kanalı geçerek Fransa'ya girdi. Orada tüm yollar, Büyük Viking Ordusu'nun 886 sonlarında ulaştığı Fransız şehri Sens'e giden aynı yol sistemini kullandılar.

İlginç bir şekilde Sens, Vikinglerin yağmalamadığı tek şehirdi. Bunun yerine, sadece yaklaşık altı ay süren barışçıl bir kuşatmadan sonra alındı. Tarih kitapları, Sens kuşatması sırasında kimsenin yaralanmadığını veya ölmediğini özellikle not eder.Büyük Ordu geldiğinde, kasaba halkı Yonne Nehri'ndeki adalara yerleşmiş, vahşice saldıracaklarını ummuştu. herhangi bir kasaba gibi işgal etti. Bazı tarihçiler, Sens başpiskoposunun Vikinglerle barışı satın aldığını iddia ettiler, ancak bunu destekleyecek hiçbir kanıt yok. kısacası yok

Vikinglerin MO'larını aniden değiştirmelerinin bilinen nedeni. Ancak Mestdagh, Kelt kabilesinin eski kalesi olarak bilinen Sens olup olmadığını merak etti.*Senonlar*(“yaşlılar”), Vikingler için bir şekilde kutsal mı? Vikinglerin aradığı ve şimdi bulduğu şey Sens miydi? Sens onların efsanevi Walhalla'sı olabilir mi? Bu yüzden mi kasabayı yağmalamadılar?

Kayıp bir ada efsanesine sahip olan Vikingler yalnız değildi. Keltler ona Avalon adını verdiler; Portekizliler için Antilia'ydı. Gerçekten de, ortaçağ Avrupa'sındaki çoğu insan, bazen İrlandalı keşiş ve denizci Saint Brendan ile veya kendisinin Cornwall'ın batı kıyı şeridinde yer aldığı düşünülen kayıp Lyonnesse topraklarıyla bağlantılı olan Ys adlı bir adadan haberdardı. Ancak Yunanlılar için, Mısır tapınaklarını ziyaret ettiklerinde duydukları, kayıp Atlantis adasıydı. İsimlerin çokluğu, adanın başlangıçta sadece "Ada" olarak bilinmesinden kaynaklanıyordu - herkes neyin kastedildiğini biliyordu. Gotlar gibi bazıları, adaya adını verirken adanın şekline odaklanmıştır (*Oyum*, "yumurta"). Bazıları haklı olarak Sens'in bir ada olmadığını iddia edecek olsa da, çevredeki bölge Île-de-France olarak biliniyordu ve bilinmeye devam ediyor.*Fransa adası*. Her gün milyonlarca insan tarafından kullanılan bir ismin kökeninin tarihçiler için tam bir sır olarak kalması gerçekten şaşırtıcı mı?

Kuzey Fransa'da Vikinglerin karşılaştığı şey, eski ve uzun zamandır unutulmuş bir yol sistemiydi. Mestdagh, yol ağının başlangıçta yol yapımcıları olarak bilinen Romalıların işi olduğuna inanıyordu.*aynı düzeyde mükemmel*. Kötü şöhretli Romalı fatih Julius Caesar, 4. yüzyılın sonlarında yalnızca bir idari merkez olmasına rağmen, ordularını yerleştirdiği kasaba olarak Agedincum-Sens'i seçmişti.AD. Ancak kısa süre sonra anlaşıldı ki, bu yol ağını bir megalitik taş ağıyla iç içe geçtikleri ve dolayısıyla Romalılar Galya'yı işgal etmeden çok önce, binlerce yıl öncesine dayandıkları için Romalılar inşa etmemişti. Ayakta duran taşlar ve diğer megalitik yapıların, birinci bin yılda Avrupa'nın Doğu bölgelerinden gelen bir halk olan Keltler tarafından sınır işaretleri olarak kullanıldığı bilinmektedir.M.Ö. Keltlerin bu megalitik alanlardan aktif olarak yararlandıkları iyi bilinir ve Stonehenge gibi yerler 18. yüzyılda William Stukeley gibi kişiler tarafından analiz edildiğinde, druidler olarak bilinen rahip sınıfının içeride ve arasında ayrıntılı törenler gerçekleştirdiği düşünülmüştür. bu anıtlar. Ama Sezar Galya'yı fethederken

özellikle druidleri hedef aldı ve avladı, böylece bilgilerinden hiçbirinin hayatta kalmamasını sağladı.

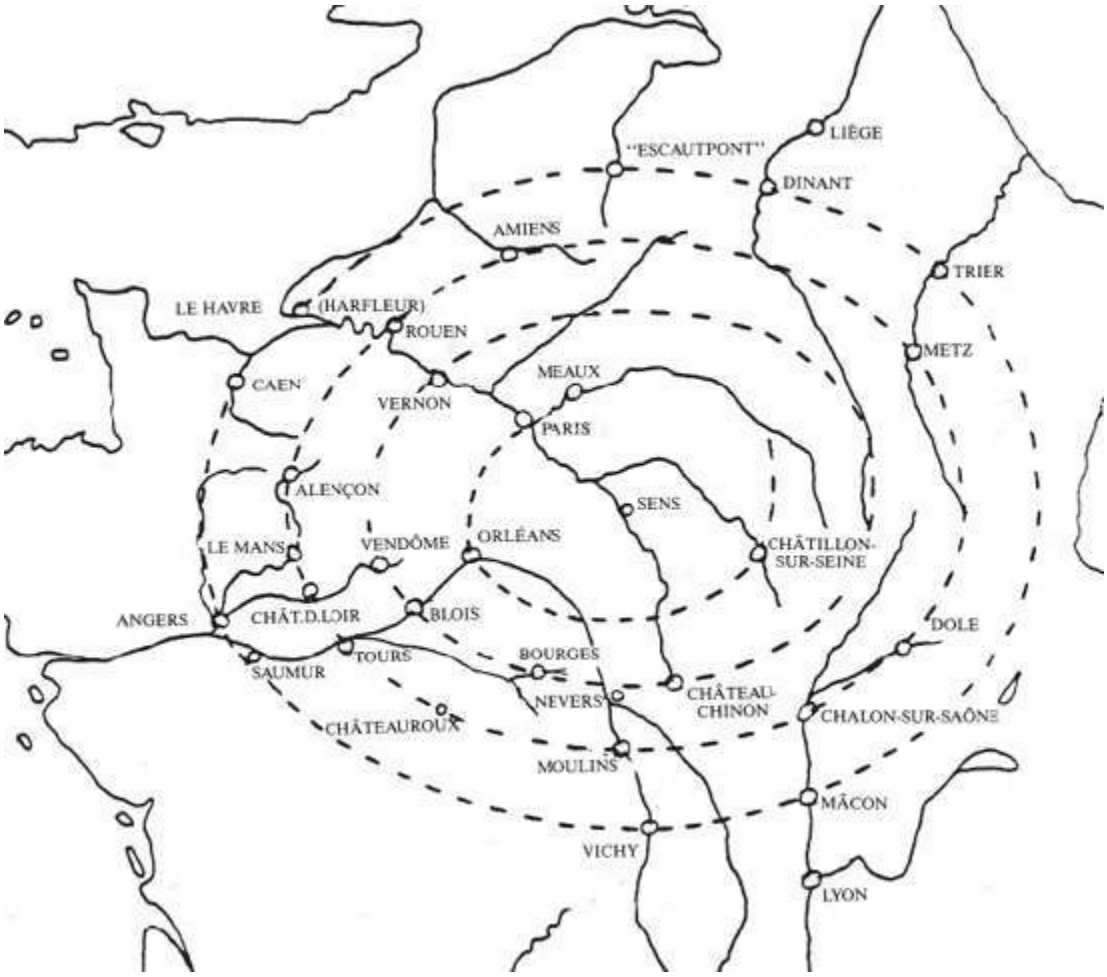
Megalitik alanlar bakımından eşit derecede zengin olan İskandinav ülkelerinde böyle bir imha gerçekleşmedi. Aslında, Kuzey Avrupa megalitik zamanlardan Vikinglere kadar nispeten barışçıl bir geçiş yaşadı. Bu, bu megalitlerle ilgili bilgilerin Vikingler çağına kadar varlığını sürdürdüğü anlamına geliyordu, bu da Avrupa'ya indiklerinde bu antik işaretler hakkında yerel halktan çok daha fazlasını bildikleri anlamına geliyordu. Vikingler, eski bir dünyayla etkin bir şekilde aktif bir bağ kurmuşlardı veAD 800'de Walhalla'larını bulmak için yola çıktıklarında, bunu büyük ölçüde, ne yazık ki, önce Romalılar ve daha sonra İngiltere ve Fransa'da Hıristiyanlık tarafından kopan bu bağlantı temelinde başardılar. Sonuç olarak, Viking bilgisinin çok azı bize aktarıldı, bu nedenle Mestdagh yıllarını kuzey Fransa'nın kırsal kesimlerinde araba kullanmak, megalitleri, yol ağlarını ve antik anıtları haritalamak ve aynı zamanda eski efsaneleri kataloglamak için harcamak zorunda kaldı. GPS'in veya modern mucizenin, yani Google Earth'ün olmadığı bir zamanda (1970'ler ve 80'ler). Erken ölümüne katkıda bulunacak anıtsal bir görevdi, ancak araştırmasının ortaya çıkardığı şaşırtıcı sonuçları yayınlamadan önce değil.

Özenli araştırmasının sonuçlarına baktığında, bu yollar ve megalitler ağının hikayenin sadece bir parçası olduğunu fark etti. Ayrıca, bir zamanlar merkezinde Sens olan bir dizi geniş, eşmerkezli ovaller oluşturan bir dizi muazzam uzun hendek keşfetti. Hiç kimse bu ovallerin ne anlama geldiğini anlamamıştı. Aslında, hendeklerin yükseltilmiş kenarları bir zamanlar yol yapımında kullanılmış ve birçoğu günümüze kadar gelmiştir ve günümüzde de kullanılmaktadır. Ancak Mestdagh'ın yerinde incelemeleri, bir zamanlar orada devasa hendeklerin bulunduğunu ve çoğu zaman arazide hala tanımlanabileceğini gösterdi. Hendekler kumdan yapıldığından, kullanılmadıkları 3.000 yıldan fazla bir süre boyunca bütünlükleri yavaş yavaş yozlaşmıştı. Ayrıntılı analiz, bunların aslında yükseltilmiş sınırları olan hendekler olduğunu ortaya çıkardı. Her birinin merkezinde, muhtemelen bir zamanlar su içeren bir çöküntü veya çukur vardı. Bu iç hendekler genellikle nehirlere bağlıydı ve muhtemelen kanal işlevi görüyordu; aslında, Sens'i çevreleyen eşmerkezli ovallerin bölümleri gerçek nehirlerden oluşuyordu - örneğin Marne nehrinin Meaux ve Châlons-sur-Marne arasındaki bölümü.

Batı Avrupa'daki binlerce megalitten sorumlu olan Megalitik halkların sahip olduğu gerçek bilginin kapsamı, ne arkeoloji ne de tarih tarafından henüz belirlenmedi. Ancak 1970'lerde arkeolog Alexander Thom inanılmaz bir keşif yaptı. Britanya, İrlanda ve Brittany'de 600'den fazla megalit üzerinde ayrıntılı çalışmalar yaptıktan sonra, hepsinin Megalitik avlu adını verdiği standart bir ölçü birimiyle inşa edildiğini fark etti. Ayrıca, "standart çubukların gönderildiği bir karargah olması gerektiğinden, ancak bu adalarda mı yoksa Kıtada mı olduğunu mevcut soruşturma belirleyemediğinden" merkezi bir hükümet biçimi olduğu sonucuna vardı (Thom 1976). Bu karargah Sens olabilir.

İngiliz yazar John Michell tarafından yürütülen araştırma,*Dünyanın Merkezinde: Kelt, İskandinav ve Diğer Ritüelleştirilmiş Manzaralarda Keşfedilen Kutup Sembolizmi*, Kelt öncesi ve dolayısıyla Megalitik zamanlardaki birinin kuzeybatı Avrupa coğrafyası hakkında olağanüstü ayrıntılı bir bilgiye sahip olduğunu ve Britanya Adaları'nın coğrafi merkezini doğru bir şekilde bulabildiğini gösterdi. İlginç bir şekilde, Vikingler de bu bilgiye özeldi. Bu önemli bir keşif, çünkü Michell 1994'te bu keşifleri rapor etmeden önce Mestdagh, Sens'teki kutsal merkezin, ayrıntılı bir coğrafya anlayışına sahip biri tarafından ana noktalara göre yaratıldığını fark etmişti. Bu geometrik desenin ana ekseni doğu-batı yönündeydi ve şehrin yaklaşık 2,5 mil doğusunda yer alan yol sisteminin merkezi ile doğuya doğru uzanan Sens şehrinin merkezinden geçti.

Mestdagh'ın soruşturmasının sonucu çok yönlü oldu. İlk olarak, her iki yönde de 200 mile kadar uzanan toplam 64 yol vardı. 1980'lerde hala kullanımda olan bu yol ağının yüzlerce kilometresini, yol boyunca sayısız megalit ve kutsal alan bulmuştu. İkincisi, Mestdagh, bu yollar boyunca yer alan birçok kasaba ve köy adının*Marc*-veya*mer*-önek: kelimenin tam anlamıyla, "işaretleyici". Daha iyi bilinen yerlerden biri, daha önce olmasa da Kelt döneminden beri yaygın olarak kutsal kabul edilen, sönmüş ünlü bir yanardağ olan Puy-de-Dôme'un eteklerindeki güney yolu üzerinde yer almaktadır. Zirvesinde, Roma tanrısı Merkür'e adanmış bir tapınağa sahiptir. *parali*önek. Mercurius'un yoldaki gezginlerin koruyucusu olarak düşünülmesi bir tesadüf mü?

Sens şehri merkezli eşmerkezli hendekler sistemi.

Bu dört eş merkezli hendek sistemi inşa etmek için olağanüstü miktarda çalışma gerektirebilirdi, çünkü ilk ve en küçük oval olan Oval I'in çevresi zaten inanılmaz bir 400 mil. Oval IV'ün 297 ve 370 mil eksenleri ve 1.106 mil çevresi vardır. Şaşırtıcı boyutlar, ancak kesinlikle hala insan yetenekleri dahilinde, özellikle Çin Seddi'nin 5.500 milden fazla uzandığını hatırladığımızda.

Fransa haritasında Oval III, çıplak, eğitimsiz gözle neredeyse görülebilir. Fransa'dan herhangi bir harita alın ve Rouen kasabasını bulun; Le Mans, Tours ve Châteauroux'a kadar takip edin. Daha kuzeyde Amiens ve Poix arasında küçük bir bölüm var; Poix ile Rouen arasında modern haritalarda eksik olan bir bölüm var ama burada bir zamanlar Roma yolu olduğu biliniyor. Bu ovaller hayal gücünün bir ürünü olmaktan çok çok gerçektir.

Eski Kelt kabile sınırlarının haritasını çıkardığınızda, bunlar ovallerle ve Sens merkezli yelpaze benzeri yol ağıyla örtüşürler. Ayakta duran taşların belirli yerlere yerleştirildiği anlatılmaktadır. Mestdagh, bir zamanlar zamanın kumlarında kaybolmuş bir uygarlık olan Megalitik bir uygarlığı keşfetmişti. Ama var mıydı? Île-de-France adıyla anılan bir adaya dair açık göndermeler vardı, ama burası gerçekten efsanevi kayıp Atlantis adası olabilir miydi?

Neyse ki, eğitimli tarihçi için Mestdagh bunu inançla almak zorunda değildi. Atlantis'in hikayesinin, Mısır'ı ziyaret eden ve yerel tapınak rahiplerinden kayıp şehir hakkında bilgi alan Solon tarafından Platon'a anlatıldığını artık biliyoruz. Solon'a bu adanın kesin boyutlarını -3,000 stadia (333 mil)- sağlamışlardı ve Platon'un daha sonra kendi hesabına dahil ettiği, bizim bildiğimiz bitmemiş bir çalışmanın parçasıydı. *Timaios*. İşin ilginçleştiği yer de burası: Oval IV, 333 mil uzunluğunda eşit kenarlardan oluşan bir elmasın (her oval kutu gibi) içine yazılabilir. Bu mesafe, Platon'un Atlantis'in boyutları olarak bahsettiği 3.000 stadia ile mükemmel bir uyum içindedir. Ama dahası var. Plato, Atlantis'i nispeten düz bir araziye yerleştirir ve onu dağlar ve deniz arasına yerleştirir. Oval IV, gerçekten de nispeten düz bir arazide yer alır ve dağlar (Alpler) ile deniz (Akdeniz) arasında bulunur. Plato, Atlantis'ten denize olan mesafenin 2.000 stadia veya 222 mil olduğunu ekler - tam olarak elmasın en güney noktasından Akdeniz kıyı şeridine olan mesafe. Son olarak, yol sistemini kullanarak Mestdagh, Platon'un bahsettiği “10 Atlantis Krallığı”nın izini sürmeyi başardı. Oval I içindeki bölgenin “orta krallık” olduğu ve Oval I ile Oval IV arasındaki alanın diğer dokuz krallığı içerdiği sonucuna varıldı. Başka bir Yunan filozofu olan Proclus, Marcellus'un, Atlantis'in orta krallığının genişliğinin, aslında tam olarak Oval I'in genişliği olan 1.000 stadia olduğunu belirten bir metnine atıfta bulundu! Ve tam da bu ovalin üzerinde Kelt geleneğinde kayıp bir mitolojik diyarın adı olan Avalon adında bir kasabanın bulunması “sadece” bir tesadüf olabilir mi?

Mestdagh ayrıca Megalitik medeniyetin megalitik çağdan Atlantis olduğuna dair destekleyici kanıtlar buldu. Petit-Mont ünlü bir *tümülüs* (Morbihan Körfezi çevresinde toprak ve/veya bir mezar veya mezar üzerindeki taşlardan oluşan bir höyük)

4.000'den fazla ayakta duran taş, çoğu Carnac kasabasında ve çevresinde sıralar halinde dizildi. Tümülüs 4600 yılına kadar uzanıyor M.Öve Brittany'deki en önemli, ama aynı zamanda en vahşice hasar görmüş höyüklerden biridir. Z. Le Rouzic, 20. yüzyılın ilk yarısında Brittany'nin Megalitik anıtlarını aktif olarak araştıran ve restore eden ilk Fransız arkeologlardan biriydi. Tümülüsün içinde, Le Rouzic, iç duvarlar boyunca yazıtlar taşıyan bir dizi taş tespit etti. Stone M, 18 kollu bir elipstir ve geleneksel olarak güneş çarkı olarak yorumlanır. Ancak Mestdagh, bunun aslında kayıp uygarlığın dokuz artı bir krallığını gösteren bir Atlantis haritası olduğunu iddia etti. "Güneş çarkı" etrafındaki oymaların analizi, güneydeki dağları, Doğu Anglia ve Kent kıyılarını ve Ren ve Main nehir sistemini gösterdiği için bu yoruma ağırlık kattı.

Atlantis'in kayıp uygarlığı bulunmuştu. Bu gerçekten devasa ve sofistike uygarlığı inşa etmek atalarımızın yüzyıllarını alacaktı. Megalitik kentin şaşırtıcı bir kanal sistemiyle çevrili bir ada olduğunu biliyoruz ve kelimenin etimolojisi*ada* şekliyle ilgili belki de en iyi ipucunu verir. Örneğin, Hollandaca'da*eiland* "yumurta diyarı" veya "yumurta şeklindeki arazi" anlamına gelir - bir oval. İngilizce ada kelimesi şuradan gelmektedir.*ada*veya*ys-land* Ys'nin boğulan topraklarının hikayesinin kaydedildiği yer Brittany'dir. Hikayede adayı denizden korumak için setler kullanılır; inanılmaz, bentler tam olarak Mestdagh'ın orada bulduğu şeydir.

Sens'in Atlantis'in başkenti, kutsal ruhani merkezi olduğuna inanıyorum. Hiç şüphe yok ki, bu yüzden sakinleri olarak biliniyordu. *Senonlar*, Kelt zamanlarında “ihtiyarlar”. Kutsal doğası, başpiskoposlarının prestijli Galya ve Almanya Primatı unvanını, tarih kitaplarının açıklamakta büyük zorluk çektiği olağanüstü bir onuru ellerinde bulundurdukları orta çağda da belirgindi. Sezar'ın ordusunu Sens'e konuşlandırması, Sens'in büyük tarihsel öneme sahip olduğu fikrini daha da destekler. Sezar, druidlerin en tehlikeli rakipleri olduğunu biliyordu. Onları susturmayı ve yok etmeyi görev edindi, ünlü olarak onları kovaladı ve ardından İngiltere'de Anglesey adasında köşeye sıkıştırdı. Sezar, ordusunu Fransız karargahları olduğu için Sens'e mi yerleştirdi?

Megalitik dünyanın merkezi olarak Sens, o bölgenin tarihine ilişkin modern bakış açımız göz önüne alındığında tuhaf görünebilir. Bugün Carnac'taki megalitler çok daha iyi biliniyor. Bu, kısmen turizm endüstrisinin sorumlu olduğu bir şey. 1880'de mevcut tüm Fransız megalitlerinin bir envanteri oluşturuldu ve M.Ö.*Bülten de la Société d'Anthropologie de Paris*. Rapor, açık ara farkla en büyük megalit konsantrasyonunun (509 cepten 261'inin) Sens'te ve çevresinde bulunabileceğini açıkça gösteriyor. Bunların çoğu, geçen yüzyılın başında, uygarlığın tecavüzü ve dünyanın beklenmedik koşulları nedeniyle ortadan kaybolmuş olsa da. Modern çağımızda, Sens'in çevresi bir zamanlar kelimenin tam anlamıyla megalitlerle doluydu. Kayıp bir dünyanın merkeziydi—Walhalla.

Arkeologlar, megalitik anıtları tamamen yalıtılmış olarak görme eğilimindedir. Örneğin, Avebury'nin devasa taş daireleri, muhtemelen dünyanın en iyi bilinen megalitik anıtı olan Stonehenge'in sadece 12 mil kuzeyinde yer almaktadır. Ancak, Stonehenge halkının Avebury'yi bildiği ve bunun tersi olduğu çok açık bir gerçek olsa da, profesyonel arkeologlar tarafından iki yapı arasında hangi ortak zeminin var olduğunu bulmak için neredeyse hiç araştırma yapılmamıştır. Mestdagh'ın araştırma metodolojisi, megalitik komplekslere arkeolojinin yapma eğiliminde olduğu gibi tecrit halinde değil, tutarlı bir bütün olarak bakmamız gerektiğini gösterdi. Bu fikir, aynı zamanda, Alexander Thom'un megalitik uygarlığın karargahı, yani bir yerde bir başkenti olduğu yönündeki sonuçlarıyla da uyumludur. Bu sermaye şimdi Sens olarak tanımlandı. Bunun anlamı, ca. 4500 ila 1200M.ÖAvrupa'da hakkında çok az şey bildiğimiz büyük bir uygarlık vardı.

Şimdi sakinleri olarak adlandırdığımız Megalitik halklar, kültürlerinin bu yönüne, arkasındaki taş kesme ve teknolojiye öncelik verdiğimizi gösteriyor. Ancak Mestdagh'ın keşfi, bu uygarlığın, eski Mısır'dan üstün olmasa da, açıkça eşit olan birkaç yönünü daha ortaya çıkardı. Aslında, Solon'a Mısır'ı ziyaret ettiğinde bu şehirden tam olarak bu yüzden bahsedildi. Ancak eski Mısır hakkında binlerce kitap varken, Kuzey Avrupa'nın Megalitik uygarlığı hakkında neredeyse hiç bilgi yok. Tarih sayfalarından tamamen eksiktir ve birkaç Mısırlı rahip, Solon ve Platon olmasaydı, sonsuza dek kaybolabilirdi.

Mestdagh araştırmasını Stonehenge ve Avebury'ye odakladığında, iki bölgeyi birbirine bağlayan oval bir yolun kalıntılarını buldu. Yol

aslında iki sitenin ötesine uzanır. Bir harita üzerinde izlendiğinde, bu ovalin üçte ikisinin hala var olduğunu ve boyutlarının Fransa'daki Oval II'nin boyutlarının tam olarak onda biri olduğunu buldu. Bu matematiksel bilgiyle, Fransa'nın megalit inşaatçılarının İngiltere'nin megalit inşaatçılarını bildiğinin yadsınamaz bir kanıtına sahip oldu. Kuzey Avrupa'da üç bin yıldan fazla bir süredir olan her şey, inanılmayacak kadar büyük bir tasarıma göre uygulandı. Ama Atlantis'in kayıp uygarlığı tam olarak buydu.

Eski Mısırlıların Atlantis'in kayıp uygarlığından haberdar oldukları açıktır. Solon Mısır'a vardığında, Atlantis'in Megalitik uygarlığı geçmişte kaldı. Ancak eski Mısır, 3500 ile 1200 yılları arasında Megalitik uygarlık geliştiğinde gelişen bir uygarlıktı.M.Ö. Mısır mitolojisinde, Öbür Dünya, batıda kanallarla kesişen bir ada olarak tanımlandı ve Güneş Diskini yüksekte tutan Osiris'in üstlendiği, Somun gövdesi tarafından oluşturulan kapalı bir oval olarak temsil edildi. Walhalla'nın bu Mısırlı eşdeğeri Sekhethep, yani Teklif Tarlası olarak biliniyordu. Mısırbilimciler bu "mitleri" eski Mısırlıların hayal gücünün ürünü olarak yorumladılar. Sekhet-hetep'in bir zamanlar gerçek olduğunu ve Fransa'da var olduğunu açıkça gösteren alternatif bir yorum mevcuttur.

Megalitik medeniyet ile Mısır arasında bir tür iletişim olduğu, bir zamanlar arkeolojik çevrelerde kabul edildi. İtalyan antropolog Guiseppe Sergi, birkaç Fransız dolmeninde ankh ve diğer hiyeroglif işaretlerini bulduğunu kaydetti. Profesör J. Morris Jones, Sir John Rhys'in Kelt dillerinin Mısır Hamitik sözdizimini koruduğu önerisini doğruladı: "Galce ve İrlandaca'da hâlâ yaşayan Aryan öncesi deyimler, Mısır ve Berberi dilleriyle müttefik bir dilden türetilmiştir" (Rolleston, 2006). Fransız arkeolog Letorneau, 1893'te*Bülten de la Société d'Anthropologie*"megalitik anıtlarımızın yapımcıları Güney'den geldi ve Kuzey Afrika ırklarıyla ilgiliydi." Ancak modern arkeoloji çevrelerinde bu pek sevilmeyen bir görüştür; şu anki politik olarak doğru inanç, tüm kültürlerin birbirinden tamamen bağımsız olarak geliştiği ve herhangi bir kültürün kendi başına olağanüstü başarılar (Büyük Piramidi inşa etmek gibi) başaramayacağına dair artık modası geçmiş bir sömürge perspektifi olarak görülen şeyden kaçındığı yönündedir. Ancak Atlantis'in Megalitik uygarlığı söz konusu olduğunda, bu duruş tersine çevrilir ve

arkeologlar, tek bir yekpare uygarlık diye bir şeyin asla olmadığını iddia ediyorlar!

Mestdagh'ın malzemeleri yalnızca Hollandalı bir izleyici kitlesine sunuldu; bu nedenle, 1990'daki ölümünden sonra takip araştırmaları sınırlı kalmıştır. Hollandalı araştırmacı Wim Zitman, Mestdagh'ın vardığı sonuçları inceledi ve Atlantis uygarlığının boyutlarının, Sirius yıldızıyla matematiksel olarak ilişkili bir dizi sayı içerdiğini kaydetti. Sirius, gökyüzündeki en parlak yıldızdır ve birçok kültürde kutsaldır, ancak eski Mısır'da olduğu kadar hiçbirinde kutsal değildir. Zitman, eskilerin, zamanın mesafeye eşit olduğu fikriyle çalıştıklarını ileri sürer - bu kavram, artık zaman ve mekanın aynı olduğunu bildiğimiz için temelde doğru olan bir kavramdır - ve antik anıtlar arasındaki mesafeler ölçüldüğünde, çoğu zaman şu sayıların bulunduğunu bulur: belirli astronomik ölçümlere karşılık gelir. Eskilerin gökyüzünü ve astronomik olayları gözlemlediklerini iddia ediyor. ve onları dünyevi yapılarına dahil ederek ünlü "Yukarıda nasılsa, aşağıda da öyle" özdeyişinin bir yönünü yansıtmak için onları birleştirdi - bu durumda, gökyüzünde görülenler bu yapıların kutsal düzenlerinde yere yansıdı. Zitman, kitabında*Mısır: Cennetin Görüntüsü*, bunun eski Mısır'da nasıl gerçekleştiğini göstermiştir. Ancak bazı astronomik cisimlerin ve takımyıldızların haritalandırılması için Mısır'dan her şeyin yapılamayacağı açıktır. Örneğin, eski Yunan bilim adamlarının, Callanish'in taş çemberinin yeri olan İskoç Dış Hebridleri kadar kuzeye seyahat ettikleri bilinmektedir. Bu megalitik yapının konumu tesadüf değildi, çünkü belirli astronomik olaylar (örneğin ayla ilgili olanlar) yalnızca bu kuzey enleminde gözlemlenebiliyordu.

Benzer şekilde, Mestdagh'ın merkezden yayılan ve bir tekerleğin parmakları gibi yayılan yollar ağı keşfi arkeologlar tarafından kuşkuyla karşılansa da, aslında bu tür yolların var olan tek sistemi değil, hatta en eskisi bile değil. 5.000 yaşında. 1930'larda, Fransız amatör arkeolog Xavier Guichard, yaşam boyu yer adı üzerine yaptığı çalışmanın sonuçlarını yayınladı.*eleusis*. Hem Yunanistan'da hem de Mısır'da bu ismi taşıyan bir şehir var. İkisinden Yunan şehri, Eleusian gizemlerinin evi olarak en ünlüsüdür. Mitolojide, Ölümden Sonra Yaşamla yakından bağlantılı olan ve İskandinav Walhalla'sının Yunan eşdeğeri olarak görülebilen Elysian Tarlaları da vardır. Guichard bulgularını bir kitapta yayınladı.*Eleusis Alesia*, Avrupa uygarlığının kökenleri üzerine bir çalışma. 1936 yılında yayınlanan

500 adet basımı vardı ve bunların birçoğu sonradan kayboldu. 1997'de Fransa'nın Lyon kentindeki ana kütüphaneden bir kopyayı bir arkadaşıma kontrol ettirdiğimde, ona danışalı yirmi yıldan fazla olmuştu! Guichard'a göre, Alesia (veya benzeri) olarak adlandırılan tüm yerlere tarih öncesi zamanlarda bu ad verilmişti. Daha yakın zamanlarda tek bir yer bu şekilde adlandırılmamıştı, bu da bu sitelerin son derece eski zamanlarda adlandırılmış olması gerektiği anlamına geliyor. Adın, "insanların seyahat ettiği bir buluşma noktası" anlamına gelen Hint-Avrupa kökünden türetildiğine inanıyordu. Bu sitelerin çoğu, bir zamanlar 400'den fazla olan Fransa'da bulunabilirken, diğerleri Polonya ve İspanya'da ve Yunanistan ve Mısır kadar uzaklarda bulunabilir. İlginçtir ki, Guichard Britanya'da bu tür yer adlarını bulamamıştı.

Guichard, Mestdagh gibi, bu sitelerin çoğunu şahsen ziyaret etmeyi bir noktaya getirdi. Hepsinin iki ortak özelliği olduğunu keşfetti: bir nehre bakan bir tepede bulunuyorlardı ve insan yapımı bir tuzlu su veya maden suyu kuyusunun etrafına inşa edilmişlerdi. Konumlarını haritalandırdığında, tüm alanların, doğu Fransa'daki Alaise kasabasından bir tekerleğin parmakları gibi yayılan çizgiler üzerinde uzandığını fark etti. Bu, Mestdagh'ın Sens'te keşfettiği şeyin bir yankısıdır. Guichard, eşit aralıklı, yayılan 24 çizginin artı iki ekinoksta ve yaz ve kış gündönümlerinde gün doğumu/gün batımına hizalanmış dört çizginin çeşitli bölgeleri birbirine bağladığına inanıyordu. Bu, belki de bir ay bağlantısını gösteren ve atalarımızın bir şekilde 12.000 yıl önce Dünya'nın haritasını çıkarabildiklerini düşündüren toplam 28 çizgi verdi. Tabii ki, 12 oldu, 000 yıl önce Atlantis battı, en azından Platon'a göre. Ancak şu ana kadar topladığımız tüm bilgiler, 1200 civarında bir zamanda sona erdiğini gösteriyor.M.Ö. Dolayısıyla Megalitik Sens uygarlığının aynı boyutları taşıdığı ve Platon'un Atlantis'iyle aynı yerde konumlandığı yadsınamaz bir gerçek olsa da, zamanlama birbirini tutmuyor. Bundan ne çıkaracağız?

Mestdagh için cevap, Solon'a verilen yıl sayısının güneş yıllarını değil, ay yıllarını ifade etme olasılığında yatıyordu. Bu doğruysa, bu yaklaşık olarak bir bitiş tarihi verir. 1200M.ÖMısır tapınak rahipleri tarafından Solon'a verilen bilgilerle uyumlu olacak. Ancak bunun doğru bir yaklaşım olduğundan emin olamayız. Platon'u alırsak

Müjde olarak bilgi, birkaç olasılık var: birisinin kafası karışmış ve Atlantis uygarlığının tarihleri konusunda yanılmış; iki ayrı efsane bir şekilde yapıldı, bir yerlerde 12.000 yaşında olan başka bir kayıp uygarlık ile; ya da Sens'in Megalitik uygarlığı aslında gerçek Atlantis değildi. Atlantis'in boyutlarının Sens'deki Megalitik uygarlığın boyutlarıyla aynı olduğu açıktır. Megalitik uygarlıkların çeşitli analizleri yanlış olmadıkça, Kuzeybatı Avrupa'nın megalitlerinin geçmişi 12.000 yıl öncesine kadar uzanmaz. Geriye tek bir seçenek kalıyor, o da şu an için geçerli hipotezimiz olması gereken - yani, kendisi gerçekten kayıp bir uygarlık olan Megalitik uygarlığın, M.Ö. *bir diğer* bir zamanlar kendini kaybetmiş ve gerçekten çok daha eski olan uygarlık. Diğer bir deyişle, *orijinal Atlantis*.

Zaman çerçevesi dışında, bu Megalitik uygarlıkla ilgili her şey Atlantis hakkında bildiklerimize uyuyor. Megalitik uygarlığın kendisinin tarihlendirilmesi vekaleten, yani çeşitli duran taşların üzerinde ve çevresinde bulunan malzeme ile yapılır. Benim inancım, iki ayrı aşama olabileceğine inanıyorum: yaklaşık 12.000 yıl önce meydana gelen orijinal yapı ve daha sonra eklenenler, yaklaşık 4000 yıl önce.M.Öve sonrasında, insanlar gelip yapıları onardıklarında, esasen kayıp Atlantis'i yeniden yarattıklarında. Elbette bu, şu anda doğrulaması imkansız olan bir hipotezdir, ancak çoğu zaman bu, gerçeğin dışarıda olduğu, keşfedilmeyi beklediği anlamına gelir.

bibliyografya

Rolleston, Thomas William.*Kelt Irkının Mitleri ve Efsaneleri*. Batı Valley City, Utah: Lion Press'i Uyandırmak, 2006.

Tom, İskender.*İngiltere'deki Megalitik Siteler*. Oxford, Birleşik Krallık: Oxford Üniversite Yayınları, 1976.

Tapınaklar, Yaratıcı-Tanrılar ve Ruhun Başkalaşımı

Freddy Silva tarafından

Dünya, güç yerleri, kutsal yerler, tapınaklar ve bilgi şehirleri inşa etmekten sorumlu olan büyük entelektüel ve fiziksel boy ve ünlü adamların kalıcı efsaneleriyle doludur. Bu efsaneler hala Giza, Tiwanaku, Paskalya Adası ve Teotihuacan gibi yerlerde manyetik bir sis gibi dönüyor.

Mısır'da sözde *Yapı Metinleri* (Edfu tapınağının duvarlarında yazılı olan) bize bu eski mimarların motivasyonlarına dair bir ipucu sunuyor. Kayıtlar, Heliopolis'te ilk ilkel höyüğü - ve daha sonra Akademi'yi - kurduktan sonra, inşaatçı-tanrı gruplarının, gelecekteki tapınaklar için temel görevi görecek, özenle seçilmiş yerlere diğer höyükleri yerleştirmeye başladıklarını belirtiyor. uzun zaman önce dünya çapında bir sel tarafından yok edilmiş olan “tanrıların eski dünyasının dirilişi” hakkında. Ayrıca, bu yapıcı tanrıların, *ahah* ("Ayağa kalkan tanrılar" anlamına gelir), "eski konaklarını sular altında bırakan" bir felaketin altında kalmış bir adadan sağ kalanlardı.

Metinler bu yapıcı tanrıları uzak, muhtemelen Paleolitik çağlara yerleştirir, çünkü hanedan krallarının çağının 3100 civarında başladığı varsayılır. M.Ö Eski Mısırlılar tarafından ilk insan hükümdarı, yani tamamen insan soyunun soyundan gelen Firavun Menes ile. Bu çağdan önce, *Ahu Şemsu Hor* (“parlayanlar, Horus'un takipçileri”), soyları ilahi bir soydan gelen inşaatçı-tanrılar. Ve hatta Mısır tarihinin daha erken dönemlerinde, metinler, ülkenin hükümdarlar tarafından yönetildiği “İlk Zamanın Olayı”ndan bahseder. *Neteru* (“yaratıcı-tanrılar”), çağını feci küresel tufanla sona erdirdi. Bu metinlerde de okuyabildiğimiz Edfu tapınağındaki inisiyelere verilen tavsiye, bize bu doğaüstü inşacı tanrıların neye benzemiş olabileceğine dair bir fikir verir: 9 arşın boyunda. Bu yaklaşık 15 fit boyunda!

Paskalya adası

Garip görünse de, bu yapıcı tanrılar çok daha sonra, 18. yüzyılda, bu kez Pasifik Okyanusu'ndaki bir adada yeniden ortaya çıkıyor. Pasifik Okyanusu'ndaki Te Pito o Te Henua ("dünyanın göbeği") adasına ulaşan ilk Avrupalı kaşif, bunu 1722'de Paskalya Pazarında yapan Jacob Roggeveen'di, dolayısıyla İngilizleştirilmiş adı. Orada görev yaparken, adalıların geleneklerini ve inançlarını sadık bir şekilde katalogladı; bunlardan biri, nüfuslarının iki ayrı ırktan - "Kısa Kulaklar" ve "Uzun Kulaklar"dan oluşmasıydı. "Kısa Kulaklar" terimi tipik olarak *homo sapiens*. Uzun Kulaklara gelince, Roggeveen ve ekibi bu devlerle doğrudan etkileşimleri olduğunu iddia etti: "Aslında, bu vahşilerin orantısal olarak aynı uzunlukta ve geniş, ortalama 12 fit yüksekliğinde olduğunu söyleyebilirim. Şaşırtıcı görünse de, gemimizdeki en uzun adamlar, bu Goliath çocuklarının bacaklarının arasından başlarını bükmeden geçebilirler." Adalılar, Uzun Kulaklar'ın atalarının, büyücü olarak adlandırılan inşaatçı tanrılar olduğuna inanıyorlardı. *Ma'ori-Ko-Hau-Rongorongo*("özel bilgi ustaları"), oyulmuş taş heykelleri - esrarengiz*moai*("Paskalya Adası'nın topografyasını belirleyen ve yekpare yüzleri özlemle gökyüzüne bakan resimler"). Sözlü geleneğe göre, bu "ustalar" devleri*mana*, maddenin ince sanatlarda yetenekli bir kişinin odaklanmış niyetine boyun eğdiği bir tür psişik güç. Yerliler, "[tanrıların] ağızlarının sözleriyle" heykellerin havada hareket etmelerinin emredildiğine inanıyorlardı. Uzun Kulakların bu ilahi ataları, bu usta inşaatçılar, eski Mısır duvar yazılarında bahsedilen aynı inşaatçı-tanrılar mıydı? Şaşırtıcı bir şekilde, neredeyse*birebir aynı*Bolivya'daki Tiwanaku'dan ve Uxmal'daki Sihirbaz Piramidi'nden gelen mitolojik anlatılar, her ikisi de trompet, ses veya özel sesli komutlarla havaya kaldırılan taşların yarattığı tapınakları anlatıyor.

Seller: Mitolojik ve Tarihsel

Neredeyse aynı anlatıları paylaşan 175 küresel sel efsanesi var. Bunların çoğu olmasa da çoğu, birbiriyle hiçbir teması olmayan kültürlerden geliyor. Avusturyalı bir jeoloji profesörü olan Alexander Tollman, dünyanın sel baskınına uğramadan önce "yedi yanan güneş" tarafından vurulduğunu anlatan birkaç sel mitini karşılaştırdı. Daha sonra o

Bu efsaneleri, meteor çarpma bölgelerine atılan erimiş kayalardan kaynaklanan gerçek jeolojik anomalilerle karşılaştırdı ve yaklaşık 10000 civarında olduğunu kesin olarak kanıtladı.M.ÖDünya gerçekten de, o dönemden kalma fosilleşmiş ağaçlarda bulunan radyoaktif karbon-14'te bir artışa neden olan yedi meteor parçası tarafından vuruldu. Benzer şekilde, 2008'de Danimarkalı bir jeolog ekibi, Grönland'daki buz çekirdeklerinin kapsamlı bir incelemesini yaptı ve 9703'teki felaket olayının kesin bir tarihini belirledi.
M.Ö—Platon'un ünlü Atlantis öyküsündeki tarihten ancak 100 yıl sonra. Buzun içindeki kurum tabakasından ürkerek, "iklim değişikliği o kadar ani oldu ki sanki bir düğmeye basılmış gibi" dediler.

Ve yine de, felakete rağmen, ataların bilgeliği hayatta kaldı. Yüksek bilgili insanlardan gelen bu bilgi ve diğer önemli kayıtlar, yalnızca ilk felaketten ve ardından gelen selden kurtulmakla kalmadı, aynı zamanda Yedi Bilge, inşaat tanrıları veya Horus'un Takipçileri olarak adlandırılan çeşitli usta grupları tarafından yayınlandı. Örneğin Edfu metinlerinde, tapınakların ve kutsal güç yerlerinin nasıl yaratılabileceğini bilen tek tanrısal varlıklar onlardı. Başka bir örnekte, *Puranalar*Güney Hindistan'daki Tamil'den, Yedi Bilge'nin selden sonra bilgi toplamak ve İndus ile Ganj arasındaki bölgeyi yeniden inşa etmeye başlamak için kutsal Arunachala tepesini nasıl ziyaret ettiğini anlatıyor.*s*. And geleneklerinde, megalitik anıt inşaatçılarına denir.*Huari*, en ünlüsü Viracocha adlı bir inşaat tanrısı olan beyaz tenli, sakallı devlerden oluşan bir ırk. Yedi "parlayan" ile birlikte, bilgilerini And Dağları boyunca yaymak için yola çıktıkları Tiwanaku tapınak kompleksini inşa etmeye başladı. Bu ustaların çabalarıyla, dünyanın her yerindeki tapınakların ve saygı duyulan yerlerin mirasını miras aldık.

Ve bu nasıl bir mirastır. Binlerce yıllık savaşa, modern uygarlığın tecavüzüne ve örgütlü dinin bu yapıların çoğuna ilişkin düpedüz düşmanca olmasa da genellikle şüpheli duruşuna rağmen, on binlerce kutsal yer, dünyadaki hemen hemen her ülkede hala ayakta duruyor. Belki de şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bu sitelerin çoğu belirli ortak özelliklere sahiptir. Örneğin, çoğu, genellikle yüzlerce kilometre öteden taşınan devasa taşlar kullanılarak inşa edildi; birçoğu belirli yıldızların sarmal yükselişiyle aynı hizadaydı ve tüm takımyıldızları yansıtıyordu; ve birçoğu güneş ve ay takvimlerini, gündönümlerini ve ekinoksları monoton bir düzenlilikle hesaplar. Ve Herkül'ü unutmayalım

Onları inşa etmek için gereken çaba, görünüşe göre sadece gökyüzünü gözlemlemek için. Bütün bunlar göz önüne alındığında, bu tapınakların muhtemelen başka bir amaç için inşa edilmiş olma ihtimalini göz önünde bulundurmak zorundayız, çünkü bunların sonsuza kadar sürecek ve kesinlikle en azından insanlığın kaçınılmaz olarak kaybedeceği bir çağa kadar dayanacak şekilde inşa edildikleri açıktır. ilahi olanla bağlantısı (belki bugün?). O halde, bu tapınakların yalnızca tanrıların eski dünya(lar)ının yeniden yaratımları değil, aynı zamanda bireyin dönüştürülebileceği yerler olması şaşırtıcı olmamalıdır.*içine*bir tanrı. Başka bir deyişle, amaçları, ruhun başkalaşımı yoluyla bireyin tamamen kendini gerçekleştirmesinden başka bir şey değildi.

Vişnu'nun Üç Adımının Gizemi

Bu inşaatçı tanrıların hedeflerine ulaşmak için kullandıkları "ruhsal mühendislik" ölçeği hakkında bir fikir edinmek için, kutsal alanların en ilkel olan kutsal dağı düşünün. Dünyadaki hemen hemen her kutsal dağda, tam olarak saygının yeri, jeomanyetik alanın daha belirgin olduğu bir noktada bulunur. Bu tür "peyzaj tapınaklarına" genellikle, bilim adamlarının "ruhsal yol" olarak adlandırdığı bir yoldan da erişilir. *telürik akım*. Bu akımlar, esasen dünyanın yüzeyi boyunca akan elektromanyetik yollardır. Kutsal yerlerin ortak anlatılar, mitler ve folklor yoluyla birbirine nasıl bağlandığına dair araştırmam sırasında, hepsinin, özellikle üçgenler olmak üzere, esrarengiz bir şekilde doğru bir geometriyi paylaştığını keşfettim. Üçgen, elbette, İncil'deki Tanrı'nın, Kutsal Üçlü'nün üç katlı doğasının geometrik temsilidir. Aynı fikir, tanrı Şiva'nın tanrılar Vişnu ve Brahma ile iç içe göründüğü Hindu kozmolojisinde de bulunur; her üçü de Tanrı kavramını temsil eder. *Trimurti*, yaratmayı, sürdürmeyi ve yok etmeyi düzenleyen tek ilahi yaratıcı yönün üç katlı doğası. Rolü insanları korumak ve dünyaya düzeni geri getirmek olan Vişnu, genellikle Hz.*Rig Veda*üç adım atarak:

> Dünya bölgelerini ölçen... üç kez adımlarını atarak, geniş adımlarla ilerleyen... Vişnu'nun güçlü işlerini ilan edeceğim. Üç geniş adım içinde tüm canlıların ikamet ettiği O.... Üç adımla tek başına bu ortak meskeni ölçen, çok uzaklara uzanan....

Ve metnin devamında, Vişnu, "özgürlük ve yaşam için dünyanın alemleri üzerinde üç adım [aynen] ile geniş bir adım atıyor." Bir tanrı için gerçekten garip bir davranış. Vişnu'ya sonunda nitelik verilir *bilgi*, "üç adımdan" anlamına gelir. Dünyaya düzen getiren Vişnu'nun bu kutsal dağları, bu manzara tapınaklarını üçlü olarak düzenlemesi mümkün mü? Ve bu tepeler, bir yaratıcı-tanrının muazzam niteliğiyle aşılanmış oldukları için mi kutsaldır? (Dikkat*vis-nu* aslında “girmek ya da aşılamak” ve “her yeri kaplayan” anlamına gelir.) Hipotezimi test etmeye karar verdim.

Hint alt kıtasında birçok dağ vardır, ancak çok azı kutsaldır ve daha azı hala Shiva/Vishnu ile ilişkilidir. Bunların en ünlüsü, evrenin alegorik yapısını ve Hindu, Budist ve Jaini kozmolojilerinde ustalar tarafından aranan en yüksek manevi başarıyı temsil eden Meru Dağı'nın dünyadaki eşdeğeri Kailas Dağı'dır. Kailas aynı zamanda beş din için kutsal olan “ebedi mutluluk” yeri olan Shiva'nın meskenidir. İkinci yarışmacım kutsal Gabbar tepesiydi. Kailas gibi, efsanede, evrenin yüce kozmik gücünün kaynağı ve Shiva'nın ilk karısı Sati'nin kalbini terk ettiği yerdir. Üçüncü yarışmacı, Maa Sharda, Paleolitik çağdan beri kutsal bir dağ olarak kullanılan konik bir tepeydi. İçinde*Kayıt Videosu*, Shiva, ölen karısının yasını tutar, kolyesini oraya düşürür. Yani efsane yoluyla Vişnu'nun ayrılmaz bir yönü olan Shiva'ya bağlı üç site var. Her üç siteyi de bir harita üzerinde bağlarsanız, 1 derecelik hata içinde mükemmel bir dik üçgen oluşturur. Kenarlar boyunca 1.650 mil ölçtüğü düşünüldüğünde, özellikle üç farklı, doğal olarak oluşan özellikle uğraştığımız için bu inanılmaz bir doğruluk derecesidir. Görünüşe göre Vishnu, "geniş adımlarla ilerleyerek" adımlarını üç kez indirdi.

Bunun tesadüf olmadığını çok geçmeden anladım. Dik açılı veya ikizkenar üçgenler ayrıca Çin, New Mexico ve Japonya'daki (Japonya'nın en eski ve en kutsal tapınaklarının çoğu dahil) kutsal dağları birbirine bağlar. Bu, tapınakların daha sonra “dünyanın göbekleri” olarak da adlandırılan bu sıcak noktaların yakınlarına dikilmesi gerçeğiyle destekleniyor. Örneğin Britanya Adaları'nda, aralarında 600 milden fazla mesafe bulunan, ancak benzer gelenekleri, işlevleri ve yaşı paylaşan üç bölge birbirine mükemmel bir eşkenar üçgenle bağlıdır: İngiltere'de Avebury, İrlanda'da Kealkill ve İskoçya'da Murchie Moor. . Benzer siteler Orta Doğu'da ve Portekiz'de de mevcuttur.

Horus'un Takipçilerinin ve sonraki enkarnasyonlarının bu muazzam bağlantılı güç ağları ağlarını yaratmak için ne kadar ileri gittikleri, Akdeniz'in her yerinde açıkça görülüyor. Örneğin, Delphi kahini ile Karnak'taki Mısır tapınak kompleksi arasında kanıtlanabilir bir bağlantı vardır. Efsane, Karnak'ın diğer tüm kehanetlerin çıktığı yer olan tüm kahinlerin annesi olduğunu ve bir zamanlar Karnak ile Delphi arasında iki güvercinin uçtuğunu belirtir; ikisi de güneş tanrılarına adanmıştı (Yunanistan'da Zeus/Apollo ve Mısır'da Amun/Ra); her ikisi de bir zamanlar önemli göbek taşları örnekleri içeriyordu; ve her ikisi de basiret yerleri olarak kullanıldı. Görünüşe göre, ustalar, yeteneklerini güçlendirmek için kehanetleri kullanırken bağlı bir şebekenin gücünden yararlanıyorlardı. Britanya Adaları'ndaki "tepe kaleleri" de böyle bir amaç için kullanıldı. Ama neden iki güvercin Karnak ve Delphi arasında 1.070 mil (ayın yarıçapına çok yakın bir rakam) mesafeyle uçtu? Güvercin, aynı zamanda, Sümer tufan mitinin de merkezi figürü olan Ziusudra olarak Nuh'un hikayesinde bir iletişim sembolü olarak görünür. Vedik metinler. Onun soyundan gelenler kendilerine “soylu”, “saf” veya “aydınlanmış” anlamına gelen Aryas diyorlar. Her durumda, Manu/Ziusudra/Nuh, Tanrı/tanrılar tarafından selden önce bir tekne inşa etmesi talimatını alır ve tufandan sonra insanlığa bilgeliği öğretmeye devam eden Yedi Bilge'nin çabasına eşlik eder. Başka bir deyişle, medeniyetin tohumlarını kendileri ekerler. 070 mil (ayın yarıçapına cezbedici derecede yakın bir rakam)? Güvercin, aynı zamanda, Sümer tufan mitinin de merkezi figürü olan Ziusudra olarak Nuh'un hikayesinde bir iletişim sembolü olarak görünür. Vedik metinler. Onun soyundan gelenler kendilerine “soylu”, “saf” veya “aydınlanmış” anlamına gelen Aryas diyorlar. Her durumda, Manu/Ziusudra/Nuh, Tanrı/tanrılar tarafından selden önce bir tekne inşa etmesi talimatını alır ve tufandan sonra insanlığa bilgeliği öğretmeye devam eden Yedi Bilge'nin çabasına eşlik eder. Başka bir deyişle, medeniyetin tohumlarını kendileri ekerler. 070 mil (ayın yarıçapına cezbedici derecede yakın bir rakam)? Güvercin, aynı zamanda, Sümer tufan mitinin de merkezi figürü olan Ziusudra olarak Nuh'un hikayesinde bir iletişim sembolü olarak görünür. Vedik metinler. Onun soyundan gelenler kendilerine “soylu”, “saf” veya “aydınlanmış” anlamına gelen Aryas diyorlar. Her durumda, Manu/Ziusudra/Nuh, Tanrı/tanrılar tarafından selden önce bir tekne inşa etmesi talimatını alır ve tufandan sonra insanlığa bilgeliği öğretmeye devam eden Yedi Bilge'nin çabasına eşlik eder. Başka bir deyişle, medeniyetin tohumlarını kendileri ekerler. koruyucu, insanlığın babası ve Vedik metinlerdeki dini törenlerin kurucusu. Onun soyundan gelenler kendilerine “soylu”, “saf” veya “aydınlanmış” anlamına gelen Aryas diyorlar. Her durumda, Manu/Ziusudra/Nuh, Tanrı/tanrılar tarafından selden önce bir tekne inşa etmesi talimatını alır ve tufandan sonra insanlığa bilgeliği öğretmeye devam eden Yedi Bilge'nin çabasına eşlik eder. Başka bir deyişle, medeniyetin tohumlarını kendileri ekerler. koruyucu, insanlığın babası ve Vedik metinlerdeki dini törenlerin kurucusu. Onun soyundan gelenler kendilerine “soylu”, “saf” veya “aydınlanmış” anlamına gelen Aryas diyorlar. Her durumda, Manu/Ziusudra/Nuh, Tanrı/tanrılar tarafından selden önce bir tekne inşa etmesi talimatını alır ve tufandan sonra insanlığa bilgeliği öğretmeye devam eden Yedi Bilge'nin çabasına eşlik eder. Başka bir deyişle, medeniyetin tohumlarını kendileri ekerler.

Eskiler bir sembole birden çok anlam katmanı yerleştirmeye çok düşkün oldukları için, bu bağlantıları başka bir düzeye alalım: Karnak, Delphi ve Ağrı Dağı (şimdi Nuh'un gemisinin kanıtlanmış dinlenme yeri) hepsi aynı güvercin sembolizmini paylaşırlar. hepsi uzun inşaatçı-tanrılar veya yedi bilge ile ilişkilidir ve hepsi mükemmel bir ikizkenar üçgen şeklindeki Vişnu'nun üçlü adımıyla bağlantılıdır. Bu bağlantı beni ne kadar şaşırtsa da, bu üçgenin kalbinin Akdeniz'in o bölgesindeki tek kuru toprak parçası olan Kıbrıs adasında olduğunu hesaplayana kadar meselenin sonu olduğuna inanıyordum. Aslında, merkez nokta tam olarak, Mekke'deki İslami göbek taşı olan Ka'ba'yı ve Meru Dağı'nın sembolü olan kare şeklindeki bir kule olan Kolossi kalesine dayanmaktadır. 13. yüzyılda,

Mısır tapınak geleneğinin çıktığı orijinal ilkel höyük olan Heliopolis'in yankılarıdır.

manyetikler

Bu tapınakların ve kutsal yerlerin konumunda önemli bir faktör, jeomanyetik "sıcak noktaların" varlığıydı. Bir taşa (genellikle kuvars veya manyetit) elektromanyetik bir yük ile uçarak gönderilen insanların hikayeleri sanki bir şekilde enerjisini topraklamış gibi. Örneğin İngiltere'deki Rollright taş çemberi üzerine yapılan bir araştırma, yerel manyetik alanın bu Neolitik tapınağın merkezine bir girdap gibi nasıl çekildiğini ortaya çıkardı. Diğer çalışmalar, Stonehenge ve Avebury gibi tapınakları çevreleyen toprak tepelerin, jeomanyetizmanın iletkenleri olarak hareket ettiğini, burada taşların karasal enerjinin akışını depolamak ve yönlendirmek için kullanıldığını göstermiştir. Avebury'de, manyetik okumalar geceleri, normal şartlar altında açıklanabilecek olandan çok daha büyük bir oranda yok oluyor. Güneş doğarken tekrar şarj olduklarında, çevredeki araziden gelen tellürik akım tebeşir henge tarafından çekilir ve sitenin manyetik dalgalanmaları maksimum seviyelerine ulaşır. Bu, Mısırlılar gibi tapınak inşa edenlerin tapınakları neden geceleri uyuyan ve şafakta uyanan canlı organizmalar olarak gördüklerini açıklayabilir.

Fransa, Carnac'ın megalitik metropolünün kapsamlı bir araştırması, yumurta şeklindeki taş dairelerde başlayan ve biten 13'e kadar paralel çizgide düzenlenmiş 4.000 taşın, gün boyunca tellürik enerjiyi dönüşümlü olarak nasıl yükselttiğini ve serbest bıraktığını ve en güçlü okumaların meydana geldiğini ortaya koymaktadır. şafakta. Süreç, olarak bilinen fenomeni yansıtır.*elektrik indüksiyon*. Fransız bilim adamı Pierre Mereux, Carnac'taki menhirlerin akümülatörler gibi, dolmenlerin bobinler gibi ve taş halkaların yoğunlaştırıcılar ve akümülatörler gibi davrandığı sonucuna vardı. Kuvars konsantrasyonu yüksek, özel olarak seçilmiş kayaçlar,*piezoelektrik*yani sıkıştırıldıklarında veya titreşimlere maruz kaldıklarında elektrik üretirler. Carnac ve 4.000'den fazla taş aslında Fransa'nın en aktif deprem bölgesinde 31 fay hattı boyunca konumlanmıştır, bu nedenle neredeyse sabit bir titreşim halindedir ve bu da taşları elektromanyetik olarak aktif hale getirir. Menhirlerin buraya tesadüfen dikilmediği açıktır - özellikle de 60 mil öteden nakledildikleri gerçeği göz önüne alındığında - çünkü varlıkları ve yönelimleri karasal manyetizma ile doğrudan ilişki içindedir. Bu tür ölçümler tek başına tapınakların neden oldukları yere inşa edildiğini ortaya koyuyor.

ve neden onlara yapılan işin derecesi, astronomik belirteçler olarak basit amaçlarıyla çelişiyor.

Tapınağın ana yararlanıcısı insan vücududur. Yeryüzündeki her insan üçte ikisi sudan oluşur ve dolayısıyla elektromanyetik bir yüke sahiptir; hemen hemen her tapınak suyun üstünde veya yakınında bulunur. Tellürik akım suyun üzerine yerleştirildiğinde, spiral bir düzende hareket etme eğilimindedir ve en değerli sıvılarda buna karşılık gelen bir yükü indükler. Kutsal kuyulardan ve diğer kutsal yerlerden alınan su örnekleri, suyun girdap hareketinde sıradan suya kıyasla bir artış göstermektedir. Bu süreç aslında insan vücudunda karşılık gelen bir etki yaratır. Ayrıca, şakak ve onun yüklü ortamı, insan kafatasının içinde asılı duran milyonlarca manyetit parçacığının yanı sıra kandaki demiri de uyarır. Son olarak, yerel elektromanyetik alandaki dalgalanmalar kişinin farkındalık durumunu etkileyebilir. öncelikle epifiz bezinin uyarılması yoluyla, bu da vizyonlara/halüsinasyonlara ve değişen durumlara yol açabilir. Başka bir deyişle, ister hacı ister rahip olsun, bu sitelerden birine gelen bir ziyaretçi, gerçekliğin diğer düzeylerinden daha kolay bilgi alabilir, ki bu gerçekten de bu yapıların amacı tam olarak buydu - bireyin bir tanrıya dönüşmesi.

Yedi Mükemmellik Derecesi

Çoğu insan, bu tür hassas ve özenle tasarlanmış ortamların zarardan korunacağını varsayar ve kesinlikle öyleydi. Dünyanın tüm yüzeyinde bir tür dokuma, elektromanyetik ızgara vardır. Onu keşfeden adamlardan biri olan Dr. Ernst Hartmann'ın adını taşıyan Hartmann ızgarası, yeraltındaki su damarlarından ve ayrıca yeryüzünden doğal olarak yayılan manyetik kuvvetlerden etkilenir. Tapınaklar arasında bir ilişki olabilir mi ve bu ağ onların etrafında nasıl gerilir?

Jeobiyolog Blanche Merz'in çeşitli tapınaklarda okumalar yaptığı ve her durumda Hartmann ağının neredeyse koruyucu bir zar gibi yapının etrafında 18 çizgiye gerildiğini keşfettiği büyüleyici bir belgeye rastladım. Bu nedenle, Saqqara, Karnak, Luksor ve Kom Ombu'dakiler gibi ünlü tapınaklar, İngiltere'deki henge anıtlarının elektromanyetik güçleri yönlendirip yoğunlaştırmasıyla aynı şekilde muazzam bir "tarafsız bölge"nin keyfini çıkarıyor.*içeri*en

tapınaklar bireye faydalı olacak kontrollü bir şekilde. Edfu *Yapı Metinleri*Bu Mısır tapınaklarını tanrıların orijinal ilkel tepeleri olarak listeleyin. Merz, Chartres, Santiago de Compostela'da başka enerji "sıcak noktaları" ve çok sayıda Hint kutsal bölgesi bulmaya devam etti. Tibet'te bunu buldu*stupalar* (ile işaretlenmiş kubbe şeklindeki türbeler)*nagalar* (yılanlar) Hartmann ağının çizgilerinin kesiştiği yerleri ve bu tellürik enerjinin dik taşlar aracılığıyla iletildiğini tanımlar.

Fazlası var. İçinde*Cenaze Metinleri*Saqqara'da, "Yedi derece mükemmellik, yerden göğe geçişi mümkün kılar" diyen ilginç bir pasaj vardır. Bu cümle, yaygın olarak, ruhun öbür dünyaya girmeden önce katlanması gereken bir dizi denemeye atıfta bulunduğu şeklinde yorumlanır. Bununla birlikte, Mısırlılar alegori ve metafordan hoşlandıkları için, bu ifadenin, bireyin bir tapınağa girdiğinde geçtiği kapı veya eşiği ima edip etmediğini merak ettim; kutsal olmayan, maddi dünya, tapınağın amacını düzgün bir şekilde tanımlayan göksel öteki dünyaya. Ama bu sadece bir kapıdır - "yedi derece" nereden geliyor?

Mısır mitolojisinde, ruhun cennete geçişi, adı verilen bir yerden yapılır.*Sekhet Ianu*, "sazlık tarlaları" anlamına gelir, bundan sonra ruh, sonsuzluğu geçirdiği cennetsel bir ülkeye ulaşır. Biz sadece bugün onu biliyoruz*Elysian Tarlaları*. Bu çok arzu edilen ülkeye ulaşmak için bir dizi kapıdan geçmek gerekir. Saqqara'daki tapınak kompleksini ziyaretim sırasında, tanrıların mimarı Imhotep tarafından tasarlanan, kutsal olmayan dünyadan büyük avluya giden girişi, hatırlatıcı basamaklı piramidi ile inceleme fırsatım oldu. Bu geçit, dar girintilerle ayrılmış saz şeklindeki 18 sütunla çevrili bir revak olması bakımından benzersizdir. Oyukların her biri, vücudun kendi elektromanyetik "devresini" etkilerken şakak ve dış arasında bir bariyer görevi gören alternatif (pozitif ve negatif) bir elektrik kuvveti boşaltır. Özünde, bu hazırlık girişinden aşağı inerken, tapınağın avlusu ve tanrıların malikanesi ile temas kurmadan önce uygun bir şekilde içeri giriyorsunuz.

18 taş kamış ile tapınakların çevresini koruyan 18 Hartmann çizgisi arasındaki sayısal ilişki açıktır. Ama benim için vahiy, girişte ve kamış geçiş yolunda bulunan alternatif enerji alanının okumalarında yatıyordu, çünkü tam olarak yedi pozitif yüklü akımdan oluşuyordu. Aniden "yedi"ye bir cevap

mükemmellik dereceleri” yakın görünüyordu. Gerçekten de, Merz'in kendi araştırması, tapınakların erginlenme odalarından önceki çok geniş eşiklerde, Hartmann ağının*yedi sıkıca paketlenmiş ızgara hattı* “bilinen bilinmeyene geçişi” korumak. İrlanda, Newgrange'daki tören odasında yedi kapı da bulunabilir; burada hacı, iç kutsal alana ulaşmadan önce odalı geçitte yedi pozitif yüklü kuvvet hattını geçer. Görünen ve görünmeyen arasındaki eşiği geçmeden önceki bu hazırlık, Müslüman hacıların kutsal merkez olan Kabe'nin etrafında sürekli azalan sarmallar halinde yedi kez dolandıkları gibi, her yıl Mekke'de meydana gelen olayı anımsatır.

Cennete Giden Geçitler

İnisiyelerin ilahi olanla bir olma durumunu deneyimlemelerini engelleyen maddi dünyanın koşullarının üstesinden gelmeye yardımcı olmak için, bu tür güç yerlerinin enerjisini kaynaklayacak ve kendilerini bu tür olumsuz, sınırlayıcı duygulardan kaçınmalarına yardımcı olan yerin ruhuyla bütünleştireceklerdi. korku, öfke, kıskançlık vb. Aydınlanmaya ulaşıldığında, bir mutluluk durumuna ya da çoğumuzun tanımladığı gibi cennete ulaşacaklardı. İlginç bir şekilde, bu basit gözlem, özlemini çektiğimiz araziyi bulmamıza yardımcı olabilir. Avestan'da - Zerdüştlük cennetinin kutsal dili*çift daeza*, ve kelimenin tam anlamıyla "duvarla çevrili bir mahfaza" anlamına gelir. Yerel geleneklere göre, fiziksel dünya üzerinde disipline hakim olan ve tanrısallık durumuna erişen bir Jaine, bir Jain olarak adlandırılır.*Jin*. Bu kelime batıya göç ettikçe Arapça oldu.*cin*türevi ile birlikte *Allah-Djinn*, veya*Alaaddin*. Küçük Asya Asur iken, bir*cin*doğaüstü bir varlık olarak kabul edildi - belki de şaşırtıcı olmayan bir şekilde, kök olarak*jnn* "gizli" anlamına gelir. Ancak, aynı zamanda kökü*cennet*, İslam cennet kavramı. Arapça ile dolup taşan bir dil olan Portekizce'deki türevi,*janela*"pencere, duvardaki açıklık" anlamına gelir. Bu baş döndürücü etimolojik izi mantıksal sonucuna kadar takip edersek, cennet, sıradan ve zahmetli dünyadan ayrılmış, gizli ama sınırları net bir şekilde belirlenmiş bir alan, “duvardaki bir açıklıktan” ulaşabileceğimiz “duvarlı bir muhafaza” gibi görünür.

İster şimdide ve dünyada olsun, ister daha sonra, ahirette olsun, her insan bir tür cennetin özlemini çeker. Antik mimarlar, taş çemberler, piramitler ve diğer kutsal yapılar yaratırken

Bu duvarlarla çevrili tapınaklar bir dünyayı diğerinden ayırdığı için “şimdi ve burada”yı seçmek. Çevrelerindeki ölçülebilir elektromanyetik alanlar, yalnızca bu noktayı kanıtlamaya yardımcı olur. Bu duvarlı muhafazalara açılan pencere, gerçek ve mecazidir.*girişler*kasıtlı olarak yönlendirilmiş bu elektromanyetik kuvvetlerin içinden aktığı, böylece bireyi bu dünya ile sonraki arasındaki perdeyi delip geçerken büyüleyen. Bu güç yerlerini yaratırken, eskiler ruhsal dönüşümün sağlandığı ve burada yeryüzünde cennetin yaşandığı kutsal alanlar yarattılar.

Sayılar ve Bilgi

Antik metinlerde tapınaklar genellikle bilgi şehirleri olarak tanımlanır. Bu, hem kelimenin tam anlamıyla doğrudur (genellikle metinler ve bilgi gövdeleri için depo görevi görürlerdi) hem de alegorik olarak, tapınaklar için - kodlanmış sayısal değerleri, geometrileri, yıldız hizalamaları ve jeomanyetik etkileri ile doğrudur.
- vardı*kendileri*bilgi. Doğanın mükemmel yasalarına karşılık gelmek ve bunları yansıtmak için tasarlandılar. Üstatlar, fiziksel beden içinde hapsolmuş olan ruhun kaderinin, coğrafyanın ve gök biliminin ayrılmaz bir şekilde birbirine bağlı olduğu bir kozmosa bağlı olduğunu ve maddi dünyaya dalması sırasında, ruhun sağlıksız bağlantısının veya aşırılığının olduğunu kabul ettiler. bedene yapılan yatırım bu yakın bağı koparabilir. Tarihçi Giorgio de Santillana ve bilim adamı Hertha von Dechend'in yorumladığı gibi*Hamlet'in Değirmeni*"Kozmik karşılıkların bilgisi, sonsuz sayıda düzeyde uyuma yol açtı ve sayıların kesinliği ve mutlaklığı, bu yazışmaların belirlendiği ve hatırlandığı araçtı." Başka bir deyişle, eskiler karmaşık kozmik güçleri (örneğin, 11.060606 yıllık güneş lekesi döngüsünü) basit sayısal ilişkilere indirgediler ve sonra bu ilişkileri tapınaklarının inşasına uyguladılar. Çünkü, bedeni mükemmele yakın bir ortama yerleştirmekle, mevcut kuvvetlerin canlı organizma üzerinde neredeyse simyasal bir süreci etkileyeceği ve onu mükemmel bir duruma getireceğine inanılıyordu.

Kutsal literatürün yanı sıra antik tapınakların tasarımını da incelerken, 18, 36, 54, 72, 108 ve 144 sayısal değerleri, kullanışlı anımsatıcı cihazlar gibi tekrar tekrar ortaya çıkıyor. İlginç bir şekilde, bu görünüşte gelişigüzel sayı dizisi aslında pentagramın çekirdek açısını (72) olduğu kadar bölenlerini ve katlarını da yansıtıyor. neden

pentagram tapınakların yapısında önemli olabilir mi? Çünkü pentagram aslında tüm canlıların geometrisidir. Canlı organizmalardaki hücreler beşgendir ve Altın Oran ile ifade edilen doğanın sarmal oranları pentagramın oranlarını yakından takip eder. Tapınaklar yazışma yoluyla çalıştığı için pentagrama özgü sayısal değerleri tasarımlarına uygulayarak tapınak, gezegen ve insanlık arasında bir yazışma kurulur. Bu mantığı, beşgen sayıları boylam olarak uygulayarak - ilkel Heliopolis höyüğünü 0 derece olarak kullanarak - küresel ölçekte genişletirseniz, her boylam çizgisi dünyadaki en derin kehanetlerden bazılarını ikiye böler: Paskalya Adası, Angkor, büyük*stupa* Katmandu, Susa, Nan Madol, Arran ve hatta Vatikan'daki orijinal tümsek ve dikilitaşta.

Bu kutsal bilginin tapınaklara kodlanmasının bir başka yolu da tasarımcılarının enerjinin hareketiyle ilişkili açıları kullanmalarında yatmaktadır. Örneğin, yaşamın diğer iki temel geometrik yapı taşını alırsanız — tetrahedron ve küre — ve birini diğerinin içine yerleştirin, tetrahedronun herhangi bir noktasının kürenin yüzeyine temas ettiği açı 19.47 derecedir. Bu açının enerjinin tezahüründe önemli olduğunu biliyoruz, çünkü aynı zamanda en fazla sayıda aktif enerji “sıcak noktalarının” bulunduğu birçok gezegenin yüzeyindeki enlem derecesidir: yeryüzünde Mauna Kea yanardağı, Mars'taki Olympus Mons yanardağı, Jüpiter'deki büyük kırmızı nokta vb. Tapınak inşaatçıları, bu yerleri birbirleriyle bu açıyla ilişkilendirerek bu bölgelerin gücünü artırmaya çalıştılar; Avebury taş çemberinin çevresi, örneğin, yakındaki konik höyüğün, Silbury Tepesi'nin zirvesinden haritalanan 19.47 derecelik bir açıyla oluşturulmuştur.

Tezahür Açısı

İnşaatçı-tanrıların ve daha sonra tamamen insan olan mimarların, insan vücuduyla yakından bağlantılı ve ona tekabül eden güç yerleri yaratmak için gittikleri zahmetin miktarı, bu siteler ile dünyanın çekirdeği arasındaki ilişkiyi düşündüğünüzde daha kolay anlaşılır. insan vücudu, DNA. Bir masaya tuz koyduğunuzda 32.72 derece eğim açısına sahip konik bir höyük oluşturur. Birçok kül yanardağının ve diğer yumuşak parçacık tepelerinin eğimleri de bu açıyla tanımlanır. Görünüşe göre yerçekimi ince maddenin bu şekilde düşmesine neden oluyor. Hatta yakın bir sayısal

bu açı ile saniyede 32.17 fit olan yerçekimi hızı arasındaki yazışma.

32.72'nin gizemi, bu mistik sayı 33'e o kadar yakın ki, ikisini düşünmek için bir an durmaya değer. Zerdüşt tanrısı Ahura Mazda'nın evreni 33 adımın gücüyle yarattığı söylenir. Bu gizli sürece yapılan atıflar Kabala'da da bulunabilir. 32 ilkesinin tam olarak anlaşılmasıyla kişi 33. dereceye veya aydınlanmaya ulaşır. Bu bilgi, daha sonra kökleri söz konusu akademiden gelen 33 derecelik Masonluk içinde yakından korunan bir sır haline gelecek olan Heliopolis'teki Gizem Okullarının bir parçası olacaktı.

33, 32.72'nin uygun bir yuvarlaması mı? Sonuçta, 32.72 derecelik bir Mason olduğunu iddia edemezsin. Öyleyse, neden Masonların kurduğu bir ülke olan Amerika Birleşik Devletleri, Meksika ile sınırını, bir nehrin ortasında, tam 32.72 derece enleminde bir piramidin ucunu oluşturduğu Yuma'da kurdu? Ve neden Masonların öncülleri olan Tapınak Şövalyeleri, Levant sahilinde 32.71 derecede ve Vadum Iacob'da tam olarak 33 derece enlemde bir kale inşa ettiler, her ikisi de Jericho'da üçüncü bir kaleye bağlandığında, neden bir kale inşa ettiler? mükemmel bir dik açılı üçgen, Vishnu'nun üçlü adımı mı? Daha da tuhafı, yakınlardaki Karmel Dağı, "Tanrı'nın bağı" -tahmin ettiğiniz gibi- 32.72 derecede, İsa'nın Tabor Dağı'nda başkalaşımı ise 32.69 derecede gerçekleşti. Ama bir an için Masonlara dönelim. Masonluğun gerçek kardeşliği, misyonu insanlığa ışık getirmek olan gökyüzünün şahin tanrısı Horus'un Takipçilerinin bir yankısıdır. Gökyüzünün ışığı güneş tarafından somutlaştırılır ve güneş yılı (365 gün) bölü güneş döngüsü (11.060606 yıl) 33'e eşittir. Tersine, güneş 360 derecelik bir çevre bölü 11 (uygun sayı) olarak tanımlanır. güneş döngüsü) 32.72'ye eşittir.

Bütün bunlar bizi tapınaklara ve bunların en büyük yapılar olan insan vücudu üzerindeki karşılık gelen etkilerine geri getiriyor. Yeryüzündeki en eski iki kutsal yeri ele alalım: Stonehenge ve Heliopolis. 12. yüzyıldan kalma İngiliz kronikleri, Stonehenge taşlarının Afrika'dan bir devler ırkı tarafından getirildiğini belirtir. Elbette bu hikayenin en azından bir kısmı yanlış, çünkü artık taşların bir kısmının Galler'deki Preseli'deki bir taş ocağından (aslında beşgen bir boylamda hizalanmış) ve bazılarının yakındaki Wiltshire Ovası'ndan geldiğini biliyoruz. Ancak, ne olabilir

Afrika'dan geldi*bilgi*tapınağın inşası ve bu bölümdeki yeterli sayıda dev mezarı, sıra dışı bir büyücü-rahip ırkının varlığına tanıklık ediyor. Stonehenge'in kendisi şimdi 8000'e karbonatlandıM.Ö, orijinal siteyi o uzun inşaatçı-tanrılar çağına yerleştiriyor, Horus'un Takipçileri. Dolayısıyla, Vişnu'nun üç adımının kuralını Stonehenge (bir Işık tapınağı), onun Mısırdaki karşılığı Heliopolis (Işık şehri) ile gezegenin mutlak kuzeyi (Kuzey Kutbu) arasında uygularsak, açı iki güç yeri tam olarak 33 derecedir. Ama insan vücudu ile tapınak arasındaki açık bağlantı nerede? Cevap, oldukça sıra dışı görünen bir firavunda yatıyor.

1346'ya kadarM.Ö, Heliopolis eski ihtişamının solgun bir gölgesi olmuştu. Normdan ani bir sapmayla, firavun Akhenaten Mısır'ın başkentini Til el-Amarna'daki bir bölgeye taşıdı ve buraya Akhet-aten adını verdi. Başlıca motivasyonu, tapınağı, o zamana kadar zaten ritüellerin ve sembollerin kontrolünü gasp etmiş ve tapınağı bir kalabalık kontrol yöntemi olarak kullanmaya başlayan, giderek yozlaşan bir rahipliğin gücünden uzaklaştırmaktı. İkincil motivasyonu, ibadetin odağını, babası Amenhotep III'ün Thebes'te başlattığı ancak hakim siyaset nedeniyle ilan edemediği tek tanrılı güneş kültü Aten'e geri döndürmekti. Bunu yaparak, Akhenaten, Heliopolis'in üzerine kurulduğu kavramı, ruhu dönüştüren bir bilgi şehri olarak Heliopolis için yeniden canlandırdı. Işığa saygının mükemmel mimari ifadesiydi. Aynı zamanda, ışık tanrısı ve Sekhet Ianu: cennete açılan kapının koruyucusu babası Osiris'in ölümünün intikamını alarak karanlığın (cehalet) üstesinden gelmeye çalışan gökyüzünün şahin tanrısı Horus'un Takipçilerine de ev sahipliği yapıyordu.

İlk bakışta Akhet-aten, bırakın başkenti, bir şehir inşa etmek için bile gülünç bir yer gibi görünüyor. Abydos'taki en yakın kompleksten 120 mil uzaktaydı, çölle çevriliydi ve dünyanın geri kalanına yalnızca Nil'in göbek kordonu sağlıyordu. Ancak ipuçları iyi tasarlanmış bir plan öneriyor: Birincisi, Aten'e adak adağında, Akhenaten yeni başkenti "[Aten] için [Aten] için yaptığı ve içinde dinlenebilmesi için yaptığı İlk Fırsat'ın yeri" olarak övüyor. "İlk Fırsatın yeri" olması için, sitenin orijinal bir ilkel höyük olması gerekir - başka bir deyişle, daha önce Yedi Bilge ve inşaat tanrıları tarafından 8.000 yıl önce kutsanmış bir yerde durmalıdır.*önce*14. yüzyılM.Ö. Yani Akhenaten'in yaptığını yaparsak -

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Stonehenge ve Heliopolis arasındaki ilişkiyi işaretleyen eski 33 derecelik açı ve onu Akhet-aten'deki yeni bir Işık tapınağı ile yeni bir ilişki yaratmak için güneye taşıyın - iki yer arasındaki tam açı 32.72 dereceye değişir. Peki DNA nereden geliyor?

Daha önce de belirttiğim gibi, insan vücudu bir tapınağın içinde olmaktan en çok fayda sağlayan tek öğenin çoğunu içerir. Tam olarak 32.72 derece Fahrenheit'te buza dönüşen üçte iki sudan oluşur. Su aslında 33 farklı maddenin birleşiminden oluşur ve insan vücuduna ve 33 kemikten oluşan omurgasına hayat verir. Modern araştırmalar, DNA'nın dikkate değer ölçüde esnek bir molekül olduğunu ve termal dalgalanmaların yapı içinde bükülme, esneme ve eşleşmenin bozulmasına neden olabileceğini göstermektedir. Normal durumunda bDNA sarmalının dönüş açısı 34.61 derecedir, ancak susuz durumda aDNA'ya dönüşür ve dönüş açısı -tahmin ettiğiniz gibi- 32.72 derece olur.*Bu*eskilerin, insan tapınağı üzerinde karşılık gelen bir etki yaratmak için kutsal yerlerini yerleştirmek için ne kadar ileri gittikleridir.

Heliopolis'in 108 Derece Batısı

Tüm bunların modern yaşam üzerinde çok az etkisi olduğunu düşünüyorsanız, bir kez daha düşünün, çünkü bir zamanlar manevi çıtayı bu kadar yüksek bir seviyeye getiren ilkeler bugün şu ya da bu şekilde devam ediyor. Eski Mısır'ın çöküşünün, Roma İmparatorluğu'nun yükselişi ve çöküşü ve Engizisyon'un karanlık zamanlarında bile, bu bilgi yeraltında da olsa öğretilmeye devam etti (bu nedenle terim*gizli*, "gizli" anlamına gelir). Aslında, Plato ve Pisagor gibi önemli bilim adamlarının Heliopolis Gizem Okullarından mezun olduğu klasik Yunan döneminin aydınlanmasına yol açan şey budur. Gerçekten de Herodot gibi Yunan tarihçileri, Yunan kültürünün yükselişini doğrudan Mısırlılara ve daha sonra İskenderiye'de yeniden canlandırılacak olan efsanevi tapınak akademisine bağlar. Üstat grupları, sonraki 3.000 yıl boyunca öğretileri yaymak için farklı kisveler altında sebat etti.

Büyük tufan zamanından önce yaratıcı-tanrılardan aktarılan tapınağın ve bilgi şehirlerinin mirası, sadece kutsal alanın sınırları içinde bireye fayda sağlamayı amaçlamadı, çünkü etkileri çok ötesinde yankılandı, bazen bir bütünü kapsadı. tüm şehir. Örneğin Paris'te, önemli binalar, bulvarlar ve katedraller, yüzlerce yıl boyunca, Karnak-Luxor tapınak kompleksini yansıtan hizalamalar üzerine bilinçli olarak modellenmiştir, tıpkı bu hizalamaların bir zamanlar aynı hizayı yansıttığı gibi.

ile ilişkili yıldız olan Sirius'un sarmal yükselişi*gnosis*(manevi bilgi ve mistik aydınlanma). Bu yöntemle tapınak inşaatçıları, tüm kültürlerin süresiz olarak dengede tutulacağını umdular, tek belirsizlik ego ve bireylerin gücü dar amaçlar için kötüye kullanma ihtiyacıydı.

Bu da bizi tapınakla günümüz yazışmalarına getiriyor. Küresel beşgen ızgaraya karşılık gelen yerlerden biri, Peru'daki Paracas Körfezi'nde yer almaktadır. Burada, bu çöl yamacında, kabuklarla kaplı kumun derinliklerine kazınmış, anormal, yalnız 300 metrelik bir Bilgi Ağacı yatıyor. Dayandığı boylam çizgisi kuzeye uzanır ve George Washington ve Benjamin Franklin'i de içeren Horus'un yeni Takipçileri, Masonlar tarafından Bağımsızlık Bildirgesi'ni oluşturan dünyanın en yeni ülkelerinden birinin başkentini gösterir. Aynı şekilde, Heliopolis'in tam 108 derece batısında, Washington DC'deki Capitol'ün kubbesi yer alır. Bu binanın amacı, Franklin'in kendisinin de belirttiği gibi, “halkın egemenliğine adanan ilk tapınak olmaktı”.

Bireyin özgürlüğüne ve özgürlüğüne, ışığın restorasyonuna ve ruhun dönüştürülmesine adanmış ideal bir şehir yaratırken, Washington DC'nin mimarları (hepsi Fransız ya da Amerikan Masonlarıydı) tapınağın çok çeşitli yönlerini kodladılar. şehrin geniş bulvarlarının yönelimi ve ana anıtlarının göreceli konumu. Böylece, Beyaz Saray, Capitol, Washington Anıtı, Lincoln Anıtı, Pentagon ve hatta Masonların Büyük Locası'nın konumlarında, 19.47 derece ve 32.72 derece, piramidal açı 51.49 derece olarak kodlanmıştır. ve müzikte oktav. Ana caddesi Pennsylvania Bulvarı -kralın bulvarı- bilgelik yıldızının ve İlahi Dişil Sirius'un yükselişiyle hizalıdır. Bu, bir komplo veya uğursuz bir komplo olmaktan çok uzak; yerine, her zaman olduğu gibi, süptil enerjinin kullanımıyla ilgilidir. Enerji tarafsızdır: tıpkı birkaç kişi tarafından kötüye kullanılabileceği ve başkalarına karşı kullanılabileceği gibi, daha büyük faydaya da fayda sağlayabilir. Tarih, tiranlık ve aydınlanma arasındaki bocalamanın, insan gelişiminin yavaş, yukarı doğru gidişatına damgasını vurduğunu gösteriyor, tıpkı bu değişimlere göğüs geren tapınakların bir zamanlar topraktan hamile karınlar gibi yükselen basit tepeciklerden başka bir şey olmaması gibi.

Okuyuculara not: Tüm orijinal referanslar kitabımdandır. *Ortak Zenginlik: Kutsal Yerlerin Kökeni ve Kadim Bilgeliğin Yeniden Doğuşu*.

Sonik Geçmişimiz: Kadim Uygarlıklarda Ses ve Rezonansın Rolü

Marie D. Jones ve Larry Flaxman tarafından

Görsel uyarım tarafından yönlendirilen bir dünyada, ses, uyaranları ve bilgileri nasıl algıladığımız ve işlediğimiz ve gerçekliğimize anlam verdiğimiz konusunda genellikle arka planda kalmıştır: “Gördüğümde inanacağım”, “Gördüğün şey, gördüğün şeydir. al” ve “Görüş dışında, akıldan uzakta.” Genellikle duyduklarımızdan çok gördüklerimize tepki veririz ve genellikle başkalarının eylemlerine, onların konuştuklarından daha fazla güveniriz. Ancak eski uygarlıklar sesin gücünü ve etkisini anladılar. Sadece herhangi bir güç değil, yaratıcı gücü yansıtan bir güç, belki de Yaratılış'ta Tanrı'nın sözü ve dünyayı var ettiği zaman tarif ettiği aynı güç.

Gizemli Yapılar

Bolivya ülkesinde, deniz seviyesinden 12.900 fit yükseklikte, Tiahuanaco (Tiwanaku olarak da bilinir) şehrinin yakınında, Titicaca ve Aullagas Göllerinin büyük karasal havzasının merkezinde, Puma Pumku adlı büyük bir anıt kompleksidir. Yaşlanma ve elementlere maruz kalma nedeniyle şimdi oldukça bozulmuş olan devasa kompleks, bir zamanlar yakınlardaki tapınaklar, Akapana Piramidi ve Tiahuanaco halkına ve rahiplerine hizmet eden diğer ritüel merkezleriyle birlikte hareketli bir ruhani ve kültürel merkezdi. Bugün geriye kalanlar bir dizi açık avlu, bir yürüyüş yolu, kil platformlar, megalitik taşlara bakan teraslı bir platform ve devasa taş bloklardır. Bu devasa taş blokların bazılarının ağırlığı 100 metrik tonu aşıyor. Puma Punku'nun doğu kenarı olan Plataforma Litica'nın bir parçası olan en büyük taş levha, 131 metrik ton ağırlığında ve kırmızı kumtaşından oyulmuştur. Aynı sitedeki başka bir blok "sadece" 85.21 metrik ton ağırlığında. Bazı taşlar o kadar hassas bir şekilde yerleştirilmiştir ki, jilet kadar ince bir şey aralarına sıkıştırılamaz. Taşlara açılan delikler eşit derinlikte ve kesikler tamamen düz. Sanki bu yeterli bir muamma değilmiş gibi, olması gereken ulaşım konularını da hesaba katmak gerekir.

dahil olmuş. Arkeologlar tarafından bu blokların petrografik ve kimyasal analizleri, bir şekilde, Titicaca Gölü yakınlarındaki altı milden biraz daha uzakta bir taş ocağından çok dik bir eğimle bölgeye taşındıklarını gösteriyor. Diğer andezit blokları, gölün yaklaşık 55 mil ötesindeki taş ocaklarından taşınmış gibi görünüyor. Tüm bunları bir araya getirdiğinizde site bir mimari deha gizemi haline gelir. Bunu nasıl yaptılar?

Arkeologlar, bu kadar büyük taş bloklarının taşınmasının, uzun yıllar boyunca yavaş yavaş çalışan devasa bir işgücü tarafından mümkün olduğunu öne sürüyorlar. Bazıları taş blokların rampalar üzerinde alana dik yokuş yukarı sürüklendiğini öne sürüyor. Yine de diğerleri, hiçbir miktarda insan emeğinin bu devasa megalitleri bu kadar uzağa hareket ettiremeyeceğini ve daha sonra onları bu kadar doğaüstü bir hassasiyetle kesip düzenleyemeyeceğini belirterek uzaylı müdahalesini öne sürüyorlar. Böyle karmaşık bir çabanın eski ve muhtemelen ilkel bir uygarlık tarafından başarılmış olması kesinlikle olanaksız görünüyor. Bugünün teknolojisiyle bile böyle bir inşaat en hafif tabirle zor olurdu. Diğer şeylerin yanı sıra astronomi, duvarcılık ve matematik bilgisini içerecek ve yoğun ve uzun süreli bir planlama gerektirecektir. Ancak sahada böyle bir bilgi veya planlamaya dair hiçbir kayıt bulunamamıştır. Bu eski kültür gerçekten de bazı tarihçilerin bize inandırdığı kadar ilkel miydi?

Pasifik Okyanusu'ndaki Polinezya üçgeninin güneydoğu noktasında, daha çok Paskalya Adası olarak bilinen volkanik Rapa Nui adası bulunur. Dünyanın en uzak yerleşim adası olarak kabul edilen Paskalya Adası, aynı zamanda adı verilen yüzlerce devasa taş heykele de ev sahipliği yapıyor.*moai*arasında oyulmuş olanAD1100 ve 1680. Bu yekpare heykellerden bazıları sadece başlı, bazıları gövdeli ve birkaçı tepeden tırnağa tamamlanmış toplam 887 adet vardır. Katılaşmış volkanik külden oyulmuş veya*tüf*Moai, taş keskilerle oluşturulmuş ve yaklaşık bir yıl boyunca birçok kişi tarafından yontulmuş. Yerel efsane ve bilgilere göre, heykeller adada yaşayanların ölen atalarının soylarını temsil ediyor. En büyük moai 82 ton ağırlığında ve diğerleri bu ağırlığa yaklaşıyor. Yine de bu heykellerin çoğu -en az dörtte biri- yapıldıkları kül ve tüfün bulunduğu Rano Raraku'daki taş ocağından taşınmıştı. Heykellerin nasıl şekillendirildiği, oyulduğu, inşa edildiği ve yükseltildiği konusunda çok sayıda teori olmasına rağmen, nasıl hareket ettirildiğine dair kesin bir teori yoktur. İlginç bir şekilde, Rapanui mitleri ve gelenekleri şöyle der:

öyleydi*mana*ya da moai'yi taş ocağından adadaki çeşitli varış noktalarına "yürüyen" bir manevi güç.

İngiltere, Wiltshire County'de devasa bir taş daire olan Stonehenge'in ünlü bölgesi, İngiltere'de Neolitik ve Tunç Çağları boyunca inşa edilmiş birçok henge anıtından biridir. (Henge'ler, bir hendek ve hendeğin dışında bir halka bankası içeren Neolitik toprak işleri siteleridir. İngiltere'deki Avebury, bir başka ünlü henge bölgesidir.) 29 Mayıs 2008'de Associated Press'in "başlıklı bir makalesine göre, Stonehenge antik bir mezarlık alanı olabilir. Çalışma: Stonehenge yüzyıllardır bir mezarlık alanıydı," henge bölgesinde bulunan yakılmış kalıntılar 3000 kadar erken bir tarihe dayanmaktadır.M.Öve ritüel cenaze törenleri sonraki 500 yıl boyunca devam etmiş olabilir.

Bugün, Stonehenge'in dini bir ritüel alanı olmasının yanı sıra karmaşık bir astronomik laboratuvar olduğunu biliyoruz ve bugün bile bir saygı yeri olmaya devam ediyor. Yine de, Stonehenge'i inşa edenlerin, büyük olasılıkla Güneybatı Galler'de, yaklaşık 240 mil uzaktaki Prescelly Dağları'ndan gelen sitenin mavi taşlarını nasıl taşıdıkları veya inşa ettikleri konusunda kesin bir teori yok. Orijinal küçük mavi taşlar 4 ton ağırlığındaydı ve toplamda 80 taş henge'den oluşuyordu. Stonehenge aslında aşamalar halinde inşa edildi, bilinen son inşaat yaklaşık 1600'de gerçekleşti.M.Ö. O zamanki Neolitik teknolojinin böyle bir yapı oluşturmuş olması mümkündür, ancak orijinal inşaatçılar hiçbir yazılı kayıt bırakmadığından, onu kimin inşa ettiğini, nasıl inşa ettiklerini ve ne için inşa ettiklerini hala bilmiyoruz.

Çok fazla zaman ve insan gücü gerektirse de, el emeği bu taşları yontabilir ve kesinlikle dikebilirdi. Taşların 240 mil öteden henge sahasına nasıl ulaştığı ise bambaşka bir oyun. Bir tür silindirlerle sürüklendiler mi, mavnalara yüklendiler mi, Avon ve Fromme Nehirleri'ne yelken açtılar ve ardından henge sahasına mı çekildiler? Dış çemberi oluşturan büyük sarsen taşlarının her biri 50 ton ağırlığındadır ve yaklaşık 20 mil kuzeydeki Marlborough Downs'tan gelmiş olabilir. Bu devasa taşlar oraya nasıl geldi?

Belki de tüm taş yapıların en yaygın olarak bilinen ve en gizemli olanı Mısır, Giza'daki Piramit'tir. Khufu Piramidi veya Keops Piramidi olarak da bilinir, antik dünyanın yedi harikasından biridir ve eski bilgileri anlamak isteyenler için bir gizem gizemidir. Dev piramit inşa edildi

15 ila 20 yıllık bir süre içinde, 2560'ta sona erecekM.ÖMısır firavunu Khufu'nun mezarı olarak hizmet etmiş olabilir. Ancak yapıyı bu kadar heybetli yapan şey, devasa piramidin yakındaki ocaklardan taşınan yaklaşık 2.3 milyon kireçtaşı bloktan oluşması ve işçiliğin o kadar doğru olduğu ki, tabanın dört tarafının bir ortalamaya sahip olduğu söyleniyor. 58 hatası*milimetre*. Piramidin tasarımı ve kesin ölçümleri, birçok Mısırbilimci ve tarihçinin, piramidin sayıya bir saygı duruşu olarak tasarlandığına inanmasına neden oldu.*pi.*

Ancak bu piramidin ve buna benzer pek çok diğerinin - örneğin Mayalar ve diğer Mezoamerikan uygarlıkları tarafından inşa edilenlerin - nasıl inşa edildiği ve onları tam olarak kimin inşa ettiği konusunda hala tartışmalar ve tartışmalar var. kitabında*Büyük Piramit: Eski Mısır Yeniden Ziyaret Edildi*John Romer, 8.000 ton granit ve 500.000 ton havan içeren piramidi inşa etmek için kullanılan malzemelerin kesilip toplandığını ve daha sonra Nil Nehri boyunca yukarı ve aşağı teknelerle bölgeye taşındığını öne sürüyor. İşçiler, taşlara tahta takozlar çakmak ve daha sonra taşları suyla ıslatmak için eski Mısır tekniğini kullanmış olabilir; bu, kamaların taşları kıracak kadar genişlemesine neden olur. Çoğu uzman, taşların taş ocaklarından sahaya taşındığı veya kaldırıldığı konusunda hemfikirdir, ancak tam olarak*nasıl*taşıdıkları veya kaldırdıkları bilinmiyor. Belki de eskiler bizim uzun zamandır unuttuğumuz ya da görmezden geldiğimiz bir beceriyi kullandılar - zor, yorucu, kanlı ter ve gözyaşı emeğini, kasnakları, hidrolik kaldırmaları, karşı ağırlıkları veya rampaları değil, tamamen farklı bir şeyi içeren bir beceri: ses .

Bir Ses Teorisi

Katı nesneleri havaya kaldırmak veya hareket ettirmek için ses kullanma kavramı yeni değil. Nitekim bu konuyu kitabımızda çokça yazdık.*Rezonans Anahtarı*: "Basitçe, akustik bir havalandırıcı, bir tür rezonans makinesinden başka bir şey değildir - iki karşıt ses frekansını araya giren ses dalgalarıyla sunmanın bir yolu, böylece havaya yükselmenin gerçekleşmesine izin veren bir rezonans bölgesi yaratmanın bir yolu. Teorik olarak, havada duran bir nesneyi hareket ettirmek için iki ses dalgasını değiştirin veya değiştirin ve buna göre ince ayar yapın. Genellikle sesin somut veya maddi bir varlığı olduğunu düşünmüyoruz. Onu duyabiliriz, ama kesinlikle ona dokunamayız veya hissedemeyiz. Ama bir arabanın radyonun patlama sesiyle geçtiğini duyduğunuz zamanları bir düşünün, bas o kadar yüksek ve gümbürdüyor ki, ses arabanızın içinden geliyormuş gibi hissettirdi. Ya da oraya giden birini düşünün.

Doktorun güçlü bir ultrason makinesi tarafından böbrek taşını yok etmesi için. Ses*yapmak*çevreyi ve insan vücudunu etkileyebilecek ses dalgaları şeklinde fiziksel bir varlığa sahiptir. Bilim adamları, ağır gazların, sıvıların ve hatta katı nesnelerin (örümcekler, akvaryum balığı ve fareler gibi) havada yüzmesine neden olmak için sesin özelliklerini başarıyla kullandılar. Sonik havaya yükselme için hızlı bir Google araması, su damlacıklarını, küçük yaratıkları ve iki metal nesne (bir dönüştürücü ve bir reflektör) arasında askıya alınmış animasyonda tutulan çeşitli nesneleri gösteren çeşitli YouTube videolarını ortaya çıkaracaktır. Bu nesneler, ses dalgalarının odaklanmasını sağlamak için genellikle içbükey yüzeylere sahiptir. Ses dalgaları basitçe dönüştürücüden uzaklaşır ve reflektörden yansır. Dönüştürücü reflektörden doğru mesafeye yerleştirildiğinde, bir*durağan dalga*(sabit konumda kalan bir dalga) oluşturulur; yerçekimi kuvvetine göre dalganın yönüne bağlı olarak, bir nesnenin*düğümler* Duran bir dalganın -dalganın minimum genliğe sahip olduğu noktalar- yerçekimi yokmuş gibi tepki verecek ve dönüştürücü ile yansıtıcı arasında yüzüyormuş gibi görünecektir.

Küçük nesneler için sonik havaya yükselme mümkünse, büyük nesneler için de mümkün olabilir mi? Bunun şimdiye kadar yapılmış olduğuna dair bir kanıt yok, ancak böyle bir teorinin uygulamaya konulduğuna dair bazı görgü tanığı raporlarına sahibiz. Kitapta bir hesap bulduk*Kayıp Teknikler*İsveçli inşaat mühendisi Henry Kjelson tarafından. Kjelson, yüksek bir Lama'ya yönelmesi için Tibet'in uzak bir bölgesine gitmesi istenen Dr. Jarl adında bir arkadaşının deneyimini yazıyor. Oradayken, bir tarlaya götürüldü ve ilk elden Tibet rahiplerinin büyük nesneleri nasıl havaya kaldırdığını gösterdi. Rahipler trompet benzeri enstrümanlar çalmaya başlarken, diğerleri, daha küçük bir taşın yerleştirilmiş olduğu içi boş bir merkezi oyuğu olan büyük bir taş levhanın önünde davul çalmaya başladılar. İlk başta hiçbir şey olmadı, ama tempo arttıkça ortadaki boşluktaki taş sallanmaya başladı ve sonra kendini havaya fırlattı ve keşişlerin tam olarak inmeyi planladığı yer olan bir mağara girişinin dışına indi. Dr. Jarl, keşişler bu yöntemi kullanarak saatte beş veya altı bloğa kadar hareket ederken bu işlemin tekrar tekrar tekrarlandığını izledi. Benzer bir gösteriye 1930'larda sadece "Linauer" olarak bilinen Avusturyalı bir film yapımcısının, bu sefer Kuzey Tibet'in ücra bir bölgesinde tanık olduğu iddia ediliyor. Burada keşişler, yumuşak altın merkezli çeşitli metal alaşımlarından yapılmış gong tipini kullandılar. Başka bir metal telli çalgı

ona eşlik etti, gong'un titreşimleriyle "oynandı". Bu enstrümanların sesi, büyük taş bloklarını hareket ettirmek için sesi yükseltmek veya yönlendirmek amacıyla büyük ekranlara yönlendirildi.

Belki de taşın türü, ne tür bir ses ve frekansın gerekli olduğu konusunda bir etkiye sahiptir. Örneğin, granit, rezonanslı bir “eşleşme” bulmayı daha zor hale getirebilecek, kireçtaşı ise çok daha basit bir taş olan kompozit bir taştır. Tüm bu megalitlerin, piramitlerin ve diğer devasa yapıların yapımında kullanılan her kaya türünün kendine özgü bir yankı imzası vardır. Dünyanın kendisinin bile kendi rezonans frekansları vardır, bunların en ünlüsü 7.83 Hz'lik Schumann Rezonansıdır. Nikola Tesla, elektromanyetik enerji ve elektriğin kablosuz iletimi konusundaki çığır açan çalışmalarının çoğunda dünya rezonanslarını kullandı.

Armoniler ve ses bilgisi, bu eski uygarlıkların, istenen sonucu, havaya yükselmeyi yaratmak için kesin ses kombinasyonlarıyla çalışmasına izin vermiş olabilir. Giza'daki Büyük Piramit örneğinde, dünyanın kendi enerji alanı, yalnızca piramidin inşasında değil, konumunda da büyük bir rol oynamış olabilir. Büyük Piramit, rezonans özellikleriyle bilinen gül granitinden yapılmış iç duvarlara sahiptir. Mühendisler tarafından üst haznede yapılan akustik deneyler, haznenin granit kutusunun içinde 121 Hz ve 117 Hz'de bir rezonans frekansı ortaya çıkardı. Biraz farklı iki frekans arasındaki etkileşimler, neredeyse insan kalp atışıyla eşleşen bir frekans yarattı. Giza Piramidi'ndeki birçok ziyaretçi ve araştırmacı, özellikle Kral Odası'nda şaşırtıcı rezonans özellikleri bildiriyor, F-keskin bir akorda rezonansa giren ve F-sharp'ın küçük üçte biri olan bir A'da rezonansa giren Oda Sandığı. NASA danışmanı Tom Danley tarafından yapılan deneyler,*sabit frekanslar*(Beş iç odadaki parazit olmadığında sabit kalan frekanslar), insan işitme eşiğinin altında bir infrasonik seviye olan 16 Hz'e ulaştı. Danley daha sonra piramidin boyutlarının, yapıldığı malzemelerle birleştiğinde, kasıtlı olarak Kral Odası'ndaki sesi yükseltmeye hizmet ettiğini teorileştirdi. Yine, frekans paterni F-keskin akorun ton yapısıyla eşleşti. kitabında*Giza Elektrik Santrali*, Chris Dunn odadaki kendi araştırması hakkında yazıyor ve piramidin orijinal olarak sonik bir amaçla yapılmış olabileceğini öne sürüyor. Diğer piramit uzmanları, bu rezonant “eşleşmenin” şifa için kullanılan sese dayalı bir enerji yarattığını öne sürüyorlar. Belki de Giza'daki Piramit, dev bir ses vericisi ve alıcısıydı.

dışarıdaki dünyanın rezonanslarını ve içerideki karmaşık tasarımlı akustik özellikleri kullanarak.

Mısır'dan Florida'ya

Muazzam bir taş yapı inşa etmek için sesin nasıl kullanılmış olabileceğine dair daha modern bir örnek, Coral Castle'ın bulunduğu Homestead, Florida'da bulunur. Letonyalı göçmen Edward Leedskanin'in hayatının eseri olarak kabul edilen Coral Castle, yüksek duvarlara tünemiş devasa taşlar, 28 tonluk devasa bir dikilitaş, 9 tonluk sallanan bir kapı ve birkaç bloktan oluşan duvarlardan oluşan mercandan yapılmış gerçek bir kaledir. her biri ton. Leedskanin 1920'de kaleyi inşa etmeye başladı, 1951'de ölene kadar 1.020 tondan fazla mercanı kendisi kesti, taşıdı, şekillendirdi ve düzenledi. Komşularından bazıları Leedskanin'i kamyonla mercan blokları taşırken gördüklerini iddia etseler de, hiç kimse onu yükselttiğini görmedi. kale yapmak için bloklar. Leedskanin, günlük ağırlıkları ve kaldıraçları kullanarak piramitlerin inşasının anahtarını bulduğunu iddia etti. Yine de, ayrıca mıknatıslara ve toprak enerjilerine de takıntılıydı ve bazı yazılarında "manyetik akım"a göndermeler vardı ve gizemli bir şekilde onun nesneleri havaya kaldırma yeteneğine atıfta bulundu. Bu hafif adamın bir tür elektromanyetik akım veya frekansla devasa mercan bloklarını kaldırdığı fikri bugüne kadar devam ediyor.

Yeni araştırmalar, ayakta duran taşların mühendisliğinin, henge içindeki sesleri yükseltmek için akustik koşullar yaratmayı amaçlamış olabileceğini gösterdikten sonra, yakın zamanda, Stonehenge bile kendi yankılanan itibarına ihtiyaç duydu, hatta muhtemelen birini transa sokmak veya değiştirilmiş bir duruma sokmak amacıyla bile. bilinç. Ocak 2009 tarihli bir makalede*İngiltere Telgraf*, üniversite profesörü Rupert Till, taşların trans dansı, dönme veya sallanma gibi tekrarlayan hareketler amacıyla yapılmış olabileceğini gösterdi. Bir meslektaşı olan Dr. Bruno Frazenda ile, teorisini kanıtlamak için yalnızca bilgisayarlı ses deneyleri yapmakla kalmadı, aynı zamanda Stonehenge'in somut, tam boyutlu bir kopyasını ziyaret etti ve ses ve müzik oluşturmak için bilgisayar tabanlı akustik analiz yazılımını kullandı. O ve meslektaşı, havayı yakalamak için balonları patlatarak henge'in içini dolaştılar.*dürtü yanıtı*taş çemberin. (Bir dürtü yanıtı, bir sesin kaynağı ile birkaç yarda uzağa yerleştirilmiş bir mikrofon arasında izlediği tüm yollardan oluşur, bu da bir tür akustik parmak iziyle sonuçlanır.) Sonuç şuna benzerdi:

bir şarap kadehinin kenarı boyunca ıslak bir parmak gezdirdiğinizde olur: orijinal sesi, kulak misafiri olanları trans durumuna sokabilecek şekilde önemli ölçüde güçlendirdi.

MSNBC.com'un 7 Ocak 2008 tarihli baskısının bir başka makalesinde Rossella Lorenzi, Till deneyleri hakkında yazıyor, aynı zamanda sanatçı ve arkeolog Aaron Watson'ın Till'in bulgularını doğrulayan önceki araştırmalarını da tartışıyor. Watson, Neolitik anıtların incelenmesinde uzmanlaşmıştır ve kendi Stonehenge araştırmasından yola çıkarak "anıtı inşa edenlerin sesin hareketini nasıl yönlendireceklerini bildiği" teorisini ortaya koymuştur. Ayakta duran taşlar, insan sesi gibi yüksek frekanslı sesleri yükseltirken, davul gibi düşük frekanslı sesler taşlardan yankılanır ve daha sonra çok uzaklardan duyulabilir. Watson'ın belirttiği gibi, hepsi "dinamik bir çok duyusal deneyim" yaratmak için tasarlandı.

Bu, tasarımın tesadüfi bir sonucu muydu yoksa kasıtlı mıydı? Bu eski inşaatçılar sesin, frekansın, titreşimin ve rezonansın gücünü gerçekten anladılar mı? Bir başka büyük anıt -Meksika'daki Chichen-Itza Maya harabelerindeki El Castillo piramidi- birçok eski uygarlığın bu gücü anladığını ve onu ritüel amaçlar için nasıl kullanacağını bildiğini ileri sürüyor. Chichen-Itza, Yucatán Yarımadası'nın kuzey merkezinde bulunan, Kolomb öncesi büyük bir arkeolojik sit alanıdır. El Castillo piramidi, en tepedeki bir tapınağa dört taraftan yukarı doğru çıkan merdivenlerle kare teraslardan oluşan basamaklı bir piramittir. İlkbahar ve sonbahar ekinoksunda, güneşin doğuşunda ve batışında, yapının köşesi, kuzey merdivenin batı tarafı boyunca tüylü bir yılan (Kukulcan veya Quetzalcoatl) şeklinde bir gölge düşürür.

El Castillo'nun bazı ziyaretçileri, bir alkışın Quetzal kuşunun cıvıltısına çok benzeyen tuhaf bir yankı ürettiğini iddia ediyor. 2003 yılına gelindiğinde, bu garip yankıya yeterince ilgi gösterilmişti ve bu, dört Belçikalı araştırmacıyı bağlantıya daha bilimsel bir yaklaşım benimsemeye teşvik etti. Ortaya çıkan çalışma, derginin Aralık 2004 sayısına sunuldu. *Amerika Akustik Derneği Dergisi*. Belçika'daki Ghent Üniversitesi Mekanik Yapı ve Üretim Bölümü'ndeki Soete Laboratuvarı'ndan Nico F. Declercq ve Joris Degrieck liderliğindeki ekip,

alkış/kuş yankısının bildirildiği El Castillo merdiveninin özel akustik etkileri üzerine teorik bir çalışma yaptı. Ekip, kuş cıvıltısı sesinin normal bir fenomen tarafından üretildiğinden şüphelenmiş olsa da,*Bragg saçılması*, hiç kimse bunu gerçek sitede göstermek için zaman ayırmamıştı. Sonunda ekip, ormandaki bir Quetzal kuşunun kaydedilmiş bir sinyaline karşı bir delta darbesinden gelen doğrudan bir yankının kayıtlı sinyallerini ve piramit yankısının normalleştirilmiş bir kaydedilmiş sinyalini inceledi. Çalışmaları, sonogramlarla karşılaştırmaları, çeşitli seslerin frekanslarını, hatta insanların piramit merdivenlerini tırmandıklarında ve ayakkabılarının tüm frekansları içeren ses darbeleri ürettiğinde meydana gelen "yağmur damlası etkisini" ölçmeyi içeriyordu. Sesin hızı ile sıcaklık değişimleri arasındaki ilişkiyi test etmek için sahada farklı hava koşulları altında çeşitli deneyler yaptılar. Deneyler bilim adamlarının Bragg saçılmasıyla ilgili şüphelerini doğrulasa da, Bu tür bir çalışma yapmayı düşünmeleri bile, fizyolojik ve çevresel değişiklikleri etkilemenin bir yolu olarak ses ve rezonansı anlama ve buna uygun olma konusundaki evrensel arzunun göstergesidir. Tüm bu harika sitelerin inşaatçılarının bu bağlantılara tesadüfen rastladıklarını varsaymak gerçekten mantıklı mı?

Bıçak gibi keser

Sonik havaya yükselmenin ağır nesneleri kaldırmak, insan bilincini değiştirmek veya trans durumları meydana getirmek için nasıl kullanılmış olabileceğine büyük önem vermiş olsak da, taş kesme işleminde de kullanılmış olabilir. Bu taş blokların hassas bir şekilde kesilmesi ve ölçülmesinin, doğal olarak kabul ettiğimiz teknolojik olarak gelişmiş elektrikli aletlerden yoksun olan medeniyetler için ne kadar zor olacağını bir düşünün. En güçlü araca, betonu, taşı, asfaltı ve her türden sert malzemeyi kesebilen bir tür sonik kırıcıya erişimleri olmuş olabilir.

NASA, 1 Mayıs 2005'te bildirildiği gibi, hem sonik havaya yükselme hem de sonik konumlandırmayı (katı nesneleri farklı konumlara taşımak için sesi kullanarak) gerçek bir sonik kırıcı geliştirmek için yeterince ciddiye almıştır. *Teknik Özetler*. Küçük ölçekli bir prototip aslında halkın önünde gösterildi. Matkap, tıpkı bir matkabın çimentoya nüfuz etmesi gibi, malzemeleri kesmek için ultrasonik ve sonik titreşimlerin kullanımını birleştirir. Bu kırıcı sadece bir prototip olmasına rağmen, belki de bu uygarlıklar

bu, bizden çok önce geldi, bu şeyi nasıl yapacağımızı biliyordu*olmadan*herhangi bir makine veya cihaz ihtiyacı. Belki de müziğin kullanımı, ilahiler, davullar ve dünyanın elektromanyetik alanı ve rezonansları hakkında genel bir anlayış, hepsi sesin gücünden başka bir şeye sahip olmayan, dünyadaki en hayranlık uyandıran binaları yaratmalarına izin vermek için yeterliydi.

bibliyografya

Declerg, Nico F. ve Joris Degrieck, Rudy Briers, Oswald LeRoy. "A Meksika'daki Chichen-Itza Maya Harabeleri'ndeki El Castillo piramidinin merdivenlerinin neden olduğu özel akustik etkilerin teorik çalışması.*Amerika Akustik Derneği Dergisi*. Sayı 116, Aralık 2004.

Dunn, Christopher.*Giza Santrali: Eski Çağ Teknolojileri Mısır."*Rochester, Vt.: Bear & Company, 1998.

Jones, Marie D. ve Larry Flaxman.*Rezonans Anahtarı: Keşfetmek Titreşim, Bilinç ve Sıfır Noktası Izgarası Arasındaki Bağlantılar.* Franklin Lakes, NJ: Yeni Sayfa Kitapları, 2009.

Kenyon, J. Douglas, Editör.*Yasak Tarih: Tarih Öncesi Teknolojiler, Dünya Dışı Müdahale ve Uygarlığın Bastırılmış Kökenleri*. Rochester, Vt.: Bear & Company, 2005.

— — — . *Yasak Bilim: Eski Teknolojilerden Serbest Enerjiye.* Rochester, Vt.: Bear & Company, 2008.

Romer, John.*Büyük Piramit: Eski Mısır Yeniden Ziyaret Edildi.*Cambridge, Birleşik Krallık: Cambridge University Press, 2007.

Schmid, Randolph E. “Çalışma: Stonehenge yüzyıllardır bir mezarlıktı.” İlişkili basın. 29 Mayıs 2008'de erişildi. *www.usatoday.com/tech/science/2008-05-29-stonehenge-burialsite_N.htm.*

von Daniken, Erich.*Tanrıların Alacakaranlığı: Maya Takvimi ve Uzaylıların Dönüşü.*Franklin Lakes, NJ: Yeni Sayfa Kitapları, 2010.

Oppenheimer'ın Demir Yıldırımı: Eski Nükleer Silahların Kanıtı

Micah A. Hanks tarafından

Usta ve öğrenci arasındaki bilgi alışverişi, insan içgörüsü birikiminin zamansız bir ifadesidir. Eski büyücülerden yeni nesil korumalara aktarılan bazı gizli sırlar gibi, eskilerin bilgeliği de birçok kişinin tüm hayatlarını aramakla geçirdiği bir şeydir. Bunun nedeni, geçmişin bu bilgeliğinin gelecek nesiller için paha biçilmez bir değere sahip olduğunu bilmeleridir. İster Sun Tzu'nun savaş sanatı üzerine incelemeleri, isterse modern bilimlerimizin temelini oluşturan bir zamanlar simya ajanları olsun, kendimiz hakkında ve varlığımızı hem bugün hem de gelecekte nasıl daha iyi hale getireceğimizi öğrenmek için geçmişe bakıyoruz.

Bir hikayenin sonu olabilecek bir şeyden başlamak için, II. Dünya Savaşı'nı hemen takip eden yıllarda, atom çağının şafağına varıyoruz. Modern küresel çatışmaların bu en korkunç hali “tüm savaşları sona erdirecek savaş” olarak kabul edildi. Tabii ki, bu çatışmayı sona erdirmek korkunç bir maliyetle geldi: Savaş sırasında Dünya'nın nükleer silahlarının tarihinde ilk kez kullanıldığı varsayımıyla, muazzam ölçekte sivil hayat kaybı.

6 Ağustos 1945 sabahı, Japonya saatiyle yaklaşık 08:15'te Boeing B-29 Superfortress bombacısı*Enola Gay*Hiroşima'nın hemen üzerindeki hava sahasına girmiş ve burada tarihte "Küçük Çocuk" takma adıyla bilinen serbest düşüşlü bir patlayıcıyı düşürmüştü. Bir dakika içinde, Bomba şehrin üzerinde yaklaşık 1.900 fit yükseklikte patladı.[1] Büyük ölçekli bir düşman saldırısı gerçekleşmedi; küçük bir ABD uçağı filosu tespit edildi ve ardından erken uyarı radarı tarafından görmezden gelindi. Bu nedenle Japon Genelkurmay Başkanlığı'ndan subayların gelmesine saatler kaldı. Hiroşima'daki tüm radyo istasyonlarının neden sessizleştiğini araştırmak için.[2]

Şehrin görüş alanına vardıklarında, pilotlar bölge üzerinde yükselen yalnızca geniş bir duman sütunu gördüklerinde hayrete düştüler. Müttefik kaynaklar tarafından kulak misafiri olunan yayınlardaki spikerler, "Bombanın etkisi o kadar müthişti ki, neredeyse tüm canlılar -insan ve hayvan- patlamanın yarattığı muazzam ısı ve basınç tarafından kelimenin tam anlamıyla ölüme terk edildi. Tüm ölü ve yaralılar tanınmayacak şekilde yakıldı. Dışarıdakiler yanarak, içerdekiler ise tarif edilemez bir baskı ve basınçla öldürüldü.

sıcaklık."[3]

Bu saldırıyı, Nagazaki şehrini güneybatıya doğru düzleyen ve Japonya'nın teslim olmasını sağlayan ve böylece İkinci Dünya Savaşı'nı sona erdiren benzer bir patlama izledi. Çatışmanın sona ermesinden bu yana birçok kez tartışıldığı gibi, savaş her zaman ölümle sonuçlanır, ancak Japonya'nın teslimiyetine giden günlerde görülen ölçekte ölümler de dünyaya barışı geri getirdi... en azından bir süre için. Ancak kısa süre sonra, diğer ülkelerin - özellikle Sovyetler Birliği gibi yükselen süper güçlerin - kendi atom cephaneliklerini inşa edeceklerine dair süregelen korku, korkunç yeni bir tehdit oluşturdu.

İnsanlığın atom çağına girmesinin bir başka sonucu da, halkın bu silahlara ve onların gelişimine karşı duyduğu büyük hayranlıktı. Manhattan Projesi ile ilgili bilgiler kamuoyunun bilgisi haline geldikçe, projeye dahil olması nedeniyle atom bombasının babası olarak adlandırılan J. Robert Oppenheimer, yüzü Amerikan dergilerinin ve gazetelerinin kapaklarında yer alan bir ünlü haline geldi. Oppenheimer ayrıca, ortaya çıkan bu nükleer teknolojinin bilimsel değerleri ve dünyanın farklı ülkeleriyle ittifakların gerekliliği hakkında da ders vermeye başlayacaktı, bu sayede herkes yanlış ellerde nükleer silah tehdidine karşı karşılıklı korumanın faydasını görebilecekti.

Elbette Hiroşima ve Nagazaki'deki patlamalar türünün ilk örneği değildi. Oppenheimer, bir nükleer silahın ilk başarılı patlamasının (Oppenheimer tarafından “Trinity” takma adıyla verildiği) Alamogordo'daki ünlü testte yer alan kişiler arasındaydı. Çok daha sonra 1965'te, Oppenheimer bir NBC televizyonu sırasında o olaydaki duygularını hatırladı ve şöyle dedi: "Dünyanın eskisi gibi olmayacağını biliyorduk. Birkaç kişi güldü, birkaç kişi ağladı, çoğu kişi sustu. Hindu kutsal kitabından, Bhagavad'dan bir satırı hatırladım-

Gita...'Şimdi, ölüm oldum, dünyaların yok edicisi.' Sanırım hepimiz öyle ya da böyle düşündük."[4]

Oppenheimer, modern nükleer silahların sözde babası olmasına rağmen, bu parlak fizikçinin dahil olduğu ve Alamogordo'daki testin gerçekten de Dünya tarihindeki ilk nükleer patlama olup olmadığı konusunda sorularla sonuçlanan oldukça garip durumlar var. Bir keresinde, Oppenheimer'ın Rochester Üniversitesi'nde nükleer silahların geliştirilmesi üzerine verdiği bir seminerde, bir üniversite öğrencisi Alamogordo'daki patlamanın türünün ilk örneği olup olmadığını sormuştu. Oppenheimer oldukça garip bir şekilde, "Eh, evet, modern zamanlarda" diyerek yanıt verdi. Bu açıklama birkaç nedenden dolayı rahatsız edici. Birincisi, Oppenheimer geçmişte bildiği başka nükleer patlamalar olduğunu ima ediyor gibi görünüyor. Durum gerçekten böyle olsa bile, böyle bir patlama nerede olmuş olabilir? ve bundan kim sorumlu olurdu? Oppenheimer özellikle "modern zamanlara" atıfta bulunduğundan, Alamogordo, Hiroşima ve Nagazaki'deki patlamalara benzer bir şeyin bir noktada ortaya çıktığı anlaşılıyor.*daha erken*Dünya tarihinde.

Ancak mantık bize, eski bir teknolojinin modern zamanlarda yaptığımız gibi atomun gücünü dizginlemeyi başarmasının pek olası olmadığını söylerdi. Bazıları, Oppenheimer'ın 1908'de günümüz Rusya'sının uzak bir bölgesi olan Tunguska'da meydana gelen gizemli patlamaya atıfta bulunduğunu söylüyor. Ancak bu patlama, insan yapımı bir cihazın sonucu değildi, hatta nükleer bir patlama bile değildi. olaydan sonra patlama alanındaki radyoaktif izotop konsantrasyonunun o zamandan beri belirlendiği için nükleer bir patlamanın ardından beklenen seviyelerle eşleşmedi.[5]O halde Oppenheimer neyi kastediyordu? Zeki fizikçi, böyle bir ders sırasında Rochester'daki bir öğrenciye gerçekten bu rahatsız edici imada bulundu mu? Eğer öyleyse, etkileri nelerdir? Şaşırtıcı cevaplar, geç fizikçinin daha ezoterik ilgilerinden bazılarının derinliklerinde gizlidir, burada onun çok daha önce meydana gelen bir olaya atıfta bulunduğunu görmeye başlarız.

Oppenheimer'ın, özellikle Bhagavad-Gita gibi Hindu kutsal kitaplarından alenen alıntı yapma eğilimi göz önüne alındığında, Hindistan'ın Vedik destanları konusunda çok bilgili olduğu iyi bilinmektedir. Oppenheimer'ın ayrıca Bhagavad-Gita'nın kopyalarını arkadaşlarına hediye olarak verdiği ve bir kopyasını saklamasına ek olarak da biliniyordu. masasının yanındaki kitaplıktaki metin.[6]İngiliz gazeteci Nilesh'e göre

Prashar, ABD Başkanı Franklin Roosevelt'in cenaze töreninde, Oppenheimer kutsal metinden bir alıntı okudu ve bu bölümde kısmen "İnsan, özü inanç olan, inancı ne ise o olan bir yaratıktır." Oppenheimer ayrıca kitabı en sevdiği ve en etkili 10 ruhani kitabı arasında saymıştır. 1963'te bir röportaj sırasında kitaplar.[7]

Bhagavad-Gita, Mahabharata olarak bilinen daha büyük destanın yalnızca bir kısmı ve Hindistan'ın başlıca Sanskrit destanlarını oluşturan iki el yazmasından (Ramayana ile birlikte) biridir. Nükleer silahlar ve bunların antik çağdaki potansiyel mevcudiyeti tartışmasıyla özellikle ilgili olan Mahabharata'da, özellikle antik dünyanın rakip ulusları arasında gerçekleştiği söylenen destansı savaş sırasında ilginç bir şeyden söz edildiğini görüyoruz. Bunu eski zamanlarda meydana gelen silahlı bir çatışmanın gerçek bir açıklaması olarak kabul edersek, modern ateşli silahlara, gelişmiş uçaklara ve hatta nükleer silahları andıran yıkıcı potansiyele sahip patlayıcılara benzeyen çeşitli silahlardan tuhaf bir şekilde bahsederiz. silahlanma. Rus Mühimmat Ajansı'nda uzman olarak görev yapan merhum Alexander Gorbovsky, Bunu, Mahabharata'daki "korkunç bir silaha" atıfta bulunduğu 1986 tarihli "Eski Tarihin Bilmeceleri" makalesinde yazdı. "Ne yazık ki, atom bombası çağımızda, bu silahın patlamasının tarifi, bize pek de iyi görünmeyecek.
abartı olsun."[8]Gorbovsky'nin bahsettiği pasaj aşağıdadır. Neredeyse 3.000 yıl önce yazılmış olmasına rağmen, bugün bize çok tanıdık gelen bir şeyi tarif ediyor gibi görünüyor:

> [A] dumansız bir ateşin parlaklığına sahip alevli şaft (atıldı).... Bu, ölülerin cesetlerini tanımlanamaz hale getirir.... Hayatta kalanlar tırnaklarını ve saçlarını kaybeder ve yiyecekleri yemek için uygun olmaz. Sonraki birkaç yıl boyunca Güneş, yıldızlar ve gökyüzü bulutlar ve kötü hava koşullarıyla örtülü kalır.

Burada anlatılan ve metinde çeşitli şekillerde Brahma'nın Silahı, Indra'nın Alevi veya Demir Yıldırım olarak anılan silah, atmosferik hasara ek olarak canlılarda çeşitli rahatsızlıklara neden olur. 1960'ların başlarında, megaton nükleer patlayıcılarla yapılan yüksek irtifa testlerinin, uzayda yapay radyasyon kuşaklarının yaratılmasıyla sonuçlandığı gösterildi. Bu tür radyasyon kuşaklarının Mahabharata'da tanımlanan "bulutlara ve kötü hava koşullarına" neden olup olmayacağı belirsiz olsa da, uzun vadeli atmosferik etkiler konusunda büyük endişeler dile getirildi.

Radyo Astronomi direktörü Sir Bernard Lovell'in beğenileri Jodrell Bank Astrofizik Merkezi'ndeki Laboratuvarlar.[9]Yüksek irtifa nükleer patlamaların fiziği konusunda önde gelen bir uzman olan merhum Herman Hoerlin, 1976'da yaptığı bir çalışmada şunları kaydetti: -değişiklik

nükleer enerji salımları ile."[10]Bununla birlikte, daha büyük ölçekte, tam gelişmiş bir nükleer soykırımın etkilerinin*nükleer kış*patlamanın ardından havayı dolduran duman ve kurumun güneş ışığını engelleyeceği ve böylece geniş alanlarda ve hatta dünya çapında sıcaklıkları düşüreceği. Nükleer bir kışın ardından potansiyel tahribat hakkında 2006 tarihli bir araştırmaya atıfta bulunarak,*Günlük Bilim* Küçük ölçekli, bölgesel bir nükleer savaş bile II.

Dünyadaki herkes için yıkıcı olabilecek etkiler.[11]

Mahabharata'daki bu devasa silahın açıklamalarının, bir tür mermiyi işaret ettiği düşünülüyor, belki de bu tanımına yukarıdan konumlara çarpan bir "cıvata" olarak ödünç veriyor:

> [Bu] Evrenin tüm gücüyle yüklü tek bir mermiydi. Tüm ihtişamıyla yükselen binlerce güneş kadar parlak bir akkor duman ve alev sütunu... o bilinmeyen bir silahtı, demir bir yıldırımdı, Vrishnilerin ve Andhakaların tüm ırkını küle çeviren devasa bir ölüm habercisiydi.

Askerler daha sonra "kendilerini yıkamak için nehirlere atıyorlar ve onların ekipmanı."[12]İlginç bir şekilde, bu satır, radyasyon zehirlenmesinin etkilerini savuşturmaya çalışan bireyleri andırıyor. Merck Manual çevrimiçi tıp kütüphanesine göre, radyasyona maruz kalmanın ilk tedavisi, kişinin giysilerinin dikkatli bir şekilde çıkarılmasını ve saklanmasını (daha fazla kontaminasyonun önlenmesine yardımcı olmak için), ardından yaralıların yıkanmasını içerir.
alanlar ve daha sonra cildin geri kalanı.[13]

Mahabharata'nın bu kısmı, modern nükleer silahlar ve bunların beraberinde getirdiği tehlikeler hakkında şu anda bildiğimiz şeylere geçici bir benzerlikten daha fazlasını taşıyan bir olayı anlatıyor gibi görünüyor. Ancak, yalnızca antik bir kitapta verilen açıklamalara dayanarak, bugün bildiğimiz şekliyle medeniyetten önce Dünya'da antik nükleer savaşların gerçekten meydana geldiğini çıkarmak mantıklı mı?

Sanskritçe kutsal metin? Muhtemelen, Mahabharata'nın bazı bölümleri, diğer eski kültürlerin destanları gibi, zorunlu olarak yazarının mitolojilerini, değerlerini, kültürlerini ve hayallerini birleştiren fantastik anlatılardan oluşur ve hepsi doğrudan röportaj olarak sunulur. Örneğin, olarak bilinen olağanüstü uçan aracı ele alalım.*vimanalar*Sanskritçe efsanelerin çoğunda biraz ayrıntılı olarak anlatılmıştır. Bu zanaat, modern uçaklardan popüler uçan daireler ve UFO tasvirlerine kadar her şeye benziyor. Binlerce yıl önce var olan bu tür şeyler için, özellikle de yeteneklerinin tanımları modern aviyoniklerin başardıklarını aşıyor gibi göründüğünde, herhangi bir olgusal temel olabilir mi? Dikkat çekici bir şekilde, bu gemilerin tasarımına ve mekaniğine ilişkin incelikler, Vedalar boyunca çeşitli zamanlarda, bir şekilde uyarıldığında (elektriksel olarak, belki), dönen sıvı metal içinde bir girdap oluşmasına neden olabilir, böylece bu uçan araçları muazzam hızlarda büyük irtifalara itebilen garip bir enerji kaynağı ortaya çıkabilir.

Dikkat çekici ve yaratıcı olsa da, teknolojik olarak gelişmiş bir toplumu tarif ediyormuş gibi görünen ayrıntılarla dolu bu tür açıklamalar, birçok modern araştırmacıyı Vedaların gerçekten de eski, gelişmiş bir toplum kanıtı içerip içermediğini düşünmeye sevk etti. Bunların, bugün unutulmuş olsa da, binlerce yıl önce çeşitli yeniliklerini kataloglama girişimlerinin yapıldığı yeterince iyi hatırlanan daha eski bir uygarlığın kalan son yazılı hesapları olup olmadığını hayal edin. Belki de bu anıtsal görev, daha önceki başarıları yalnızca belirsiz bir şekilde hatırlayan ve belgelemeye çalıştıkları teknoloji hakkında daha az bilgiye sahip olan insanlar tarafından üstlenildi.

Vedalarda tasvir edilen teknolojiyi dikkatli ve kapsamlı bir şekilde inceleyen bir araştırmacı, yeşil enerji, bütünsel diyetler ve biyolojik yaşam formlarını bütünleştiren bilgisayar sistemlerinden, yaşam biçimine kadar her konuda kitaplar ve makaleler yazan Edinburgh'daki Napier Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olan Peter Thomson'dur. eski uygarlıklar ve tarih öncesi nükleer silahlar için güvenilir kanıtlar bulma girişimleri. Thomson, Web Sitesindeki "Açıklanamayan Uçan Araçlar" adlı makalesinde, kendi adlandırdığı şeye ilişkin araştırmasını anlatıyor.*yüklü kılıf girdabı*, Sanskrit destanlarından "dönen bir cıva motoru"nun yukarıda belirtilen açıklamalarından esinlenen ve bu açıklamalara dayanarak çalışmak üzere tasarlanmış bir cihaz. (Bu arada, bu çok benzer

Avusturyalı mucit Viktor Schauberger tarafından 1920'lerde ve 30'larda geliştirilen ve kendisi kasırga benzeri temellere dayanan “patlama teknolojisi” *akışkan girdaplar*, veya girdaplar ve bulunan benzer girdap hareketleri doğa.[14]) Bu tür ileri kavramların eski metinlerde ortaya çıkmasıyla ilgili olarak Thomson şunları söylüyor:

> [Vedalarda] çok fazla tutarlı ve çalışan teknoloji var. Bu hikayeler sadece uzak geçmişten tarihin parçaları olabilir. Çarpık, değiştirilmiş, yanlış hatırlanmış, ancak yine de bu hesaplarda büyük bir kesinlikle söylemek için yeterli teknoloji var, biz değiliz. bu gezegendeki ilk teknolojik uygarlık.[15]

Elbette, Thomson'ın yazdığı gibi, Vedaların "sadece uzak geçmişten gelen tarihin parçaları olabileceğini" varsaymak, herhangi birinin inançsızlığın askıya alınmasını gerektirebilir. Ne de olsa, Vedalar kesinlikle başka şeyleri de aynı kolaylıkla tartışıyor olabilir, özellikle de modern atom silahlarıyla eşit düzeyde eski teknolojik yeniliklerin herhangi bir bilimsel kanıtının yokluğunda. Ancak Thomson'a göre, ileri teknolojinin en iyi kanıtı, Vedalardaki havacılık ve mühendislik yeniliklerinin bu büyüleyici tanımlarında değil, gezegenimizin arkeolojik, jeolojik ve iklim verilerinde bulunmaktadır.

Örneğin, teknolojiyi kullanarak çevremizi manipüle etme yeteneği, bakır, kurşun, kalay ve demir gibi temel metallerin edinilmesini ve pratik kullanımını içerir. Thomson, bu tür metaller için madenciliğin, ardından gelen eritme ve kullanılabilir miktarların işlenmesiyle birlikte, bu tür sanayileşmenin başladığı zaman dilimine göre dünya çapında buzul yataklarında gözlemlenebilecek izlerle sonuçlandığını belirtiyor. Thomson makalesinde, antik Yunan ve Roma toplumlarının endüstriyel gelişiminin açık bir imza bıraktığını öne sürerek, nükleer fisyonun da bu şekilde izlenebileceğini belirtiyor. Bir nükleer savaşın ve ardından gelen nükleer kış döneminin herhangi bir kanıtı, muhtemelen, yüzyıllar boyunca deniz organizmaları tarafından salgılanan kalsiyum karbonattan oluşan mercan resiflerinin çekirdeklerinde bulunacaktı.

uzun süre bozulmadan.[16]Jeolojik kayıtlarda gözlemlenebilecek diğer kanıtlar, çeşitli bölge ve habitatlardaki büyük hayvan popülasyonlarının neslinin tükenmesinin yanı sıra ani, yoğun ısıyla eriyen taş ve kumları içerebilir.

cam oluşumu ile sonuçlanan patlama,*trinit*. Jeolojik tarihte nispeten kısa bir zaman dilimine yayılan bu tür koşulların kanıtlarını bulsaydık, gerçekten sadece eski uygarlıklar için değil, aynı zamanda doğru türde kanıtlar verildiğinde, hatta belki de açıkça izlenebilir bir nükleer olay için bile bir davamız olabilirdi. -hatta birkaç tanesi- tarihöncesinde.

Dikkat çekici görünse de, bu kriterlerin çoğu*Sahip olmak*en son Buz Devri'nin sonu ile çakışan bulundu. Thomson, demir ve bakır gibi eser metallerde beklenen artışların kanıtlarını not eder; yereldeki megafauna habitatına çoğalan ve tecavüz eden akıllı bir türün neden olduğu neslinin tükenmesi; mercandaki uranyum konsantrasyonları; ve hatta bir dizi antik yerleşim yerinde cam benzeri erimiş kum ve taş varlığı. Bu bilgi, antik çağda teknolojik olarak gelişmiş bir uygarlığın var olduğuna dair cesur bir hipotezin gerekçesi olarak hizmet ediyor. Thomson şunu savunuyor

> [bu uygarlık] bakır, kurşun, kalay ve neredeyse kesin olarak demir çıkarmış ve eritmiştir... ve tüm kıtalardaki tüm megafauna avcılarını yok etmiştir.... Bir nükleer yetenek geliştirdi ve ardından nükleer bir soykırımda kendini yok etti...
> 1000 yıl daha buzul çağına.[17]

Daha spesifik olarak konuşursak, bir nükleer olay veya muhtemelen bir dizi fiziksel kanıt da mevcuttur. Bilim adamları William Topping ve Richard B. Firestone tarafından yazılan bir makale, Kuzey Amerika'nın Great Lakes bölgesinden anormal radyokarbon okumalarının elde edildiğini belirtiyor:

kozmik ışın etkileşimlerinden ikincil termal nötronlar.[18]Verilmiş, yazarların bahsettiği olay Paleo-Hint döneminde gerçekleşti. Üstelik, geleneksel görüş, nükleer cihazların bu kadar uzun zaman önce var olamayacağını savunduğu için, yazarlar bunun yerine bir süpernovanın suçlanmasının muhtemel olduğu teorisini öne sürüyorlar: "İlk felaketin boyutu bir güneş patlaması için çok büyük olabilir". diyorlar, ancak "önemli ölçüde

yakınlardaki güçlü süpernovalar veya kozmik ışın jeti bunu açıklayabilir."[19]
Açıkçası, bu sadece bir teoridir ve bu nedenle, bu tür doğal fenomenlerin eski zamanlarda nükleer bir olaya neden olduğunu kesin olarak kanıtlamaz. Ancak rahatsız edici alternatifi, yani eski insanların

daha yüksek bir teknik yeterliliğe sahiptiler - eski nükleer silahların varlığına işaret eden açıklamalar hakkında ne düşünmeliyiz? Bu iki karşıt konum arasındaki şiddetli tartışmalara rağmen, bir şey açıktır: görünüşe göre nükleer bir olay veya olaylar.*yaptı*eski çağlarda geçiyor ve bunun kanıtı*yapmak*mevcut. Teknolojik bir konu ile ilgili*ilk hareketler*Bununla birlikte, söz konusu nükleer olay(lar)ın arkasında, geleneksel tarihin bize bu kadar uzun süredir öğretmiş olmasına rağmen, eski atalarımız ve sahip oldukları korkunç teknolojiyle ilgili bizi daha da rahatsız edici bir sonuca götüren kanıtlar olabilir.

İndus Nehri Vadisi'ndeki antik kentlerde yapılan kazılar, yıllardır merak uyandıran ve potansiyel olarak korkutucu bir şeyin kanıtlarını ima etti. Özellikle Harrappa ve Mohenjo-Daro şehirleri (her ikisi de günümüz Pakistan'ında), merak uyandıran ileri teknolojilerinden başlayarak bir dizi anormallikle övünmektedir. Mohenjo-Daro'dan merhum profesör Ahmed Hasan Dani, 3.000 yıldan daha uzun bir süre önce gelişiminin zirvesinde olan şehrin, muhtemelen tüm dünyadaki en gelişmiş ve son derece gelişmiş şehir olduğunu söyledi. Güney Asya.[20]Yine de, bu bölgedeki şehirler, tarihlerinin bir noktasında oldukça ani bir felakete maruz kalmış gibiydi. Bir zamanlar gördükleri yenilik ve başarıya rağmen, bir şey onları en iyi dönemlerinde yok etmeyi başardı. Ölüm teorileri öncelikle İndus Nehri'nin taşmasına odaklandı. 2010 gibi yakın bir tarihte bile, aylarca süren şiddetli yağmurlardan kaynaklanan yıkıcı seller, yaygın yıkıma ve 2.000'den fazla insanın ölümüne neden oldu. bölge boyunca.[21]Ancak bu büyüklükte bile sel, Mohenjo-Daro ve Harrappa'da bulunan diğer anomali türlerini açıklamayabilir.

Örneğin, araştırmacı Philip Coppens, bölgedeki radyoaktivitenin modern zamanlarda bile yeterince yüksek olduğu ve bölgenin bazı bölgelerinde doğum kusurları ve kanserin çok daha yüksek bir insidans gördüğü ve Hindistan hükümetinin belirli alanlara sınırlı erişim dayatmasına neden olduğu hakkında yazdı. . Bunun bir kısmı, kısmen, çevredeki topluluğa kontamine odunların getirildiği ve yakıldığı, böylece en azından bir miktar radyoaktiviteye neden olan bölgedeki bir elektrik tesisindeki ihmalden kaynaklanıyor olabilir. Bununla birlikte, Coppens'in belirttiği gibi, izole kontaminasyon olaylarının yapabileceğinden çok daha geniş bir alanı kaplayan "Racastan, Hindistan'da gerçekten de bir radyoaktif kül tabakasının bulunduğu" iddia edilemez.

hesap vermek. Aslında Coppens, radyoaktivitenin "Jodhpur'un on mil batısında, üç mil karelik bir alanı kapsadığını" özellikle belirtiyor.[22]

Ancak bölgedeki yüksek radyoaktivite seviyeleri, binlerce yıl önce Harrappa ve Mohenjo Daro çevresinde meydana gelmiş olabileceklerin yalnızca bir göstergesidir. Alexander Gorbovsky, Mohenjo-Daro bölgesinde olağandışı radyasyon seviyeleri içeren insan kalıntılarının keşfinden de bahsetti. Bu fikir, diğerlerinin yanı sıra, kitabında bu tür şeyleri tartışan kaşif ve araştırmacı Jonathan Gray tarafından incelenmiştir.*Ölü Adamların Sırları*. Erken dönem Mohenjo-Daro'nun kazıları, merakla, Pompeii'deki kayıplara benzer şekilde sokaklarda yatarken bulunan insanların iskeletlerini ortaya çıkardı. Gray, bazılarının el ele tutuşmuş halde bulunduğu iddia edilen iskeletlerin "hala şimdiye kadar bulunan en radyoaktif olanlar arasında olduğunu,

Hiroşima ve Nagazaki."[23]Gray ayrıca Mohenjo-Daro sahasının 150 metrelik bir merkez üssüne sahip olduğunu, "her şeyin kristalleştiği, kaynaştırıldığı veya eritildiği" ve "merkezden 180 fit uzakta tuğlaların [yalnızca] eritildiği yer olduğunu belirtiyor.

bir taraf, bir patlama olduğunu gösteriyor."[24]Burada anlatılan, katı maddenin ani bir şekilde erimesi olarak bilinen bir süreçtir. *vitrifikasyon*, daha önce tahmin ettiğimiz gibi, eski bir patlama alanında bulmayı umduğumuz bir şey. Katıların camlaşmasının yalnızca Hiroşima ve Nagazaki'de değil, aynı zamanda Oppenheimer ve arkadaşlarının ünlü Trinity patlamasına tanık olduğu daha önceki patlama alanında da meydana geldiğini öğrenmek şaşırtıcı değil. Böylece, bu tür patlamaların ardından bulunan "Alamogordo Glass" kalıntısına verilen isimle ilgili anlayışımız—*trinit*-netleştirilir. Ancak net olmayan şey, antik yerleşimlerdeki radyoaktivite ve benzeri camlaşmanın kaynağının ne olduğudur. Bazıları, sonrasında bir patlama meydana gelirse, büyük bir göktaşı etkisinin camlaşma sürecine neden olabileceğini öne sürdü; ama 1908'deki ünlü Tunguska patlamasını (nedeni muhtemelen bir göktaşıydı) hatırlarsak, patlamayı takip eden izotopik radyoaktivite seviyelerinin bir nükleer patlamayla tutarlı olamayacak kadar düşük olduğunu görürüz. Bu antik yerleşim yerlerinde bulunan kanıtların işaret ettiği şey, yalnızca Tunguska'daki gibi muazzam yıkıcı potansiyele sahip bir patlama değil, aynı zamanda açıkça bir nükleer olaydan kaynaklanan ve tuhaf bir şekilde belirli bir hedefe yönelik gibi görünen bir patlamadır. Mohenjo-Daro gibi hedefler.

onları üreten eski uygarlıklar bugün kalır. Bizimkinden binlerce yıl önce çok ileri bir uygarlık var olsaydı, en azından böyle olacağını varsaymak mantıklı görünüyor.*bazı*Antik yapılar, yollar, anıtlar ve/veya diğer izlenebilir kanıtlar şeklinde bugün dünyanın herhangi bir yerinde hala bilinen veya kullanımda olan teknolojilerinin kalıntıları. Bu varsayım da tamamen doğru olmayabilir. kitabında*Bizsiz Dünya,* Gazeteci Alan Weisman, insanlığın bıraktığı büyük medeniyet işaretinin, ortadan kaybolduğunda nasıl görüneceğini düşünüyor.

teknoloji ve altyapıyı geliştirmek ve sürdürmek için etraftaki herhangi bir insan.[25] Weisman, yerleşim yerlerinin çoğunun bitki örtüsü tarafından ele geçirileceğini ve onlardan 500 yıl önce ormanlık duruma geri döneceğini teorize ediyor. Birkaç bin yıl geçtiğinde, "dünya çoğunlukla insanlık ortaya çıkmadan önce yaptı - bir vahşi doğa gibi."[26]2005 yılında *Dergiyi Keşfet*Weisman, "İnsansız Dünya" başlıklı makalesinde, doğa güçlerinin medeniyet kanıtlarını ne kadar çabuk sileceğini gösteren bir dizi senaryo sundu:

> Kuzey Guatemala ormanlarının Maya piramitlerini ve örtüşen şehir devletlerinin megalopolislerini tüketmesi gibi, yeni vahşi doğa da şehirleri tüketecekti. İtibarenAD800'den 900'e, azalan tarım arazileri üzerindeki kuraklık ve ölümcül savaşın bir kombinasyonu, 2.000 yıllık uygarlığın çökmesine neden oldu. 10 yüzyıl içinde, orman hepsini yuttu.[27]

Weisman'ın araştırması, altyapımızın uzun ömürlülüğünü oldukça ayık bir perspektife yerleştiriyor. New York gibi büyük ABD şehirlerinde bile, sadece 100 yıl içinde meşe ve akçaağaç ağaçlarının manzarayı kaplamaya başlayacağını belirtiyor; Ancak, Hell Gate Köprüsü gibi simge yapılar nihayet çökmeden önce 900 yıl daha geçecekti. Ancak türümüzün uzun vadede sahip olabileceği tüm kalıcı etkilerden Weisman, Indian Point nükleer reaktörleri gibi nükleer alanlardan sızan radyoaktivitenin sadece Manhattan'ın kuzeyi on binlerce yıl devam edebilir.[28]Bir kez daha, burada, Dünya'da uzun zaman önce birinin nükleer yeteneklere sahip olma olasılığını düşünürsek, onların varlığına dair elimizdeki en iyi kanıtın, önerilen nükleer patlama bölgelerindeki ölçülebilir radyasyon seviyesi olması şaşırtıcı olmaz. günümüz.

Tarihöncemizde bir ara Dünya'da gerçekten bir nükleer savaş olduğu yönündeki korkunç olasılığı kabul etmeyi seçersek, olası sonuçlar bize geçmişimiz hakkında çok şey söyleyebilir; bununla birlikte, bugün kim olduğumuz hakkında da çok şey gösterirler. Zamanın başlangıcından beri bizimle olan insan doğamızın bir yönünü -özellikle de birbirimizi yok etme eğilimimizi- gösterirler ve şimdiye kadar yaklaşan krizlerden ve toptan yıkımdan kaçınmayı başarmış olsak da, olabileceklerin tehdidi. Tam bir nükleer çatışma meydana gelirse, insanlığı beklemek hala devam ediyor. Başarılarımızın sonsuza kadar hatırlanacağından emin olmamıza rağmen, bu miras çok kolay bir şekilde geri alınabilirdi. özellikle de nükleer silahların vaat ettiği garantili kendi kendini yok etme yoluyla kendimizi jeolojik kayıtlardan silme sürecini hızlı bir şekilde başlatmayı başarırsak. Terör tehdidinin ve bu türden tehlikelerin fazlasıyla gerçek hale geldiği bir dünyada, geçmişin hatalarını daha derinden anlamamız ve hatta belki de bildiğimiz haliyle varlığımızın olasılığını kabul etmemiz belki daha da kritiktir. türünün ilk örneği olmayabilir.

J. Robert Oppenheimer tüm bunları biliyor gibiydi ve şimdi Görüldüğü gibi, Mahabharata ve Bhagavad-Gita'nın eski metinlerinden bu kadar etkilenmesi tesadüf değildi. Benzer bilgiler diğer eski metinlerde de ifade edilmiştir. Büyük filozof Platon bile, *Kritikler*Efsanevi ve son derece gelişmiş Atlantis kentinin odak noktası olduğu diyalogda, "Dokuz bin, Herakles Sütunları'nın dışında yaşayanlar ile orada yaşayan herkes arasında gerçekleştiği söylenen savaştan bu yana geçen yılların toplamıydı.
onların içinde."[29]Gerçekten de, hem bugünün hem de geçmiş çağların bilge adamlarının, tarihöncemizde dikkate değer bir şeyin meydana geldiğini bildikleri anlaşılıyor; ama Oppenheimer ve Plato gibi ustalar tarafından bize bahşedilen bu aynı bilgiyle yapmayı seçtiğimiz şey görülmeye devam ediyor. Oppenheimer, kilidini açtığı yasak bilgiyle birlikte gelen korkunç potansiyellerle güreşmiş olmalı. Teknolojileri tarafından uzun zaman önce burada var olan ve yıllar içinde küçük parçalar halinde ortaya çıkarılan eskilerin sırları, aynı zamanda gerçek bir Pandora'nın kutusunun anahtarı olabilir. Onları akıllıca kullanmadıkça, geleceğimizin ve insanlığın kendisinin kesin yıkımının kilidini açabilirler, ki bu her bakımdan*çoktan yok edilmiş olabilir.*

notlar

1. Yürüteç, Stephen.*Shockwave: Hiroşima için geri sayım*. New York: Harper Çok Yıllık, 2006.
2. "Hiroşima'nın Öyküsü: Anında Karışıklık."*Atomikarşiv. com: Atom Bombasının Tarihini, Bilimini ve Sonuçlarını Keşfetmek*. Ağ. 20 Haziran 2011'de erişildi. *www.atomicarchive.com/History/twocities/hiroshima/page10.shtml*.
3. "Hiroşima'da yıkım."*Guardian Century Arşivleri, Japon raporları.*İlk olarak 9 Ağustos 1945 Perşembe günü yayınlandı. *http:// Century.guardian.co.uk/1940-1949/Story/0,127720,00.html.*
4. "Bombayı Bırakma Kararı." Fred Freed (yapımcı). J. Robert Oppenheimer (misafir). New York: NBC Beyaz Kitap, 1965.
5. Kolesnikov et al. "Muhtemel Tunguska Kozmik Vücut malzemesinin bulunması: turbada karbon ve hidrojenin izotopik anomalileri." *Gezegen ve Uzay Bilimi.*47, 6–7 (1 Haziran 1999): 905–916.
6. Prashar, Nilesh. "Bhagavad-Gita, Oppenheimer ve nükleer silahlar." *Hindu Sesi İngiltere*. Temmuz, 2006.
7. a.g.e.
8. Gorbovsky, İskender. “Antik Tarihin Bilmeceleri.”*Sputnik Dergisi*. (Eylül 1986): 137.
9. Hoerlin, Herman. "Amerika Birleşik Devletleri Yüksek İrtifa Testi Deneyimleri: Çevre Üzerindeki Etkiyi Vurgulayan Bir İnceleme." LA-6405'i rapor edin. Los Alamos Bilimsel Laboratuvarı, Ekim 1976.
10. a.g.e.
11. “Bölgesel Nükleer Savaş Küresel İklimi Yıkabilir.”*Science Daily: Bilim, Sağlık, Çevre ve Teknoloji Konularında Haberler ve Makaleler*. *www.sciencedaily.com/releases/2006/12/061211090729.htm*.
12. Ganguli, Kisari Mohan (Çevirmen).*Krishna-Dwaipayana Vyasa'nın Mahabharata'sı.*Yeni Delhi: Munshiram Manoharlal, 2004.
13. Radyasyona Maruz Kalma ve Kirlenme: Yaralanmalar; Zehirlenme: Merck Manual Professional.” Merck & Co., Inc. Farmasötik Ürünler Şirketi. *www.merckmanuals.com/professional/sec21/ch317/ch317a.html*.

14. Lattacher, Siegbert. *Viktor Schauberger: Auf Den Spuren Des Legendären Naturforschers*. Steyr, Avusturya: Ennsthaler, 2003.

15. Thomson, Peter. "Tanımlanamayan Uçan Araçlar." *www.peterthomson.co.uk/anomalies/unidentified_flying_vehicles.html.*

16. Thomson, Peter. "Buzdaki Kayıt: Eski uygarlığın kanıtı var mı?" *www.peterthomson.co.uk/anomalies/record_in_the_ice.html*.

17. a.g.e.

18. Firestone, Richard B. ve William Topping. "Paleoindian Times'da Nükleer Bir Felaketin Karasal Kanıtı." *Mamut Trompet Dergisi* (Mart 2001).

19. a.g.e.

20. Dani, Ahmed Hasan. "Mohenjo-daro Üzerine Son Kanıtların Eleştirel Değerlendirmesi." Mohenjodaro İkinci Uluslararası Sempozyumu. Yazar anlatımı. 24-27 Şubat 1992.

21. "Pakistan sel: Dünya Bankası kurtarma için 900 milyon dolar borç verecek." BBC Haber Çevrimiçi. *www.bbc.co.uk/news/world-south-asia-10994989.*

22. Coppens, Philip. "En İyi Kanıt?" *www.philipcoppens.com/bestevidence.html.*

23. Gri, Jonathan. *Ölü Adamların Sırları: Kaybedilmiş Bir Süper Yarışın Heyecan Verici İpuçları*. Bloomington, IN: AuthorHouse, 2004.

24. a.g.e.

25. Weisman, Alan. *Bizsiz Dünya*. New York: Thomas Dunne / St. Martin, 2007.

26. Weisman, Alan. "İnsansız Dünya." *Dergiyi Keşfedin. http://discovermagazine.com/2005/feb/earth-without-people/.*

27. a.g.e.

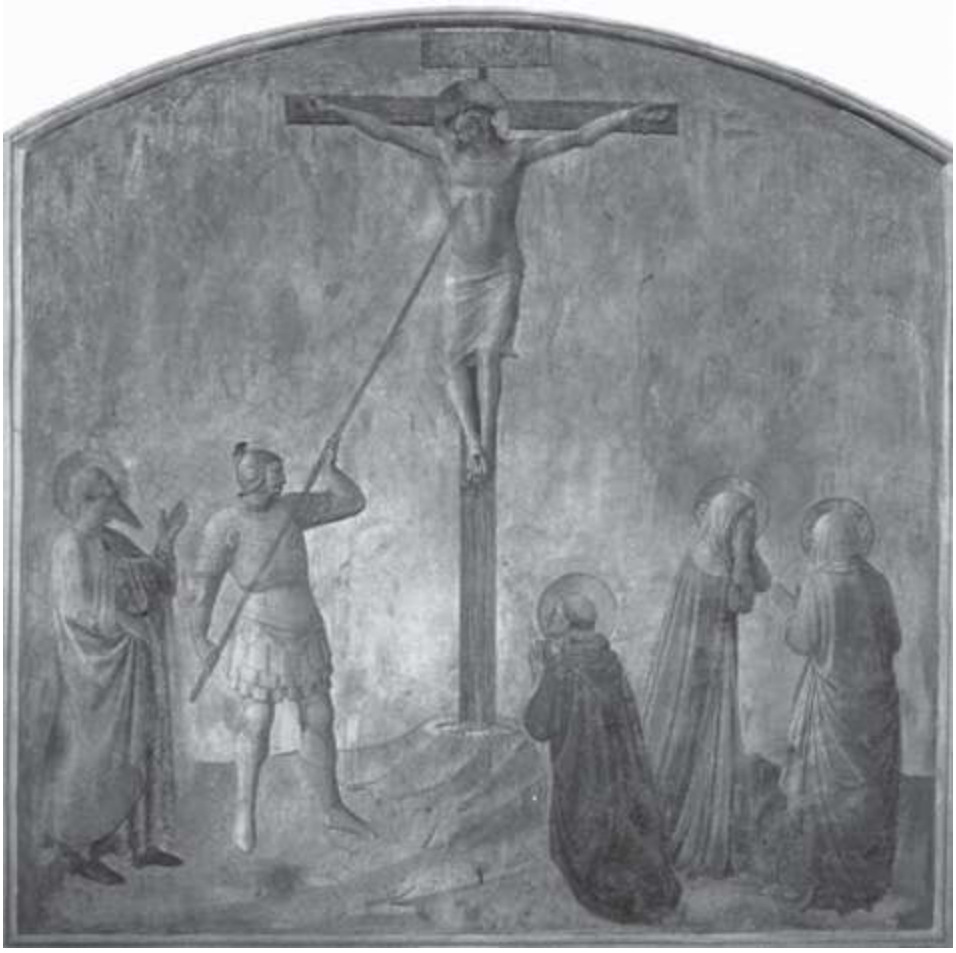
28. a.g.e.

29. Jowett, Benjamin (çevirmen). *Critias, Platon*. MIT Classics Alt Etki Alanı. *http://classics.mit.edu/Plato/critias.html.*

Piramitlerden Pentagon'a: ABD Hükümeti ve Kadim Gizemler

Nick Redfern tarafından

Dünyanın dört bir yanındaki devlet kurumlarının onlarca yıldır eski eserlere ve dini gizemlere karşı derin bir ilgi ve hayranlık gösterdiğine hiç şüphe yok. Örneğin, Adolf Hitler'in ve Rudolf Hess, Otto Rahn, Heinrich Himmler ve Walther Darré gibi yandaşlarının çoğunun bu tür meselelerle derinden ilgilendikleri yerleşik ve inkar edilemez bir gerçektir. Hitler'in kendisi, sözde çarmıha gerilme sırasında İsa'nın vücudunu delen efsanevi mızrak veya mızrak - sözde Kader Mızrağı - konusunda tam bir saplantıya sahipti. Bu saplantının nedeni: mızrağı emniyete almak ve onun gizemli gücünü Müttefik kuvvetlere karşı kullanmak üzere bir silah olarak kullanmak. Bununla birlikte, hesaba göre, Hitler arayışında tamamen başarısız oldu ve 1939-1945 çatışması sona erdiğinde, mızrak sonunda General George Patton'ın eline geçti. Efsaneye göre, mızrağı olumsuz amaçlar için kullanmaya çalışmak veya hatta pervasızca kaybetmek, birinin ölümünü garanti altına almaktı - 1945'te Nazi rejimi çöktüğünde Hitler kendini öldürdüğünde bu kehanet gerçekleşti.

İkinci Dünya Savaşı sırasında Adolf Hitler'in ve üst düzey Nazilerin bu kadar takıntılı olduğu Kader Mızrağı. Fra Angelico tarafından boyama, 1437-1446 dolaylarında.

Almanya'nın çok korkulan SS'lerinin bir kanadında iz bırakan Otto Rahn'a gelince, önemli bir zaman dilimini, Hıristiyan öğretilerine göre tabak, tabak veya fincan olan Kutsal Kâse'yi bulma arayışıyla derinden meşgul etti. İsa tarafından efsanevi Son Akşam Yemeği'nde kullanılmıştır. Kâse'nin müthiş ve yıkıcı güçlere sahip olduğunun söylenmesi, Nazileri onu bulma girişimlerinde daha da fazla teşvik etti ve sonra aynı güçleri kendi uğursuz amaçları için kullandı. Neyse ki, Nazilerin planları gerçekleşmedi ve Müttefikler, Tanrı'nın ya da benzeri herhangi bir eserin kudretli gücü tarafından yere çakılmadı.

Birçok tarihçi tarafından bu tür araştırmaların arkasındaki nihai itici güç olarak kabul edilen Heinrich Himmler, belki de Üçüncü Reich'ta antik ve esrarengiz meselelerle ilgilenen tek yüksek rütbeli yetkiliydi. 1935'te Himmler, şirketin kurulmasında kilit bir oyuncu oldu.

Ahnenerbe, temelde SS'nin atalardan kalma miras bölümüydü. Ahnenerbe'nin başlıca amacı, dini eserler hakkında araştırma yapmaktı; bununla birlikte, ilgisi ve çalışması okült gibi alanlara da sıçradı - ikincisi, esas olarak, tıpkı Kutsal Kase gibi, Nazi savaş makinesini daha da güçlendirmede yararlı olup olmayacağını belirleme perspektifinden.

Nazi Almanyası için çok fazla. Bununla birlikte, ABD hükümetinin çeşitli kurumlarının ve askeri birimlerinin, belirgin bir şekilde arkeolojik ve tarihsel nitelikteki bulmacalara olağanüstü ilgi gösterdikleri çok daha az bilinen - ve şimdiye kadar kesinlikle belgelenmemiş -. Nuh'un Gemisi'nin doğası gibi ilgi çekici alanlara giren gerçekten garip bir hikaye; eski Mısır firavunlarının havaya yükselme konusunda gizli bilgiye sahip olabileceklerini iddia ediyor; İncil'deki bazı anlatıların kökenlerinin aslında uzaylıların ilk ziyaretlerinden gelmiş olabileceği teorisi; ve çok daha fazlası.

Kadim Çeşitliliğin Astronotları

12 Mart 1910'da Ohio, Jefferson County'de doğan George Wellington Van Tassel, Ağustos 1953'te Kaliforniya'daki Yucca Vadisi'ndeki evinin yakınında iddia edilen bir karşılaşmanın ardından, insan benzeri uzaylı varlıklarla yıllarca yüz yüze temas kurduğunu iddia etti. Van Tassel'in görünürde dünya dışı varlıklarla yaptığı maceraların tam tarihi, son derece tuhaftır ve Numa of Uni de dahil olmak üzere yaratıcı olarak adlandırılmış uzaylılarla yapılan garip toplantı hikayelerini içerir; Tarr'lı Ah-Ming; Dördüncü Yoğunluğun Rondolla'sı [sic]; ve Zolton, Vela Sektör Sistemindeki En Yüksek Otorite. Van Tassel ayrıca, İncil'le ilgili meselelerle ilgili yaygın olarak tutulan ve değer verilen birçok inancın, gerçekte, sisle kaplı bir geçmişten gelen dünya dışı ziyaretlerin çarpıtılmış hikayeleri olduğunu öne sürdü. özellikle,

Van Tassel'in Ağustos 1953'teki ilk karşılaşmasının ilgi çekici ayrıntıları, 16 Kasım 1954'te hazırlanan gizli bir muhtırada Hoover için detaylandırıldı. Rapor, söz konusu gün sabah saat 2'de Van Tassel ve karısının açık havada nasıl kamp yaptıklarını anlattı. Landers, California yakınlarındaki bir bölge - çöl manzarasına hakim olan devasa, antik bir kaya nedeniyle yerel olarak Giant Rock olarak bilinir - gerçekten şaşırtıcı bir şey olduğunda. FBI'a göre Van Püskül uykusundan uyandı.

O zamanlar savaş pilotlarının giydiklerine benzer, tek parça bir kıyafet giymiş uzaylı bir varlıktan başka bir şeyle uyuyakalmayın. Daha sonra Van Püskül'ü Dev Kaya'nın yanına inen teknesini gezmeye davet etti. Van Tassel, 1954'te evini ziyaret eden FBI ajanlarına, söz konusu aracın çan şeklinde ve yaklaşık 35 fit çapında olduğunu söyledi. Uzaylıların onu bir keşif gemisi olarak tanımladığını iddia etti.

George Van Püskül'ün iddiaya göre uzaylılarla tanıştığı Giant Rock, California. ona İncil'in eski uzaylıların çarpıtılmış hikayelerine dayandığını söyledi. ziyaret. Yazarın fotoğrafı.

Uzaylıların kendilerine gelince, Van Tassel sadece telepati yoluyla konuştuklarını söyledi. Dünya'yı ziyaret etmek için özel amaçları: süper güçlerin - Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliği - sürekli büyüyen atom cephanelerinin, Dünya'daki tüm yaşamın geleceği için doğrudan ve feci bir tehdit oluşturduğu konusunda insanlığı dikkatli bir şekilde uyarmak. İnsan ırkı yolunu değiştirmedikçe, dünyamızın yakında kendi ellerimizle yok olacağı söylendi. Uzaylı ziyaretçilerinin uyarı ve bilgelik sözleriyle galvanizlenen ve teşvik edilen Van Püskül daha sonra dışarı çıktı ve ET'nin müjdesini hemen hemen dinleyen herkese vaaz etti. Ve bol bol dinledi: 1954'ten

daha sonra, Van Tassel, 1950'lerin ortalarında zirvede olan Giant Rock'ta yıllık uçan daire temalı konferanslar düzenlemeyi seçti. *12.000 kişi*. İddiaları, gözlerin yuvarlanması kadar entrika ve dikkat çekti. Ancak FBI'ın gerçekten dikkatini çeken şey, Van Tassel'in Hıristiyanlığın uzaylıların ziyaretinden doğduğuna dair iddialarıydı - bilinen adıyla eski astronotlar.

17 Nisan 1960'ta Van Tassel, Denver, Colorado'daki Phipps Oditoryumu'nda, yerel Denver Tanımlanamayan Uçan Nesneler Araştırma Derneği tarafından davet edildiği için uzun bir konuşma yaptı. Konferansın büyük bir başarı olduğundan emin olmak için, topluluk yerel radyoda reklam süresi verdi ve bu, Denver FBI ofisinin dikkatini çekti ve daha sonra özel bir ajanı gizlice katılmak ve Van Tassel'in konuşmasının ayrıntılarını bildirmek için yönlendirdi. Van Tassel'in sunumunun gizli FBI özeti şöyle başladı:

> Program, uçan daireler olduğu iddia edilen şeylerin birkaç çekimini içeren 45 dakikalık bir filmden ve daha sonra hayatın her kesiminden insanlarla bu tür tanımlanamayan uçan cisimleri gördüklerine ilişkin bir dizi röportajdan oluşuyordu. George W. Van Tassel filminden sonra, kimliği belirsiz uçan cisimlerden çok dini-iktisat dersi niteliğinde bir ders verdi (FBI, 1960).

J. Edgar Hoover'ın en iyilerinin oturup dikkat çekmesini sağlayan şey, konuşmanın bu "dini ekonomi" yönüydü. Toplantıya katılan özel ajan, iki gün sonra hazırlanan uzun bir raporda şunları kaydetti:

> Konuşmasının büyük bir kısmı, uzay insanlarıyla ilgili oldukları için İncil'deki olayları açıklamaya ayrılmıştı. Bunun nedeni, insanı, uzay insanlarını Tanrı [sic] tarafından yaratılmış olmasından ve dünyanın başlangıcında uzay insanlarının dünyaya gelip hayvanları burada bırakmasından kaynaklandığını söyledi. Bunlar, 105 derecelik bir vücut sıcaklığında var olan tarih öncesi hayvanlardı; ancak kutupların yer değiştirdiği ve tropik iklimlerin buzla kaplandığı bir kutup eğimi meydana geldi (aynı eser).

Van Tassel, uzaylı ziyaretçilerin Dünya'daki yaşamın devam etmesini sağlamak için gezegenimizi diğer hayvan türleriyle doldurduğunu söylemeye devam etti.

Buz Devri ve Nuh'un gemisi efsanesine yol açan bu özel eylemdi. Diğer İncil hikayeleri ve hikayeleri konusunda Van Tassel, yukarıda bahsedilen kutupsal eğimin ardından, uzak bir dünyadan gelen uzaylıların, dişileri daha sonraki bir tarihte tedarik gemileri olarak adlandırılanlara getirmeyi amaçlayan, Dünya'da yalnızca erkeklere yönelik bir koloni kurduklarını sürdürdü. Van Tassel, bunun "Adem'in karısının olmamasına yansıdığını" söyledi. Adem bir birey değil, bir insan ırkıydı" (A.g.e.). Ayrıca, FBI'ın şu anda gizliliği kaldırılmış kayıtlarına göre: "[Van Tassel] bu ırkın daha sonra 'akıllı, dik yürüyen hayvanlarla' evlendiğini söyledi, bu ırk EVE [sic] idi. Sonra uzaylılar ikmal gemileriyle geri döndüklerinde ne olduğunu gördüler ve inmediler; ama o zamandan beri ADAM'ın kökeni nedeniyle, Dünya'daki insanları gözetliyorlar" (Aynı eser).

Van Tassel, bu gizli gözetim programının bir parçasının, insan ırkına belirli kuralların, düzenlemelerin ve ahlakın öğretilmesini sağlamak için ortak, amaçlı bir kontrol ve manipüle çabasının parçası olarak uzaylıları içerdiğini iddia etti. Van Püskül'ün iddiasına göre aynı kurallar, düzenlemeler ve ahlak, gerçekte, Hıristiyan inancının Tanrı olduğunu iddia ettiği şey tarafından Sina Dağı'nda Musa'ya verilen efsanevi On Emir'den başka bir şey değildi. Van Tassel'in cesur iddiası, On Emir'in Hristiyan olsun ya da olmasın herhangi bir Tanrı ile hiçbir ilgisi olmadığıydı; daha ziyade, Emirler aslında "uzay insanlarının yasalarıydı" (Federal Bureau of Investigation, 1960).

Yine aynı uzay-insanlarından doğan Van Tassel, Phipps Oditoryumu'ndaki dinleyicilere, Van Püskül'ün Meryem'in ürünü olarak tanımladığı İsa Mesih'in kendisi olduğunu söyledi, "dünyayı göstermek için buraya zaten hamile olarak gönderilen bir uzay insanı. insanların yaşaması için doğru yol" (age.). Ve Van Tassel'in dinleyicilerinin yararına açıklamak ve yorumlamak istediği sadece bu İncil anlatıları değildi. Ona göre, eski ziyaret eden uzaylıların faaliyetleri ve onların fevkalade gelişmiş uzay araçları, aynı zamanda, "Avrupa'da bilinmeyen mısır ve patateslerin buraya 'ateşli bir kano' tarafından getirildiğini öne süren bazı asırlık Kızılderili Kızılderili hikayelerinin ardındaki gerçekti. " (age.).

Tüm bunların yalnızca Van Tassel'in benzersiz kişisel görüşlerini temsil ettiği ve FBI'ın adam ve iddiaları hakkında dikkatli ve gizli bir şekilde bilgi almasının tek nedeninin, onun çok sayıda tartışmalı iddiada bulunması olduğu kolayca iddia edilebilir. Allah'tan korkan, kelimenin tam anlamıyla on binlerce insanın zihniyetini önemli ölçüde etkileyen,

ağırlıklı olarak Hıristiyan ulus: Amerika Birleşik Devletleri. Başka bir deyişle, belki de FBI'ın Van Püskül'e olan ilgisi, onun gittiği her yerde dikkatleri üzerine çeken bir yıkıcı olması gerçeğinden kaynaklanmıştır. Bununla birlikte, meselelerde bundan çok daha fazlasının olabileceğini gösteren kanıtlar var—*daha fazla*, aslında. ABD hükümetinin antik astronotlara, İncil'deki bulmacalara ve uzun geçmişe yönelik gizli ilgisi, Van Tassel'in düşündürücü teorilerinin çok ötesine uzanıyor.

Ay Tozu ve Nuh'un Gemisi

FBI'ın George Van Tassel'in Nuh'un efsanevi gemisiyle ilgili inançlarını dikkatle not etmesi oldukça ilgi çekicidir. Van Tassel'in bu özel mesele hakkında kamuoyu önünde konuşmaya başlamasından on yıldan fazla bir süre önce, ABD hükümetinin üst düzey ve güçlü unsurları, güçlü ve ünlü İncil gemisinde özenle gizli dosyalar topluyorlardı. İncil'de, Yaratılış'ta Bölüm 6, ayet 13, okuyoruz: “Tanrı Nuh'a dedi ki... seni sincap ağacından bir gemi yap.... Ve onu şu şekilde yapacaksın: geminin uzunluğu üç yüz arşın, genişliği elli arşın ve yüksekliği otuz arşın olacak." Mukaddes Kitabın söyledikleri hakkında çok fazla şey var, ama eğer bir şey varsa, ABD hükümeti bu özel mesele hakkında ne biliyor? Hadi bir bakalım.

17 Haziran 1949 sabahı erken saatlerde, bir ABD Hava Kuvvetleri uçağı, Türkiye sınırına yakın bir yerde inşa edildiği bildirilen Sovyet füze tesislerinin görüntülerini ve 17.000 fit yüksekliğindeki Ağrı Dağı'nın fotoğraflarını güvence altına almak için sessizce çok gizli bir göreve başladı. Türkiye—Nuh'un gemisinin sözde son dinlenme yeri. Pilot uçağı yaklaşık 15.000 fit yüksekliğe çıkarırken, uçaktaki baş fotoğrafçı, muhtemelen 500 fit uzunluğunda ve kısmen bir buz örtüsünün içine gömülmüş devasa, insan yapımı bir cisme benzeyen şeyi görünce şaşırdı. dağ. Şaşıran ekip, daha iyi bir görüş elde etmek için uçağı çabucak manevra yaptı ve bunu kesinlikle yaptılar. Pilot yaklaştıkça, uçaktakiler artık ikinci büyük bir nesneye benzeyen şeyi de görebiliyorlardı. bu dağın batı tarafında. Buzun içinden çıkıntı yapan devasa bir kanat gibi görünüyordu. Fotoğrafların geliştirildikten sonra hızla damgalandığını öğrenmek hiç kimseyi şaşırtmayacaktır.*Çok gizli*. Böylece gemi ile memurlar arasındaki gizli bağlantılar harekete geçirildi.

ABD Hava Kuvvetleri'nin 428. Taktik Uçuş Filosu'ndan Gregor Schwinghammer, 1950'lerin ikinci yarısında Ağrı Dağı'nın bitişiğinde uçarken ilk anormal nesneyi görüntüledi. Devasa cismin doğası ne olursa olsun, Schwinghammer görünüşünün nihai dinlenme yerine ulaşmadan önce dağdan aşağı kaymış izlenimi verdiğini söyledi. Üstelik, varsayılan Nuh'un Gemisi'nin, aynı zamanda, süper gizli U-2 casus uçağını içeren başka bir fotoğraf görevinin konusu olduğunu duydu. Daha sonra 1997'de, 1973'te Yom Kippur Savaşı'nın patlak vermesiyle, bir CIA casus uydusunun Ağrı Dağı'ndaki tekne benzeri bir yapının fotoğraflarını çektiği ortaya çıktı. O sırada fotoğrafik kanıtları incelemekle görevlendirilen emekli bir CIA fotoğraf uzmanı olan Dino Brugioni, resimlerin gerçekliğini doğruladı,*bir şey*gerçek kimliği belirsiz kalsa bile araştırmaya değer. Brugioni'nin sözleri yinelenen, Derin Boğaz benzeri bir kaynağa aitti;*Washington Times* Yine 1997'de, böyle bir resim, kalın buzdan belirgin bir şekilde çıkan üç büyük, kavisli ahşap kirişi ortaya çıkardı.

Babası Ulusal Keşif Ofisi için fotoğraf analizi alanında çalışan Don Riggs'ten dikkate değer ve bununla ilgili bir hikaye geldi. Riggs'e göre, 1997'deki ölümünden hemen önce babası, Nuh'un gemisiyle ilgili kayıtlar ve fotoğraflarla ilgili şaşırtıcı bir hikaye ortaya çıkardı ve bu hikaye Dayton'daki Wright-Patterson Hava Kuvvetleri Üssü'nde konuşlanmış küçük bir personel grubu tarafından analiz için NRO'ya gönderildi. , Ohio, 1960'ların ikinci yarısında. Riggs, babasının kendisine dosyanın, Riggs'in babasının önceden habersiz olduğu bir organizasyon olan Project Moon Dust adlı gizli bir operasyona atıfta bulunduğunu ve Moon Dust personelinin, olaydan hemen önce Ararat gizemine nasıl kayda değer bir ilgi göstermeye başladığını söylediğini de sözlerine ekledi. 1970'ler.

Görünüşte, Proje Ay Tozu, ABD ordusunun en yüksek kademelerinde düşen Rus casus uçaklarını, uydularını, roket güçlendiricilerini ve uzay kapsüllerini elde etmek ve güvence altına almak için tasarlanmıştı. Amaç: ABD teknolojisini, uzay aracını ve silahlarını daha da ilerletmek. Bununla birlikte, Ay Tozu'nun, özellikle 1960'larda, yalnızca Dünya tabanlı uzay teknolojisinden çok daha fazlasının kurtarılmasında rol oynadığını gösteren yeterli veri var. Bilgi Edinme Özgürlüğü Yasası kapsamında gizliliği kaldırılan resmi belgeler,

Sovyet uzay enkazının ve casus uçaklarının alınması, Moon Dust personelinin ayrıca “güvenilir bir şekilde rapor edilen tanımlanamayan uçan cisimleri” araştırmak ve özellikle Sovyet dışı bir yapıya sahip “büyük teknolojik ilgi çeken diğer öğeleri” kurtarmakla görevlendirildi (Redfern, 2007). Don Riggs'in babasının fotoğraflarda gördüğü nesne kesinlikle ikinci kategoriye girerdi. Riggs, babasının sandığı çok yakın mesafeden gösteren yedi fotoğraf hakkındaki bilgisini onunla tartıştığını belirtti. Ayrıca fotoğraflardan ikisinin, hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde, Ağrı Dağı'ndaki buzdan kısmen çıkıntı yapan çok büyük, metalik, dikdörtgen bir nesne olduğunu gösterdiğini açıkladı. Nesne her ne ise, Riggs Sr.'nin ifadesi, bunun sadece büyük, eski bir ahşap gemiden çok daha fazlası olduğunu gösteriyor.

İlginç bir şekilde, Don Riggs'in babası, Nuh'un Gemisi hikayesiyle bir Wright-Patterson Hava Kuvvetleri Üssü bağlantısı olduğunu iddia eden tek kişi değil. Yarbay Robert Livingston 1954'te Wright-Patterson'da Topoğrafya Mühendisliği Merkezi'nin bir ofisinde çalışıyordu. ana operasyon üssü Fort Belvoir, Virginia'daydı. Livingston 1954'te bir sabah bir Hava Kuvvetleri kaptanının ofise Türkiye Büyükelçiliği'ndeki ABD ataşesi tarafından sağlandığı bildirilen tek bir fotoğrafı getirdiğini açıkladı. Livingston, fotoğrafın bir buz tabakasıyla kısmen kapatılmış uzun, karanlık, dikdörtgen bir yapıyı açıkça gösterdiğini hatırladı. O ve ekibine, fotoğrafı dikkatlice inceledikten sonra usulüne uygun olarak yaptıkları garip oluşumun boyutları hakkında bir değerlendirme yapmaları emredildi. Gerçek kökeni ne olursa olsun, nesne açıkça büyüktü. Robert Livingston'ın ekibinin Fort Belvoir'in Topografik Mühendislik Merkezi ile bağlantılı olması çok dikkate değer. Fort Belvoir'in 1127. Hava Faaliyetleri Grubu'nun kalbinde, Proje Ay Tozu personeli dışında hiç kimsenin operasyon üssü yoktu.

Türkiye'nin Ağrı Dağı'nın son dinlenme yeri olduğu iddia edilen bir NASA fotoğrafı. Nuh'un Gemisi Fotoğraf NASA'nın izniyle.

Türkiye'deki Ağrı Dağı'nın buzunun derinliklerinde gömülü ne varsa, bunun yalnızca büyük, eski bir geminin kırık, yıpranmış kalıntıları olmadığını söylemek güvenli görünüyor. ABD İstihbaratının en yüksek kademelerini çekmek için, Ağrı gizemi çok daha önemli bir şeyi, hatta belki de George Van'ın öne sürdüğü gibi yanlışlıkla Nuh'un gemisi efsanesinin oluşumuna yol açan, düşmüş bir uzaylı uzay aracının uzun süredir gömülü kalıntılarını temsil etmiş olmalı. Püskül. Ve Ay Tozu Projesi personelinin bu olayda samimi bir rol oynaması, varsayılan geminin inanılmaz bir yapıya sahip gelişmiş ve imrenilen teknolojilere sahip olduğunu kuvvetle önerir.

Piramit Gücü

Mısır piramitleri gibi, insanlığın en etkileyici ve efsanevi yapılarından bazılarının, son derece gelişmiş dünya dışı varlıklar tarafından veya bunların kapsamlı yardımı ile inşa edildiğine dair tartışmalarla dolu teori, büyük ilgi ve dikkat uyandıran bir teoridir. Morris Jessup, Robert Charroux ve Erich von Däniken'in yayınlanmış popüler çalışmaları bunu fazlasıyla açıklığa kavuşturuyor. Bununla birlikte, çok daha az bilinen şey, ABD İstihbarat topluluğunun da böylesine eski ve esrarengiz nitelikteki meselelere yoğun bir ilgi gösterdiğidir. asal olarak

Bunun kanıtı olarak, dikkatimizi Bruce Cathie adlı bir adamın çığır açan çalışmasına odaklamalıyız.

Yeni Zelanda'da yaşayan emekli bir havayolu pilotu olan Cathie, (a) gezegenimizin her tarafında, uzaylı varlıklar tarafından yönlendirilen UFO'ların gökyüzünde dolaşırken bir enerji kaynağı olarak kullandıkları bir elektrik şebekesi olarak adlandırılabilecek bir şeyin var olduğunu öne süren bir teori sundu. Dünya gezegeni ve (b) bu özel tanıma geniş ölçüde uyan bu teknoloji, Mısır piramitlerinin devasa taşlarının hareketinde ve manipülasyonunda da kullanıldı. Cathie bu tür konularda görüşlerini ilk kez 1960'ların sonlarında dile getirmeye başladı. Piramitlerin yaratılmasında kullanılan binlerce taş bloğun, binlerce kölenin kaba kuvvetinden daha garip bir şey tarafından ocaktan çıkarıldığını, şekillendirildiğini ve yerlerine çekildiğini öne sürmenin gülünç olduğunu iddia etti. Belki de Cathie hedefinde haklıydı: bir Ebu el-Hasan Ali el-Mes'udi, Arapların Herodot'u olarak da bilinen, geniş seyahatlerine dayanarak dünya tarihini anlatan 30 ciltlik muazzam bir metin dizisi hazırlayan 10. yüzyıl yazarıydı. Bu metinlerin sayfalarında el-Mes'udi, Arap efsanesinde Piramitlerin yaratılmasının halatlar, makaralar veya sıradan insan gücü ile kesinlikle hiçbir ilgisi olmadığını öne süren ilgi çekici bir hikaye olduğunu kaydetti. Daha ziyade, yolculukları sırasında önüne çıkan asırlık bilgi, piramitlerin bugün bizim adlandırdığımız şey tarafından yaratıldığını ileri sürdü. el-Mes'udi, Arap efsanesinde Piramitlerin yaratılmasının halatlar, makaralar veya sıradan insan gücü ile kesinlikle hiçbir ilgisi olmadığını öne süren ilgi çekici bir hikaye olduğunu kaydetti. Daha ziyade, yolculukları sırasında önüne çıkan asırlık bilgi, piramitlerin bugün bizim adlandırdığımız şey tarafından yaratıldığını ileri sürdü. el-Mes'udi, Arap efsanesinde Piramitlerin yaratılmasının halatlar, makaralar veya sıradan insan gücü ile kesinlikle hiçbir ilgisi olmadığını öne süren ilgi çekici bir hikaye olduğunu kaydetti. Daha ziyade, yolculukları sırasında önüne çıkan asırlık bilgi, piramitlerin bugün bizim adlandırdığımız şey tarafından yaratıldığını ileri sürdü.*kesin levitasyon*.

El-Mes'udi'nin ortaya çıkardığı inanılmaz hikaye şuna benziyordu: piramitleri inşa ederken, yaratıcıları büyülü papirüsü güçlü taşların kenarlarının altına dikkatlice yerleştirdi. Ardından, tuhaf bir şekilde metal çubuk olarak tanımlanan şey taşlara birer birer vuruldu. Bakın, taşlar yavaşça havaya yükselmeye başladı ve emirleri yerine getiren saygılı askerler gibi, her iki tarafı da benzer gizemli metal çubuklarla çevrili asfalt bir patikanın birkaç metre üzerinde yavaş, metodik, tek sıralı bir şekilde ilerledi. Al-Mas'udi'nin anlattığına göre, yaklaşık 150 fit boyunca, devasa taşlar, yolda kaldıklarından emin olmak için genellikle gizemli çubuğun bekçisinin nazik bir dürtüsünden başka bir şey olmadan ilerlediler ve sonra yumuşak bir şekilde yere geri yerleştiler. Ve böylece garip görev, tüm taşlar nihai varış yerlerine ulaşana kadar tekrarlandı. Taşların hepsi hesaba katıldığında, bir kez daha vuruldu, ancak bu sefer onları daha da yükseğe çıkaracak bir şekilde. Taşlar belirlenen yerlerine ulaştığında dikkatli bir şekilde

(ve şaşırtıcı derecede kolay) devasa piramit nihayet tamamlanana kadar tek tek yerine yerleştirildi.

Piramitler, havaya yükselmenin gizemli gücü kullanılarak mı inşa edildi?
Eduard Spetterini'nin fotoğrafı, 1904.

Böyle bir senaryo, gişe rekorları kıran bir bilimkurgu filmine tarihi bir metinden daha uygun gelebilir. Bununla birlikte, Bruce Cathie'nin haklı olarak belirttiği gibi, Piramitlerin yaratılmasına ilişkin geleneksel teoriler -yani, bunların yalnızca kölelerin işi olduğu, makaralar, makaralar, halatlar ve inşa edilmiş rampalar kullanılarak yapıldığı- büyük, neredeyse aşılmaz problemlerle kuşatılmıştı. Başlangıç olarak, piramitlerin yapımında kullanılan (birçoğu 70 tondan daha ağır olan) bazı devasa taşlar, piramitlerin şu anda bulunduğu yerden 600 mil uzaktaki taş ocaklarından çıkmıştır. Diğer bir sorun ise kelimenin tam anlamıyla milyonlarca taşın kullanılmış olmasıydı, bu da kesilip silindirlere dönüştürülmesi gereken devasa sayıdaki ağacın nereden geldiği sorusunu akla getiriyor? Kesinlikle Mısır'ın çorak çöllerinden değil, orası kesin! Cathie'nin zihninde,

Bütün bunlar bizi Bruce Cathie ile aktör arasındaki ilişkiye getiriyor. ABD hükümeti. 1960'larda, Cathie'nin çığır açan araştırması meyvelerini verirken, esas olarak görüşlerini resmi makamlara duyurma çabasının bir parçası olarak, Yeni Zelanda, Wellington'daki ABD Savunma personeli ile temasa geçti. Bunun, sözde Dünya ızgarası hakkındaki gerçeği ortaya çıkarma arayışında kendisine yardımcı olabileceğini umuyordu. ABD yetkililerine teorilerini ve sonuçlarını özetledikten sonra, Cathie'nin ABD Savunma Bakanlığı tarafından görevden alınmadığını not etmek göz açıcıdır; aslında, tam tersi bir yanıt aldı. Daha önce sınıflandırılmış Şubat 1968 tarihli bir ABD Savunma İstihbarat Teşkilatı raporu, Cathie'den "görünüşe göre ortalamanın üzerinde bir matematik bilgisine sahip, yalın, ince bir Yeni Zelandalı" olarak bahsederken, Amerikan istihbarat ajanlarının yalnızca Cathie'nin teorileri ve bulgularından derinden etkilenmediğini ortaya koymaktadır. ama aynı zamanda gizlice adamın geçmişini de kontrol etmişti: DIA, "Bilinen olumsuz bir rapor yok" dedi. Ve Cathie'nin UFO ızgaraları ve havaya yükselen taşlar gibi tartışmalı alanları kazmasının resmi olarak daha da derinden ilgi çektiğini ve muhtemelen adamın kendisinin gizlice gözetlendiğini gösteren kanıtlar var (Savunma İstihbarat Teşkilatı, 1968).

Mayıs 1968 tarihli, yakın zamanda gizliliği kaldırılmış bir Savunma Bakanlığı belgesi, Bakanlığın Cathie'den hükümet personelinin onu gizlice takip ettiği yönündeki şikayetlerine atıfta bulunuyor. Cathie'nin Amerikalı yetkililere anlattığı hikayeye göre, bir süredir gizli hükümet ajanları tarafından gözetlendiğinden şüpheleniyordu, ancak bundan Nisan 1968'e kadar, Invercargill'deki Grand Hotel'in lobisinde karşılaşana kadar emin değildi. , Yeni Zelanda, üç Amerikalı tarafından. Cathie, kendisine bilinmeyen bir yere kadar eşlik etmeye çalıştıklarını iddia etti - reddetmek için iyi bir zihni vardı - bunun bir donanma gemisi olabileceğine inandı, çünkü o sırada ABD Donanması personelinin bölgede olduğunu duymuştu. . Cathie hiç vakit kaybetmeden Savunma Bakanlığı'na, Başbakan da dahil olmak üzere Yeni Zelanda hükümetinin en üst kademelerinde işinin aklandığını bildirdi. Cathie sert bir tonla ekledi: "Ajanlarınızı geri çağırın. Çalışmama devam etmek için resmi onayım var; Beni takip etmelerini istemiyorum" (Savunma İstihbarat Teşkilatı, 1968).

Bruce Cathie'nin ABD İstihbarat topluluğunun unsurları tarafından tam olarak neden gözetlendiği, ne yazık ki, nihayetinde belirsizdir. UFO tartışmasının ardındaki gerçeğe ve bunun dünyayla olan bağlantılarına mı rastladı?

Mısır Piramitlerinin gerçekte nasıl inşa edildiğinin sırları? Kesin olarak söylemek zor. UFO tahrik sistemleri, firavunların elinde uzun süredir kayıp olan yerçekimi ve havaya yükselme teknolojisi, gizli Savunma Bakanlığı dosyaları ve gizli bir gözetleme operasyonu - Bruce Cathie'nin olağanüstü yaşamındaki ve çalışmasındaki tüm önemli bileşenler.

Silah Olarak Eski Eserler

Son olarak, ABD hükümetinin geçmiş dönemlere ve bunların eşlik eden inanılmaz teknolojilere, havada yükselen taşlara ve kayalara, güçlü ve devasa gemilere ve gerçekten ölümsüz olan uzun zaman önce ölmüş "astronotlara" ilişkin şaşırtıcı hikayelerine olan ilgisinin kalbinde çok iyi yatan şeye geliyoruz. tanrılar. Tıpkı II. Dünya Savaşı sırasında Nazilerin sahip olduğu gibi, Amerikan yönetici seçkinlerinin unsurlarının, askeri kazanç için dünyamızın kadim harikalarına el koyma konusunda gizli çıkarları vardı ve olmaya devam ediyor gibi görünüyor. İşte burada dikkatimizi, korku ve ürkütücü olduğu kadar güç için hırs ve şehvet uyandıran bir varlığa da çevirmeliyiz: Cin.

Cinler, Arap ilminin doğaüstü varlıklarıdır ve Kuran'da ana hatlarıyla belirtildiği gibi İslam'ın anlatıları ve inançlarında kilit oyunculardır. Bizim başka bir boyutumuzun yanında bir arada var olan garip ve alacakaranlık bir diyarda yaşadıkları söyleniyor, bu önermeye çok meyilli olabilir. Bizler tamamen etten ve kandan olduğumuz halde, her şeye kadir Cin alev ve ateşin ürünüdür ve kötü niyetli ve düpedüz ölümcül olabildikleri kadar oyuncu ve iyiliksever olabilirler. Gerçekten de, bazı Cinlerin, insan ırkına karşı amansız ve tükenmez bir nefrete sahip olduklarına yaygın olarak inanılır.

Cin ilminin en bilgili bilginlerinden biri, anomaliler araştırmacısı ve yazar Philip Imbrogno'dur. 1995 yılında, Imbrogno Suudi Arabistan'a bir gezi yaptı ve bu sırada ABD ordusunun seçkin, gizli bir biriminin Djinn'i fiilen denemek ve ele geçirmek için yaptığı gizli, uzun vadeli girişimleri öğrendi. Resmi kaynaklara göre, programın amacı, Imbrogno'ya ABD hükümetine, Cinlerin katı maddeden ve ayrıca merak uyandıran bir şekilde "boyutlu pencereler" olarak tanımlananlardan geçmesine izin veren oldukça gelişmiş bir teknolojik cihaz sağlamaktı. Böyle olağanüstü bir teknoloji olsaydı, ordunun bir aracı olarak kullanılmasının olası sonucunun hayal gücünün ötesinde olacağını söylemeye gerek yok. İmbrogno, operasyonun ne ölçüde başarılı olduğunu ne yazık ki öğrenemedi. Böyle olağanüstü bir hedef varsa*vardı*başarılmış olsa da, Imbrogno'ya bunun şüphesiz olacağı söylenmişti.

son derece yüksek düzeyde sınıflandırılmıştır. Benzer şekilde, aynı gezide Umman'ı ziyaret ederken, Imbrogno, Umman ve ABD hükümetlerinin Djinn ile bir tür anlaşma yapmaya çalıştığına dair bir hikaye duydu.

Askeri personel ve boyut atlamalı, insan ırkını yok etmeye kararlı eski Orta Doğu varlıklarını içeren Faust paktlarına, eğer olursa olsun, kolayca girilmemesi gerektiğini kesinlikle kimsenin söylemesine gerek yok. Bu tür anlaşmaların başlatılmış olabileceğine dair en ufak bir ipucu bile, ABD hükümetinin neden on yıllardır eski gizemlere karşı derin ve kalıcı bir gizli hayranlık sergilediğini açıklayabilir. Ordumuzun bu tür müdahaleci eylemlerinin nihayetinde tüm gezegen için sonsuz derecede feci ve maliyetli olabileceği, resmi makamların akılda tutmasını umduğumuz bir şeydir.

bibliyografya

(Not: Tüm Web Sitelerine Mayıs 2011'de erişilmiştir.)

El-Ashqar, Ömer Süleyman. *Cinlerin ve Şeytanların Dünyası*. Aşınmış kaya parçası, CO: Al Basheer Şirketi, 1998.

El-Mes'udi, Ebu el-Hasan Ali. *Altın Çayırları ve Mücevher Madenleri*. (Çev. Paul Lunde ve Caroline Stone.) Londra: Kegan Paul International, 1989.

Berlitz, Charles. *Nuh'un Kayıp Gemisi*. New York: GP Putnam & Sons, 1987.

Cathy, Bruce. *Enerji Izgarası: Harmonik 695*. Kempton, Hasta: Maceralar Sınırsız Basın, 1997.

— — — . *Uzayın Harmonik Fethi*. Kempton, Ill: Adventures Unlimited Press, 1998.

Savunma İstihbarat Teşkilatı dosyaları, hükümleri uyarınca gizliliği kaldırılmıştır. Bilgi özgürlüğü yasası. *UFO Küresel Izgara Teorisi*, 8 Şubat 1968.

Federal Soruşturma Bürosu dosyalarının gizliliği kaldırılmıştır. Bilgi özgürlüğü yasası. *George W. Van Püskül, Tanımlanamayan Uçan Cisimler*, 26 Nisan 1960.

Guiley, Rosemary Ellen ve Philip J. Imbrogno. *intikamcı cin*. Woodbury, Minn.: Llewellyn Yayınları, 2011.

Kneisler, Matthew. “Nuh'un Gemisi: Birleşik Devletler Hükümeti”: *www.arksearch.com/nausgov.htm*.

Navarra, Fernand. *Nuh'un Gemisi: Dokundum*. Plainfield, NJ: Logolar Uluslararası, 1974.

Ravenscroft, Trevor. *Kader Mızrağı*. Newburyport, Massachusetts: Weiser Kitaplar, 1982.

Redfern, Nick. "Naziler, Aryanlar ve Daha Fazlası..." içinde *mistik ütopik "Süper adamlar"* Edmund Shaftesbury'nin fotoğrafı. New Brunswick, NJ: Küresel İletişim, 2008.

— — — . "Proje Ay Tozu: Hükümet Düşen Uçan Daireleri Nasıl Kurtarır." Beşinci Yıllık UFO Crash Retrieval Konferansı Bildirilerinden. Broomfield, CO: Wood & Wood Enterprises, 2007.

— — — . *İletişim kurulacak kişiler*. Pompton Plains, NJ: Yeni Sayfa Kitapları, 2009.

Redfern, Nick ve Andy Roberts. *Garip Sırlar*. New York: Paraview-Cep Kitapları, 2003.

Kutsal İncil: İngilizce Standart Sürüm. Wheaton, Illinois: Kavşak İnciller, 2003.

Irk, Kesildi: Eski Uzaylılar ve İnsanlığın Evrimi

Scott Alan Roberts tarafından

İnsanlığın kökeniyle ilgili soru, arkeolojik ve antropolojik çevrelerde hala devam eden şiddetli bir tartışmayı ateşledi. Tartışmanın bir tarafında, tekil bir doğaüstü yaratılış eyleminden geldiğimizde ısrar eden dini kamp var. Diğer tarafta ve çoğu zaman dini kampa doğrudan muhalefette bulunan bilim camiası, çoğu zaman şunda ısrar ediyor: *homo sapiens*şu andaki gelişme durumumuzun düzlüğüne ulaşmadan önce, evrimsel üstünlüğün birkaç ayrı aşaması yoluyla ortaya çıktı. Ancak, insanların kesintiye uğramış bir ırk olduğu, ilkel geçmişimizde bir yerlerde genetik yapımızın çok ani ve hızlı bir şekilde ve sonsuza kadar sürecek kadar kapsamlı bir şekilde değiştirildiği alternatif teorisini öne süren üçüncü bir farklı düşünce kampı var. gelişimimizin gidişatını değiştirmek ve evrim sürecinin ve doğal üstünlüğün bilinen yasalarını çiğnemek.

Eski uzaylı kesintisi kavramı yeni bir şey değil. Von Däniken, Drake, Downing, Sagan ve Sitchin gibi önde gelenleri içeren bir grup olan en gürültülü savunucuları, onlarca yıldır bu konuda yazıyor ve teoriler üretiyor. İlk insanlar, yıldızlarla kaplı gece gökyüzüne hayretle baktıklarından beri, gizemli ve ulaşılamaz bir evren tarafından sorulan, görünüşte cevaplanamaz sorular ilgimizi çekti. İlk mitolojiler ve efsaneler, göklerde kükreyen gizemli nesnelerden bahseder. Eski tabletlerin parçaları ve eski belgelerin parçaları, gökyüzündeki olağanüstü, açıklanamayan tezahürleri tanımlar. Ve hemen hemen her kültür ve din, meleklerin, iblislerin, şeytanların ve eski zamanlarda insanlıkla temas kuran tanrıların sözlü ve yazılı bir ziyaret tarihini içerir.

"Genç dünya" yaratılışçıları size, İncil kayıtlarının yalnızca 6.000-7.000 yıllık bir dünyayı açıkladığını, oysa bilimin en azından geriye giden, çok daha eski bir insan yükselişi tarihi oluşturduğunu söyleyecektir.

Modern insanın başlangıcı için 200.000 yıl. Türkiye'nin Karapınar köyü yakınlarındaki Göbekli Tepe gibi antik tapınak komplekslerinin son keşifleri, yaklaşık 12.000 yılına kadar uzanıyor.M.Ö., uygar, şehir inşa eden insanlığın yerleşik terminolojisini kulağına çevirdi.

Yaratılış ve İlk Aile

İncil'deki bir hikayeyi almak ve tarihsel, manevi, edebi veya kültürel tüm unsurları titizlikle açmak, onu anlamak için gerekli olan önemli bir süreçtir.*hiç* eski kültür, gerçekten. Basitçe söylemek gerekirse, İncil, insanlığın antik antropolojisine girmemiz ve anlamamız için bir araçtır. İncil'deki kutsal yazıların doğruluğu hakkındaki görüşünüze bağlı olarak, sayfalarında antik dünyanın çeşitli kültürlerini yansıtan veya yansıtılan mitler, efsaneler, fabllar, hikayeler veya gerçek hayat hikayeleri ortaya çıkabilir. İncil'in önemi, inanç ve herhangi bir dinin uygulaması için değilse bile, eski tarihçiler tarafından yaşanmış ve daha sonra anlatılan belirli olaylara ilişkin başka bir görüşü göstermesidir. Metinden bir adım geri çekilip, dogma ve sistematik teolojinin bazen gül rengi gözlüklerini çıkardığınızda, satır aralarını okumaya başlayabilir ve antik dünyanın enginliğini gözlerinizin önünden yükselerek gözlemleyebilirsiniz.

Çoğumuz dünyanın yaratılışını açıklayan manevi bir hikaye öğrenerek büyüdük. Ve çoğumuz o ilk çifti, Adem ve Havva'yı ve Tanrı'nın onlara Aden Bahçesi'ndeki belirli bir ağaçtan meyve yememelerini nasıl emrettiğini (“ölmelerin diye”) ve Havva'nın daha sonra nasıl ayartıldığını ve sonra nasıl cezbedildiğini biliyoruz. Yılan tarafından bu İyilik ve Kötülük Bilgisi Ağacından bir miktar meyve almaya ikna edildi, böylece günahın dünyaya girmesine ve insanlığın Düşüşüne neden oldu. Muhtemelen ilk çiftin nasıl Cennetten men edildiğini ve “verimli olun, çoğalın ve yeryüzünü zürriyetle doldurun” emrinin verildiğini öğrendik. Kabil ve ikiz kardeşi Habil'in doğumuyla dünya, insanlığın embriyonik aşamalarını gördü.

Neredeyse dünyadaki her kültürün, dünyanın ve insanlığın yaratılmasıyla ilgili bir tür hesabı vardır. Tabii ki, bu hikayelerin bazıları abartı ve peri masalı ile sınırlıdır ve tanrılar veya göksel takımyıldızların alanını oluşturmak için gökyüzüne canavarlar ve hayvanlar fırlatan büyük insan savaşçılar gibi olasılık dışı unsurları içerir. Örneğin, bazı Afrikalı ve Kızılderili hesapları şunları tanımlar:

yeryüzüne gelen yeraltı insanları ve yeryüzüne gelen “tanrılar”

güzel kızlarını dördüzlere hamile bırakan gökler.1İlk insan ailesinin Lakota anlatımlarında, örneğin, Yaşlı Adam Waziya ve karısı Wakanka, yeraltından dünyaya gelirler. (Bu anlatıyı, Adem'in "toprağın çamurundan yaratıldığı" Tekvin kaydıyla karşılaştırın.) Kızları Ite o kadar güzeldir ki, Rüzgar Tanrısı Tate'in dikkatini çeker ve daha sonra evlenir. o ve babaları dördüz. Başka bir karakter, Düzenbaz Iktomi, ilk aileyi büyük zenginlik, güç ve güzellik vaatleriyle cezbeder. Bu şekilde, Iktomi, Eski Ahit'in, bir yılan gibi görünen ve Havva'yı Cennet Bahçesi'nde baştan çıkaran, bahçenin ortasındaki yasak ağaçtan meyve yerse sonsuz yaşam ve tanrısal bilgi vaat eden Lucifer'in hikayesine büyük benzerlik gösterir. Bütün bu masallarda, Tanrı'ya/tanrılara karşı itaatsizlik ve ihanet, aborjin cennetinden kovulmayla sonuçlanır. Lucifer ve Lakotalı meslektaşı Iktomi, sürgüne gönderilir ve yeryüzünde sonsuza kadar dolaşmak için lanetlenirken, ilk aileler çocuk doğurmaya ve türlerini dünyaya yaymaya devam eder. Yaratılışın bu farklı versiyonları arasındaki benzerlikler açıktır. Tüm bu yaratılış hikayelerinin birbirine bu kadar benzer olması, bilimsel yöntemin gereklerinden en az birini karşılamaktadır. Okuyucunun veya tarihçinin her bir hikayenin gerçekliğini kendi başına test etmesini istemek yerine, olası olmayan benzerlikler Yaratılışın bu farklı versiyonları arasındaki benzerlikler açıktır. Tüm bu yaratılış hikayelerinin birbirine bu kadar benzer olması, bilimsel yöntemin gereklerinden en az birini karşılamaktadır. Okuyucunun veya tarihçinin her bir hikayenin gerçekliğini kendi başına test etmesini istemek yerine, olası olmayan benzerlikler Yaratılışın bu farklı versiyonları arasındaki benzerlikler açıktır. Tüm bu yaratılış hikayelerinin birbirine bu kadar benzer olması, bilimsel yöntemin gereklerinden en az birini karşılamaktadır. Okuyucunun veya tarihçinin her bir hikayenin gerçekliğini kendi başına test etmesini istemek yerine, olası olmayan benzerlikler

- ırk, kültür ve hatta zamanın sınırlarını aşarak - bir tür “ortak hukuk” doğruluğunun kurumsal bir anıtı olarak duruyor. Başka bir deyişle, dumanın olduğu yerde ateş vardır.

Adem ve Havva'nın Tekvin kaydında, tüm insanlığın düşüşü itaatsizliğin doğrudan bir sonucudur. İnsanlar genellikle bir elmanın küçük bir ısırığı yüzünden tüm insan ırkının nasıl sonsuza kadar lanetlenmiş olabileceğini sorarlar. Buna cevabım, meselenin sadece biraz meyve (bu arada elma olarak tanımlanamayan) yemek olmadığıdır; mesele, Havva'nın İlahi Olan tarafından emredilen bir emre doğrudan itaatsizliğiydi. Bu ihlalin ve kocası Adam'ı bu itaatsizliğe ortak olmaya cezbetmenin doğrudan bir sonucu olarak, Düşüş, yıkıcı bir şekilde kalıcı etkilerle aşağı iner.

Kardeşimin bekçisi

Bu görünüşte kurgusal (ya da en azından sembolik) anlatıya başladıktan sonra, hikaye doğrudan röportaj özelliği kazanmaya başlar.

Yaratılış 4:1–5'te Adem ve Havva'nın iki oğlu, Cain ve Abel'ı doğurduğunu okuruz:

> 1Adem, karısı Havva ile sevişti ve o hamile kaldı ve Kabil'i doğurdu. “RAB'bin yardımıyla getirdim” dedi.
> bir adamdan."2Daha sonra kardeşi Habil'i doğurdu. Şimdi Abel sürüleri tuttu ve Cain toprağı işledi.
>
> 3Kayin zamanla toprağın meyvelerinden bazılarını
> RAB'be sunmak.4Ve Habil, sürüsünün ilk doğanlarından bazılarından yağ porsiyonları olan bir sunu da getirdi. RAB onunla baktı
> Habil'e ve sunusuna iyilik,5ama Kayin'e ve sunusuna lütufta bulunmadı. Böylece Cain çok kızdı ve yüzü asıktı.

Orijinal İbranice'de bile, Habil'in yıllar sonra ikinci bir çocuk olarak mı doğduğu, yoksa Afrika ve Lakota yaratılış mitlerine benzer şekilde bunun çoklu bir doğum mu olduğu açık değildir. Ancak metindeki laf kalabalığında ne kadar az kanıt bulunabileceğine göre, kardeşler büyük olasılıkla ikizler.

Hikaye devam ederken, Cain, ailesinin hayatta kalması için önemli olan sebzeleri yetiştiren bir çiftçi olan “yeken makinesi” dir. Habil, aynı amaç için et yetiştiren bir koyun çobanıdır. Yaratıcılarına tapınmaya gittiklerinde Habil, Tanrı'ya sunusu olarak sunağın üzerinde bir koyunu öldürür ve kurban olarak yakar. Öte yandan, tarlalarda çalışan bir çiftçi olan Cain, hasat zamanında mahsulünün bir yüzdesini sunar ve koyunlarla aynı şekilde sunakta kurban olarak yakar. Ancak Habil'in sunusu Tanrı'ya tatlı, kabul edilebilir bir kurban olsa da, Kayin'inki değildir. Tanrı, Kabil'in tekliflerini reddeder çünkü işin içinde kan kurbanı yoktur. İncil zamanlarında, kan Yaşamın kendisi olarak kabul edildi ve bu pasajda anlatıldığı gibi kan kurban etme süreci, Akraba Kurtarıcısının bir habercisidir. bir gün gelecek ve kendi kanını akıtarak tüm insanlığı kurtaracak olan Mesih. Bin yıl boyunca gelişen ve sonunda Kudüs'teki tapınma çadırına ve mabet tapınmasına taşınan bir sembolik kurbanlar sistemi. Kayin'in sunusu yüreğinden geliyormuş gibi görünse de, görünüşe göre bu, Yehova'yı memnun etmek için ne emredilmiş ne de gerekli.

İlginçtir ki, Tanrı inip yarattıklarıyla iletişim kurarken, Habil'in vahşi cinayetini engellemek için hiçbir şey yapmıyor. Müstakbel katille çok konuşur, ama hiçbir şey yapmaz - en azından pasajda kaydedilen hiçbir şeyi - Habil'i uyarmak için. Bu öznel olmakla birlikte

Tanrı'nın cinayetten önce Kabil'in öfkesini yatıştırmak için yaptığı tek şeyin, günahın onu ele geçirmesine fırsat vermemesi ve özdenetimini koruması gerektiği konusunda onu uyarması dikkat çekicidir. Yine, habersiz Habil'e hiçbir şey söylenmez:

> 6O zaman RAB Kayin'e dedi: Neden kızgınsın? yüzün neden mahzun mu?7Doğru olanı yaparsan, kabul edilmeyecek misin? Ama doğru olanı yapmazsan, günah kapına çöker; sana sahip olmak istiyor ama sen ona hükmetmen gerekiyor. (Tekvin 4:6–7)

Daha sonra, Kayin ile yüz yüze konuştuğunda Tanrı'dan sert bir yargı gelir. Bir an için evrenin yaratıcısı, yaşam boyunca ilerlerken sizinle kişisel olarak etkileşime girse, size rehberlik edip çeşitli tehlikelere karşı uyarsa nasıl olurdu bir düşünün. Kayin, Tanrı'nın gözünde özel bir yere sahip gibi görünüyor, çünkü Tanrı ile Habil arasındaki bu tür samimi etkileşim hakkında hiçbir şey okumuyoruz. Cain, günahın bir dayanak kazanmasına izin vermemesi konusunda uyarılır, ancak Abel kendini kardeşinin öfkesinden nasıl koruyacağına dair tek bir kelime duymaz. Bu hikayeyi olduğu gibi kabul edersek, günahın sonuçlarını kavrayamama gibi görünen, çok genç bir uygarlığın hikayesini anlatır, aslında, insan doğasının karanlık tarafının sert gerçekleriyle uğraşma konusunda çok az deneyime sahip bir uygarlık. Yine de, bir nedenden dolayı Tanrı, Kabil'e odaklanmaya devam ediyor ve Kabil, ikiz kardeşinin Tanrı nezdindeki konumuna karşı bir kıskançlık nöbeti içinde -ve Tanrı tarafından reddedilmesine öfkelenerek- kardeşini sahaya çıkarır ve onu öldürür. Tanrı, Kayin'e kardeşinin nerede olduğunu sorduğunda, Kayin ünlü soruyu yanıtlar: “Kardeşimin bekçisi miyim?”

Cennetin Doğusu

Cinayetin bir sonucu olarak, Tanrı, Cain'i garip, özel bir tür işaretle damgalar ve onu, hayatının geri kalanında bir sürgün olarak dolaşmak üzere Aden bölgesinden kovdu. Bu arada, Adem ve Havva'nın üçüncü oğulları Seth var ve Havva, öldürülen oğlunun yerine Tanrı'nın yerine onu tutuyor. Kabil'in Habil'i öldürmesinin ardından gelen bu anlatımda, Kabil'in duygularına özellikle dikkat edin. O zaman Tanrı'nın yargılama yoluyla ne yaptığına ve Kayin'in nasıl tepki verdiğine dikkat edin:

> 10RAB, “Ne yaptın? Dinlemek! Kardeşinin kanı yerden bana haykırıyor.11Şimdi bir lanet altındasın ve

seni almak için ağzını açan yerden sürülen
senin elinden kardeşimin kanı.12Toprağı işlediğinizde artık
ürününü size vermeyecek. Yeryüzünde huzursuz bir gezgin
olacaksın.”

13Cain RAB'be dedi: Cezam dayanabileceğimden fazla.14
Bugün beni topraktan kovuyorsun ve ben senin varlığından
gizleneceğim; Yeryüzünde huzursuz bir gezgin olacağım ve beni kim
bulursa öldürecek."

Cain, başkaları tarafından bulunursa idam edileceğinden çok endişeli. Medeni bir hukuk sistemi olmasa da, Cain, kardeşini öldürmek için hayatının tehlikede olduğuna inanıyor. Elbette bütün bunlar cinayet sırasında başka insanların var olup olmadığı sorusunu akla getiriyor. Ne yazık ki, Eski Ahit'in diğer birçok bölümünde bulunan soy kütüklerinin ayrıntılı ayrıntıları bu kayıtta eksiktir. Halihazırda yürürlükte olan bir tür kanun ve kurallar sistemi var mıydı? İnsanları toplumsal yasaları ve adetleri çiğnedikleri için yargılayan mahkemeler veya liderler var mıydı? Hatta bir toplum var mıydı? Gerçekten de, Habil'in öldürülmesinden sonra sadece kendisi ve ailesi sağ kalsaydı, Kabil'i kim öldürebilirdi? Yine, doğrudan röportaj olarak alındığında, hikaye iki şeyden birini gösteriyor gibi görünüyor: Ya Adem ve Havva'nın bu pasajda bahsedilmeyen başka torunları vardı ya da başka insanlar zaten Aden dışındaki bölgelerde yaşıyor ve ikamet ediyorlardı - Kayin'in canını almaya meyilli olabilecek başka insanlar. Cain, Aden'den ayrılmaktan açıkça korkuyordu.

Tanrı, Cain'in endişelerini şu şekilde ele alır:

15Ama RAB ona dedi: Öyle değil; Cain'i öldüren herkes yedi
kez öç alacak." Sonra RAB bir işaret koydu
Kabil'i, onu bulan kimse öldürmesin diye.16Böylece Kayin RAB'bin
huzurundan çıktı ve Aden'in doğusunda, Nod ülkesinde yaşadı.

Unutma, Adem ve Havva, Aden Bahçesi'nden kovulmuştu, coğrafi bölge değil,2bu yüzden ilk aile muhtemelen hiçbir zaman Yehova'nın ilgi ve korumasından çok uzaklaşmadı. Ama neyden korunma ya da daha büyük olasılıkla,*kime*? Peki ya üzerine konan koruma işaretinin “cezası” ne olacak? Habil'in öldürülmesi durumunda, "göze göz", "dişe diş" veya "kana kan" olmayacaktı. Kabil sadece

Geri kalan günlerini güvenlik içinde bir gezgin olarak yaşamasını sağlayacak bir işaretle gönderildi.

17. ayette Cain'in soyunu okuduğumuz zamandır.4. Bölüm anlatının gıcırtılı bir şekilde durduğunu: "Kain karısıyla sevişti ve hamile kaldı ve Hanok'u doğurdu." Adem, Havva ve Kabil yeryüzünde yaşayan tek üç insansa, Kabil'in evlendiği bu kadın kimdi ve onu nereden buldu? Aile ağacının bir parçası olarak asla bahsedilmez. Teolojik savunucular size bu kadının ve bölgesinin sakinlerinin Adem ve Havva'nın soyundan başkası olmadığını söyleyecektir.*başka*çok uzun yıllar boyunca Cennet bölgesinden göç etmiş çocuklar. Ayrıca, Kabil ve Habil'in ilk cinayet ve sürgün olaylarından yüzlerce yıl önce yaşlanmış olabileceklerini, böylece katlanarak çoğalan Âdem soyundan bir ağacın dallanması ve yeniden yerleştirilmesi için tanımsız bir zaman periyodu sağlanmış olabileceklerini iddia edecekler:

> 17bCain daha sonra bir şehir inşa ediyordu ve ona oğlu Enoch'un adını verdi.
> 18Enoch için İrad doğdu ve İrad, Mehujael'in babasıydı ve Mehujael, Methuşael'in babasıydı ve Methuşael, Lemek'in babasıydı.
>
> 19Lemek, biri Adah, diğeri Zillah adında iki kadınla evlendi.
> 20Adah, Jabal'ı doğurdu; çadırlarda yaşayan ve hayvan yetiştirenlerin babasıydı.21Kardeşinin adı Jubal'dı; o babaydı telli çalgılar ve pipo çalan herkesin.22Zillah'ın ayrıca tubal ve demirden her türlü aleti döven Tubal-Cain adında bir oğlu vardı. Tubal-Cain'in kız kardeşi Naamah'dı.
>
> 23Lemek eşlerine şöyle dedi: “Adah ve Zillah, beni dinleyin; Lemek'in eşleri, sözlerimi dinleyin. Beni yaraladığı için bir adam öldürdüm, bir genç beni yaralayan adam.24Cain'in intikamı yedi kez alınırsa, Lemek yetmiş yedi kez öcünü alır." (Tekvin 4:17b–24)

Metinde daha ileri gitmeden önce, Adem ve Havva'nın Seth adını verdikleri üçüncü bir çocukları olduğunu öğrendiğimiz bu pasajın acı-tatlı, dokunaklı sonuna dikkat edin. Havva onu Rab'bin bir armağanı olarak ilan ediyor*öldürülen oğlu Habil'in yerine geçecek.*Bu onun sahip olduğunu gösteriyor gibi görünüyor

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Habil'in öldürülmesiyle Şit'in doğumu arasında başka erkek çocuk yok:

> 25Adem karısıyla tekrar sevişti ve karısı bir oğul doğurdu ve ona Şit adını verdi ve "Kabil onu öldürdüğü için Tanrı bana Habil'in yerine başka bir çocuk verdi" dedi. (Tekvin 4:25)

Daha sonra, diğer ağabeyi Habil'in katili olan ağabeyi Cain ile Nod'da yaşayan bu aynı Şit'tir.

İsimde ne var?

Adem, Havva, Kabil ve Habil dışında, Habil'in öldürüldüğü sırada İbranice kutsal metinlerde Adem ailesinin başka hiçbir üyesi listelenmemiştir. Soyağacı kaydı yok, isimlerin ayrıntılı bir listesi yok, hiçbir şey yok. Aden'den kovulan Cain, İncil'de o sırada dünyada olduğu belirtilen diğer iki kişiyi, Adem ve Havva'yı geride bırakır. Nod ülkesinin doğusunda, sakinleri ve medeniyeti olmayan bir dünyaya gider. Orada bir kez, pasaj bize, ya Aden'den getirdiği (yani ilk ailenin hesabında adı geçmeyen kız kardeşlerinden biri olduğu) ya da gezilerinde tanıştığı karısıyla sevişiğini söyler. O da ona, Cain'in Enoch adını verdiği bir oğul doğurur. Ve orada Nod diyarında,

Bu küçük şehrin gerçek tarihi hakkında çok az şey biliyoruz, ama adı hakkında çok şey biliyoruz. Bir dilin gelişimi sırasında doğal olarak meydana gelen telaffuz değişiklikleri hakkında çok fazla ayrıntıya girmeden, İbranice'deki N harfi genellikle R olarak telaffuz edilir.*ch* ses*Hanok*herhangi biri ile değiştirilebilir*k*,*g*, veya*gh*ses. Bu tür dil değişiklikleri eski dillerde çok yaygındır ve İncil'deki şehir höyüklerinin adları - veya*tel*
- bin yıl boyunca neredeyse değişmeden kaldı. Bütün bunlar antik çağda adı verilen önemli bir şehre işaret ediyor.*Uruk*. O zamanın çivi yazısı yazımı üzerine yapılan bir araştırma, bunun aynı zamanda telaffuz edilebileceğini ortaya koymaktadır.*Unuk*, adın başka bir yinelemesi olarak kabul edilir
*Enok.*3

Belki daha ilginç olan, Uruk/Unuk adının "şehir" kelimesiyle eşanlamlı hale gelmesidir - sıradan bir şehir değil, sıradan bir şehir değil.

büyük öneme sahip bir şehir. Kelimenin kök anlamı aslında “ilk şehir” olarak tercüme edilir. Musa (genellikle Tekvin'in yazarı olarak kabul edilir) zaman zaman eski yer adlarını kendi zamanında daha güncel olarak vermekten suçlu olsa da, daha sonra onun el yazmalarında birçok yazı değişikliği yapıldı. Kabaca 1526'dan beri yaşadığı tarihsel bir gerçek olsa da M.Ö.1406'ya kadarM.Ö., o öldükten yaklaşık 200 yıl sonrasına kadar var olmayan Pithom ve Ramses şehirlerinden bahseder. Bununla birlikte, Cain'in kentinin Enoch/Uruk olarak adlandırıldığını belirtmek için bir noktaya değiniyor.

başını sallamak"dolaşmak" fiilinin İbranice köküdür ve açıkça Kabil'in ve onun gelecekteki olası torunları olan Kenitler'in gezici, göçebe yaşam tarzına etimolojik bir selamdır (eğer kelime kelimesini bağışlarsanız). Sözcükler üzerinde bu tür bir oyun, haham yazılarının tipik bir örneğidir ve bunun daha sonraki bir yazıcı yorumu olduğunu, Kabil'in soyundan gelenlerin “bölgesiz”, başka bir deyişle göçebe olduklarını önermek için büyük olasılıkla eklendiğini ileri sürer. Ayrıca, İbrani dili, yaklaşık 4.000 yıl yaşayan İbrahim'in zamanından önce mevcut değildi. *sonrasında*Cain'in zamanı. Cain ve onun soyundan gelenlerin konuşacakları dil muhtemelen Eski Arapça'ya (Dedanite) daha yakın bir Nilotic/Kushitic diliydi.

Eksik Bağlantı?

İçinde*Evrende Akıllı Yaşam*(IS Shklovski ile birlikte yazan Carl Sagan, “Evrenin küçücük köşesi, geçtiğimiz birkaç milyar yılda binlerce kez ziyaret edilmiş olabilir. Bu ziyaretlerden en az biri tarihi zamanlarda gerçekleşmiş olabilir.” Hem bir astronom hem de ekzobiyolog olan ve aynı zamanda yerleşik bir ateist ve mantıklı bir şüpheci olan Sagan, Dünya'nın ilkel geçmişi boyunca çeşitli “galaktik uygarlıklar” tarafından Dünya'nın birçok kez ziyaret edilmiş olabileceğini teorileştirdi. Ayrıca, dünya dışı eserlerin ve ziyaretlerin kalıntılarının ve hatta tüm uygarlıkların hala var olabileceğinin veya hatta ardı ardına süreklilik sağlamak için güneş sistemimizde bir tür uzaylı üssünün hala korunduğu ihtimalinin tamamen dışında olmadığı konusunda ısrar etti. seferler.

Carl Sagan gibi saygın bir bilim insanından gelen böyle bir hipotez, ufolojik topluluktaki ve alandaki birçok kişinin, insanlığın uzaylı “tohumlama” veya dünya dışı genetik müdahalenin sonucu olabileceği fikriyle öne çıkması için bir katalizör görevi gördü. Türlerin kökeniyle ilgili geleneksel bilimsel teoriye rağmen, ilk etapta buraya nasıl geldiğimize dair hala gerçek bir kanıt yok. Ayrıca, büyük Darwinci

kayıp halka hala, açıkçası,*eksik.*Bilim adamlarının gerçekte yaptıkları şey, bu eksik bilgiyi açıklamak için üstel inanç sıçramalarına dalmaktır. Bir anlamda, bilim, insanın primatlardan daha yüksek seviyelere yükselişinin kuramsal dizisindeki boşlukları doldurmak için insanın hayal gücünü kullandığı için kendi başına bir mitoloji yaratıyor.*sapiens*. Bir zamanlar maymunların ve insanların DNA'sı arasında var olduğunu düşündüğümüz benzerlikler bile, daha yakın tarihli araştırmalar sayesinde önemli ölçüde azaldı, burada bir zamanlar yüzde 95 olan benzerlik, araştırmaya bağlı olarak yüzde 67'ye ve hatta daha da aşağılara indi. Kanıtlar yalnızca koşullu olsa da, primatlarla olan bağlantının genetik düzeyde giderek daha az aktif, kanıtlanabilir bir teori haline geldiği görülüyor. O halde hadi biraz boşluk doldurma alıştırmamıza başlayalım: sözde eksik halka, başka bir dünyadan gelen ziyaretçiler tarafından sağlanan DNA olabilir.

Bahçedeki Yılan

Görünüşte dini doğasına ve amacına rağmen, İncil'deki yaratılış ve ilk aile hesabı, aslında insan soyundaki bir tür kesintinin ince örtülü bir alt metnini sunar. Bu, neredeyse en başında, insanlığın şafağından bir nesil sonra, ilk insan soyu ile gerçekleşir. Resmin içine insan olmayan bir karakter giriyor ve olay örgüsünün kaçınılmaz trajik sonuna doğru ilerlemesine yardımcı oluyor. Bu karakter -Cennetin dinginliğini bozan Cennet Bahçesi'ndeki bir uzaylı- sonsuza kadar ilk anneyi baştan çıkaran ve yakında göreceğimiz gibi, melez nesiller süren yabancı bir tohumun babası olan Yılan olarak bilinecektir. kan.

Gerçek günaha hikayesini hatırlayın. Tüm insanlığın anası olarak Havva, ilk neden gibi görünmektedir.*ilk hareketler*- Düşüşün, böylece hepimizi bir kurtarıcıya muhtaç bırakan günahkar bir doğayı içimize sokar. Ancak Havva'nın düşüşü, bir yılanla karşılaşmasının bir sonucu olarak gelir. Bu pasajın dikkatli okuyucusu için alt metin, kadının yaratıkla cinsel ilişkiye girdiğidir. Siz hiç dik yürüyen bir yılanla karşılaştınız mı? İnsan gibi mi konuştu? Havva'nın karşılaştığı yılan bunların ikisini birden yapar. Havva'nın yılanla insan arasındaki farkı bildiğini varsayarsak, bu yılan ikisi de değildi:

> 1Yılan, RAB Tanrı'nın yarattığı yabanıl hayvanların hepsinden daha kurnazdı. Kadına, “Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki hiçbir ağaçtan yemeyeceksin' dedi mi?” dedi (Yaratılış 3:1).

Yaratılış Kitabında yılan kelimesi için kullanılan İbranice kelime, *nachash*(telaffuz edilen naw-kawsh), “sihirbaz, büyücü; bir büyü düzenleyici; aydınlatmak, parlamak.” İlginçtir ki, haham yorumu bu yaratığı asla gerçek bir yılan olarak kabul etmez. Nachash olarak anlaşılır*a büyüleme gücü ile parlayan varlık.*4Aynı bölümün 17. ayetinde, Tanrı Nahash'ı lanetler ve şöyle der: “Yüreğin güzelliğinden dolayı yükseldi, parlaklığından dolayı bilgeliğini bozdun...” Birçok yorumda bu lanetli varlık Lucifer'in kendisinden başkası değildir, ancak pasaj aslında bu adı asla kullanmaz; daha ziyade okuyucu, Daniel'in yazıları ve Vahiy Kitabı gibi daha sonraki İncil metinlerine atıfta bulunarak bağlantıyı tahmin etmeye zorlanır. Havva'yı Tanrı'ya itaatsizlik etmeye ve yasak ağacın meyvesini yemeye etkileyen (veya daha doğrusu kandıran) işte bu varlıktır:

> 2Kadın yılana dedi ki, "Ağaçların meyvesini yiyebiliriz. Bahçe,3ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyeceksin ve ona dokunmayacaksın, yoksa ölürsün' dedi” (Tekvin 3:2-3).

Burada ağaç için kullanılan İbranice kelime*ets*, dilsel olarak İbranice kelimeyle bağlantılı bir kelime*toleda*(her ikisi de “nesiller” anlamına gelir). Modern aile ağacı kavramını bu kelimelerden alıyoruz. Sözcüğün bir başka varyasyonu da “bir kapının açılıp kapanması olarak bir ağacın ahşabıdır”. Bazı dilsel manevralar ve tahminler kullanarak, aynı kelime “portal” anlamına da gelebilir; kişinin zihninin açılması; aydınlanma." Bu nedenlerden dolayı, İyilik ve Kötülük Bilgisi Ağacı'nın gerçek bir ağaç olmadığı, Aden Bahçesini çevreleyen bölgelerde yaşayan Âdem öncesi ırkların bir sembolü olduğu sıklıkla ileri sürülür. (Bazıları, Atlantis uygarlığını oluşturan şeyin bu ırklar olduğunu iddia eder, ancak bu, bu makalenin kapsamı dışındadır.) "Ağacın meyvesi" ifadesi aslında İbranice sözcükten türetilmiştir.*peri*, “meyve: toprağın ürünü; yavrular, çocuklar, döl (rahmin); veya mecazi olarak: meyve (eylemlerin).” “Ondan yiyin” ifadesi İbranice bir kelimedir. *akal*(genellikle cinselliğe atıfta bulunmak için kullanılan aw-kal olarak telaffuz edilir

ilişki. Ve "dokunma" kelimesi İbranice bir kelimedir.*naga*(naw-gah), bazen seks için bir örtmece olarak da kullanılır. Açıkçası bu sıradan bir ağaç değildi!

Tüm bunları aklımızda tutarak, pasajın sonraki kısmına bir göz atalım:

> 4Yılan kadına, “Kesinlikle ölmeyeceksin” dedi.
>
> 5“Çünkü Allah bilir ki, ondan yediğinizde gözlerinizin açılacağı ve iyiyi ve kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.”6Kadın, ağacın meyvesinin yemek için iyi ve göze hoş geldiğini ve ayrıca bilgelik kazanmak için de çekici olduğunu görünce, biraz aldı ve yedi. O da yanında bulunan kocasına biraz verdi, o da yedi.7Sonra ikisinin de gözleri açıldı ve çıplak olduklarını anladılar; bu yüzden incir yapraklarını birbirine dikip kendilerine örtü yaptılar. (Tekvin 3:5–7)

Bu pasajda kullandığım İbranice sözcüklerin kuşkusuz tartışmalı tanımları, göründükleri bağlam tarafından yönlendirilir. Kullanılan tek tek kelimelerin mutlaka açık cinsel anlamları olmamasına rağmen, günümüzde çoğu İncil bilgini, pasajın bağlamının açıkça cinsel nitelikteki eylemlere işaret ettiği konusunda hemfikirdir. İşte pasajdan birkaç kelime ve kelime öbeği, alternatif tanımlarıyla birlikte:

- “Göze hoş gelen” ifadesi İbranice bir kelimedir.*chamad,* "Arzulamak, imrenmek, zevk almak, zevk almak, arzu edilir olmak, çok sevinmek, çok arzulamak, arzu edilirlik, kıymetlilik" anlamlarına gelir.

- “Arzu edilen” kelimesi İbranice bir kelimedir.*ta'ava*(tah-avav), “özlemek; şehvet (bedensel iştah için kullanılan); bir özlem; dolaylı olarak: bir zevk (öznel olarak tatmin; nesnel olarak bir çekicilik): kişinin kalbindeki bir arzu, bir dilek, özlemler; şehvet, iştah, açgözlülük (kötü anlamda); imrenmek; özlemle beklemek."
- "aldı" anlamına gelen İbranice sözcük*laqach*(hukuk-kakh'). Almak (en geniş uygulama yelpazesinde): almak, ele geçirmek, almak, evlenmek, bir eş almak, bir kişiye veya bir kişiye almak, tedarik etmek, elde etmek anlamına gelen ilkel bir köktür. sahiplenmek, seçmek, seçmek, evlenmek, almak, kabul etmek.”

Okuyucuya sunulan çoklu semantik katmanlar göz önüne alındığında, Havva'nın Cennet Bahçesi'ndeki ayartmasının çok farklı bir resmi ortaya çıkmaya başlıyor. Ayrıştırılan pasaj, meyvenin itaatsiz bir şekilde takdir edilmesinden çok daha fazlasını ortaya koyuyor! Havva'nın elma yediğine dair duyduğumuz tüm referanslar, dini sanatta oldukça büyük bir meyve parçasını tutan veya yiyen çiftin tüm tasvirleri, tüm bunlar, pasajın gerçekten tarif ettiği şeyin şok edici gerçeği için sadece kodlanmış bir örtmecedir. Cennet Bahçesi'ndeki bu sahnede gerçekte olan şey, insanlığın annesi Havva'nın bekaretini Yılan'a kaptırmasıdır (bunun, kocasıyla seks yapmadan önce gerçekleştiği pasajdan açıkça anlaşılmaktadır). Dahası, Havva'nın bu karşılaşmadan hamile kaldığı ve kocasını senaryoya çektiğinde ve kocası isteyerek “paylaştığında, ” o da ondan hamile. Havva şimdi, biri Adem'in tohumundan, diğeri ise Yılan olarak bilinen karakterin tohumundan çift yumurta ikizleri olan Kabil ve Habil'i taşıyor! Ve böylece, Aden'de işlenen büyük günah, sadece yasak bir ağaçtan yasak bir meyveyi yemedeki itaatsizlik değildir; Havva'nın rahminde gebe kalan ikizlerde çifte kan bağı yaratan korkunç bir cinsel günahtır—bu soylar, elbette, Kabil'in ikiz kardeşini öldürmesiyle başlayarak, birbirleriyle sürekli çatışacaktır.

Uzaylı Kesintisi

Antik Mezopotamya'nın Sümer kültürü, çağdaş bilim ve arkeolojik kayıtlarla bilinen en eski insan uygarlığıdır. Bu medeni kültürün ani (en azından tarihsel olarak) başlangıcı, uzun yıllar bir gizem olarak kaldı; açıkça, insanlığın entelektüel gelişiminde üstel bir kuantum sıçramasını temsil ediyordu. Carl Sagan'ın bir keresinde belirttiği gibi, kökeni hakkında hala net bir bakış açısına sahip değiliz: “Dilleri yabancıdır; Hint-Avrupa, Sami veya başka herhangi bir dile benzerlik göstermez. Onları ancak, hacimli bir Sümer-Akadca yaratmış olan halefleri Akadların eylemleriyle haritalandırabiliriz.
sözlük."[5]

Her şey yaklaşık 6.000 yıl önce Sümerler tarafından dramatik bir astronomik olayı kaydetmek için ilk çivi yazısının geliştirilmesiyle başladı. Bu büyük olasılıkla güneş sistemimizden yaklaşık 1300 ışıkyılı uzaklıkta bir süpernovaya dönüşen bir yıldız olan Vela X'in yaratılmasıydı ve bugün hala hafifçe yanıp sönen bir pulsar olarak görülebilmektedir. Neredeyse bir gecede -en azından evrimsel terimlerle- Sümerler dünyaya ilk yazılı dili verdiler.

temel karakteri, astronomik olayı anan "yıldız" kelimesinin Sümer sembolüydü. Çivi yazısı kelimesi daha sonra “tanrı” sembolüyle ilişkilendirildi ve “yıldız tanrısı” terimi doğdu.

Antik Sümerler, antik kentlerinin yıkık höyüklerinde, çeşitli ibadet biçimlerinden tüccarlar arasında düzenlenen sıradan ticari makbuzlara kadar her şeyi listeleyen çivi yazılı tabletler bıraktılar. Bize ilk aşk şarkısını, ilk ilaç reçetesini (hepsi büyü veya maneviyat içermeden), ilk okul sistemini, ilk hukuk kurallarını ve ilk parlamentoyu verdiler. Ve tüm bunların birdenbire, patlayan bir süpernovanın parıldamasıyla ortaya çıktığına mı inanacağız? Babil baş rahibi Berossus'un, yarı balık, yarı insan Oannes'in, aralarında ortaya çıkan ve Sümer harflerini öğreten akıl sahibi canavarın gelişini yazması aynı dönemde olması bir tesadüf mü? bilimler ve her tür sanat - onları esasen medenileştirecek her şey?

Habil'in ikiz kardeşi olan Cain'in babası, Cennet Bahçesi'ndeki sürüngen yılandandı. Bu olay dini mitolojide Havva'nın ayartılması ve “yasak meyveyi yemesi”nin eline düşmesi olarak kaydedilmiştir. Cain, ikiz kardeşler arasında kurulan “düşmanlık” uyarınca ikiz kardeşini öldürdü ve Tanrı tarafından Aden bölgesinden kovulduktan sonra Aden'in hemen doğusundaki bölgede Nod'a gitti. Orada, tarih boyunca “ilk şehir” olan Uruk olarak bilinen bir şehir inşa etti. Cain başka insanlarla karşılaşmadı; Kabil*oldu*“diğer insanlar” ve Sümer sakinlerine denizden sürüngenlerle ve gökten ejderhalarla bir bağlantı miras bıraktığı açıktır. İnsanlık gerçekten de uzaylı zekaları tarafından genetik olarak değiştirildi ve insan evriminin gidişatını bu kadar değiştiren olayların bir kalıntısı olarak elimizde Sümer-Akad çivi yazısı metinleri kaldı. Bununla birlikte, bu güne kadar hala ziyaret edip etmedikleri sorusu hala devam etmektedir. Bunu senin karar vermen için bırakacağım.

notlar

1. Modupe Oduyoye, *Tanrıların Oğulları ve İnsanların Kızları: Yaratılış 1-11'in Afro-Asyatik Bir Yorumu*. New York: Orbis Books, 1984, s. 21.

2. David J. Gibson. *Bulunan Cennet Ülkesi*. Yazarın ailesi tarafından çevrimiçi olarak yayınlanan 1964 tarihli yayınlanmamış taslak taslak: *http://nabataea.net/eden.html*.

3. a.g.e.

4. Rev. Mark Oaks, Telif Hakkı 2000, İncil Kilisesi. Tüm hakları Saklıdır. *www.bibleword.org/genesis5.html*.

5. Shklovski, IS ve Carl Sagan. *Evrende Akıllı Yaşam*. New York: Dell Kitapları, 1968.

Diğer kaynaklar

Drake, W. Raymond. *Antik Batı'da Tanrılar ve Uzay Adamları*. Yeni York: New American Library, 1974.

Ginsburg, Irwin. *Önce İnsan, Sonra Adem!* New York: Cep Kitapları, 1978.

Sitchin, Zecharia. *12. Gezegen*. New York: Avon, 1978.

Devlerin Çatışması: Kayıp Atlantis Irkının Anlatılmamış Hikayesi

Pat Chouinard tarafından

Ana akım bilim bize devler, devler ve diğer canavar varlıklar gibi yaratıkların, gerçekte hiçbir temeli olmayan, uzak bir geçmişten gelen efsanevi figürler olduğunu öğretir. Anlamadıkları ve kontrol edemeyecekleri bir dünyadan korkan atalarımız, bu mitleri kaotik, ilkel bir dünyaya düzen ve öngörülebilirlik getirmek için tasarladı. Academia'nın bakış açıları ve sonuçları bunlar. Ama bu hikayelerde çok daha fazlası var. Hiçbir gerçeklik kavramı olmayan cahil ve saf bir insan ırkının bu basit anlayışı şu anda son ölüm sancılarını yaşıyor. Arkeoloji sayesinde, eskilerin aslında oldukça ileri düzeyde olduklarını ve bizimkilerle karşılaştırılabilir hatta aşan teknolojilere sahip olabileceklerini anlamaya başlıyoruz. Eskiler mükemmel kayıt tutanlardı ve astronomi, tıp ve mühendislik konularında önemli bir bilgiye sahiptiler. Bu nedenle, görünüşte olağanüstü görünen bu devler, don devleri ve tepegöz hikayelerini ciddiye almamız gerekiyor gibi görünüyor. Eskiler ne hakkında konuştuklarını biliyorlardı.

Bununla birlikte, bu her yerde var olan dev mitosunun altında yatan gerçek, yalnızca eski kayıt tutmanın ötesine geçer. Antik çağın devlerinin ilkel hayal gücünün ürünü olmadığını saptamak için, önce eskilerin hünerlerini ve bilgeliğini gerçek olarak saptamak gerekir. Bu, kaçınılmaz olarak, modern öncesi teknolojik başarıları hakkında bir tartışmaya yol açar, bazıları bugün bizimkinden bile çok daha ileridir. Bu bir kez sağlandıktan sonra devler sorunu daha objektif bir şekilde ele alınabilir. Bulduğumuz şey, antik dünyanın uygarlıklarının çoğu arkeologun kabul etmeye hazır olduğundan çok daha ileri olduğuydu.

1900 yılında Girit'in 40 mil kuzeybatısındaki küçük Antikythera adasında bulunan aldatıcı derecede küçük bir cihaz, bu iddianın doğrulanmasına yardımcı oldu. Balıkçılar ve süngerciler tarafından bir Yunan kadırgasının batık enkazından çıkarılan cihaz, aslında Apple veya Dell tarafından değil, Helenistik zamanlarda Yunanlılar tarafından karmaşık bir şekilde tasarlanmış çalışan bir bilgisayardı. David Childress, yazarın *Tanrıların Teknolojileri,*

“King Tut'un mezarında bir jet uçağı bulmakla eşdeğer” olarak keşfiyle haklı olarak övünüyor. Antik çağlardan kalma diğer teknolojik başarıların ipuçları 21. yüzyılda da varlığını sürdürdü. Örneğin, uçan teknelerin metinleri ve ayrıntılı çizimleri*vimana*Hindistan'ın Sanskritçe yazılarında bize en azından uzak geçmişte birinin veya bir şeyin gezegenimizin üzerinde göklerde uçtuğuna dair bazı işaretler veriyor. Konfüçyüs ayrıca, Çin'de, Beş Hükümdarların hükümdarlığı sırasında, 2852'den 2206'ya kadar şunları kaydeder:M.Ö., “uçan arabalar” vardı (Childress 2000). Antik Çinlilerin hangi teknolojik harikalara sahip olduğunu kesin olarak söylemek zor, çünkü ölümünden önce İmparator Chin Shih Huang Ti, kraliyet kütüphanelerindekiler de dahil olmak üzere yüz binlerce kitabın yakılmasını emretti; sadece birkaç şanslı cilt İmparatorluk meşalelerinin gazabından kurtuldu. Diğerlerinin içerdiği sırlar artık sonsuza dek kaybolmuştur (age.) Yalnızca bu birkaç örneğe dayanarak, atalarımızın aslında daha modern “gelişmiş” kültürlerle aynı zekaya, mantığa ve rasyonaliteye sahip oldukları açıktır. bence bu efsanelerin arkasında bazı gerçekler olduğunu kuvvetle muhtemel kılıyor.

Hatıra Olarak Mit

Devler, çağlar önce yeryüzünde yürüdükleri zamandan beri, kolektif bilinçaltımızın bir parçası haline geldi, hayal gücünü cezbeden korkunç bir Jungian arketipi. Devler, dünyadaki hemen hemen her kültürün mitlerinin, efsanelerinin ve geleneklerinin temel taşı haline geldi; çoğu durumda, bu anlatılar bin yıl boyunca azalmadan ve değişmeden devam etti. Bu tür efsaneler genellikle devler tarafından yönetilen, küresel bir tufan tarafından yok edilen ve sonunda unutulan bir uygarlığı tasvir eder. İnsanlık tarihinin bu unutulmuş bölümünün sırlarını çözmemize yardımcı olmak için artık yalnızca efsane ve efsane hayatta kaldı. Bununla birlikte, tüm mitolojik anlatımlarda olduğu gibi, bunlar çok daha derin bir gerçekliğin bulanık görüntüleridir. Gerçekten de, hayal gücümüzün bu devasa sakinleri sadece birer hayal ürünü değil, bir tür olarak geçmiş deneyimlerimizin kültürel “kalıntılarıdır”. Bunlar,

Örneğin İnka efsanesi, gökyüzünü tutan dört ikiz devi içeren Ayar-aucca ırkını tanımlar. Bu efsanede (buna benzer birçok başka efsanede olduğu gibi), insan ırkı asi ve nankör hale gelir. Bu ihmale kızan dört dev, gökyüzünün devrilmesine ve gökyüzüne çarpmasına izin vermeyi kabul eder.

deniz. Sonuç, insanlığın çoğunu yok eden küresel bir seldir (Joseph 2005). Gökyüzünün dünyaya çarpması ve neredeyse tüm uygarlığı yok etmesi fikri, Platon'un Atlantis'inde ve onun ölümüyle ilgili daha yeni spekülasyonlardan bazılarında yankı buluyor. Bazı teoriler, bir kuyruklu yıldızın veya asteroitin, uzak tarihimiz boyunca bir ara Dünya'yı etkileyerek bu eski ve gelişmiş kültürlerin yok olmasına neden olabileceğini öne sürüyor.

İrlanda mitolojisinde, liderleri Balor'un büyük selden sonra onları İrlanda kıyılarına yönlendiren dev bir deniz halkı olan Formorach'ı öğreniriz. Daha sonra o adanın yerli sakinleri olurlar. Bazı bilim adamları Formorach'ın menşe noktasını İspanya veya Kuzey Afrika'da bulurken, diğerleri bu Kelt öncesi devlerin orijinal anavatanının Cebelitarık'ın 200 mil batısında yer aldığı düşünülen Atlantis olduğunu iddia ediyor (Joseph 2005).

Fiji adalarının yerlileri, Burotu adı verilen atalarının topraklarının uzun zaman önce Pasifik Okyanusu'na battığına inanırlar. Bu atalara ait krallık, “gökler çöktüğünde” ve ateş ve su birleşerek Samoa adalarını oluşturduğunda yok oldu (Joseph 2005). Hiti olarak bilinen kurtulanların, Atlantis'in çocukları olan devlerin bir ırkı olduğu düşünülüyordu. Neredeyse 20 fit yüksekliğinde anıtsal bir kemer inşa ettiler.

Arap efsanesi, Aditler olarak bilinen bir dev ırkını tanımlar. Bu varlıklar, Yunan mitolojisindeki Atlantis Titanlarının eşdeğeridir ve üstün mimarlar ve inşaatçılar olarak tanımlanır. Orta Doğu'daki Araplar, kayıtlı en eski tarihlerinden beri, tüm devasa yapıları antik çağın bu büyük devleriyle ilişkilendirdiler.

Bir Hitit anlatısında, Kumarbi adlı Batı Okyanusu kökenli bir dev, dünyayı dağlık boynuna yerleştirir ve böylece Yunan tanrısı ve güçlü Atlantis imparatorluğunun kurucusu Titan Atlas'ın Anadolu'daki karşılığı olur (Joseph 2005).

Bochica, günümüz Kolombiyası olan Chibcha halklarının mitlerinde bir figürdür. Atlas'a benzeyen sakallı, beyaz tenli bir dev, omuzlarında gökyüzünü destekliyor. İnsanoğlu öğretilerini terk ettiğinde, sonunda gökyüzünü düşürür ve gezegeni yok eden bir dizi sel ve yangına neden olur. Bu olay aynı zamanda devin kendi evini de yok eder, çocuklarını kaçmaya ve başka bir yere sığınmaya zorlar. Sonunda, Kolombiya kıyılarına yerleşirler ve sonunda ülkenin yerli Kızılderili sakinleri olurlar (Joseph 2005).

Bu küçük örneklemeden de görebileceğiniz gibi, devasa mitlerin ve efsanelerin sayısı ve çeşitliliği şaşırtıcıdır; gerçekten de, dünyadaki hemen hemen her kültürde bulunabilirler. Bu mitolojilerin çoğu, bir zamanlar Atlantis'i yönettiği varsayılan Titanlarla yakından ilişkili varlıkları içerir. Ve elbette, uzak geçmişte bir zamanda kayıp bir uygarlığı sonunda yok eden büyük bir felaketin tekrar eden anlatısı da var. Bu tür ortak temalar ve motifler, daha geniş bir tartışma için emsal teşkil ediyor.

Hinduizm'deki Devler

Hindistan'ın Sanskritçe yazılarında Daitya'yı veya su devlerini öğreniriz. Onlardan bahsediliyor*Vişnu Purana*ve*mahabharata,* Hindu kutsal metinlerinin en eski ve en çok saygı duyulan ikisi. Daitya, Vishnu'nun çocuklarıdır. Bu su devleri, Atlas ve Atlantis'in diğer krallarını içeren Yunan mitolojisindeki Titanların Doğu Hindistan'daki karşılığıdır (Joseph 2005). Bu yazılar, Vishnu'nun annesinin tanrılar için dünyayı nasıl fethettiğini ve güçlü Daitya'nın ilki olduğunu anlatıyor. Bu, nihayetinde onu, Frank Joseph'in "kozmosun ahlaki düzeni" olarak tanımladığı gökyüzünün koruyucusu yapar - bu nedenle onu, Atlantis adasını yaratan ve kelimenin tam anlamıyla dünyanın yükünü omuzlarında taşıyan Yunan Titan Atlas ile özdeşleştirir (Joseph). 2005).

Göre*Vişnu Purana*, bu su devleri Triple City, Tripura'da yaşıyor. Geçilmez Batı Okyanusu'nun çok ötesinde yer alan bu şimdi batık ada metropolü, Platon'un kayıp Atlantis uygarlığı hakkındaki kendi tanımlarını yansıtıyor. Ölümsüz Yunan filozofu, bu batık kara kütlesinin Atlantik Okyanusu'nun ortasındaki Herkül Sütunlarının ötesinde olduğunu yazmıştır. Üçlü Şehir*Vişnu Purana*Atlantis'in koruyucu tanrısı Poseidon'un tridentini açıkça simgeliyor. Son bir savaşta hem Daitya hem de Tripura yok edilir, Atlantis mitiyle bir başka benzerlik daha vardır (Joseph 2005).

Antik Yunan Mitolojisi

Yunanlıların kendi devleri vardı, Gigantes - yılan benzeri bacakları olan grotesk, insansı yaratıklar. Mit anlatılarında Zeus'u ve Olympus Dağı'nın diğer tanrılarını devirmeye çalışırlar ama sonunda başarısız olurlar. Yunan destanı*Argonautica*devleri şu şekilde anlatır:

“Vücutlarında pençeler gibi üç çift sinirli el var. İlk çift boğumlu omuzlarından sarkar, ikinci ve üçüncü çift yanlış doğmuş kalçalarına yaslanır…” (von Däniken 2010'da alıntılanmıştır). Bilinen en eski Yunan tanrıları olan Titanlar, Olimposlular gelmeden önce ilkel evreni yönetir. Bu, yaşları sona erene kadar Dünyayı yöneten ve insan ırkının yükselişine yol açan İncil'deki Nefilim ile paralellik gösterir. Titanların belki de en tanınmışı olan Atlas, Atlantis'in hükümdarıydı ve Frank Joseph'in de belirttiği gibi*Atlantis Ansiklopedisi* (2005), astroloji ve astronominin kurucusu. Atlas, resimlerde genellikle tek dizinin üzerine çömelmiş ve devasa omuzlarında göklerin küresini taşıyan devasa, sakallı bir adam olarak tasvir edilir. Bu tür görüntüler, Atlantislilerin göksel ve gezegen bilimlerine olan kararlı bağlılıklarını ifade etmeye başladı. Belki de şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Sanskritçe kelime*atl*“desteklemek veya desteklemek” anlamına gelir (Joseph 2005). İlginçtir ki Atlas, aynı zamanda, belki de dünyanın en eski şehri olan Çatal-Hüyük'ün inanılmaz harabelerinden çok uzakta olmayan Küçük Asya'da bir dağın adıdır (Joseph 2005). Atlantis, hatta belki de kaçan kurtulanların ilk kolonisine kadar (Joseph 2005).

Gigantomachy, devler ve onların ana rakipleri olan Olympos tanrıları arasındaki savaşı anlatıyor. Bu, belki de Yunan sanatı ve edebi geleneğinde en çok tasvir edilen mücadeledir. İçinde Devler, tanrıları kayalar ve yanan ağaçların yanan gövdeleriyle bombalar. Kehanete göre, güçlü bir ölümlü onlara yardım etmedikçe tanrıların kendileri Devleri yok edemeyeceklerdir. Tabii ki, antik Yunanistan'da bu sadece bir kişi, efsanevi Herakles olabilir (Sacks 1995: 92).

Devler, Yunan mitolojisindeki tek büyük varlıklar değildir. Tanrıların kendileri de devlerdir. Bununla birlikte, Gigantes'in aksine, sarı saçlı, açık tenli ve görünüşte belirgin bir şekilde Kuzeylidirler. Bu, Kafkasyalıların (bazıları çağdaş raporlarda dev olarak tasvir edilmiştir) bir zamanlar Avrupalı olmayan halkların tek alanı olduğu düşünülen bölgelerde bir zamanlar baskın ve yaygın olduğu gerçeğiyle tutarlıdır (Sacks 1995: 92).

İskandinav Tanrıları ve Devler

Germen halkları doğaüstü yaratıklar, tanrılar, troller, elfler, yarı tanrılar ve tabii ki devlerle dolu zengin bir mitolojik geleneğe sahiptir. Bu nedenle, Cermen mitleri ve efsaneleri arasında birçok paralellik kurulabilir.

ve diğer kültürlerden olanlar. Örneğin, İskandinav tanrısı Odin ile Kuzey Amerika'daki Tuleyone Kızılderililerinin kabile tanrısı Olle arasındaki çarpıcı benzerlikleri ele alalım. Odin gibi Olle de hem savaş tanrısı hem de kurtarıcı olan boynuzlu miğferli devasa bir devdir. Olle, kendi adamlarını Sahte adlı ateşli bir iblisten kurtarır (Joseph 2005). İskandinav tanrısı Thor, elbette, insanlığın düşmanlarına karşı mitolojinin en büyük savaşçılarından biridir - cüceler, ejderhalar, canavarlar ve evet, diğer devler. Alman bilgin Herbert Kuhn, Thor'u insanlık tarihinin belki de en karanlık bölümüne, mağaralarda yaşayan avcı-toplayıcıların Kuzey Avrupa'ya hükmettiği Eski Taş Devrine kadar takip etti. Thor'un tercih ettiği silah, Kuhn'a göre “taş” anlamına gelen ve Demir Çağı tanrısı Thor'u Taş Devri'ne bağlayan yeni bir teorinin temeli olan çekiçtir. *Tanayıtnu*, "gök gürültüsü" anlamına gelir (von Däniken 1970).

Efsaneler bize eski İskandinavların ve kuzeybatı Avrupa'nın diğer Germen halklarının en eski inançlarını ve kozmolojilerini anlatır. Ayaz devlerinin vizyonları var ve*Jotnar.*Göre*Eddalar*, İskandinav hikayelerinin bu eski koleksiyonlarından biri, iki dev ırkı vardır: buz devi Ymir'den gelen Thrud'un çocukları; ve Aesir'i de içeren Bor'un çocukları. Boyut olarak muazzam olmasına rağmen, Aesir görünüşte belirgin bir şekilde Kuzeylidir. Bilinmeyen nedenlerden dolayı devler, uzayan, görünüşte bitmez tükenmez bir çatışmada savaşırlar. Sonunda, ilk Aesir olan Odin, Vili ve Ve, Ymir'i pusuya düşürür ve onu öldürür. Boğazını kestiklerinde, büyük tufana bir başka gönderme olarak, büyük bir kan tufanı fışkırır ve devlerin çoğunu boğar. Bazıları bir teknede Jotunheim adlı yeni bir diyara kaçar. Bildiğimiz dünya, Midgard, Ymir'in vücudundan oluşuyor. Tuzlu, sulu kanı okyanuslara, nehirlere ve göllere dönüşür; onun eti toprak olur; kemikleri, kayaları ve dağları; saçları, ormanlar; ve midesindeki kurtçuklar, cüceler. Ancak, bu Batı kültürlerinin hassasiyetlerine en derinden yerleşen ve gerçekte bazı temelleri olan Aryan savaşçılarının ve devler arasındaki savaşların sonraki açıklamalarıydı.

Gigantopithecus: Orijinal King Kong

Evrimsel biyologlar, dev bir insansı ırk tanımladılar.*Gigantopithecus blacki*. Bu erken hominid yaklaşık 9,5 fit boyundaydı. Bazıları bu yaratığın Yeti'nin veya Koca Ayak'ın atası olabileceğine inanıyor. Doğu Asya ormanlarına hükmeden bu devasa, insansı maymun

ve dünyanın diğer bölgelerinde yaklaşık bir milyon yıldır, son 100.000 yıldır soyu tükenmiş durumda. Türler, bizden önceki atamızla birlikte yaşadılar, *homo erectus*, kendi türümüzden önce,*homo sapiens*, kaçınılmaz görünümünü yaptı. Belki de, tarihöncesi atalarımızın, yaşamın müthiş gücünü ilk elden deneyimlediği ileri sürülmektedir.*Gigantopithecus*ve bu varlığın bilgisini bir tür arketip veya kolektif hafıza yoluyla aktardı. Belki de Koca Ayak kavramımız böyle bir kolektif deneyimin sadece bir parçasıdır. bildiklerimiz*Gigantopithecus*Güneydoğu Asya'nın çeşitli bölgelerinde bulunan 1000'den fazla fosilleşmiş dişin keşfinden ve Hollandalı paleontolog ve jeolog Dr. Ralph von Koenigswald tarafından gerçekleştirilen bir rekonstrüksiyondan geliyor. İlk olarak 1934'te güney Çin'de dev azı dişlerini keşfetti. Çinliler, onları evrimsel bulmacamızın değerli parçaları olarak görerek, dişleri ("ejderha kemikleri" olarak adlandırdıkları) çeşitli hastalıklara çare olarak satıyorlardı. Eylül 1939'da Avrupa'da II. Dünya Savaşı patlak verdikten sonra, yerel Japon yetkililer sonunda Koenigswald'ı düşman bir uzaylı olarak tutukladı ve araştırmasını sonlandırdı. 1945'te serbest bırakıldı, ancak araştırmalarının çoğu, takip eden çatışmada yok edildi.

İncil'deki Devler

İlkel yerlilerin mitlerinden ve kabile folklorundan günümüz kiliselerimizin, tapınaklarımızın ve camilerimizin kutsal yazılarına kadar, dev arketipi kaçınılmazdır. Mukaddes Kitap, bu mitleri anlamak için en eski ve en çok okunan kaynaklarımızdan biridir. Eyüp Kitabı, İbranice İncil'deki en eski kitap olarak kabul edilir. Eyüp 26:5–6 şunu açıklıyor: “Suların altında hapsedilmiş İlkel devler, sakinleriyle birlikte titriyor. Görünmeyen dünya [denizin dibi] önlerinde açıktır ve yıkım yeri ortaya çıkar” (Joseph 2005'te alıntılanmıştır). Yazar Frank Joseph, bu açıklamayı Atlantis'e yapılan erken bir referansa bağlar. Buradaki devler, tıpkı Atlantis'in kurucu babalarının Titanlar olarak bilinen dev bir süper ırk olması gibi, Atlantis'in orijinal çocukları olarak yorumlanabilir.

Yaratılış 6:4'te şunları okuyoruz: “O günlerde dünyada devler vardı; ve ondan sonra, Tanrı'nın oğulları insan kızlarına girip onlara çocuk doğurduklarında, aynısı eski zamanlardan güçlü adamlar, ünlü adamlar oldular” (Kral James Versiyonu). Bu özel ayet

Eski Ahit'ten alıntı, aslında modern Mukaddes Kitap biliminin en kalıcı tartışmalarından biridir. Dönem *devler* aslında İbranice kelimenin yanlış tercümesidir *nefilim* İbranice fiilden türetilen *nafol* "düşmek" anlamına gelir. Bu nedenle, Nefilimler genellikle, Tufan öncesi dünyayı yutan ve sonunda saltanatlarını sona erdiren küresel tufan olan büyük selden önce dünyayı yöneten düşmüş bir devler ırkı olarak düşünülür. Nefilim'in soyundan gelenler, Kral James İncil'inde "daha büyük, çok ve uzun bir halk" olarak tanımlanan Emin olarak bilinir. Nefilimlerin bu torunları aynı zamanda kutsal dağ olan Seir'in tepesinde yürürlüğe konan tufan öncesi dini uygulamaların ve ayinlerin de mirasçılarıydı (Joseph 2005). Birçokları için, tüm bu mesele, yaygın spekülasyonlara yol açan bir muamma olmaya devam ediyor. Bazıları Nefilimlerin aslında griler (uzaylılar) olduğunu iddia ederken, diğerleri gizemli figürlerin aslında Buz Devri Avrupası ve Yakın Doğu'nun Neandertalleri olduğunu iddia ediyor.

Tevrat'ta yeryüzünde devasa bir yönetici tanrı sınıfının varlığına dair kanıtlar da bulunabilir. Zecharia Sitchin'in kitabında belirttiği gibi, *Yeryüzünde Devler Vardı*, "Tanrı'nın oğulları hakkında konuşmaz, ancak terimini kullanır. *Bnei Ha Elohim*— 'Elohim'in oğulları', 'tanrılar' anlamına gelen çoğul bir terimdir, ancak kelimenin tam anlamıyla 'yüce olanlar' anlamına gelir" (Sitchin 2010). Bu nedenle, Kutsal Yazıların en eskisi bile bize, hem devlerin hem de tanrıların, diğer fantastik ve doğaüstü yaratıklarla birlikte, dünyaya yerleştiği ve hükmettiği yok olmuş bir çağdan bahseder.

Tufan hikayesinin kendisi bize, küresel tufandan önce Dünya'daki yaşamın nasıl olabileceğine dair bir fikir veriyor. Yaratılış Kitabı bize bu alternatif dünya tarihine yalnızca kısa bir bakış sağlar ve bu nedenle, şu anda yerleşik paradigma olarak sürdürülen İncil dışı, evrimsel tarih görüşüyle büyük ölçüde çelişir. bu *evrimsel olmayan* Dünya tarihi ise tersine, Enoch Kitabı ve Devler Kitabı olarak bilinen apokrif eserlerde daha fazla ve çok daha ayrıntılı olarak araştırılır; bunlar ancak yakın zamanda yeniden keşfedilen ve resmi olarak Mukaddes Kitabın bir parçası olarak kanonlaştırılmayan iki kitap. Devler Kitabı aslında, Ölü Deniz'deki Qumran mağaralarında yapılan kazıların onları Ölü Deniz Parşömenleri arasında saydığı 20. yüzyılın ortalarına kadar bilinmeyen Enoch Kitabı'nın bir parçasıdır. Bu zengin hazine, düzinelerce parşömen ve yüzlerce parçadan oluşan bir koleksiyondan oluşur. Eski Ahit yazılarına ve nispeten yeni olan Hıristiyanlık dinine dair fikir vermeye yardımcı oldular. bu

Devler Kitabı, tufandan önceki dünyayı şöyle anlatıyor: “[Bu düşmüş melekler] [her şeyin] sırlarını biliyorlardı. [Şu anda] günah yeryüzünde büyüktü. Kötü melekler birçok insanı öldürdüler ve [ölümlü kadınlarla birlikte] devler doğurdular.” Bu pasajlar Kitabın geri kalan bölümlerinde yankılanmaktadır. Aynı şekilde, Hanok 7:3–6'da erkeklerin kızları

> hamile kaldılar ve boyları üç bin ell olan [bir adamın kolunun uzunluğuna yaklaşan bir Germen ölçü biçimi] olan büyük devler doğurdular: tüm erkeklerin kazanımlarını toplayan. Ve insanlar artık onlara dayanamaz hale gelince devler onlara karşı döndü ve insanlığı yiyip bitirdi. Ve kuşlara, hayvanlara ve sürüngenlere ve balıklara karşı günah işlemeye ve birbirlerinin etini yemeye ve kanlarını içmeye başladılar. Sonra yeryüzü, kanunsuzları suçladı.

En azından Enoch'a göre, büyük tufanı hızlandıran olayların bu akışıydı.

Doğuya Yolculuk Yapan Devler

onların kitabında*Uriel'in Makinesi*, Christopher Knight ve Robert Lomas, ölümlü kadınlarla çiftleşen ve tufan öncesi dünyayı yönetmeye gelen devleri üreten düşmüş melekler (Nefilimler) ırkı olan Watchers'ın aslında Yivli Mal kültürünün üyeleri olduğunu göstermeye çalışıyorlar. günümüze kalan çanak çömleklerinde bulunan yivli işaretlerden almıştır. Bazı araştırmacılar, bu kültürün aynı zamanda Batı Avrupa'nın hem Kelt hem de Germen halklarının atası olduğunu öne sürüyorlar. Enoch Kitabı'nda, Gözcüler ve onların çocukları, Enoch'tan kendilerini temsil etmesini isterler: “Bütün devler [ve canavarlar] korktular ve Mahway adını verdiler. Onlara geldi ve devler ona yalvardılar ve onu [onlar adına konuşması için] Hanok'a gönderdiler” (Knight and Lomas 1999, s. 302). Daha sonra Newgrange tanrısına, kendilerini ve dünyayı, çarpmak üzere olan ve güçlü tufanı meydana getirmek üzere olan kuyruklu yıldızdan kurtarması için yalvarırlar. Tanrı cevap verir: “Bütün gizem henüz sana açıklanmamıştı.... Huzurunuz yok... işte yıkım geliyor, büyük bir sel ve her şeyi yok edecek” (agy.). Knight ve Lomas, İncil'deki şöhretin devleri olan Yivli Mal kültürünün yaklaşmakta olan felaketi bildiklerine ve güvenlik ve kurtuluşu yalnızca yüksek bir plato olan Tarım Havzası'nda bulacaklarını hissettiklerine inanıyorlardı.

Tibet ve Moğolistan'ın sıradağları tarafından korunmaktadır. Ancak bilmedikleri şey, bu gizemin çözülmek üzere olduğuydu.

1980'lerin sonlarında bir dizi Çin arkeolojik kazısı, Çin'in batı sınırı boyunca yüzlerce mumya ortaya çıkardı. Bu eşsiz insan kalıntıları, açık Kafkas özellikleri sergiler. Aynı Avrupa özelliklerini gösteren Moğolistan, Sibirya ve Orta Asya'daki diğer antik cesetler de keşfedildi. Bu mumyaların adil bir sayısı en az 3500'e kadar uzanıyor.M.Ö., diğerlerinin daha da yaşlı olduğu belirlendi ve yaklaşık 4000-5000 yıllarına tarihlendi.M.Ö.. Avrupa özelliklerine ek olarak, ekose dimi ve dünyanın bilinen en eski pantolon çifti de dahil olmak üzere Batı tarzı giysiler giydiler. Daha sonra, karbon-14 tarihlemesi, mumyaların orijinal yaşının belki de en iyi tahminini sağladı ve onları Han uygarlığının doğumundan 3500 yıl öncesine yerleştirdi. Kanıtlar, bunların Toharlar olarak bilinen Hint-Avrupa konuşan bir Kafkasyalılar grubuyla akraba olduklarını gösteriyor (Baumer 28). Bu tarih öncesi Çin kalıntıları, 1994 yılında bir güvenlik ihlali keşiflerin duyurulmasına yol açana kadar dış dünyanın çoğu tarafından bilinmiyordu. Bunu duyduklarında Knight ve Lomas ilginç bir tartışma yaptılar. Çeçen Adam (Ur-David olarak da bilinir) olarak bilinen daha uzun mumyalardan biri, yaklaşık 6,5 fit boyunda. Bazı mumyalar daha da uzun. Knight ve Lomas, bu sarı saçlı barbarlarla karşılaşmalarını ilk kez kaydeden Asyalılara, gerçekten de devler gibi göründüklerini iddia etti. Bu Tarım Mumyaları, büyük yapıları ve ortalamanın üzerinde yükseklikleri ile, devler ve garip, sarı saçlı halklar hakkında bazı söylentilere katkıda bulunmuş veya ortaya çıkmasına neden olmuş olabilir. Bununla birlikte, neredeyse doğaüstü ve hatta dünya dışı güçlere ve yeteneklere sahip olan canavarca ve heybetli varlıkların eski hesaplarını açıklamadılar.

Rephaim, Kenan Ülkesi ve Golyat

Giantsinthebible.com Web sitesinde yazar Peter Chattaway, Mukaddes Kitapta tanımlandığı şekliyle dev mitin eksiksiz bir envanterini sunuyor. Chattaway, uğursuz Nefilim'e ek olarak, Rephaim olarak bilinen güçlü bir devler ırkı olduğunu yazar. Onlardan ilk söz Yaratılış 14:5'te geçer: "Ve on dördüncü yılda Kedorlaomer ve onunla birlikte olan krallar geldiler ve Aştoret Karnaim'de Rephaim'i, Ham'da Zuzimleri ve Shaveh Kiriathaim'de Emin'i vurdular." Kralların bir ittifakı tarafından yönetilen bu son derece üstün kuvvet, aralarında şef Kedorlaomer'dir.

Elam, karşılaştıkları her insanı ezdi ve Rephaim'i vahşice yendi (Chattaway 1994). Kralın seferinin ana odak noktası, Sodom ve Gomorra'yı yağmalamak ve kontrolünü ele geçirmekti. Yine, Yaratılış 14:10'a göre:

> Sodom ve Gomora kralları kaçıp oraya düştüler; ve kalanlar dağa kaçtılar. Ve Sodom ve Gomorra'nın bütün mallarını ve bütün erzaklarını alıp yollarına gittiler. Ve Sodom'da oturan Abram'ın kardeşinin oğlu Lut'u ve mallarını alıp gittiler.

Chattaway ayrıca, bu en eski anlatımda, Elamlı Kedorlaomer'in ve yenilmiş krallar ittifakının ordularının aslında devler olduğuna dair hiçbir belirti olmadığını not eder. Bu noktada, Rephaim, Kenan ve çevresindeki bölgeleri kapsayan birçok kabile ve ulustan sadece biri olarak tasvir edilir. Fakat daha sonra Musa, Tesniye'de aynı halklarla karşı karşıya kaldığında, onların tasviri daha canlıdır. Musa, Kenan istilasının arifesinde İsraillilere seslendiğinde, Moablılar ve Ammonluların topraklarını istila etmeyeceklerini, çünkü bu toprakların onlara Lut'un soyundan gelenlere vaat edildiğini, onlara hatırlatıyor ki, onlara bu topraklardan kurtulmuşlardı. Kötü güçler. Bu güçler devlerin bir ırkıydı, Genesis'te anlatılan kralların ittifakı tarafından mağlup edilen ve Rephaim olarak adlandırılan aynı insanlar. Bu görev Tanrı Yahve'ye atfedildi ve gelecekteki olayların bir başlangıcıydı.

Elbette, Enoch Kitabı'ndaki kahramanlıklar kesinlikle büyüleyici olsa da, çoğu insan, mütevazı çoban ve müstakbel kral tarafından ustaca katledilen İncil'in en tanınmış devi Davud ile Goliath arasındaki yüzleşmeye aşinadır. II Samuel 21:20'de Davut'un güçlü devlerle savaşa girdiğini okuyoruz. Sadece İbrani askerlerinin üzerinde yükselmekle kalmadılar, aynı zamanda fazladan parmakları da vardı. kitabında *Tanrıların alacakaranlığı*, yazar Erich von Däniken, eski devlerin çeşitli İncil hesaplarına birkaç sayfa ayırıyor. Bu savaşı biraz ayrıntılı olarak anlatıyor ve Goliath'ın ve diğer devlerinin müthiş büyüklüğünü ve gücünü daha tam olarak açıklıyor. Örneğin, Pentateuch'un beşinci kitabında anlatı devasa bir lahitten bahseder:

> Çünkü devlerin kalıntılarından yalnızca Başan kralı Og kalmıştı; işte, karyolası demirden bir karyolaydı; Ammon oğullarının Rabbit'inde değil mi? Uzunluğu dokuz arşın [yaklaşık 8,5 fit] ve genişliği dört arşındı, bir insan arşınından sonra (Tesniye 3:11).

Mukaddes Kitap aynı zamanda, belki de en ünlü dev karşılaşmanın ne olduğunu açıklar:

> Ve Filistliler ordugahından Golyat adında, boyu altı arşın ve bir açık olan bir cenkçi çıktı... ve bir zırhla silahlanmıştı; ve ceketin ağırlığı pirinçten beş bin şekeldi ve mızrağının değneği dokumacı merteği gibiydi; ve mızrağının başı altı yüz şekel demir ağırlığındaydı (Samuel 7:1–4).

Goliath, Ammonluların Kralı Og'un doğrudan soyundandı. I Chronicles 20: 3-8, Goliath'ın soyunun ve Davut'la nasıl yüzleşmeye başladığının bir tanımını verir:

> Ve içinde olan insanları çıkardı ve onları testerelerle, demirden tırmıklarla ve baltalarla kesti. Davut Ammon oğullarının bütün şehirlerine böyle davrandı. Ve Davud ve bütün kavm Yeruşalim'e dönerler. Ve bundan sonra vaki oldu ki, Gezer'de Filistîlerle savaş çıktı ve o sırada Huşatlı Sibbehay, devin çocuklarından olan Sippai'yi öldürdü: ve boyun eğdiler. Ve Filistîlerle yine savaş oldu; ve Yair oğlu Elhanan, mızrak değneği dokumacı kirişi gibi olan Gittili Golyat'ın kardeşi Lahmi'yi öldürdü. Ve yine Gath'ta savaş vardı, parmakları ve ayak parmakları dört ve yirmi, her elinde altı ve her ayağında altı olan büyük boylu bir adam vardı ve o da devlerin oğluydu. Ama İsrail'e meydan okuyunca, Şimea Davut'un kardeşinin oğlu Yonatan onu öldürdü. Bunlar Gath'taki devin içinde doğdular; Davud'un ve kullarının elinden düştüler.

Mukaddes Kitap bugüne kadar bize, bir zamanlar bu gezegende devlerin var olduğuna dair en ikna edici kanıtlardan bazılarını sunuyor - buna “devlerin yarışı” hipotezi diyorum. İncil kaynakları, bilim adamlarına tüm Avrupa ve Yakın Doğu geleneklerinde bulunan devlerin kültürel ve dini açıdan en önemli açıklamalarından bazılarını sağlar. ama başka hesaplar var

Yahudi-Hıristiyan dünyasıyla değil, Yeni Dünya'nın çeşitli kültürleriyle bağlantılıdır.

Yeni Dünyanın Devleri

Hemen hemen her kültürün en eski yazılı kayıtlarında bile, bir zamanlar kayıp bir uygarlığın merkezi gücü olan vahşi, açık tenli halkların tanımları bulunabilir. Bilim yazarı Terrence Aym, antik Amerika'daki devlerin varlığıyla ilgili yayınlanmamış iki makalesinde aşağıdaki olaylar dizisini anlattı. Ayrıca, Orta ve Güney Amerika'daki Avrupalı kaşifler ile çeşitli devasa Kafkas yerlileri arasındaki bazı karşılaşmaları da anlattı.

Bugünkü Nevada'nın Paiute kabilesi, beyaz tenli, kızıl saçlı devlerden oluşan ilkel bir ırka karşı yürüttükleri eski bir savaşı anlatır. Paiute, bu heybetli Kafkasyalılara *Si-Te-Cah*. Bu isim şu anlama gelir: *tule* devlerin saldırı salları yapmak için kullandığı lifli bir bitki. Kabile bilgisine göre, bu ırk, Paiute'nin ataları 15.000 yıl önce buraya geldiğinde zaten Kuzey Amerika'da yaşıyordu. Modern bilimsel dogmatizm, bu raporları tamamen fantezi olarak reddediyor, ancak aşırı aktif hayal gücünden daha fazlası olmalı.

Hemen hemen her kıtada dev boyutlu Kafkas halklarının fiziksel kalıntıları bulunmuştur. Amerika Birleşik Devletleri'nde, Virginia, New York Eyaleti, Michigan, Illinois, Tennessee, Arizona ve Nevada'dakiler de dahil olmak üzere yüzlerce alan kazıldı. Paiute'nin devasa kızıl saçlı Kafkasyalılarla bir savaşa dair hesabını destekleyen sağlam bilimsel kanıtlar ilk olarak 1924'te Nevada'daki Lovelock Mağaralarında gün ışığına çıktı. Tarih öncesi zamanlarda, bölgeyi Lahontan Gölü adı verilen devasa bir tatlı su gölü kapladı. Orijinal mağaranın yerleştirildiği bu geniş su kütlesinin altındaydı ve zamanla göl kuruyana kadar su altında kaldı. Paiute'ye göre, devler yamyamlığı uyguladılar, tıpkı erken Neandertallerin yaptığı gibi. Gerçekten de, Neandertal kamp alanı kalıntıları, üzerlerinde yapay kesik izleri olan insan kemiklerini içeriyor.

Efsaneye göre, Paiute devleri bir mağaraya kadar takip etti. Devler orada sığınak buldular ve mağaradan çıkma ve kabileyle yüz yüze gelme taleplerini görmezden gelerek kabileye direnmeye devam ettiler. Öfkeli kabile

devleri mağaradan dışarı atacağını umarak mağarayı fırçayla kapladı ve ateşe verdi. Mağara girişinden kaçan az sayıdaki cesur dev, hemen bir ok yağmuru tarafından dövüldü. Mağarada kalanlar yoğun dumanlara yenik düşerek telef oldular.

1911 yılında, bölgede efsanenin ortaya çıktığı zamana tarihlenen iskeletler ve fosiller bulundu. İki kızıl saçlı devin mumyalanmış kalıntıları da dahil olmak üzere 10.000'den fazla eser ortaya çıkarıldı. Bunlardan biri 6,5 fit boyunda bir kadın, diğeri ise 8 fitin üzerinde yükselen bir erkekti. Bu kalıntılar, Paiute'nin bir dev ırkına karşı savaş mitinin bir fantezi değil, katı ve korkunç bir gerçek olduğunu kesin olarak kanıtladı. Mağaraya atılan kırık oklar ve karanlık bir yanmış malzeme tabakası şeklindeki kanıtlar, efsaneyi tamamlayan iklimsel savaş sahnesinin tanımını desteklemektedir. Daha sonra Nevada, Lovelock yakınlarındaki Humboldt kuru göl yatağında çok büyük iki iskelet ortaya çıkarıldı. İnsan kalıntıları arasında bir iskelet vardı, Mısır mumyalamalarında bulunanlardan farklı olmayan ve yaklaşık 8,5 fit boyunda, sakızla kaplı bir beze sarılmış. Diğeri ise şaşırtıcı bir şekilde 10 fit boyundaydı.

Devlerden de bahseden Mormon Kitabı, bu orijinal sakinleri, genellikle Orta Amerika'nın Olmec'leri olarak kabul edilen Jareditler olarak adlandırır, ancak Olmec'in çok daha geniş bir alana yayılmış bir nüfusun yalnızca tek bir parçası olması daha olasıdır. Ether 15:26'da Mormon kutsal yazıları, onların "insanların gücüne göre iri ve güçlü adamlar" olduklarını iddia eder. 16. yüzyıl tarihçisi Fernando de Alva Ixtlilxochitl şunları yazdı:

> Yeni İspanya denen bu topraklarda, birçok bölgede keşfedilen kemiklerinin gösterdiği gibi devler vardı. Antik Toltek rekortmenleri devlerden Quinametzin olarak söz ettiler; ve Quinametzin'in tarihine dair bir kayıtları olduğu için, şimdi Yeni İspanya olarak adlandırılan bu topraklarda kendi aralarında birçok savaşların ve anlaşmazlıkların olduğunu öğrendiler. Büyük afetler ve işledikleri büyük günahlar için cennetten bir ceza olarak yok edildiler ve medeniyetleri sona erdi (Allen, 124).

Kızıl saçlı devlerin gerçek bir ırkının bir zamanlar Amerika'ya egemen olduğuna inanıyorum, belki de bugünün Yerli Amerikalılarının atalarının Bering Boğazı'nı yaklaşık 13.000-15.000 yıl önce gelmesinden on binlerce yıl önce. Bu kuşkusuz tartışmalı savunmada

beyan, ırkın değişken bir şey olduğunu ve Buz Devri sırasında Yeni Dünya insanlarının fiziksel görünüşünün oldukça farklı olabileceğini söyleyeceğim; belki de bilinen hiçbir soy bırakmayan bir soyun parçasıydılar. Aynı şekilde, Asya'da Berengia'yı diğer Asyalılarla birlikte yürümüş olabilecek unutulmuş bir Kafkas nüfusunun varlığı da bir olasılıktır. Bu, mevcut antik kalıntıların bazılarında Caucasoid genlerinin varlığını doğrulayan son genetik testlerden elde edilen bazı olağandışı sonuçları en iyi şekilde açıklayabilir.

Magellan, Sir Francis Drake, Desoto ve Commodore Byron (ünlü şair Lord Byron'ın büyükbabası) gibi Batı Avrupalı kaşiflerin tümü, Kuzey Amerika'nın her yerinde yaşayan devlerle - bir zamanlar gururlu ve asil bir Kafkas "süpermen" ırkının kalıntılarıyla - karşılaştıklarını bildirdiler. kıta. Magellan tarafından iyi belgelenmiş bir görüş, 1520'de Meksika'nın San Julian limanı yakınlarında meydana geldi. Orada, Magellan ve ekibi, yaklaşık 10 fit boyunda olan ve Magellan'ın “boğa gibi sesi” olarak tanımladığı kızıl saçlı bir deve rastladı (Aym 2011). Daha sonra, Magellan normal büyüklükteki yerlilerden devin komşu bir kabileye ait olduğunu öğrendi (ibid.). Aym, "Dikkat çekici bir şekilde," diye yazıyor, "Magellan'ın günlükleri, kendisinin ve ekibinin bu yaşayan devlerden ikisini yakalayıp Avrupa'ya geri götürmek amacıyla gemiye aldıklarını gösteriyor. Ne yazık ki, devler hastalandı ve ikisi de dönüş yolculuğunda öldü. Macellan kalıntılarını denize gömdü” (Aynı eser).

Antik devlerin kanıtları dünya çapında bol miktarda bulunur, bir dizi tesadüfi keşif ve günümüzün bağımsız fikirli amatör arkeologlarının ve diğer bilim adamlarının görev dolu çabaları sayesinde yavaş yavaş gün ışığına çıkan kayıp uygarlıkların ve göçlerin kanıtları. Bu araştırma bizi yepyeni bir bilimsel araştırma alanına götürdü. Açıklanamaz bir şekilde, yerleşik akademi onların varlığını inkar etmeye devam ediyor, bu yüzden hakim paradigmaya meydan okumak ve belki de bu süreçte kendi tarihimizi sonsuza dek değiştirmek her birimize kalmış.

bibliyografya

Allen, Joseph L. ve Blake Joseph Allen. *Toprakları Keşfetmek Mormon Kitabı*. Orem, Utah: Mormon Turları ve Araştırma Enstitüsü Kitabı, 2008.

Aym, Terence. Yazarla kişisel e-posta yazışmaları, 22 Ocak 2011 Cumartesi.

Baumer, Christoph. *Güney İpek Yolu: Sir Aurel'in İzinde Stein ve Sven Hedin*. Bangkok: Beyaz Orkide Kitapları, 2000.

Charles, RH ve WOE Oesterley. *Enoch'un Kitabı*. Londra: Hristiyan Bilgisini Teşvik Derneği, 1929.

Chattaway, Peter T. "İncil'deki Devler." *www.peter.chattaway.com/articles/giants.htm*.

Çocuk, David Hatcher. *Tanrıların Teknolojisi: İnanılmaz Eskilerin Bilimleri.* Kempton, Illinois: Adventures Unlimited Press, 2000.

Noel, Jane. "İnsanların Arasında Yaşayan Dev Maymun." McMaster Üniversite, 2005. *www.sott.net/articles/show/105936-Dev-apelived-insanların yanında*.

Yusuf, Frank. *Tarih Öncesi Amerika'nın Gelişmiş Medeniyetleri: Kayıp Adena, Hopewell, Mississippians ve Anasazi Krallıkları*. Rochester, Vt.: Bear & Co., 2010.

— — — . *Atlantis Ansiklopedisi*. Franklin Lakes, NJ: Yeni Sayfa Kitapları, 2005.

Kral James İncil (ed. Gordon Campbell). Oxford, Birleşik Krallık: Oxford Üniv. Basın, 2010.

Sacks, David, et al. *Antik Yunan Dünyasının Ansiklopedisi*. New York: Dosyadaki Gerçekler, 1995.

Sitchin, Zekeriya. *Yeryüzünde Devler Vardı: Tanrılar, Yarı Tanrılar, ve İnsan Ataları: Uzaylı DNA'sının Kanıtı*. Rochester, Vt.: Bear & Co., 2010.

Stuckenbruck, Loren T. ve Otto Betz. *Devler Kitabı'ndan Kumran*. Tübingen: Mohr Siebeck, 1997.

von Daniken, Erich. *Tanrıların Alacakaranlığı: Maya Takvimi ve uzaylıların dönüşü*. Pompton Plains, NJ: Yeni Sayfa Kitapları, 2010.

— — — . *Tanrıların Arabaları? Geçmişin Çözülmemiş Gizemleri*. New York: Putnam, 1970.

AB Müdahale Hipotezi: Mitlerin Arkasındaki Gerçek

Paul Von Ward tarafından

İster ilahi bir kaynaktan gelen özel, ayrıcalıklı yaratıklar, ister küçük mavi bir gezegende tesadüfi bir yaşam kıvılcımı olduğumuza inanalım, çoğumuz insanların eşsiz olduğunu, uçsuz bucaksız, boş bir evrende yalnız bir gezegende yaşadığını düşünüyoruz. Böyle bir inanç ne doğru ne de doğal, anlaşılabilir bir yanılgıdır; aksine tüm kanıtları görmezden gelmek için kasten şartlandırıldık. Görünen o ki, bizler olası olmayan bir evrende tesadüfi bir kimyasal etkileşimin ürünü değiliz, ne de doğaüstü bir Tanrı'nın mucizevi yaratımıyız (aslında 2000 yıldan daha kısa bir süre önce insanlar tarafından uydurulmuş bir fikir): bizler kendi kendini geliştiren katılımcılarız. birçok tür içeren, olağanüstü bilinçli, kendi kendine öğrenen ve kendi kendini yaratan bir evrende
gelişmiş varlıklar (AB'ler).[1]

AB, bizimle etkileşime girip girmemeye karar verme gücü ve bağımsızlığına sahip, bizimkinden daha gelişmiş herhangi bir türün üyesidir. Onları arayabiliriz, ancak bu temasın kapsamını ve zamanlamasını kontrol edecek olanlar onlar. AB'ler, tartışacağım eski astronotları içerir burada, ayrıca uzaylılar veya dünya dışı varlıklar (ET'ler). Kısaltma[2]aynı zamanda erken yaratılış hikayelerinde anlatılan tanrılar için de geçerlidir. Annunaki ve Elohim, Vishnu ve Yahweh gibi çeşitli isimlerle bilinen ancak genellikle melekler ve şeytanlar olarak düşünülen onların soyundan gelen varlıkları kapsar. AB'ler ayrıca Hindu yogiler, Musa, Muhammed, Joseph Smith ve dünya dinlerinin diğer birçok kurucusuyla konuşan görünmez sesleri de içerir. AB'ler ayrıca Seth, Pleiadesliler gibi eterik varlıkları ve ruh rehberleri veya kanalize edilmiş yükselmiş üstatlar gibi diğer kendi kendini tanımlayan habercileri içerir.

AB'ler tipik olarak insanlardan daha gelişmiş olsa da, bazı durumlarda bir insan daha ahlaklı olabilir, bir AB'nin bilmediği şeyleri biliyor olabilir veya belirli bir alanda üstün becerilere sahip olabilir. Bununla birlikte, AB fikri her zaman belirsizlik ve korku yaratır: Niyetleri nelerdir? Bizi manipüle mi ediyorlar? Onlara güvenebilir miyiz? Bizden ne istiyorlar?

Ve belki de en önemlisi, onlarla bir kez temas kurduğumuzda, bu kalıcı bir durum mu? Bu tür sorular bizi sinirlendiriyor, çünkü daha önceki AB-insan etkileşimlerine dair kolektif hatıralarımız son 2000 yılda bastırılmış ve aslında neredeyse yok edilmiş durumda. Bu neden ve nasıl oldu? Bu soruyu cevaplamak için en eski hikayelerle başlayalım.

AB'lerin Tarihsel Hesapları

Yaratılış mitleri binlerce cilt, el yazması, kitap, makale ve akademik makalenin konusu olmuştur. Bu yaratılış anlatılarının çoğu, yalnızca AB'lerin kendilerini insanların doğumuna ve gelişimine ve onların ilk kültürlerine dahil etmeden önce kendi aralarında savaşmaları olarak yorumlanabilecekleri tanımlar. İçinde*Enuma Eliş*örneğin Apsu ve Tiamat karakterleri aslında AB'lerdir. Çin'den gelen başka bir yaratılış efsanesi, ilkel insanlara evren hakkında talimat veren başka bir AB olan P'an Ku'yu tanımlar. Bir Apaçi hesabı Hactein'den bahseder.
tüm insanların yaratıcısı.[3]Benzer temalar Mısır, Hindistan, Japonya ve aslında dünyadaki hemen hemen her ulus ve kültürden gelen yazılarda bulunur. Bu hikayelerin evrenselliğinden ne anlamalıyız? 250.000 yıl veya daha uzun süredir varlığını sürdüren hafıza bankamıza derin görüntüler kazıyan tarihimizdeki gerçek bir olaya veya olaylara mı atıfta bulunuyorlar? Bu “insansı yaratılış projeleri”nde yer alan ya da bu projelerden haberdar olan AB'ler bu hikayeleri çocuklara mı öğretti?*homo sapiens*? Yoksa bunlar, hayatın "kötü, vahşi ve kısa" olduğu bir zamanda erken kültürlerin endişeli yansımaları olan sanrılar mı?

İnternetteki tekliflerin kısa bir incelemesi, bilim adamlarının inançları hakkında, hikayelerin bize gerçekte anlattıklarından daha fazlasını ortaya çıkarır. ne yazıyorlar önceden belirlenmiş bir dünya görüşünü yansıtır[4]aksini gösteren tüm kanıtlara rağmen AB'nin varlığını reddeden. Bu tür bilginler, AB tarihi fikrini küçümsüyorlar ve bunun yerine, ilk insanların kendilerini güçsüz hissettikleri ve doğanın öngörülemez güçlerinden korktukları için tanrılarla ilgili hikayeler uydurdukları gibi, doğrulanmamış iddialarla onu reddediyorlar. Benzer şekilde, psikiyatri bebeklik evrelerindeyken, Freud ve diğerleri, böyle bir dünyada ("iğrenç ve vahşi") yaşayan yetişkinlerin bir tanrı ya da tanrılar hakkındaki "ilkel" fikrini, sevgi dolu, koruyucu baba bilinmeyene, bu da rahatlık ve amaç duygusu sağladı.

Birçoğu, insan ırkını yaratan bir tanrı veya tanrıların evrensel açıklamalarını çocukça bir fanteziye veya insan beynindeki sahte anıların kendiliğinden “kısa devre yapmasına” bağlarken, ne psikolojik araştırmalar ne de davranışsal sinirbilim bu tür spekülasyonları destekler. Teoriler olarak sağlamlıktan yoksun olmalarına rağmen, bu akademik iddialar ana akımda varlığını sürdürmektedir. Ve söylem için yer yok: Bu hikayelerin gerçekte bir temeli olabileceğini ima eden herkes, bu görüşü paylaşmayanlar tarafından şimdi hızla sansürleniyor - ve sansürleniyor. Bununla birlikte, bu bilgili kitapların ve akademik makalelerin yazarlarının çoğunun anlamadığı şey, bu mitlerin aslında AB'ler göklerden Dünya'ya indiğinde gerçek olayların açıklamaları olduğudur.*gerçek insan deneyimine dayanmalıdırlar*. Ne yazık ki, çoğu bilim insanı bu sahte bilimsel hipotezleri gerçek olarak kabul ediyor ve/veya ilk etapta AB'lerin herhangi bir işaretini tarihin kayıtlarından çıkarmaktan sorumlu olan dinlere meydan okumaya isteksiz. AB'lerin kanıtlarının erken tarihsel hesaplardan bu kasıtlı olarak silinmesi, psikolojik şartlandırma, dini ferman ve diğer her şey başarısız olduğunda, kaba kuvvet yoluyla gerçekleştirildi. Düzinelerce nesil dini lider tarafından yürütülen bu çabalar, politik uygulayıcıların gerçek orduları tarafından kolaylaştırıldı.

Neyse ki, bazı bilim adamları AB Müdahalesi hipotezini araştırma ve hatta destekleme cesaretine sahip oldular. Örneğin, teori *panspermi*(Evrenin her yerinde yaşamın varlığı), yaşamın "tohumlarının" bilinçli olarak gelişmiş bir insan tarafından yayılmış olabileceğini düşündürür.
dünya dışı medeniyet.[5]Yaşamı destekleyebilecek neredeyse yüzlerce gezegen keşfettiğimiz gerçeği, daha gelişmiş bir türün bu tür “tohumları” yolumuza yönlendirmiş olabileceği veya ziyaret edip basit yaşam formları bırakmış ve sonra çorak canlıları yetiştirmiş olabileceği ihtimalini artırıyor. Bu yeni yaşamı desteklemek için Dünya. Antik tanrılarla ilgili modern öncesi insan anılarıyla tutarlı olan daha karmaşık bir müdahale modeli, AB'lerin gelmesini, üsler kurmasını, insanlarla ara sıra temas kurmasını ve ardından ayrılmasını sağlar. Böyle bir senaryo, birazdan tartışacağım bazı eserleri açıklayabilir. Bu teori, modern öncesi halkların çizimlerinde ve oymalarında temsil edildiği gibi, uzay gemilerinden Dünya üzerindeki AB'lerin insan gözlemleriyle tutarlıdır. Ancak, isterim

üçüncü ve hatta daha karmaşık bir model ortaya koymak için. Merhum Zecharia Sitchin, Eric von Däniken ve diğerlerinin araştırmalarıyla desteklenen bu araştırma, AB genetik istilasını ve Dünya türlerinin manipülasyonunun yanı sıra insanların sömürülmesini de içeriyor. Bu kulağa ne kadar gaddar ve ürkütücü gelse de, AB'ler bir tür olarak evrimimizde değerli yardımlar da sağladılar.

Hominidler altı milyon yıldır varlar.*homo erectus*, hala vahşi ama giderek medeni, iki milyon yıldan daha kısa bir süre önce ortaya çıktı. AB'lerin genetik müdahalesi nedeniyle,*homo sapiens*Afrika'da yaklaşık 200.000 ortaya çıktıBP. AB sömürge yönetimi altında,*Homo sapiens sapiens*tarafından ortaya çıktı 100.000BP, hızla farklı bölgelere ve değişen genotiplere ayrılır. Son 250.000 yıldan sadece kıt kanıtlarla, boşlukları elimizden geldiğince doldurmalı ve zamanlar, yerler vb. ile ilgili kesin çıkarımlar yapmalıyız. 11.500'den sonra BPAncak küresel felaket, rekor çok daha net. Mezopotamya, Hindistan, And Dağları ve diğerleri gibi çeşitli yerlerde hayatta kalanlardan gelişmiş kültürler filizlendi. Hayatta kalan hikayeler (bazıları açık, diğerleri belirsiz), felaketten önce gerçekleşen AB-insan etkileşiminin anılarını içeriyordu. Bazıları son derece ima etti
Lemurya gibi gelişmiş medeniyetler[6]ve Atlantis veya Eden ve Shambhala gibi kutsal yerler.

Felaket sonrası hikayeler - örneğin Nuh'un hikayesi - felaketten sonra insanların yeniden inşasına yardımcı olan AB yardımını tanımladı. Bu yardımın dezavantajı, elbette, Adem ve Havva'nın hikayesinde ilk kez ima edilen AB sömürge yönetiminin devam etmesiydi. İnsan kültürünün yeniden canlanması, AB'lerin dayattığı boyun eğdirme ve haklarından mahrum etme duygusundan kaçmadı. Birkaç hayatta kalma öyküsü (örneğin Sümer, İbranice, Sanskrit ve Afrika), tanrılar ve onların insan kabileleri arasındaki çatışmaları anlatır. Bu savaş, kısmen AB sömürgecilerinin 4.000'den önce Dünya'nın açık kurallarını bırakmalarına neden oldu.BP. İnsanları kendi hallerine veya soyları AB soyundan gelen kral ve kraliçelere bıraktılar. Mısır hükümdarlarının mevcut listeleri aslında bu kaymayı takip ediyor: AB'ler, 5. binyıl hibrit krallarına yol açtı, onları hem taklit eden hem de AB'lerin/tanrıların soyundan geldiklerini iddia eden firavunlar takip etti.

İlk rahip-krallar, insanları gaip AB atalarının sürekli ibadetine yönlendirmek için naipliklerini mezheplere dönüştürdüler. Bu manevra, yalnızca entelektüel ve sosyal ilerlemeyi boğmakta başarılı oldu: birden fazla medeniyet, kültler çağına indi ve birbiriyle çatışan rahip-krallar, insanların savaştığı kabile savaşlarını sürdürdü.

binlerce yıldır AB derebeylerinin bayrakları altında. Yüzyıllar, AB'lerin geri döndüğüne dair bir işaret olmadan geçtikçe, zayıflayan kan hatlarıyla rahip krallar, bir zamanlar uyrukları üzerinde uyguladıkları "büyüyü" kaybetmeye başladılar. Yeni nesiller üzerinde bu kontrolü güçlendirmeye devam etmek için kraliyet rahipleri, göksel alemin onlara kitleler üzerinde benzersiz ve ayrıcalıklı bir avantaj bahşetmiş olduğu fikrini icat ederek AB'ler hakkındaki tarihi gerçekleri doğaüstü terimlere dönüştürmeye başladı. Roma papaları gibi kült liderler, ayrılan AB-tanrılarından mesajları almak için ilahi kanala sahip olduklarını ilan ettiler. Bu şekilde, AB temelli kültlerin yerine doğaüstü dinler yaratıldı. İnsan odağını gerçek AB'lerden sahte tanrılara kaydıran bu el çabukluğu, insanları otoriter liderlerin psikolojik etkisi altında tuttu.

kendi siyasi gündemleri[7]İki bin yıl boyunca insanlar, bu doğaüstü "büyü" ile insan potansiyellerini gerçekleştirmeye yönelik doğal, biyolojik dürtü arasında bocaladılar. Büyük ölçüde kendi yaratımımızdan kaynaklanan bir duygusal durgunluğa saplanmış durumdayız, çoğumuz şimdi (belki de daha aydınlanmış AB'lerden gelen girdilerin yardımıyla) gerçeği ortaya çıkarmak için çalışıyoruz.*gerçek*örtbasın arkasındaki hikaye.

AB Müdahalesi için Kanıt

AB Müdahalesi hipotezini destekleyen kanıtlar hem doğrudan hem de dolaylıdır. Doğrudan kanıtlar, olası dünya dışı kökenlerin eserlerini içerir - Michael Cremo ve diğerlerinin araştırmasına bakın - ayrıca AB ile ilgili olayların görgü tanığı raporları. Dolaylı veriler, AB'lere atfedilen varsayılan zaman çizelgelerini, konumları ve faaliyetleri desteklemektedir.

Papirüs, bakır, kil, taş, ahşap ve kumaşlar üzerine kaydedilen erken dönem metinlerinde, çeşitli düzeylerde ayrıntılı görgü tanıklarının raporları bulunabilir.*yerinde*ya da kökeni bilinen. Bu metinlerin daha sonraki yorumları hala o kültürün bilinçli hatıralarına ilişkin kaydını yansıtmaktadır. Bu, birazdan anlatacağım İbranice metinlerde açıkça gösterilmiştir. Sümer, Mısır, Hindu, İbranice ve AB'lerin gözlemlerini veya onlarla insan etkileşimlerini bildiren diğer kayıtlar, güvenilir ve güvenilir kanıtlardır.

Örnekler arasında Ölü Deniz Parşömenleri,[8]Nag Hammadi Kutsal Yazıları,[9] ve Gnostik İnciller.[10]Ek olarak, Roger Voss tarafından hazırlanan mükemmel bir analiz, en eski belgelerde bulunan bu tür bilgilerin kalitesini göstermektedir. Paleo-İbranice Tevrat'ın halka açık versiyonu.[11]İnsanlarla etkileşime giren AB'leri tanımlayan daha eski metinler olmasına rağmen, bu sürüm şunu gösteriyor:

yaklaşık 2000 yıl önce, İbrani yazıcılar hala AB gerçeğini kabul ediyorlardı. Voss, Tesniye 10:17'den alıntı yapar: "Çünkü Tanrınız RAB için - O, Elohim'in Tanrısı ve rablerin Rabbidir; Tanrı, büyük, güçlü ve korkak..." İsimler *RAB*, *Kral*, *Lordlar*, *Tanrı*, ve *Elohim* tümü AB'lere atıfta bulunur. Bu metinlerin sonraki versiyonları, gerçekleri çarpıtmak için yeniden yazılmıştır. 325'te İznik Konsili zamanında CE Hıristiyanlığı resmi olarak kurumsallaştıran Yahudi ve Hıristiyan liderler, ortada olmayan Yahweh ve Elohim AB'leri tekil bir tanrı kavramlarıyla bir araya getirmişlerdi. Neden gerçeklikten fantaziye geçtiklerini bu yazıda biraz daha açıklayacağım. Şimdilik, AB Müdahalesi hipotezi için daha dolaylı kanıtları gözden geçirelim: fosil kayıtları, anormal eserler (söz konusu öğeye veya öğelere bağlı olarak doğrudan kanıt olarak da kabul edilebilir), dolaylı DNA doğrulaması ve dil kalıpları. Bunların her biri, insanın fiziksel evrimi ve sosyal gelişimi üzerinde dışsal bir etki yaptı.

fosil kaydı hominid atalarımızın altı milyon yıldan fazla bir zaman diliminde yavaş yavaş evrimleştiğini gösteriyor. Uzun süre zorlu koşullarla ve çok az genetik mutasyonla başa çıktılar. Yine de yaklaşık 200.000 BP, radikal, ani bir değişiklik olması gereken şeyde *ereksiyon* genetik mutasyon hızı, çok daha çevik ve zeki bir tür (*homo sapiens*) aniden Afrika'da ortaya çıktı. Birden fazla site bu hızlı ayrışmayı göstermektedir. Bir varlığın *ereksiyon*-Güney Afrika'da ve Girit'te (Afrika'dan milyonlarca yıldır ayrılmış bir ada) bulunan 700.000'e tarihlenen tip taş el baltaları ve diğer aletler BP. 130.000 yıl önce hala kullanılıyorlardı. *homo sapiens* zaten uzak denizcilik rotaları oluşturuyordu. Yine, genetik değişiklikler üreten *homo sapiens* yüzbinlerce hatta milyonlarca yıl değil, çok kısa bir süre içinde meydana geldi. Bazıları, insan evrimindeki bu "boşluğun" olağanüstü bir açıklama gerektirdiğini düşünüyor. Daha önce alıntılanan Genesis pasajı bir tane sunar. Voss'un Yaratılış 1:26'dan alıntıladığı gibi, "...Elohim, "Kendi suretimizde insan yapalım..." dedi. Bu amaca ulaşmak, bu durumda tamamen yeni bir tür yaratmak için genetik manipülasyona benzer bir şey gerektirir, *homo sapiens*.

Yaklaşık 100.000 yıl sonra, cinsin genetik evriminde başka bir anormal boşluk meydana geldi. *Homo* gelişim. *Homo sapiens sapiens* O döneme ait fosiller Afrika ve ötesinde bulunabilir. Karmaşık dil becerileri ve araçlarıyla donanmış bu modern insanlar

beyin kapasitesinde karşılık gelen bir artış olmadan daha büyük zihinsel yetenekler gösterdi. Bu tarihsel gerçek, Sümer ve İnsanların AB "yükseltmeleri"ni tanımlayan İbranice metinler.[12]Babil sürgünü sırasında (6. yüzyıl) haham yazıcılarıM.Ö.) hala Elohim'in (AB'leri okuyun) insanları Dünya'daki diğer hayvanların üzerine çıkardığına dair tarihsel iddiaları kabul etti. Tekvin 1:26'nın belirttiği gibi, "[bütün hayvanlar ve yeryüzü] üzerinde egemenlik sahibi olmalarına izin verin...."

anormal eserlerAB Müdahalesinin dolaylı veya doğrudan kanıtı olabilir. Bunların en yaygın olanı, hemen hemen her kıtada bulunabilen piramidal yapılardır. Aynı açısal şekli paylaşmalarına ek olarak, konumları astral bir yönelimi gösterir. Genellikle AB ana üslerinin (örneğin Ülker) konumları olduğu düşünülen sabit yıldızlar yönünde hizalanırlar. AB'lerin kendileri tarafından yalnızca periyodik ziyaretler için tasarlanan insan yardımcıları, onları AB'lerin ibadet ve fedakarlık talep ettiği sunaklar olarak sürdürdü. AB-tanrıları daha sonra bu yükümlülükleri uyguladılar. Çoğu piramit veya ziggurat, bazı AB'lerin Dünya'ya dönmeye ve hayatta kalanlara yardım etmeye karar verdiği Afet'ten (en bariz istisna Mısır'daki Büyük Piramitlerdir) sonradır.

Bu dönemde AB'nin insanlarla etkileşimi devam etti. AB'lerin ve insanların devasa soyunun İncil kayıtları, 3.000 yıl önce Kral Davud zamanında varlıklarını gösterdi. AB'lerin Dünya'dan tamamen çekilmesinden sonra yapılar sonunda bozuldu. 5. yüzyıla kadarM.Ö., AB'ler bir bin yıl veya daha uzun süredir mevcut değildi. Batı medeniyetinin beşiğini anlatan Yunan tarihçi Herodot, zigguratların harabeye döndüğünü bildirmiştir. Bu olaylar ve tarihler, burada daha önce bahsedilen AB zaman çizelgesiyle tam olarak örtüşmektedir.

Dolaylı DNA doğrulamasıAB Müdahalesi hipotezi, yirmi yılı aşkın genetik araştırmadan gelmektedir. Araştırmacılar artık mitokondriyal DNA'yı (mtDNA) kullanarak*Homo sapiens sapiens*200.000 yıldan daha kısa bir süre önce Afrika'daki bir veya birkaç akraba kadından geldi. Bu tarih, tahmini tarihten önce gelir (150.000 ila 50.000 arasıBP) gelmesi için*Homo sapiens sapiens*Avrupa ve Orta Asya'da. Bu sözde Havva Olayı, fosil kayıtları ve ilk olarak Zecharia Sitchin'in kitap serisinde yayınladığı Annunaki tarihi ile tutarlıdır.*Dünya Günlükleri*. Bugüne kadar hiçbir erkek Y kromozomu analizi, bir "Adem"i bu "Havva" ile bir arada yaşamamaktadır. Bu tutarlı*canlıda*veya*içinde*

*tüp bebek*ilgili dişi yumurtanın çoklu sperm donörleri kullanılarak genetik manipülasyonu. (Eski metinler, AB kolonilerinin dişilerden daha fazla erkeğe sahip olduğunu gösterir.)

Kan grubu genlerinin tarihi, AB'nin insanlık tarihindeki rolüne de bir pencere açar. Örneğin, B tipi kan 11500 civarında ortaya çıktı.BP. Bu tarih, Türk-Mezopotamya bölgesindeki (bazıları tarafından Nuh'un gemisinin hikayesinin yeri olduğuna inanılan) Tufan'dan kurtulanlarla ilişkilidir. Şu anda bu bölgede yaşayan halklar, bitişik bölgelerde yaşayan diğer halklardan ortalamanın üzerinde bir B tipi yüzdesine sahiptir.

Dil kalıplarına gelince,birçok kültürden gelen hikayeler, atalarının dillerini veya alfabelerini tanrılardan aldığını iddia eder. Bu, Thoth'un dillerinin kaynağı olduğunu iddia eden Mısırlıları ve Sanskrit alfabesini AB Saraswati'ye bağlayan Hinduları içerir. Görünüşe göre bu AB dil armağanı, aynı zamanda genetik bir yükseltmeyi de içeriyordu. veren FOXP2 geni*homo sapiens*ağız ve boğaz kasları üzerinde kontrol, yaklaşık 200.000 ortaya çıktıBP, sıçrama ile çakışan*ereksiyon*ile*sapiens*. Bu genin eklenmesi, AB'lerin insanlara nasıl diğer hominidlerinkinin ötesinde dil becerileri kazandırdığını açıklayabilir.

Yıldızlı Gökyüzünden Yardım

İncil'deki sel hikayesinde Tanrı, Nuh'u önceden geleceği konusunda uyardı. Kendisine özel bir tekne (bir gemi) inşa etmesi ve ailesini ve fırtınadan sonra üremek için hayvanlarla birlikte gemide toplaması söylendi. Kuzeybatı Pasifik'teki Snohomish kabilesi, AB'lerin atalarını yaklaşan gelgiti dağların tepelerine sürmek için kano hazırlamaları konusunda uyardığına inanıyor. Dünya çapında 500'den fazla benzer efsane tanımlanmıştır. Ana temaları, AB'lerin yaygın bir sel veya başka bir felaket olayından sonra hayatta kalmaya hazırlanmaları için önceden bir uyarıdır. Bu evrensel bir olayı akla getirirken, belirli tarihler eksik. Neyse ki, DS Allan ve JB Delair tarafından kitaplarında indekslenen tarihlenebilir kanıtlar*afet* yerleştirir
küresel bir felaket tarihi yaklaşık 11.500BP.[13]Yazarlar bu kitapta volkanik patlamalar, seller, depremler, dağların yükselişi, karanlık gökyüzü, güneşin hareketsizmiş gibi görünmesi ve daha fazlasını anlatıyor. Bu korkunç dehşetten sağ kurtulan dağınık insan grupları, değişen düzeylerde bilgi ve kaynaklarla baş başa kaldı. Binlerce yıllık medeniyetler artık yoktu. Bazı şanslı hayatta kalan kümeler için, AB'ler geri döndü

bugün birçok ülkenin doğal afetlerden sonra yaptığı gibi, dünyanın seçilmiş bölgelerine yardım teklifinde bulundular. Sümer'de Fırat ve Dicle nehirleri ve yakındaki dağ bölgeleri arasında, İndus Nehri Vadisi boyunca, şimdi Çin olan Tian Shen Platosu'nda ve Güney Amerika'nın And Dağları bölgesinde sofistike şehir merkezleri yükselmeye başladı. Hayatta kalan kültürler, onlara yardım eden AB'lere odaklandı. “Eski tanrıların” vesayeti altında yeniden yapılanma ve yeniden öğrenme dönemi, 5.000 ila 6.000 yıl arasında herhangi bir yerde sürdü.

İnsanların Esareti

AB müdahalesinin ilk aşaması,*homo sapiens* kişisel olmayan, teknik gen eklemeydi. Ancak*homo sapiens*Hem fiziksel hem de zihinsel olarak hızla gelişti, AB'lerle olan etkileşimleri daha kişisel ve hızlı hale geldi. AB sömürgecileri ve insanlar arasındaki birlikte yaşama, hem Afet öncesi hem de sonrası dönemlerde meydana geldi. AB'ler için çalışan veya onların hanelerinin bir üyesi olan insanlar onlardan çok şey öğrenmiş olmalı. Bununla birlikte, Aden'den sürgün bir dönüm noktasıydı. İnsanlar AB bilgi ve teknolojilerine erişimlerini kaybettiler. Tekvin 3:22'nin belirttiği gibi, “Ve RAB [ve] Elohim dedi: İşte, İnsan iyiyi ve kötüyü bilmek için bizden biri oldu. Ve şimdi elini uzatmasın, hayat ağacından da almasın, yiyip yiyip sonsuza kadar yaşamasın...” AB'ler, ileri bilgilerinde insan ustalığının bir tehdit olduğunu fark ettiler.

Eden'den sonra, en kıdemli Annunaki/Elohim insanlardan uzak durdu, ancak oğulları (*Bene Elohim*, İbranice) miscegenation uyguladılar - başka bir deyişle, insanlarla evlilik, birlikte yaşama, cinsel ilişki ve üreme yoluyla karıştılar. Voss'un Habeşistan Kitabından ve Tekvin 1:26'dan alıntıladığı gibi, "Nuh'un babası Lamek korktu ve kaçtı ve onun [Nuh'un] kendisinden olduğuna değil, gökteki meleklerin suretinden olduğuna inandı. ” (Tüm rivayetlere göre Nuh'un bembeyaz teni, parlak gözleri ve uzun, yünlü beyaz saçları vardı.) *Bene Elohim*-insan soy denirdi*nefilim*, İbranice'de "yarı tanrılar" veya "devler" anlamına gelir. Bazı çağdaşlar, bu garip devleri hem AB hem de insan toplumlarından istenmeyen reddedilenler olarak gördüler, ancak hakim görüş, onların bir kraliyet soyunun parçası olduklarıydı. AB'nin (yaklaşık 4.000 veya 5.000 yıl önce meydana gelen) doğrudan yönetimin kaldırılmasından sonra, bu kraliyet

melezler, şimdi Batı medeniyetinin beşiği olarak bilinen yerde eski AB krallıkları üzerinde kontrolü ele geçirdiler.

Mevcut kanıtlar göz önüne alındığında, kendimizi melez bir tür olarak görmekten başka seçeneğimiz yok. Bu gerçek, modern tarihin şafağında insanlar tarafından iyi bilinse de, bilgi, daha sonra, bilgisizlerden yararlanan, onları psikolojik olarak manipüle eden firavun, papa ve benzeri olan hükümdar-rahipler tarafından çarpıtıldı. kendi ekonomik ve politik gündemlerine hizmet ederler.*Gerçek tarihimizden habersiz çoğumuz farkında olmadan bu kralları/rahipleri velinimetimiz olarak görüyoruz.*.

Sömürgeciler olarak AB'ler

İki tür arasındaki bu tür yakın ilişki, her iki taraf için de bazılarının uzun vadeli sonuçları olan avantajlar ve dezavantajlar içerir. Bu nedenle, zamanın bu noktasında AB müdahalesinin tüm artılarını ve eksilerini kendi evrimimizde göremiyoruz. Bununla birlikte, son beş yüzyıl boyunca daha az gelişmiş toplumların Avrupa kolonizasyonunun bir incelemesi, Elohim/Annunaki'nin modern insanların kötü durumu üzerindeki bazı uzun vadeli etkileri hakkında fikir verir. İnsan evriminin (hibritleşmeyi içeren) doğal sürecine müdahaleleri, bizi varoluşsal korkulara eğilimli ve kolayca manipüle etti. Melez torunları tarafından devam ettirilen AB mirası, herhangi bir Avrupa sömürge rejimi tarafından işlenenden çok daha kötü birkaç büyüklükte psikolojik hasara neden oldu. Kuşkusuz, bu genetik müdahale (hominidleri*homo sapiens*) ve teknik yardım fiziksel evrimimizi hızlandırdı, ancak sömürge stratejisi kendimiz ve potansiyelimiz hakkındaki görüşümüzü çarpıttı. Bu, sözde gelişmiş Avrupa toplumları tarafından sömürgeleştirilen ve köleleştirilen yerli Afrikalıların ve Amerikalıların deneyimlerini yakından yansıtır.

AB tanrılarının kuralı hakkında aşağıdaki terimlerle düşünmek muhtemelen en iyisidir: Avrupalı sömürgeciler, yerli halklar üzerinde kontrol kurmak için üstün ateş gücü kullandılar. Yerlilerden eğilmelerini (tapmalarını) ve kendilerine, yeni derebeylerine en iyi tekliflerini vermelerini istediler. “Böl ve yönet” ilkesini kullanarak kontrolü sürdürdüler, dayanışmalarını zayıflatmak için yerlileri birbirine düşürdüler. Aynı şekilde, Avrupalı sömürgeciler de kendi halklarını manipüle etmeleri karşılığında gruplara özel ayrıcalıklar verdiler. Bu küçük gruplar -kralın, kraliçenin dalkavukları ya da asillerin kullandığı unvan ne olursa olsun- yeni ve yabancı bilgilere erişim elde etti. Hediyeler ve özel ayrıcalıklar onların sadakatini sağladı.

sömürge valileri. İşbirlikçiler ve kralın adamları arasındaki bağlar, kendi ailelerine veya kabilelerine bile bağlılıktan daha güçlü hale geldi.

*Bu kolonyal senaryo, Dünya'nın AB'ler tarafından dünya dışı işgali için geçerlidir.*Kasıtlı olarak yapılmamış olsa bile, AB'lerin insanlarla karışması, yerel toplulukları daha da zayıflatan sosyal bölünmeleri beraberinde getirdi.*homo sapiens*AB'lerin memnun ettiği şekilde kullanılacak fiziksel bir kaynak olarak kabul edilen bir emek kaynağı olarak görülüyordu: kaba işçiler, odun yonyanlar, su çekmeceleri, değerli metal ve taş madencileri (Güney Afrika'da), piyadeler, top yemi, ve hatta cinsel hizmetçiler. Başlangıçta, güçlü*homo sapiens*madenlere gönderildi, bazıları gıda maddeleri ve diğer AB ihtiyaçlarını sağlamak için bir destek topluluğu olarak kullanıldı. Yakında seçkin birkaç kişi daha kişisel hizmetlerde eğitildi. AB'lerin sadık tebaası haline gelenler, teknik olarak gelişmiş insan kültürlerinin tohumlarıydı. Ama yerli*homo sapiens*nüfus artmaya devam etti. AB'lerin ihtiyaç duymadığı artan sayılar bağımsızlık kazandı. Aynı AB/hominid DNA'sına sahip özgür yerliler, tıpkı daha önceki çalışmalarımızda olduğu gibi, dünyaya yayılacaktı.*ereksiyon*yarı atalar yaptı. Bu ilk AB girişi, tüm yinelemelerde belirgindir.*homo sapiens*.

Daha sonra bazı mutasyonlar meydana geldi.*Homo sapiens sapiens*AB-insan melezleşmesinin bir sonucu olarak. Tekvin 6:2'nin belirttiği gibi, "Elohim'in [AB'ler] oğulları, erkek kızlarının güzel olduklarını gördüler ve seçtikleri her şeyden kendilerine karılar aldılar." Bu uygulama yeni genetik kombinasyonlar yarattı ve yeni insan sosyal sınıfları üretti. AB'ler, tıpkı Avrupalı sömürgecilerin çok daha sonra yaptığı gibi, değişen insan rolleri ve yetki seviyeleri yarattı. Tercümanlar rahip, muhafızlar savaşçı ve kişisel yardımcılar yöneticilere ve profesyonellere dönüştü.

Kolonizasyon Deneyiminin Etkisi

Entelektüel potansiyele sahip normal olarak gelişen bir tür*homo sapiens* kendi varlığını sürdürmesi için sürekli olarak teknik ve sosyal değişimi dengelemesi gerekir. Yine de, bugün imalat, enerji, ulaşım ve silahlardaki icatlar, kendi kendine zarar veren sonuçlarından kaçınmak için insan yeteneklerini çok geride bırakıyor. Sosyal bilimlerimiz böyle bir tutarsızlık için makul bir açıklama sunmuyor. İnsanların gelecek nesiller için “yuvamızı” bozarak neden bu kadar kendi kendine zarar verdiğinin açıklamasını başka yerlerde aramalıyız. AB tarihini incelemek, bunların gerçek kaynağını ortaya çıkarır.

Afet sonrası, Annunaki/Elohim kolonizasyonu sırasında kendi kendine zarar veren alışkanlıklar ve öldürücü savaşlar.

Bugün her din temelli kültür, özel olduğu, bu onur için bir tanrı veya sonunda onu kurtarması beklenen tanrılar tarafından seçilmiş olduğu fikrine göre hareket ediyor. Bu olma duygusu*seçmek*müminleri düşüncelerinin veya eylemlerinin sonuçlarından dolayı sorumluluktan kurtarır. Gerçeğe sahip olduklarına inanmak, alışılmış cehalete veya gerçekleri inkar etmeye ve kendi yarattığı sorunları çözememeye yol açar. Bununla birlikte, bilinçaltının dini şüpheyi savuşturma ihtiyacı, Gerçeği kendileriyle çelişen başkalarıyla çatışmayı ve savaşı kışkırtır. Bu dini varlık duygusunu sürdürmek için*seçilmiş*, inananlar kararlarının sonuçlarına karşı kör kalmalıdır. İnsanlar nasıl bu kadar psikolojik bir karmaşa haline geldi?

AB tanrılarının saltanatı sırasında, AB'nin dünya dışı silahlarının ve diğer teknolojilerin "şok ve huşu" faktöründen korkan ilkel insanlar, AB'lerin emrettiği her şeyi yapardı. İnsanların itaat geleneğine ve tapınma ritüellerine koşullandırılması için yalnızca birkaç kuşak boyunca sert cezalar alması gerekti. İnsanlığın bağımlı, köle benzeri statüsünü telafi etmek için AB-tanrıları aşağıdaki gibi vaatlerde bulundu:*Seni seçtik. Seni başka bir ilahın ve onun kavminin gazabından koruyacağız. Krallığımızı ziyaret ederek ödüllendirilebilirsiniz.*. Ve benzeri. Bu AB ceza/ödül kuralının en uç sonucu, birinin dinini yaymak veya diğerlerinin dinlerini, tercihen her ikisini de yok etmek için haçlı seferlerine, soruşturmalara, cihatlara ve soykırıma katılma konusunda neredeyse psikopatik bir istekti. Ancak, hepsi kasvetli ve kıyamet değil. Eğer istersek, bu psikolojik engelleri ortadan kaldırabilir ve bizi birbirimizden ayıran ve türümüzün diğer AB'ler arasında olgun bir kültüre ulaşmasını engelleyen bu körlükleri kaldırabiliriz. Sağlıklı bir tür olmanın ilk adımı, doğaüstücülüğün kökenini anlamaktır.

Gerçek AB'lerden Doğaüstücülüğe

AB yöneticileri Dünya'daki görünür varlıklarını sonlandırdıklarında, ayrıldılar. Yokluklarının yasını tutan duygusal olarak bağımlı insanlar.[14]Ayrıcalıklı statülerini sürdürmek isteyen geride kalan rahiplik, AB alterlerinde ibadet etmelerini ve kurban etmelerini sağlamak için yaslılardan yararlanmaya karar verdi. Böylece, yalnızca rahiplerin göklerdeki AB'lerle iletişim kurabileceğini iddia ederek ilahi bir AB alemi kavramını icat ettiler. Rahipler, AB'lerin ve insanların gerçek hesaplarını kurgusal doğaüstü mitlerle değiştirmeye başladı. İle

Yahudi öğretmen İsa'ya atfedilen bir ilkeyi benimsemek—*onları meyvelerinden tanıyacaksınız*— bu erken dönem kült liderlerinin hedeflerini takipçilerinde aradıkları özelliklerden çıkarabiliriz: fermanlarına körü körüne inanç; otorite figürlerine saygı; kişisel sorumluluk eksikliği; ve bağımsız düşüncenin bastırılması. Tarikat liderleri, bu uydurulmuş doğaüstücülüğü haklı çıkarmak için AB tarihinin belgelerini çarpıttı veya yok etti. Mühtedilerin kontrolünü ele geçirmek için bunu kullanarak, sadıkları emirlerine uymaya ve kraliyet/rahip seçkinlerine destek vermeye korkuttular. (Bu noktada, örneğin Buddha, Lao Tze ve İsa'nın öğretilerinden çok şey öğrendiğimizi ve bunların insanın kendini gerçekleştirmesi için gerekli olan işbirlikçi ve besleyici özellikleri somutlaştırdığını açıkça belirtmek isterim.

2.000 Yıllık Bir Örtbas

Doğrudan AB-insan soyunun güce aç torunlarının, AB'lerin (sözde tanrılar) insanlık tarihindeki rolü hakkındaki gerçeği örtbas ettiği şimdiye kadar açık olmalıdır. Gündemlerini gizlemek için dini doğaüstücülük yarattılar ve galaksimizdeki en kapsamlı beyin yıkama çabasıyla bunu yaydılar. Bu konuda onlara çok sayıda yardımcı oldular.*Homo sapiens sapiens*AB-melez krallarının aile yakınları olan ve sömürgeciliğin gerçek AB hikayesini bilenler. Onların soyundan gelenler, birçok AB'yi tek bir güçlü tanrı olarak bir araya getiren İbrani, Mısır ve Roma rahipleri oldu. AB sömürgeleri tarafından uzun süre onlara bağımlı olmaya ve hatta onlara tapmaya koşullandırılan insanlar, ruhsal ve zihinsel özgürlüğe yönelik herhangi bir doğal dürtüden vazgeçmek için bu rahip krallar tarafından kolayca manipüle edildi. Ne yazık ki, modern bilim bu aldatmacaya karşı etkili bir karşı ağırlık değildir. Kendi sınırlı dogmalarına kapılan ana akım bilim adamları, ne görüşlerini genişleten teorilere kendilerini açarlar ne de doğaüstücülüğün iddia edilen tarihsel temellerine meydan okurlar. Saf halkın “resmi” otoriteye saygı duymasından nasıl yararlanacaklarını ve kendi tanrısal güçlerini baltalayabilecek kanıtları şeytanlaştırmayı uzun zaman önce öğrendiler.

Klasik zamanlarda Yunanistan'da, İskenderiye'deki Kütüphane'nin zirvesi sırasında, 11. yüzyılda Müslüman kültürlerin büyümesi sırasında meydana gelenler gibi, entelektüel ve manevi rönesansın spazmodik dönemlerine rağmen.

yüzyılda ve Avrupa'nın 15. ve 16. yüzyıllarda kendi entelektüel uyanışı sırasında, doğaüstü dünya görüşü iki bin yıldan fazla hüküm sürdü. Yukarıdan aşağıya dinlerin ve finansal olarak yönlendirilen bilimin (aslında her ikisi de aynı çevreler tarafından kontrol edilen) zihin sınırlayıcı doğası, "alışılmamış" kişilerin doğal insan dışı zeka ve onun rolüne ilişkin kanıtlara erişimini veya bu kanıtlarla ilgili tartışmayı etkin bir şekilde engellemiştir. insan evriminde. Ortaçağ din adamları ve ortodoksiyi yaymaktan sorumlu yandaşları, kitlelerin kontrolünü sürdürmek konusunda kurumsal bir çıkara sahipti.

Yeni mali ve siyasi güç grupları ortaya çıktıkça, hem işçiler hem de tüketiciler üzerinde devam eden fiziksel ve ekonomik egemenliği sürdürmek için doğaüstü tanrı mitini sürdürmenin faydalarını gördüler. Bu rahip ve bilim çevrelerinin, sinsice yerleştirilmiş batıl inançlarını manipüle etme geleneği, eski AB tanrılarının geri çekilmesinden beri var olmuştur. Doğaüstü ve materyalist dünya görüşleri artık insan ruhuna o kadar derinden yerleşmiştir ki, onları kabul etmemiz nefes almak kadar rutindir. İki bin yıllık dini ve bilimsel aldatmacadan sonra, bu uygulamanın modern şekilde sürdürülmesi kolay oldu. Şimdi bile, kült temelli teolojiyi gerçeklere dayalı bilgiyle değiştirmekten hala çok uzağız.

Tüm kanıtların tartışılacağı bir forum oluşturma çabaları, burada özetlenen AB tarihinin yeniden incelenmesi olmadan asla başarılı olmayacaktır. Toplumun bir bütün olarak AB'lerin geri döndüğünü gösteren mevcut kanıtlarla başa çıkmadan önce, hem melez bir ırk olmanın psikolojik etkisi hem de bilincimizin doğaüstücülük tarafından çarpıtılmasıyla dürüstçe yüzleşmeliyiz. bizim ortaya çıkarmak*doğru*tarih, galaksimizde ve ötesinde AB'ler arasında sağlıklı bir insan geleceği yaratmak için kaçınılmaz bir ön koşuldur. Ben, örtbasın ifşa edilmesini veya ifşa edilmesini amaçlayan başarılı bir stratejinin, daha önce açıklanan kolonyal modelin anlaşılmasına dayanması gerektiğine inanıyorum. AB akrabalarımızla daha açık ve karşılıklı yarar sağlayan bir ilişki kurmak isteyenler, kendilerini artık hiçbir amaca hizmet etmeyen bir kolonide ayaklanmanın liderleri olarak görmelidir. Tüm başarılı devrimlerin yaptığı gibi, yardıma ihtiyaçları olacak. Belki de eski sömürgecilerimiz ve baskıcılarımız arasındaki sempatik AB'lerden yardım alınabileceğini düşünmeliyiz.

notlar

1. Von Ward, Paul.*Solar Mirasımız: Kendi Kendine Öğrenen Bir Evrende Çok Boyutlu İnsanlar*. Newburyport, Mass.: Hampton Roads, 2001.

2. ———. *Tanrılar, Genler ve Bilinç: İnsanlık Tarihine İnsan Dışı Müdahale*. Newburyport, Mass.: Hampton Roads, 2004. s xii.
3. Dillon, James J. "İlk Görüş: Yaratılış Mitinin Psikolojik Etkileri." *Hümanist Psikoloji Dergisi.*50, hayır. 4, (Ekim 2010): 495–513.

4. Dünya görüşü kavramı ve ek araştırmalar hakkında daha fazla bilgi şu adreste bulunabilir:*http://www.vonward.com/selfassessmenttools.html.*
5. Francis Crick ve Leslie Orgel'de *www.panspermiatheory.com/directed-panspermia*.
6. Salon, Stan.*Savage Genesis: Kayıp Sayfa*. Kendi yayınladığı kitap, Nisan, 2011.*www.goldlibrary.com*.
7. Roma Katolik papalık fermanları, sömürgecilere Hıristiyan olmayanları işgal etme, ele geçirme, yenme ve boyun eğdirme, onları sürekli köleliğe indirme ve tüm mal ve mülklerini ellerinden alma hakkı verdi.
8. İtibaren*www.physorg.com/2010-10-google-dead-sea-scrolls-online.html.* 9. İtibaren*www.nag-hammadi.com/manuscripts.*
10. İtibaren*www.earlychristianwritings.com/gnostics.html.*
11. Yazar, 2.500 yıllık İbranice'nin çağdaş İngilizceye çevriyazılarını ve çevirilerini titizlikle incelemesinden ve bunları burada kullanma izninden dolayı Roger Voss'a minnettardır.
12. Genetikçilerin bu açıklanamayan boşluklar veya sıçramalar için sahip oldukları en iyi açıklama, anlamsız "noktalı denge" kelimeleridir.
13. Allan, DS ve JB Delair.*Afet: MÖ 9.500'deki Kozmik Felaketin Zorlayıcı Kanıtı*. Santa Fe, NM: Bear and Company, 1997.

14. Ayrılan AB'ler, daha yapıcı bir geçiş planlamadıkları için suçlamayı hak ediyor.

Micmac ve Picts: Uzak Kuzenler mi?

Steven Sora tarafından

Christopher Columbus, Kızılderili dediği insanlarla tanışmak için Amerika'ya ulaşmak için 1492'ye kadar beklemek zorunda değildi;*onlar*aslında ziyaret etmişti*o*daha önce iki kez. 1477'de Thule'den (bugünkü İzlanda veya Grönland olduğuna inanılan) evine giderken İrlanda'dan geçiyordu. Orada, Galway'de bir erkek ve bir kadının cesetleri kıyıya vurdu. Muhtemelen bir teknede Atlantik'te sürüklendiler ve yolculuktan sağ çıkamadılar. Columbus, ten rengi ve fizyonomisi nedeniyle Asya'da bir yerden olduklarına inanıyordu. Bu, Yeni Dünya'yı keşfettiğine inanan adamın yaşamı boyunca böyle bir olayın meydana geleceği son olay olmayacaktı. Kuzeye yapılan bu yolculuktan sonra, kısa bir süre Madeira'nın her türden enkazın düzenli olarak sahili yıkadığı daha küçük Porto Santo adasında yaşadı. Columbus'a yontulmuş ahşabın ara sıra flotsam arasında olduğu söylendi, Bazıları, okyanusun ötesinde bir yerde henüz keşfedilmemiş bir uygarlığın varlığının kanıtı olarak kabul etti. Atlantik'in ortasındaki bir adalar zinciri olan Azor Adaları'ndaki Flores adasında, Atlantik'in diğer ucundan gelen bu trajik yolculardan iki tanesiyle daha karşılaştı.

Columbus bu yaşayan gurbetçilerden biriyle hiç tanışmamış olsa da, diğerleri gördü. Haritacılık alanındaki çalışmalarını zenginleştirmek ve bir harita satıcısı olarak uzmanlığını artırmak için denizciler ve kaptanlar bulmaya özen gösterdiği için, büyük olasılıkla bu kişilerin nereden geldikleri söylenmiştir.*katai*veya*Kait-hikan* (Sırasıyla “büyük okyanus” ve “büyük su kütlesi” için Algonquin), aslında kendi seyahatlerinin görünürdeki hedefi olan Doğu Hint Adaları'ndaki Cathay'a (Çin) atıfta bulunmuş olabilir. Ayrıca, İberya ile Hindistan arasında gezilebilir bir denizin -Atlantik- bulunduğunu belirten Aristoteles'i de okumuştu. Ayrıca Pierre d'Ailly'ninkilere de aşinaydı.*Imago Mundi*, ve hatta bunu belirten bir kenar boşluğuna not aldı*Hindistan est prope Hispania*(“Hindistan İspanya'ya yakındır”), böylece İspanya'yı Asya'dan ayıran herhangi bir kara kütlesi olduğuna inanmadığını belirtti.

Eski Dünyayı Keşfetmek

Avrupalılara göre bu ziyaretçilerin nereden geldikleri belirsiz olsa da, Atlantik'i geçen proto-Kuzey Amerikalılarla çok daha eski karşılaşmaların kanıtı o sırada mevcuttu. Columbus, bu tür karşılaşmaları okudu.*Historia Rerum Ubique Gestarum*, Aeneas Silvio Piccolomini (Papa II. Pius olacak) tarafından. Böyle bir hikaye, Roma döneminde Almanya'ya gerçekten gelmiş bir avuç ziyaretçinin (kazayla olup olmadığı bilinmiyor) bir yolculuğunu anlattı. Kitabın kenar boşluklarında Columbus, bunların M.Ö. *katyo*. Böyle bir yolculuğun mümkün olacağına inanıyordu ama oldukça zordu. Romalı tarihçi ve Galya prokonsülü Quintus Metellus, ziyaretçi grubu kendisine getirildiğinde bu olağanüstü ziyareti ilk elden kaydetti. O da görünüşlerinin ve ten renginin Asya kökenli oldukları anlamına geldiğine inanıyordu. onun*Historia de las Indias* (1553'te yayınlandı), Francisco Lopez de Gomara, bu ziyaretçilerin Labrador'un yerlileri olduğuna inandığını ve Kuzey Amerika adalarını dolaşan tüccarlar olduklarını yazdı. De Gomara, insanları Baccalaos kıyılarından (bugünkü Newfoundland) 1153'te Almanya'nın Lübeck kentine taşıyan, okyanus boyunca giden bir mavna büyüklüğünde bir kano yolculuğunu kaydeden daha önceki bir metne özel olabilir. Justin Winsor'un *Amerika'nın Anlatı ve Eleştirel Tarihi*bu yolculuğun birden fazla kez tekrarlandığını iddia ediyor.

Burada, o zamanlar Avrupalıların, kuzey Atlantik'in soğuk sularında düzenli olarak gezinen Eskimo halklarından haberdar olduklarına dikkat edilmelidir. Geleneklerinin ve özelliklerinin Kuzey Amerika'nın diğer yerli halklarından farklı olduğu anlaşıldı. Elbette, insanlar, Eskimolar'ın dünyayı yaratamayacaklarını bilecek kadar alışkanlıkları ve kültürleri hakkında yeterince bilgi sahibiydiler.*middens*(Atılan istiridye kabukları, balık kemikleri ve diğer gıda ile ilgili kalıntılar) bugün hala New England kıyı şeridi boyunca korunmaktadır. Bu yığınlar (bazıları 150 fit genişliğinde ve 30 fit yüksekliğinde) aslında Algonquin konuşan halklar tarafından geride bırakıldı. İşin garibi, bu tür yığınlar, iki kültür arasında bir bağlantı olduğunu gösterebilecek Norveç kıyı şeridi boyunca da bulunabilir.

Avrupalılar Yeni Dünya'yı ciddi bir şekilde keşfetmeye başlamadan çok önce, Yerli Amerikalılar, büyük olasılıkla Algonquin konuşan kabileler, Eski Dünya'yı zaten keşfediyorlardı. Kardinal Peter Bembo, 1508'de Brittany'ye ulaşan yedi adam hakkında yazdı. Kısa boylu, esmer tenli ve geniş

yüzleri, tenleri mor çizgilerle işaretlenmişti. Onların dilinden kimse anlamıyordu. Ertesi yıl, Fransa'ya yapılan başka bir Yeni Dünya seferi, yalnızca bir tür kemer veya peştemal takan yedi adam daha getirdi. Gezginler kalıcı yerleşimler kurmadıkları veya herhangi bir bölgeyi fethetmedikleri için bu yolculukların çoğu gelecek nesiller için kaydedilmedi. O halde Kuzey Amerika'dan Eski Dünya'ya daha da büyük bir göçün gerçekleşmiş olması mümkün mü?

Yeni Dünya Deniz Gücü

Yerli Kuzey Amerika halkları, muhtemelen Avrupalı muadilleri kadar, hatta daha fazla su mesafelerini geçme konusunda ustaydılar. Kuzeyde, günümüz Kanada'sında, Eskimolar buzlu sularda yol aldılar ve kanolardan balık tuttular.*umiaklar*(tek kişilik tekneler). Long Island'daki günümüz Montauk'unun dışında, çeşitli kabileler balina avlamak için daha büyük tekneler kullandılar. Tarihçi Samuel Eliot Morison, New England'ın daha güneyinde, Karayip Denizi'ne kadar, gezginlerin Avrupa kadırgaları kadar uzun olan 8 fit genişliğinde kanolar kullandığını yazdı. Güneşten korunan palmiye tenteleri altında 25 kişilik ekipler, yolcuları ve eşyalarını pazara taşıdı. Bazı Carib tekneleri 80 fit uzunluğundaydı, bu da bazı Avrupa gemilerinin iki katıydı. Kolomb'un kendisi, her birinde 25 silahlı adam bulunan 120 gemilik filo gördüğünü kaydetmiştir. (Bu noktada yelken, Mayalar ve Karib halkları tarafından zaten kullanılıyordu.) O halde, Yerli Amerikalıların okyanusu geçebilmesinin yanı sıra, Eski Dünya sakinlerinin çok daha önceki geçişlerden haberdar olmaları mümkün. Örneğin, 150'de yazan bir Yunan coğrafyacı olan Pausania$_{AD}$, sakinlerinin kırmızı tenli ve at gibi saçları olan bir grup adadan bahsetti. Bu "kırmızı ten", ırksal bir özellik olmaktan çok, bir tür yüz veya vücut boyasının sonucu olabilir. Bütün bunlar, elbette, eski Yunanlıların, Kolomb batıya yelken açmadan yaklaşık 1.500 yıl önce Yerli Amerikalılardan haberdar olup olmadıkları sorusunu akla getiriyor.

Kuzey Amerika kıtasının kuzeydoğu kesiminde bugün hala Algonquian süper grubunu paylaşan çok sayıda kabile var. Labrador Yarımadası ve Kanada Denizcilik eyaletinden Mississippi kadar batıya kadar, sayısız kabile hala bu temel dil grubunun varyantlarını konuşuyor. Bu kabile örgütleri, günümüz Kanada'sından Meksika Körfezi'ne ve Mississippi'den ta Kuzey Amerika'ya kadar uzanan bir yol ağı aracılığıyla birbirleriyle kapsamlı bir şekilde ticaret yapıyorlardı.

Atlantik kıyısı. Bununla birlikte, tüm ticaret kara yoluyla yapılmadı. Nehirler ve kıyı Atlantik bölgeleri, deniz ticareti yapan tüccarlar tarafından daha iyi hizmet gördü. Bu okyanuslar arası teması gerçekleştirme olasılığı en yüksek olan kabile, Fransızlar tarafından Souriquois olarak da adlandırılan Micmac'tı. Micmac bölgesi kuzeyde Maine'e kadar uzanıyordu. Güney komşuları arasında Abanaki, Wampanoag ve Pennacook ile Long Island'a uzanan Lenni-Lenapi kabileleri grubu vardı.

Kırmızı Boya İnsanları (kendilerine*Beothuk*) binlerce yıl Newfoundland ve Labrador'da geçindi. Yaklaşık 7000'den beri devam eden Denizcilik Arkaik döneminde geliştiler.M.Ö18. yüzyılın ortalarına kadar. Çoğunlukla kıyılarda, bazen de New England kadar güneyde yaşayarak yetenekli kanoculardı. Huş ağacından yaptıkları gemileri kılıç balığı ve fok avlamalarını sağlayacak büyüklükteydi. Balık, kabuklu deniz ürünleri ve etle destekledikleri diyetlerinin temelini oluşturuyordu. Ağaç işleri, balıkçılık ve avcılık için aletler kullandılar. Ayrıntılı bir gömme kültürü vardı ve aynı zamanda taşta da çalıştılar. Richard Edens, 1555'te Newfoundland'ın yerlileri başlıklı kitabında onlardan bahseden ilk yazarlardan biriydi.*Yeni Dünya'daki yazılardan derlemeler.*Beothuk'u "kahverengi" bir cilde sahip olarak tanımladı ve vücutlarını tıpkı komşuları Micmac'ın yaptığı gibi kırmızı aşı boyasıyla boyadıklarını söyledi. Kendilerini ayrıca gümüş ve bakır bileziklerle süslediler. Kültürlerinin kalıntıları iç kesimlerde Champlain Gölü'ne kadar uzanır.

Amerika Kıtasında Gelişmiş Kültür

1524'te Fransa kralı I. François için yelken açan İtalyan kaşif Verrazano, günümüz New England'ını kapsayan bölgeyi araştırması sırasında tanıştığı Algonquin kabilelerini tanımlayan ilk Avrupalı olabilirdi. Bölgeye Micmac kelimesine yakın bir isim olan L'Arcadia adını verdi.*akadi*, "bolluk yeri" anlamına gelir. Avrupa'da, Jacobo Sannazarro'nun*arkadya*Yunanistan'da bu adı taşıyan pastoral bir antik bölgeyi anlatan popüler bir eserdi. Çok benzer Algonquin kelimesinin tesadüfü onu şaşırtmış olabilir. Dikkat çekici bir şekilde, Verrazano, gemiyi Newport Limanı'na yönlendirmek için gemisine bir Kızılderili getirdiğini kaydetti; bu, birbirleriyle iletişim kurabilmeleri gerektiğini gösteriyor. O da halkı “russet” olarak nitelendirdi.

Adamlar ticarete gelirken kabilenin kraliçesinin bir kayıkta nasıl bekleyeceğini belirtti.

Verrazano'nun New England'ı keşfetmesinden kısa bir süre sonra, Jacques Cartier yönetimindeki Fransız maceracılar, daha sonra Montreal olacak olan yerin yakınında bulunan St. Lawrence Nehri'ne ulaştılar. 1534 kışında hayatta kalma umuduyla kamp kurdular ve yerleştiler. Ancak, iskorbüt ölümcül etkisini göstermeye başladığından, acımasız hava endişelerinin en kötüsü değildi. Korkunç hastalık, ölüleri düzgün bir şekilde gömmek için zemin çok donmuş olduğu için bedenleri kar yığınlarının altında yığılan 25 adamın hayatını almıştı. Kalan 125 kişiden sadece 10'u sağlıklıydı. Yakındaki Algonquin kabilesinin ne kadar zayıf ve savunmasız olduklarını anlamasını önlemek için Cartier ve adamları, onları uzak tutacağını umarak olabildiğince yüksek ses çıkarmaya çalıştı. Algonquin komşuları nihayet onlarla temas kurduğunda, aslında hayatlarını kurtarmak için tam zamanındaydı. Bir tıp adamı, dedikleri bir demlemek için belirli bir ağacın yapraklarını ve kabuğunu kaynattı. *annenda*, ve erkeklere içirdi. Hepsi kurtuldu, iskorbütleri karışımla iyileşti. İngilizlerin iskorbüt hastalığının tedavisini "keşfetmesi" 1795'e kadar mümkün değildi - bu, Kanada'nın denizde yaşayan yerli halklarının yüzyıllardır yanlarında taşıdıkları aynı bilgiye dayalıydı.

Yerli Amerikalıların uzun mesafe denizcilerinin en büyük kötü durumuna çare bulmuş olması Fransızlar için son sürpriz olmayacaktı. Planlanmış bir Yerli köy denilen *Hochlaga* (Daha sonra büyüyerek Montreal'e dönüşecek olan) merkezi bir meydandan çıkan sokaklara sahipti, nispeten modern bir anlayış, ancak Londra ve Paris gibi şehirlere yeni dahil ediliyordu. Açıkça, Yeni Dünya'nın tarihsel yıllarında olacakları "vahşiler" değillerdi. İspanyolların Aztek Şehri Tenochtitlan'ı kendi Sevilla'larından daha büyük bulmaları gibi, Avrupalılar da Yerli Amerikalılar hakkında birçok şaşırtıcı şey keşfedeceklerdi.

1606'da Nova Scotia'nın Fransız kolonizasyonu sürüyordu. Lescarbot, Micmac'ı kendi kitabında tanımladı. *Yeni Fransa Tarihi*. Yerli halkların dilinin yarı Baskça olduğu yorumunu yaptı ve bu da yine bu erken Atlantik-ötesi temas fikrine gidiyor. Lescarbot, yelkeninde geyik resmi olan bir Micmac gemisiyle karşılaştı. Artık Yeni Dünya'nın zengin balıkçı kıyılarında sayısı oldukça fazla olan balıkçılardan yelken açmayı öğrendiklerini varsayıyordu. Diğer Avrupalı yazarlar,

Micmac kendilerini deniz kabukları, wampum, tüy işi ve boncuklardan oluşan kol ve bacak bilezikleriyle süsledi. Sivrisinekleri kovmak ve kendilerini elementlere karşı korumaya yardımcı olmak için derilerini yağla kapladılar. Fransız yazar Diereville, dövme sanatlarını gözlemlemeyi başardı ve süreci ayrıntılı olarak anlattı. Yüz de dahil olmak üzere vücudun her yerine saatlerce acı veren iğnelere dayanmak için gereken cesaret ve sabır hakkında yorum yaptı. Kadınlar da bu sanata ortak oldular. Micmac, cenaze törenlerinde hala kırmızı hardal boyasını kullanırken, kapsamlı dövme, yeni bir sıfat olan "Bluenoses"a yol açtı. İlginç bir şekilde, Sir Walter Raleigh'in Roanoke yolculuğundan sonra, ünlü bir illüstratör John White, Virginia'da tanıştığı Algonquin konuşan kabileleri şöyle tanımlamıştır:*resimler*. Bu, gerçek görgü tanıklarının Amerikan yerli kabilelerini İskoçya Piktleri ile ilişkilendirdiğini gösteriyor ve bu argümanın bir sonraki bölümünü tanıtıyor.

Uzak Kuzenler?

Atlantik'in diğer tarafında, birinci yüzyıldan kısa bir süre önce İskoçya'nın kuzeyinde bir kabile halkı kök salmıştı.AD. İskoçlar onlara "çirkin karanlık adamlar" derdi. Kendilerini ne olarak adlandırdıkları bilinmiyor, ancak daha sonra onlara birçok isim eklendi - bunlardan biri elbette Picts'ti. İsimleri Latince'den geliyor*resim*Forth-Clyde kıstağının kuzeyinde yaşayan halklar için genel bir terimdi. Micmac'lar gibi, Pict'ler de kendilerine mavi dövme yaptılar; bu nedenle ilk yazarlar (kilise tarihçisi Muhterem Bede dahil) onlara "resimli insanlar" adını verdiler. İskoç ve Orcadian folkloru onları yeraltı sakinleri olarak tasvir etti. Genellikle höyüklere ve antik çağlara el koydular.*broşlar* (Ana dairesel bir odaya kısa bir geçitten sürünerek girilen taş iglolara benzer yapılar) barınak olarak, bu muhtemelen bu ayrıma yol açtı. Ne yazık ki dilleri, kültürleri ve yazıları, Keltlerin Hıristiyanlaştırılmış kültürüne asimile edilmeden 1000 yıl önce hayatta kalamayacaktı. Bu nedenle, Piktlerin tarihi hakkında şu anda bildiklerimizin çoğu dış kaynaklardan geliyor. Belki de şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bu tür kaynaklar genellikle onları övünmeyen bir ışıkta tasvir etti.

Roma, Britanya'yı fethettiğinde, yenilmeyen tek halk Pictlar'dı. O zamanlar Romalı yazarların hepsi, en az beş yüzyıl boyunca kuzeyde baskın güç oldukları fikrini paylaşıyor gibiydiler, ancak kaç ayrı Pict grubu olduğu konusunda hemfikir değillerdi.

Vardı. Bazıları onların iki grup olduğunu söylerken, diğerleri yedi ayrı Pict krallığı olduğunu iddia etti. Pikt dili hiçbir zaman yorumlanmamasına rağmen, dövmelerinin bireysel rütbeyi belirlediğine inanılıyor. Bede'ye göre, Piktler savaşa çıplak ve tepeden tırnağa mavi boyayla girdiler. Gerçekten de müthiş bir güçtüler; kıyafetleri (ya da kıyafetlerinin olmaması) ve yamyam olma ünleri, Roma lejyonlarını onlardan korkar hale getirdi.

Roma'nın İngiltere'yi fethi başladı.AD43. Sonunda Forth-Clyde hattına yaklaştıklarındaAD90'da Romalı general Agricola, korkunç Piktlere karşı kaleler inşa etmeye başladı. Romalılar büyük bir Kaledonya ordusunu yendikten sonra orada durdular ve daha ileri gidemeyeceklerine karar verdiler. 142'de Antonine Pius, kaleleri adını taşıyan devasa bir duvarla birleştirdi. Piktlerin Antoninus Duvarı'nın arkasında tutulabileceği umulmuştu, ancak bu düzenleme, güçlü Pict'lerin Roma'yı güneye, Hadrian Duvarı'na geri çekmesine neden olmadan önce sadece 20 yıl sürdü. Hadrian Duvarı düzenli olarak güçlendirilse de, Roma birbiri ardına çarpışmalarda yavaş ve amansız bir şekilde yenildi. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Romalılar yenilgilerini dünyanın sonu olarak gördüler. Güçlü Dokuzuncu Lejyon, Antoninler Duvarı'nın ötesinde kaybolduktan sonra, başka hiçbir fetih girişiminde bulunulmadı. 4. yüzyılda Piktler, Scotti göçmen kabileleriyle ittifak kurdular. kendileri İrlanda kökenliydi. O zaman Roma sadece bu kuzey gücüyle değil, güneydeki Sakson işgalcileriyle de mücadele etmek zorunda kaldı. İki büyük Pictish baskın, Roma'nın sonunda gümüş ve diğer emtiaların ödenmesiyle barış için dava açmasına neden oldu. 412'de Roma'nın nihai olarak geri çekilmesi, Pict'lerin memnuniyetle sömürdüğü bir güç boşluğu yarattı. Roma geri çekildiğinde, Piktler kuzey sınırlarından ve Yaylalardan kurtulmayı başardılar. Britanyalılar nihayet Piktlere karşı savunmaya yardım etmeleri için Açılar ve Saksonlara başvurduğunda, Britanyalılar Piktler ile yardım etmeye değil, fethetmeye gelen Germen işgalciler arasında sıkışıp kaldılar. İki büyük Pictish baskın, Roma'nın sonunda gümüş ve diğer emtiaların ödenmesiyle barış için dava açmasına neden oldu. 412'de Roma'nın nihai olarak geri çekilmesi, Pict'lerin memnuniyetle sömürdüğü bir güç boşluğu yarattı. Roma geri çekildiğinde, Piktler kuzey sınırlarından ve Yaylalardan kurtulmayı başardılar. Britanyalılar nihayet Piktlere karşı savunmaya yardım etmeleri için Açılar ve Saksonlara başvurduğunda, Britanyalılar Piktler ile yardım etmeye değil, fethetmeye gelen Germen işgalciler arasında sıkışıp kaldılar. İki büyük Pictish baskın, Roma'nın sonunda gümüş ve diğer emtiaların ödenmesiyle barış için dava açmasına neden oldu. 412'de Roma'nın nihai olarak geri çekilmesi, Pict'lerin memnuniyetle sömürdüğü bir güç boşluğu yarattı. Roma geri çekildiğinde, Piktler kuzey sınırlarından ve Yaylalardan kurtulmayı başardılar. Britanyalılar nihayet Piktlere karşı savunmaya yardım etmeleri için Açılar ve Saksonlara başvurduğunda, Britanyalılar Piktler ile yardım etmeye değil, fethetmeye gelen Germen işgalciler arasında sıkışıp kaldılar.

6. yüzyıla kadar Piktlerin başka bir yerleşik tarihi yoktur. Ciddi tarihsel araştırmaların konusu olduklarında, yazarlar kendi önyargılarıyla mücadele etmek zorunda kaldılar, bu da onların Piktleri çoğu zaman vahşiler ve aynı zamanda birbiriyle çelişen efsaneler olarak görmelerine neden oldu. Gildas, 570'te yazıyor AD, Picts'in okyanusun ötesindeki başka bir ülkeden geldiğini iddia etti. Grönland'ın veya Amerika'nın farkında değildi, bu yüzden İskitlerin kökenlerinin yeri olduğunu ve bununla Avrasya, Finlandiya veya Rusya'nın kuzeydeki krallıklarını kastetmiş olabileceğini öne sürdü. Bu aynı dönem onların yüksekliğini gördü

güç ve kültür. İskoçya'nın kuzey bölgeleri, bu zamandan kalma Pikt haçları ve yazılı anıtlarla doludur. Ancak bunlardan çok azı yazıtların ne anlama geldiğine dair en küçük ipuçlarını bile veriyor. Pictlar tarihte baskın bir güç olarak kalsaydı, daha çok şey öğrenilebilirdi.

Asimile et ve fethet

Roma lejyonlarının ve İskoçya'nın savaşçılarının savaşta yapamadıklarını Hıristiyanlık barışçıl bir şekilde başardı. Savaşta asla yenilmeyen Piktler barış içinde asimile oldular ve kaçınılmaz olarak dinleri ve kültürleri değişti. Orijinal dilleri, sonunda İskoç-Gal diline dönüştüğü için kayboldu. Sonuç olarak, İskoçya'nın her yerinde bulunan devasa miktardaki taş oymaları tercüme edilemez. Sadece yer adları kalır. John Prebble bunu en iyi kitabında özetledi,*Kuzeydeki Aslan*, "Resimler, hayırseverlikle anılmayan kayıp bir yarıştır" diyerek. Ancak diğerleri, tahminlerinde daha nazikti. Robert Bain, yazarı*İskoçya'nın Klanları ve Tartanları*, Pict'leri klan sisteminin mucitleri olarak kabul eder. Vikingler ortak Pict-Scot ittifakını yağmalamaya başlayana kadar Highlands'i Pictler yönettiği için, böyle bir itibarı hak eden İskoçlar değil, Pictlar.

Paylaşılan Gümrükler

Kuşkusuz, ana akım tarihçiler, bir Kuzey Amerika yerli halkı ile bir Kuzey Avrupa halkı arasında en iyi ihtimalle uzak veya en kötü ihtimalle sadece saçma bir ilişki olasılığını bulacaklardır. Bununla birlikte, iki grup arasında kolayca açıklanamayan bazı tesadüfler ve çarpıcı benzerlikler var. Yeni başlayanlar için, hem Micmac hem de Picts anaerkildi. Bu, bireylerin anneleri aracılığıyla ailelerinin izini sürdükleri anlamına geliyordu. Buna karşılık Keltler ataerkil idi. Aslında, anasoylu ardıllık, Pict'leri Britanya Adaları'nı işgal eden diğer tüm kabilelerden ayırır. İlginç bir şekilde, tamamen İskoç soyadı MacDuff, muhtemelen Pikt kökenlidir. Adı kelimenin tam anlamıyla "siyahın (Dubh) oğlu (veya ona ait)" anlamına gelir. Klan uzmanı Robert Bain, MacDuff klanının aslında Pict olduğunu açıkladı.

Hem Picts hem de Micmac aileleri bir klan sisteminde örgütlendi. Her iki gruptaki erkekler benzer peştemaller giydi. Diğer Kızılderili kabilelerinden farklı olarak, bir Micmac'ın peştamalı, belirli bir klana üyeliğini tanımladı. Modern İskoç amblemlerine çok benzeyen semboller taşıyordu. Picts'in ve tabii ki daha sonraki Highlanders'ın peştamalı kilt, kullanıcının kendisini geniş bir klanın parçası olarak ayırt etmesine izin veren bir giyim eşyasıydı. Erken kiltler, klanın hayvan adını ve onunla ilişkili renkle (Kızıl Geyik Klanı, Beyaz Köpek Klanı vb.) Aile birincil sadakat iken, klan da çok önemliydi. Kedi Klanı anlamına gelen Chattan Klanı, bir zamanlar İskoçya'nın en büyüğüydü. Daha modern Viking son ekiyle (*-lik*), kelime, İskoçya'nın en büyük kara kütlesi olan Caithness'in adını verir. İlginç bir şekilde, Iroquois Milletleri arasında bir de Kedi Klanı vardı.

Picts ve Micmac da kendilerini yönetmek için benzer yolları paylaştılar. Halkın kendi seçimlerinde söz hakkı vardı.*sachem*(manevi lider) ve şef ve gerekirse onları görevden almanın yanı sıra bir miras sistemi, karşılıklı yardım ve savunma yükümlülükleri, bir aile konseyi, klanlar ve kabilenin kendisi. Ayrıca, hem Pictish hem de Micmac topluluklarında kadınlar konseyde oturuyordu ve hangi erkeğin reis olacağına kadınlar karar veriyordu. Atlantik'in her iki yakasında da bu gelenek daha sonra Hıristiyanlığın ilkelerine daha uygun olan ataerkil geleneklere yol açtı. Micmac ve Picts, oğulları tarafından yerine getirilmeyen şefleri seçtiler. Oylamaya kadınlar ve erkekler katıldı.

İki kabile de benzer şekilde giyindi. Daha önce de belirtildiği gibi, her ikisi de yüzlerini boyadı ve derilerine dövme yaptı ve sanat eserlerini daha iyi sergilemek için küçük giysiler giydi. Micmac kendilerini küpeler, burun süsleri, bilezikler (kol ve bacaklara takılan) ve wampum kolyeler, deniz kabukları, tüy işi ve çanlarla süsledi. Benzer şekilde, Pict kadınları kendilerini, zenginlik veya rütbe göstermenin bir yolu olabilecek dövmeler ve mücevherlerle süslediler. Micmac, tüy miktarına göre kullanıcının sıralamasını bildiren tüylü başlıklar giydi. Bu gelenek, rütbeyi bu şekilde ifade eden tek Avrupa halkı olan Piktler arasında da benimsendi. Algonquin kabileleri genellikle rütbeli bir savaşçıyı belirtmek için iki tüy ve bir sachem'i belirtmek için bir tüy kullanırdı.

Picts ve Micmac barınaklarının da birçok ortak noktası vardı. Çoğu kültür, hava koşullarından korunmak için mevcut ve yararlı olan yapı malzemelerini kullanır. Micmac inşa etti*Kızılderili çadırları*, yerin üstünde veya iklime bağlı olarak kısmen yerin altında olabilir. Kırmızı Boya İnsanları ve Eskimolar hemen hemen her zaman yaşam yapılarını inşa ettiler. *oyunlar*, kısmen yerin altında. Picts, adı verilen benzer evler inşa etti. *Weems*, hendekler kullanarak altı fit derinliğe kazıldı. Bazı yapılar 50 ila 200 fit uzunluğunda ve herhangi bir modern oda kadar genişti. Çatılar daha sonra taş, çim ve toprak levhalarla kaplandı. Vikingler, Newfoundland'daki L'Anse aux Meadows yerleşiminde aynı yöntemi kullandılar. Iroquois uzun evi, daha çorak kuzeyde bulunmayan keresteden inşa edilmesi dışında çok benzerdi. Kelime*Kızılderili çadırı*Kuzey Amerika'da kalırken, Pictish*küçük oyun* "küçük ev" anlamını aldı.

Kutlama zamanı geldiğinde, Kızılderili Kızılderililerinin dansları iyi bilinir. Britanya Adaları'nda en çok danslarıyla tanınan İskoçlar ve İrlandalılar. Yaylalılar, Kızılderililerin daha geniş kabile birimleri arasında da bir uygulama olan yıllık Klanlar Buluşması ile tanınırlardı. (Bu bugün hala yapılan bir şey ama gördüğüm kadarıyla eski önemini yitirmiş ve daha ticari bir işlev üstlenmiş.)

Picts ve Micmac da birçok ırksal özelliği paylaştı. İkisi de komşularından daha kısaydı ve ikisinin de ten rengi daha koyuydu. Buna karşılık Keltler, uzun boylu, kızıl veya sarı saçlı ve mavi gözlü olma eğilimindeydi - hepsi de İskandinav istilacılarının geride bıraktığı genetik mirasın bir parçasıydı. "Kara İrlandalı" veya "kara İrlandalı" ifadesi, Pict'leri Kelt kuzenlerinden ayırmak için bugün hayatta kalıyor. Antropologlar, buna dair bir kanıt olmamasına rağmen, burada bir Akdeniz hatta Afrika genetik etkisinin olması gerektiğini iddia ediyorlar.

Dilbilim

Diğer bağlantılar her iki grubun dillerinde bulunur. Pikt dilinin çok azı günümüze kadar gelebilse de, artık biliyoruz ki ön ek*mak*- "oğlu" anlamına gelir, ancak İskoçça'da olduğu gibi bir isim takip etmez. Bu nedenle, muhtemelen bir babaya atıfta bulunan kabile veya klanın bir üyesini belirtmek gerekiyordu. Oxford'da Kelt dilleri profesörü olan Dr. John Fraser, bunun nedeninin Piktlerin babaya hiç önem vermemesi olduğunu iddia ediyor.

ama klan için çok önemli. Hepsi daha geniş bir klan grubunun oğullarıydı. Aslında babanın statüsünü yükselten Kelt ve Hıristiyan etkisiydi. tabii ki ön ek*Mac*-İskoç'ta her zaman özel bir isim vardı ve hala da öyle.

Başka dilsel paralellikler de var. İskorbüt hastalığından daha bilgili bir "ilkel" insan tarafından kurtarılacak olan Cartier, Kuzey Amerika'ya geldiğinde, adını Donnacana olarak kaydettiği bir şefle tanıştı. Adın “kraliyet kralı” anlamına gelen bir unvan olduğunu ve tüm yüksek şeflerin bu unvanı aldığına inandığını söyledi. İskoçya'da Duncan klanı adını aslen yüksek şefleri olan Donnacaidh'den aldı. Bu kelime aynı zamanda “kahverengi savaşçı” anlamına gelen bir saygı başlığıydı.

Charles Seaholm, yazarı*Keltler ve Vikingler*, Picts'i dilbilimsel çizgiler boyunca aramaya devam etti. Teorisini, İskoç soyadlarını New England'da bulunan yer adlarıyla karşılaştırarak geliştirdi. 1508'de Hosack soyadının ilk kaydı, Inverness'ten bir Adam Hosack idi. Inverness, güney Picts arasında gücün merkeziydi. Bu ismin diğer tek kaydı, Kedi Klanı olarak adlandırılan bölge olan Caithness'te bulundu. Thurso Nehri'nin bir kolu olan Hossack var. Ancak Thurso orijinal isim değildi: Vikingler, Picts Kelt olduktan çok sonra tanrıları Thor'dan sonra yeniden adlandırdı. Atlantik'in diğer tarafında, Massachusetts, Berkshire County'de Hoosac tüneli var; New Hampshire, Rockingham County'de bir Hoosac Tepesi; Bennington County, Vermont'taki Hoosac Dağları; Bennington'da da bir Hoosic Nehri;

Pennacook bir Pictish yerleşimiydi ve ancak çok daha sonra, Normanlar İngiliz Adalarına soyadı kullanımını getirdiğinde bir soyadı haline geldi. Pennacook aynı zamanda New England'da, Avrupalılar oraya yerleştiğinde daha sonra Concord, New Hampshire olacak olan bir yerleşim yeriydi. Aynı zamanda “aşağı eğimli yer” anlamına gelen bir Algonquin kelimesiydi. İskoçya'da Pennacook klanı, adını benzer bir tanımlamayı taşıyan bir yerden aldı. İskoçya'da bir köy olan Kinbuck, kelimeyi birleştirir.*akraba*ile
-*uck*genellikle Pictish olarak kabul edilen biten.*akraba*ve*ken*genellikle su ile bir bağlantı anlamına gelir. New England'da Kennebunkport, Kennebec ve Kennebago, suya yakın olan yerlerdir.

Harvard profesörü Barry Fell, Algonquin ve İskoç-İrlandalı isimlerden oluşan geniş bir liste hazırladı. New Hampshire'daki bir nehir olan Merrimack, Algonquin dilinde "derin balık avı" anlamına gelir. Galce'de,*deniz kuşu*"büyük" anlamına gelir

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

derinlik."*Monad*Algonquin'de "dağ" anlamına gelirken, Galce*monadh* aynı şey demektir.*gece*, "tepe" anlamına gelen bir Algonquin kelimesi, Galce'ye karşılık gelir.*cnoc*ki, yine aynı anlamı taşır.

Pictish yazı dilinde iki düzineden az hayatta kalan yazıt olabilir. Ancak temsili örneklerden çıkarabileceğimiz kadarıyla, Pictish yazısı, Kolomb öncesi New England haritasındaki birçok ismin yaptığı gibi, çift ünsüzleri tercih etti. Shetlands'de, Lunnasting yazıtı şu kelimeyi içerir:*ettocuhetts* Massachusetts ve Attaquahunchonett'te (o eyalette Barnstable County'de) bulunan çift T'leri gösteriyor. İskoçya'daki yer adları genellikle şu ile biter:*-her zaman*,*-ok*ve*- ok*, Algonquin bölgesi Potomac, Rappahanock ve Kennebec gibi yer adlarının benzer sondaj sonları var.

Seaholm ve Fell'in yer adları üzerindeki çalışmaları, Atlantik'in her iki tarafında benzer veya aynı anlamlara sahip çok sayıda kelime ortaya çıkardı. Genellikle bunlar, tepeler, nehirler veya ekilebilir araziler gibi coğrafyanın özelliklerini tanımlayan kelimelerdir. İkisi de bu ortak kelimeleri kimin kime getirdiği konusunda hemfikir değil. Fell, Keltlerin onları batıya taşıdığında ısrar ederken, Seaholm Pictlerin doğuya gittiğini iddia ediyor. İlk kimin geldiği sorusu muhtemelen asla çözülmeyecek. Bununla birlikte, özellikle sözde ilkel halkların başarılarını sınırlama ihtiyacı hissedenlerin cevap vermesi gerekiyor.

Bask Bağlantısı

Baskça genellikle Avrupa'da hayatta kalan tek Hint-Avrupa dışı dil olarak tanımlanır. Lescarbot, Picts'in dilinin yarı Baskça olduğunu söylediğinde, bunu deneyimlerinden biliyordu. Bu noktada Pikt dili çoktan unutulmuştu, yazıtları okunamaz haldeydi. Picts ve Basklar, kökenlerinin bilinmemesi ve dillerinin benzersiz olması bakımından benzerdir. Uzmanlık alanı Kelt uygarlığı olan Oxford'da Galli bir bilgin ve profesör olan John Rhys, Piktlerin kayıp dili ile yaşayan Bask dili arasındaki benzerlikleri de gördü. Buna, İrlanda'daki Munster sakinlerinin Kelt olmayan (Hint-Avrupa dışı) dilini bir başka kayıp dili ekledi.

1. yüzyıl civarında bir zamanAD, bir göç gerçekleşti. Boyalı ve dövmeli, hayvansal yağla kaplı ve birbirine bağlı, içi boş kütüklerde yelken açan ilk Kuzey Amerikalılar, Kuzey Atlantik'i geçtiler. Komşu kabileler tarafından kaçırıldılarsa, asla yazılı olarak kaydedilmedi. Aynı zamanda, Eski Dünya kıyılarında bir avuç yeni halk ortaya çıktı. Düşmanca ve anlaşılmaz bir dünyada tecrit altında kalacaklardı. Bu ziyaretçilerin büyük bir kısmı İskoçya'nın kuzeyinde kalacak, bazıları İrlanda'ya yerleşecek ve yine de diğerleri Fransa'daki Biscay Körfezi'ne ve İspanya ve Fransa sınırındaki Pireneler'e ulaşacaktı. Kendi dillerini olduğu gibi yüzyıllar boyunca da kendi geleneklerini sürdürürlerdi. Ancak zamanla izolasyonları sürmeyecekti. Daha büyük popülasyonlara maruz kaldıkları için onlar tarafından asimile edildiler. Kelime dağarcıklarına yeni kelimeler eklerler ve sonunda Hristiyanlığa geçerler. Onların ihtidalarından önce, bu asimilasyon sadece bir damlacıktı; dönüşümden sonra, geleneklerini tanınmayacak kadar değiştiren bir seldi. Zamanla denizci Micmac, Algonquin komşularıyla birlikte, İskoçlar ve daha sonra İskandinavlar tarafından asimile edilen Piktler gibi babasoylu hale gelecekti. Dilleri zamanın kumlarında kaybolduğu gibi, görünüşte farklı iki grup arasındaki bu geçmiş bağlantının hatırası da neredeyse kaybolacaktı. Bu bağlantıya dair yeni bir bilginin su yüzüne çıkıp çıkmayacağını ancak zaman gösterecek, böylece tarihin bu versiyonuna daha fazla netlik sağlanacak ve ne yazık ki hala kabul edilen bilginin sınırlarının dışına taşmaktadır. bu asimilasyon sadece bir damlaydı; dönüşümden sonra, geleneklerini tanınmayacak kadar değiştiren bir seldi. Zamanla denizci Micmac, Algonquin komşularıyla birlikte, İskoçlar ve daha sonra İskandinavlar tarafından asimile edilen Piktler gibi babasoylu hale gelecekti. Dilleri zamanın kumlarında kaybolduğu gibi, görünüşte farklı iki grup arasındaki bu geçmiş bağlantının hatırası da neredeyse kaybolacaktı. Bu bağlantıya dair yeni bir bilginin su yüzüne çıkıp çıkmayacağını ancak zaman gösterecek, böylece tarihin bu versiyonuna daha fazla netlik sağlanacak ve ne yazık ki hala kabul edilen bilginin sınırlarının dışına taşmaktadır. bu asimilasyon sadece bir damlaydı; dönüşümden sonra, geleneklerini tanınmayacak kadar değiştiren bir seldi. Zamanla denizci Micmac, Algonquin komşularıyla birlikte, İskoçlar ve daha sonra İskandinavlar tarafından asimile edilen Piktler gibi babasoylu hale gelecekti. Dilleri zamanın kumlarında kaybolduğu gibi, görünüşte farklı iki grup arasındaki bu geçmiş bağlantının hatırası da neredeyse kaybolacaktı. Bu bağlantıya dair yeni bir bilginin su yüzüne çıkıp çıkmayacağını ancak zaman gösterecek, böylece tarihin bu versiyonuna daha fazla netlik sağlanacak ve ne yazık ki hala kabul edilen bilginin sınırlarının dışına taşmaktadır. İskoçlar ve daha sonra İskandinavlar tarafından asimile edilen Pictler gibi. Dilleri zamanın kumlarında kaybolduğu gibi, görünüşte farklı iki grup arasındaki bu geçmiş bağlantının hatırası da neredeyse kaybolacaktı. Bu bağlantıya dair yeni bir bilginin su yüzüne çıkıp çıkmayacağını ancak zaman gösterecek, böylece tarihin bu versiyonuna daha fazla netlik sağlanacak ve ne yazık ki hala kabul edilen bilginin sınırlarının dışına taşmaktadır. İskoçlar ve daha sonra İskandinavlar tarafından asimile edilen Pictler gibi. Dilleri zamanın kumlarında kaybolduğu gibi, görünüşte farklı iki grup arasındaki bu geçmiş bağlantının hatırası da neredeyse kaybolacaktı. Bu bağlantıya dair yeni bir bilginin su yüzüne çıkıp çıkmayacağını ancak zaman gösterecek, böylece tarihin bu versiyonuna daha fazla netlik sağlanacak ve ne yazık ki hala kabul edilen bilginin sınırlarının dışına taşm

Kaynaklar

Bailey, James.*Tanrı-Krallar ve Titanlar*. New York: St. Martin's Basın, 1973.

Ben, Robert.*İskoçya'nın Klanları ve Tartanları*. Londra: Collins Yayıncılar, 1983.

Cohane, John Philip.*Anahtar.*New York: Crown Publishers, 1969.

Forbes, Jack D.*Avrupa'nın Amerikan Keşfi*. Chicago: Üniversite Illinois Press, 2007.

Laing, Lloyd ve Laing, Jenny.*Picts ve İskoçlar.*Londra: Alan Sutton, 1993.

MacDonald, R. Andrew.*Adaların Krallığı*. Doğu Lothian, Birleşik Krallık: Tuckwell Press, 1997.

Morison.*Deniz Amirali, Kristof Kolomb'un Hayatı*. Boston: Küçük, Brown and Co., 1942.

Prebble, John.*Kuzeydeki Aslan*. New York: Korkak, McCann ve Geohegan, 1971.

Seaholm, Charles H.*Keltler ve Vikingler*. New York: Felsefi Kütüphane, 1974.

UFO Tarikatları:

Dinin Kısa Tarihi

William Bramley tarafından

> Tüm insanların yaklaşık yüzde 70'inin bir UFO kültüne ait olduğunu biliyor muydunuz?
>
> Yok canım. Bu doğru.

Eşlerimizin, çocuklarımızın ve komşularımızın ampuller için Home Depot'a gideceklerini söylerken en yakın Raelian toplantısına gizlice kaçtıkları ya da Benjamin'den gelen son mektupları okumadıkları büyük bir komplo olduğunu iddia etmiyorum. Evde olmadığımız zamanlarda internette krema. Komşularınızın ve sevdiklerinizin çoğunun, başka bir Cennetin Kapısı veya Güneş Tapınağının kitlesel histerisine gizlice katıldıktan sonra bir gün aniden ölü bulunacaklarından endişelenmeniz gerektiğini de söylemiyorum. Burada bahsettiğim UFO kültleri bunların hiçbiri için çok büyük. Aslında, ailemiz ve komşularımız muhtemelen buna katılımları konusunda oldukça açıktır ve hatta sizi katılmaya davet etmiş bile olabilirler. Ama onlara bir UFO tarikatına mensup olduklarını söyleyin ve bazıları çabalarınız için size göz kırpabilir.

> Bahsettiğim şey, elbette, dünyanın dört büyük organize dinidir.

terimle pek ilgilenmiyorum*kült*çünkü her zaman hak edilmeyen aşağılayıcı bir çağrışım var. Örneğin, Quaker'lar birçok Hıristiyan “kültünden” (alt grup) biridir, ancak genellikle barış ve kardeşlik öğretilerinden dolayı saygı görürler. Bazı köktendinci Hıristiyanlar, dünyadaki çok daha büyük Katolik nüfusuna rağmen Katolikliği bir kült olarak adlandırıyorlar. Bu yüzden “UFO kültü” dediğimde, UFO'lardan geldiği iddia edilen manevi mesajları vaaz eden ayrı bir grup anlamına geliyor.

Gerçek şu ki, dini tarih çoğunlukla UFO kültlerinin tarihidir. Çoğu UFO kültü, elbette, marjinal “uç” girişimler olarak başlar ve kalır. Bir süre için bir sıçrama yapabilirler, ancak çoğu sonunda ahşap işlerinde kaybolur. Son örnekler, 1950'lerde ilginç UFO kültlerini kuran sözde Üç George'dur: George Adamski, İskandinav

uzaylı öğretmenler; Ashtar ve diğer ET'lerden kanalize ettiği mesajlarla George Van Tassel; ve Venüs'ün “eterik düzleminde” uzay çağındaki bir İsa'yı kanalize eden ve bugün hala faaliyet gösteren Aetherius Derneği'ni kuran George King.

UFO'ların ilk kez 1947'de görüldüğü ve rapor edildiğine dair yanlış bir inanca sahip olan bazı insanlar var. Teori şuna benzer: Atom bombalarını patlatmaya başladık ve bu, dünya dışı komşular için sahip olduğumuzu bilmediğimiz bir kırmızı bayrak kaldırdı. Böylece, neyin peşinde olduğumuzu görmek için Dünya'yı gizlice gözetlemeye başladılar. İnsan ilişkilerine açıkça karışmak ya da onları saldırgan dürtülerimizle hedef almayalım diye biz çocuksu savaşçı insanlar olarak varlıklarını bildirmek istemediler. Bu yüzden ET'ler, insanların bir gün Uzay Kardeşlerinin kozmik topluluğuna katılmaya uygun hale geleceği umuduyla barış ve kardeşlik öğretilerini yaymak için temasa geçenleri ve kaçırılanları kullanırken perde arkasında kalmayı seçtiler.

Bu güzel bir hikaye, ancak Antik Astronot teorisi içinde devasa bir delik açtı. Ezici kanıtlar, Uzay Kardeşlerimizin 1947'den çok önce Dünya'nın etrafında sinsice dolaştığını gösteriyor. Ne olduklarına dair yanlış anlamamıza uyması için onları farklı isimlerle çağırdık. Uçan araçlarda “tanrılar” veya “bulutlarda” “melekler” idiler. Bu eski açıklamalar, günümüzün UFO raporlarına bazen aynı olmasa da benzerdi. Adına ne dersen de gül yine güldür. Ve böylece bugün birçok eski kültü gerçek UFO kültleri olarak tanımlayabiliriz. Firavunun Mısır kültleri, krallarından bazılarının ET “tanrıları” tarafından evlat edinildiğine inanıyordu. Mayalar, insan benzeri tanrıları, aşağıdaki insan savaşını gözlemleyen ve bunlara katılan parlak uçan kürelerde tasvir ettiler. Bazıları eski Mezopotamya'ya kadar uzanan bu eski UFO kültleri, sonunda onları kucaklayan medeniyetlerle birlikte ortadan kayboldu. Yoksa yaptılar mı?

Ek A olarak size Musa adında bir adam veriyorum. Mısır'da firavunlar tarafından büyütülerek, kendi başına bir UFO kültü tarafından yönlendirilen bir kabilenin lideri olmak için büyüdü: İbrahim kültü. Bu kültün "tanrısına" "Yehova" adı verildi; bu, Antik Astronot teorisyenlerine neredeyse diğerlerinden daha fazla yakıt sağlayan bir "tanrı"ydı. Musa, Yehova'nın rehberliğinde Ortadoğu'da Yahudi dinini kurmak için kabilesini Mısır'dan çıkardı. Yahudiler hâlâ tanrıları olarak Yehova'ya inanıyorlar ve ister Mısır'dan Çıkış'ta anlatılan ateş ve dumandan oluşan uçan bir araç, ister "içteki tekerlekler" olsun, dinlerinin kaynağı olarak eski UFO'ları tanımlayan metinlere hâlâ sarılıyorlar.

tekerlekler” Hezekiel'de anlatılmıştır. Ve sözde bu tanrı tarafından göğe kaldırılan İlyas gibi diğer Eski Ahit peygamberlerini de unutmayalım. Yahudilik, onu büyük yapan bir UFO tarikatı. Ve “büyüttü” derken, üye sayısı görece az olsa bile (bugünkü insan nüfusunun yüzde birinden azı) binlerce yıldır hayatta kaldığını ve büyük bir ün elde ettiğini kastediyorum. Yahudilik, daha da büyüyen iki UFO kültü daha doğurdu: Hıristiyanlık ve İslam.

Şimdi, Ek B: Yeni Ahit'i değerlendirmenize sunuyorum. Hristiyan yazıtlarında daha önce defalarca ifade edilmeyen UFO'lar hakkında daha fazla ne söylenebilir? Yeni Ahit muhtemelen *en*Antik Astronot literatüründe en çok alıntılanan metin. Hıristiyan kıyametindeki olağanüstü UFO benzeri bölümleri ekleyin ve yarım yüzyıldan fazla bir süredir ufologların damaklarını cezbeden lezzetli ikramlarla dolu gerçek bir büfemiz var.

Bugün, insan nüfusunun yaklaşık üçte biri kendisini Hıristiyan olarak tanımlıyor. Hala tanrıları olarak Yahudi Yehova'ya inanıyorlar. Apocrypha'da gökyüzünde hareket eden ve sonra havada uçan akıllıca yönlendirilen bir araç olarak tanımlanan Bethlehem yıldızının hikayesini hâlâ heyecanlandırıyorlar. Hıristiyanlar hâlâ Pavlus'un Şam yolunda gördüğü ve aynı zamanda bir UFO kaçırma veya temas kurma olayının unsurlarına sahip olduğuna inanıyorlar. Ve birçok Hıristiyan, İsa'nın uzay giysisine benzer bir şey giydirdiği Vahiy Kitabında öngörülen gelecekteki olayların başlamasını özlemle bekliyor. Vahiy'in yazarı John'un deneyimleri de bir UFO kaçırma olayını andırıyor. Sonuç olarak, Hıristiyanlığın tüm görünümleri ve enkarnasyonları ile sadece bir UFO kültü olduğudur. üyelerinin çoğu UFO'lara inandıklarını şiddetle inkar etseler bile. Bir dahaki sefere bir Hıristiyan kilisesinin yanından geçtiğinizde, büyük ölçüde UFO'lara ve uzaylı varlıklara olan bir inanca adanmış bir binanın yanından geçtiğinizi anlayın.

Ve nihayet Sergi C, İslam'a geliyoruz. Her şey Muhammed'in bir mağarada meditasyon yapmasıyla başladı. Hıristiyan “meleği” Cebrail aniden ona ufukta göründü, Muhammed'i transa geçirdi ve dini bir mesaj iletti. Mohammad, yeni mezhebinin, kendisinden önce gelen iki dinin (okuyun: UFO kültleri), Yahudilik ve Hıristiyanlığın vaatlerini yerine getirdiğini iddia etti. Bugün dünya nüfusunun yüzde 20'sinden fazlası Muhammed'in öğretilerini takip ediyor.

Peki ya Hinduizm? Hinduizm aslında birkaç farklı dini inanç ve mitten oluşan bir karışıklıktır. Tanrıların renkli panteonu, 1960'larda birçok hippi meskenini süsledi ve sanat eseri bugün dünyanın birçok yerinde hala popüler. O tanrılardan bazıları uçtu*vimanalar*-Antik Astronot teorisyenlerinin büyük ilgisini çeken başka bir konu- kulağa şüpheli bir şekilde yüksek güçlü lazer ışınları gibi çıkan silahlarla donanmıştı. Bugün başka bir gezegende insan benzeri bedenlerde tanrı Krishna ile yaşamayı hayal eden Hindular var. Bunların hepsi bir UFO kültünün klasik unsurlarıdır. Şu anda Hindular, insan nüfusunun yaklaşık yüzde 14'ünü temsil ediyor.

Bu, Tanrı'nın olmadığı anlamına mı geliyor? Bedenden ayrı bir bilinç yok mu? Ruhsuz? Yani her şey sadece insanlar ve UFO'larla mı ilgili?

Şart değil.

Büyük ve küçük UFO kültleri, genellikle dünyanın dokusunu destekleyen manevi bir gerçekliğin var olduğunu teyit ederek daha derin manevi soruları ele alır. UFO temaslarının, özellikle de beden dışı bir deneyim içerenlerin tanımlarında genellikle manevi bir unsur olduğu gerçeği göz önüne alındığında, bu şaşırtıcı değildir. Eski ve modern kaçırılan hikayeler genellikle bir kaçırma olayı sırasında beden içinde olmayı içerir, ancak bunun beden dışındayken ET'ye eşlik etmeyi içerdiği zamanlar vardır. ET'ler genellikle bir insan bilincini vücuttan dışarı yönlendirme, onu bir tür kapta taşıma ve sonra tekrar bedene yerleştirme yeteneğine sahip olmakla tanınır. Bu tür temalar, kökenini eski Mezopotamya UFO kültlerinde buldu, Kolomb öncesi Amerika'nın inançlarında yankılandı, bazı Hıristiyan apokriflerinde devam etti,

Bu, ET'lerin biz insanlardan daha "ruhsal" oldukları ve öyle oldukları anlamına mı geliyor? Yine, zorunlu değil. Belki onlar sadece daha iyi mekaniklerdir. UFO'ların kanıtları, toplumlarının bizimkinden teknolojik olarak çok daha gelişmiş olduğunu gösteriyor, bu da her şeyin nasıl çalıştığını anlamak için daha fazla zamanları olduğu anlamına geliyor. Bize büyülü veya mistik görünen şeyler yaparlar (biyoloji ve bilinç konularıyla ilgili olanlar dahil), ancak onlar için sadece bir mekanik meselesidir. Bu, ET'lerin genellikle insanlardan daha "gelişmiş" veya daha etik oldukları anlamına gelmez. Buradaki herhangi bir ahlaki yargı, tıpkı bizim durumumuzda olduğu gibi, tamamen onların güdülerine bağlı olacaktır. Harika ya da kötü amaçlar için atomu bölmeyi öğrendik. Aynı şekilde, bilgimizi de kullanabiliriz.

başkalarına yardım etmek veya manipüle etmek için psikoloji. Ahlaki ve etik evrim, teknolojik evrimden ayrı bir süreçtir ve bu muhtemelen ET'ler için de geçerlidir. Herhangi bir ET'nin, tıpkı burada, Dünyadaki her canlının yaptığı gibi, kendi ihtiyaçlarına öncelik vermesini beklemeliyiz.

Bütün bunlar bugün bizi nerede bırakıyor?

İlk olarak, UFO'larla insan temasının medeniyetimiz üzerindeki etkisinin çok büyük olduğunu takdir etmeliyiz. Günümüzün belli başlı dinleri büyük ölçüde bu temasın sonucudur. Bu, UFO'ların sadece ahmakların ilgisini çeken aptalca küçük bir fenomen olmadığı anlamına gelir. Önemli, önemli ve hepsinden önemlisi,*gerçek*çok uzun zamandır var olan fenomen. ET'lerin kaçamak ve anlaşılması güç görünmesi onları daha az gerçek yapmaz; sadece Dünya'da bulunması ve takip edilmesi zor olan çeşitli canlılara ve türlere bakın. Açıkçası, bu birçok yaşam formuna ve birçok dünyaya yayılan bir özelliktir.

İkincisi, insan ırkı olarak, daha büyük olanlar da dahil olmak üzere UFO kültlerine katılmaya devam edip etmeyeceğimize karar vermemiz gerekiyor. Ben, birincisi, din özgürlüğüne sıkı sıkıya bağlıyım ve hiçbir şekilde, herhangi bir dini ifade biçimini veya şiddet içermeyen dini uygulamayı yasaklamak için herhangi bir yasa çıkarılmasını önermiyorum. Bunun yerine sadece gönüllü bir "sütten kesme" sürecini öneriyorum. Sonuçta, büyük UFO kültlerinin inançlarının bize gerçekten bir faydası var mı? Evet, Yahudi, Hıristiyan, İslami ve Hindu kutsal metinleri bazı güzel öğretiler içerir, ancak aynı zamanda bölünmeyi teşvik eden ve çatışmayı alevlendiren bir tutumu teşvik etme eğilimindedirler. Elbette asıl soru, UFO'ların çoğunun kaynağı gibi göründüğünden, ET'lerin bu tür inanç sistemlerini ilk etapta neden teşvik ettiğidir, ancak bu soruyu başka bir makaleye bırakmak daha iyidir.

Peki ya yaklaşan bir kıyametin eskatolojik vaatleri? Hezekiel ve Yuhanna gibi birçok İncil peygamberi neden bu ET kaynaklarından kıyamet mesajları aldı? ET'ler neden her şeyin kaçınılmaz bir şiddetle sona ereceği öğretileriyle insanları histerinin eşiğine getirmek istesinler? Yine, bunlar en iyisi başka bir makaleye bırakılan sorulardır - belki de bütün bir*kitap*. Merkezinde bir kıyamet olan inanç sistemlerinin -eskatolojinin- kaygı uyandırdığını ve radikalizmi teşvik ettiğini söylemek yeterlidir. Kötü bir şey olursa ve olduğunda, bunun biri bunu planladığı için, biri dikkatsiz olduğu için ya da bizim durduramayacağımız bir doğa felaketi olduğu için olacağı gerçeğini saklıyorlar. Herhangi bir tanrı ile ilgisi olmazdı.

Pek çok modern bilim insanı böyle bir sütten kesme sürecini teşvik etmeye çalışıyor. Yine de, katı bir şekilde seküler olanlar için inatçı ideologlar olduklarında başarısız oluyorlar. Açık zihinlerle kuantum süreçleri alanına ilerleyerek ve gözlemci fenomeninin ardındaki bilincin sırrını arayarak çok daha başarılı olacaklardı. Katolik Kilisesi ve Tibetli Budistler bilimin birçok unsurunu benimsemeye başlayabilirlerse, o zaman bilim kesinlikle bilinç ve UFO'larla ilgili hiçbir şekilde ortadan kalkmayan kanıtlara daha iyi bakmaya başlayabilir. Sözde radikal laikler, popüler olan bu konulara yönelik akademik ve bilimsel araştırmaları engelledikleri̇nde, sözde bilimi yaymak için şimdiye kadarki en aptal UFO temaslısının yaptığı kadar şey yapıyorlar. Bu, elbette,

Bugün UFO araştırması dünyası oldukça kutuplaşmış durumda. Alanın, raporlar toplamak, kaçırılanları geri almak ve kanıtları analiz etmek için pragmatik, civata ve civata bilim adamlarına umutsuzca ihtiyacı var. Bu tür bir temel olmadan, ufoloji meşru bir araştırma alanı olarak var olamaz. Bununla birlikte, bu tür işleri yapan insanlar, ilk bakışta her zaman suları bulandırıyormuş gibi görünen “aptallar” ve “komplo teorisyenlerinin” müdahalesine içerler. Bu çelişki, UFO fenomeninin kendisiyle ilgili bir hakikatten kaynaklanmaktadır: UFO davranışı bazen, pekala,*tuhaf*. Ayrıca, nazik Space Brothers'ın yüzünün arkasında bazen daha az yararlı niyetin kanıtı vardır. Ne de olsa, bir grup insan başka insanları kaçırmak için ortalıkta dolansaydı, en azından söylemek gerekirse, onların güdülerine büyük bir şüpheyle bakardık. Bu nedenle, bu tür bir şüphe hissetmek ve hatta bunu yapan ve yapmaya devam eden bir ET ziyaretçisi akışından korkmak doğaldır.

UFO araştırmacıları genellikle ilk etapta ET'lerin neden burada olduklarına dair ortak soruyu yanıtlamaya çağrılır. Çeşitli sonuçlara varan, genellikle birbiriyle çelişen çok çeşitli kanıtlarla karşı karşıyadırlar. Bu nedenle, bu soruya verilen yanıtlar, “Bizi sessizce kontrol etmek istiyorlar”dan “Zihinlerine göre, eklemin sahibi onlar”a kadar uzanan bir yelpazeyi çalıştırdı. Ayrıca, ET'lerin tarih öncesinde insan ırkını genetik olarak değiştirdiğini ve o zamandan beri onların yaratılışını dikkatle izlediklerini öne süren eski yaratılış hikayelerimiz var. Gerçek gerçekten nerede yatıyor? Henüz kesin olarak çözebilmiş değiliz. Önümüzde olanı inceleyerek başlayabiliriz, ancak UFO'ların dünyasında bu bile oldukça garip yollara yol açabilir. Sadece bunun etrafından dolaşmak yok. bu arada bizde yaşıyoruz

UFO temasının etkileri, özellikle insan toplumunu bu kadar somut ve kalıcı bir şekilde etkileyen UFO kültlerinin goblenlerinde kanıtlandığı gibi.

UFO kültlerinin olmadığı bir dünya hayal edebilseydik, neye benzerdi? Tüm büyük UFO kültleri ortadan kalkacak olsaydı, hepimizin büyük bir rahat nefes alabileceğinden şüpheleniyorum. Çoğu çatışma ve savaş sona erecekti. Dini radikalizm neredeyse tamamen ortadan kalkacaktı. Yine de UFO'lara inanırdık, ancak onlara hak edilmemiş gizem ve tehdit auralarını vermeyi bırakacaktık. Artık ufukta Tanrı'nın yazdığı bir kıyamet olduğu konusunda endişelenmemize gerek kalmayacak ve doğal afetler için daha rasyonel planlar yapabiliriz. Ayrıca, günümüzün gereksiz ekonomik sorunlarına son vermek için küresel finansal yapımızı daha makul bir şekilde düzenleyebileceğimize ve her türlü aşırı nüfus sorununu kazan-kazan çözümlerini kullanarak çözebileceğimize inanıyorum. Bilinci daha iyi anlamamız, ölümle gelen kayıp korkusunu ve acısını da hafifletebilir. Din, itaatten çok anlayış ve keşifle ilgili hale gelecekti. Dünyadaki yaşam gerçekten eğlenceli hale gelebilir.

Bazı insanlar bu senaryoya itiraz edebilir. Büyük UFO kültlerinin insan ahlakının temeli olduğunu söylerlerdi.*ihtiyaç*medeni kalmak için kutsal kitapların direktiflerinin dayattığı yapı. İyi haber şu ki, insanlar din olmadan da oldukça ahlaklı olabilirler ve genellikle öyledir. Batı dünyasında dinin en zayıf olduğu yere bakın: İskandinavya. İskandinav ülkeleri hala dünyadaki en düşük suç oranlarından ve en yüksek yaşam standartlarından bazılarının tadını çıkarıyor. Bir bireyin karakterinin, herhangi bir dini bağlantıdan çok doğuştan gelen ahlakla ilgisi var gibi görünüyor.

Ancak bu, genel olarak ahlak veya din hakkında bir deneme değildir. UFO'larla ilgili - daha spesifik olarak, UFO kültleri. Bu kültler hakkında çok daha fazla şey söylenebilir ve bunlar ilginç bir çalışma ortaya çıkarır. Ne yaparsan yap, onları küçümseme. Bugün marjinalleştirilmiş küçük bir UFO tarikatı bir gün bizi şaşırtabilir ve yarın dünyanın en büyük dinlerinden biri olabilir. Daha önce oldu ve tekrar olabilir.

Sembolik Bir Manzara: Nabta Playa'nın Gizemi ve Kadim Geçmişimiz

Thomas A. Brophy tarafından

Tüm zamanların en büyük anıt inşaatçılarına ev sahipliği yapan eski Mısır uygarlığı nereden geldi? Deşifre edilmeyi bekleyen gizemli ipuçları, uzak geçmişimize dair bilgimizde bir kez daha devrim yaratacak mı? Nabta Playa'nın astronomisi üzerine yaptığım araştırma, ilk soruya yanıtlara ve ikincisine ilişkin bazı ilgi çekici ipuçlarına yol açtı.

2008 yılının Nisan ayının başlarında, ortak yazarım Robert Bauval, gözüpek maceracılardan oluşan küçük bir ekip, Mahmoud Marai adında derin bir çöl kaşifi ve ben, tamamen ıssız bir arazide dört tekerlekten çekişli bir Jeep ile dört günlük zorlu bir yolculuğa çıktık. Dünyadaki en kurak ortamlardan birinde ve modern uygarlığın herhangi bir ipucundan dört gün sonra. Tüm suyumuz da dahil olmak üzere tüm malzemelerimizi yanımıza almamız gerektiğinden, son varış noktamıza vardığımızda, hedeflerimizi gerçekleştirmek ve biraz keşif yapmak için yalnızca birkaç değerli saatimiz olacaktı. Bu özel günde, Jebel Uwainat adlı bir dağ silsilesinin kuzeyindeki küçük bir uçurumun kuzeybatı yüzünü keşfetmek için yakıcı gün ortası sıcağına göğüs geriyorduk. Uwainat, Mısır, Sudan ve Libya'nın buluştuğu Sahra Çölü'nün ıssız bölgesinde yer alan devasa, masa üstü bir dağ silsilesidir. O kadar uzak ve yaşanılmaz bir yer ki, 1920'lere kadar bu "Çölün Alpleri"nin sadece varlığı modern dünya tarafından bile bilinmiyordu. Gerçek boyutlu bir zürafa ve bir avcının (ya da muhtemelen şaman benzeri bir figürün) solmuş bir tarih öncesi resmini içeren kaya yüzeyinde, ekibimizin bir üyesi, uçurumun kenarından 12 fit yukarı tırmanarak küçük bir kaya çıkıntısına tırmandı. akış taşı. Bazı gravürler bulduğunu heyecanla haykırdı. Ona katıldığımda, elektronik pusulamın olmadığı gerçeğine hemen lanet ettim, çünkü orada, garip oyulmuş işaretlerin arasında batı-kuzeybatıyı gösteren güzel biçimli bir ok vardı. Pusulayı aldıktan sonra, ölçüm yapabilmek için bizi kaya yüzüne geri götürmesi için rehberimiz Mahmoud'u rahatsız etmeye devam etmek zorunda kaldım. Marai bunun yerine bizi kamp yerimize geri döndürmek için can atıyordu.

Sonunda kaya çıkıntısındaki oymalara geri döndüm ve elbette, ince işlenmiş ok yaz gündönümü gün batımını işaret etti.

Yükseltilmiş kaya çıkıntısı, Jebel Uwainat, Nisan 2008. Oyulmuş çizgilere dikkat edin ve yaz gündönümü gün batımını gösteren ok.

Binlerce yıldır bu gravürleri gören ilk insanlar olabiliriz. Bu bölgedeki kaya sanatının çoğu, 12.000 yıl öncesine kadar, en yakın zamana, yaklaşık 6.000 yıl öncesine, bölgenin bugün olduğu aşırı çöl haline geldiği zamana kadar uzanıyor. Oyulmuş kaya sanatı, boyalı kaya sanatından daha eski olma eğilimindedir. Oku işleyen sanatçı ya da sanatçılar aslında bu yıllık astronomik olayı belirtmek niyetinde miydi, yoksa rastgele bir tesadüf müydü? İşaretler bir tür erken ön yazımı temsil ediyor mu? Onları yapanlar kimlerdi? Bu sorulara bir ipucu, bu gravürlerden yaklaşık 360 mil doğuda bulunan Nabta Playa Takvim Dairesi denilen astronomiden toplanabilir, çünkü o da yaz gündönümünü gösterir. Bu iki eseri yaratan iki halk akraba olabilir mi? İnanıyorum ki, bunlar sadece birbirleriyle akraba değiller, aslında daha sonra Nil'e taşınan ve eski Mısır'ın firavun uygarlığını yaratan halklardı.

kitabımızda*siyah oluşum*, Robert Bauval ve ben, Jebel'deki bol kaya sanatını yaratan Neolitik halkların kanıtlarını sunuyoruz.

Mısır Batı Çölü'nün (kuzeydoğu Sahra) Uwainat ve Gilf Kebir bölgeleri, Nabta Playa'daki Neolitik bölgesel tören kompleksini inşa eden aynı kültürdendi. Ve Nil Vadisi'ne taşınan ve firavun uygarlığını yaratanların, tam da bölge aniden ılıman savanadan bugün olduğu gibi aşırı çöle geçtiğinde, bu halklar olduğunu gösteriyoruz.

Neolitik Bir Astro-Tören Merkezi

1973 yılında, Fred Wendorf ve Romuald Schild tarafından yönetilen Birleşik Tarih Öncesi Seferi (CPE) adlı uluslararası bir antropolog ekibi, çalışmalarına rahat bir mola vererek Abu Simbel'in yaklaşık 65 mil batısındaydı. Birisi aşağıya baktığında çok sayıda çanak çömlek parçası ve ince taş aletler fark etti. Nabta Playa olarak bilinen şeyi keşfetmişlerdi. Kısa süre sonra Nabta Playa'nın çok önemli bir yer olduğu anlaşıldı ve CPE, çabalarını her kış sıcaklık daha katlanılabilir hale geldiğinde burada kazmaya odakladı. Yaklaşık 7000'den kalma çok sayıda eser katmanını ortaya çıkardılar, kataloglandılar ve radyo karbon tarihlemeli yaptılar.M.Ö.3300'e kadarM.Ö.. Ritüel olarak gömülmüş sığır mezarlarını buldular. Nabta Playa'da hiçbir insan kalıntısı bulunmamasına rağmen, yaklaşık 12 mil ötede aynı döneme ait bir mezarlık bulundu. Yapıldığı kabuklar ve malzemeler nedeniyle, Akdeniz ve Kızıldeniz kadar uzaklardan ticaret yoluyla gelmiş olması gereken mücevher kalıntıları buldular. Site, bölgenin her yerinden insanlar tarafından yoğun bir şekilde kullanılmış ve açıkça önemli ritüel faaliyetleri içeriyordu. Wendorf ve Schild, Nabta Playa'nın neyle ünlü olacağını, megalitleri fark etmeden önce, siteyi Neolitik dönem "bölgesel tören merkezi" olarak adlandırmaya başladılar. Megalitleri fark etmemiş olmaları garip görünüyor. Fred Wendorf'un kendisinin yazdığı gibi:

> Nabta'nın megalitleri uzun süredir tanınmadı veya tanımlanmadı. zaman. Önemini ancak 1992 yılında anlamaya başladık....1[I]t onları neden daha önce tanıyamadığımız veya daha doğrusu neden anlamlarını anlayamadığımız açık değil.... Onları gördüğümüz için görmedik, ama ya ana kaya olarak kabul edildiler ya da bazı durumlarda ana kaya olmadıkları açıkça görülüyordu. önemsiz."2

Nabta Playa'daki megalitler ve megalitik yapılar, sitenin ve orada gerçekleştirilen ritüellerin en merkezi yönüydü ve inşa etmek için çok çaba ve sosyal organizasyon gerektirdi. Megalitlerle ilgili hala birçok gizem var, ancak neredeyse herkes onların bir tür astronomik amaca hizmet ettiği konusunda hemfikir. Hangi özel astronominin dahil olduğu konusunda tartışmalar var, ancak Nabta Playa'nın sadece bölgesel bir tören merkezi olmadığı, aynı zamanda bölgesel bir tören merkezi olduğu açık görünüyor. *astro-tören* merkez.

Megalit düzenlemelerinin görünür kısmı, esas olarak, bir tekerleğin parmaklıkları gibi merkezi bir noktadan yayılan altı dizi taştan oluşur. Kuzey-kuzeydoğu yönünde üç, doğu-güneydoğu yönünde üç hizalama bulunmaktadır. En sağlam yorum, kuzey-kuzeydoğu hizalamalarının bir veya daha fazla dairesel yıldıza atıfta bulunduğu ve doğu-güneydoğu hizalamalarının gökyüzündeki en parlak yıldıza, Sirius'a ve Orion Kuşağı'ndaki yıldızlara atıfta bulunduğudur. Nabta Playa'nın 26 yüzyıldan fazla bir süredir kullanımda olduğu ve megalitlerin o zaman diliminde ve muhtemelen ondan önce inşa edildiği gerçeği göz önüne alındığında, hizalamaların birden fazla çağda meydana gelen gök olaylarını temsil etmesi muhtemeldir. Yıldızlar, dünyanın hareketi nedeniyle "hareket ettikleri" için, herhangi bir tek hizalama, yalnızca belirli bir tarihteki herhangi bir yıldıza atıfta bulunabilir. Bu nedenle, çoklu megalit hizalamaları, uzun zaman önce belirli tarihlerdeki belirli yıldız kümelerine atıfta bulunmak için kullanılmış olabilir.

1997 yılında, CPE nihayet bir astronom olan Kim Malville'i kış kazıları sırasında bölgeyi ziyaret etmeye davet etti. 1998'de Malville ve CPE yayınlanan bir raporda megalitlerden bahsetti*Doğa*.[3]Bununla birlikte, makale esas olarak, megalitik taşlardan değil, küçük taşlardan yapılmış ayrı bir cihaz olan Takvim Çemberi'ne odaklandı. Megalitleri ve hizalamalarını tanımladılar, ancak bazı hizalamaların kabaca kuzeyi gösterdiğini ve bir megalit hizalamasının doğuya göre şaşırtıcı derecede kesin olduğunu belirtmek dışında, onları astronomi ile ilişkilendirmediler.*azimutlar*(artışları kuzeyden yön) 90.02 derece"[4]Megalitlerin astronomisinden ilk söz, Wendorf ve Malville'in kısa bir makalesindeydi.
2001 yılında CPE tarafından yayınlanan büyük kitap içinde.[5]İçinde Malville, megalitlerin üç kuzey hizasının 4742'den yıldız Dubhe'yi izlediğini öne sürdü.M.Ö.4200 civarındaM.Ö.ve megalitlerin güneydoğudaki üç dizilişinden biri 4820 civarında Sirius'a yönelikti. M.Ö.ve diğer ikisi, diğer iki tarihte Orion's Belt'in yıldızlarını takip etti.

Bu makale ayrıca her bir megalitin tam GPS koordinatlarını listeledi. Ancak hesaplarını yeniden oluşturmaya çalıştığımda, bazı yıldızların iddia edilen tarihlerde verilen konumlarda bulunmadığını gördüm. Bu yüzden, ham GPS verilerinden megalit hizalama azimutlarını basitçe hesaplamaya çalıştım ve bu hesaplamaların birçoğunun da yeniden üretilemediğini gördüm. Tutarsızlıkları yazarlarla tartışmaya çalıştım ama boşuna. Mantıksal varsayım, birincil ham GPS verilerinin, hesaplamaları hatalıyken en güvenilir olması gerektiğiydi. Bu yüzden, Nabta Playa'nın astronomisini deşifre etmeye hevesli olarak, megalitler için ham GPS ölçümlerini aldım ve astronomi bilmecesini bağımsız olarak çözmeye çalıştım. Bu benim yayınladığım*Menşe Haritası*. Görünüşe göre, hesaplamalarım, 4820 dolaylarında Sirius'un yükselişine verdikleri megalit hizalamasını gösterdi.M.Ö.aslında 6090 dolaylarında Sirius ile uyumluM.Ö., göreceğimiz gibi sorunlu hale gelen bir tarih.

Bu arada Quickbird uydusu Digital Globe şirketi tarafından daha yeni fırlatılmıştı ve çözünürlüğünün uzaydan megalit konumlarını belirleyebileceğini tahmin ediyordum. Quickbird'e görüntü verilerini toplama görevini verdim (kesinlikle arkeo-astronomi için ilk bağımsız kullanımı) ve tarafından açıklanan tüm megalitleri tanımlayabileceğimi bulmaktan çok mutlu oldum.
Wendorf 2001 yayınında.[6]Beklediğim gibi, CPE'den alınan ham GPS verileri doğru görünüyordu. Ancak emin olmak için, 2003 yılının Ekim ayında yaptığım gibi, sahayı şahsen ziyaret etmem ve yerde ölçümler almam gerekiyordu. Daha sonra eski meslektaşım Paul Rosen (uzay tabanlı radar uzaktan algılama alanında lider) ile bir ekip kurdum. uydu verilerini coğrafi olarak düzeltin ve bilimsel akıl yürütmeyi inceleyin. Sonuçları antik çağlarla ilgili bir konferansta sunduk.
megalitik kültürler, Rodos, Yunanistan ve hakemli bir dergide.[7]Malville ve Wendorf tarafından verilen Sirius hizalaması için tarihin 6090'a kadar geri alınması gerektiğini bildirdik.M.Ö.. Ayrıca, güneydoğudaki üç megalit çizgisinin, tümü 6200 dolaylarında olan, Orion'un Kuşağı'ndaki yıldızların ve Orion'un baş ve omuzlarındaki yıldızların temsilleri olarak yorumlanabileceğini iddia ettik.M.Ö., kuzeydeki megalit çizgileri o sırada kuzeydeki en parlak yıldız olan Vega'yı gösteriyordu.

Yayınımız, sonunda konuyla ilgili sorularıma yanıt verdi.
Malville ve diğerleri tarafından bir kağıt şeklinde ilk hatalı hesaplamalar. 2007 yılında.[8]
İçinde bizim düzeltilmiş verilerimizi ve hesaplamalarımızı kabul ettiler ve onlar

megalit hizalamalarını yeniden yorumladı, şimdi ise orijinal olarak Sirius ile ilişkilendirdikleri megalitlerin 4820 dolaylarında olduğunu öne sürdüler.M.Ö.uzak kalmış olabilir antik göl veya playa, bu yüzden şimdi "onları yorumlamayı [d] reddediyorlar"[9] bunun yerine güneydoğudaki diğer megalit çizgilerinin Sirius'un 4500 dolaylarında yükselişini gösterebileceğini öne sürüyorM.Ö.ve 3500M.Ö.. Ayrıca 4200 dolaylarında Orion's Belt'e bir hizalama önerdiler.M.Ö.ve muhtemelen başka bir tarihte Alpha Centauri ve kuzeydeki megalit dizilimleri için tamamen yeni bir hedef önerdiler: Arcturus. Sonunda 6200 dolaylarında herhangi bir tarihi reddettilerM.Ö.çünkü bu "en iyimizden yaklaşık 1500 yıl önce" Terminal Neolitik için tahminler."[10]

O zamana kadar, bunu ve kitabımız haline gelen bir dizi başka konuyu daha fazla araştırmak için Robert Bauval ile ekip kurdum.*Black Genesis: Eski Mısır'ın Tarih Öncesi Kökenleri*. Güneydoğudaki megalitlerin büyük olasılıkla Sirius'un yükselişini gösterdiği sonucuna vardık. Ayrıca, eski Eski Krallık Mısır tapınaklarının kuzeyde Sirius'un yükselişi ve Dubhe yıldızı ile eşzamanlı olarak hizalandığını hatırladık ve bu nedenle Nabta'da bu tür eşzamanlı hizalanmaları test etmeye karar verdik. Her iki tarihte, 4500'de gökyüzünde Dubhe ile yükselen Sirius'un çok doğru eşzamanlı işaretlerini bulduğumuza şaşırdık.M.Ö.ve 3500M.Ö.ve bu eşzamanlı hizalamalar da çok düzgün dik açılar oluşturdu. Bu iki dizilim, Nabta Playa'daki altı ana megalit dizisinden dördünü oluşturuyordu.*siyah oluşum*:

Bu entegre analizden ortaya çıkan bulgular şunlardır:

1. Kuzeyi gösteren A1, A2 ve A3 çizgilerini oluşturan en az dokuz megalit vardır. Bunlar, Büyük Kepçe'deki yıldız Dubhe'yi hatırı sayılır bir süre boyunca takip ediyor.

2. Güneydoğuyu işaret eden B1 ve B2 hatlarını oluşturan en az altı megalit vardır. Bunlar, parlak yıldız Sirius'u iki çağda takip ediyor.

3. Sirius ayrıca Büyük Ayı'daki yıldız Dubhe ile eş zamanlı olarak koordine oldu, böylece hizalamaları yaklaşık 90 derecelik bir açı oluşturdu. (Bu ilginç bağlantı Wendorf ve Malville tarafından da not edilmişti; onlar, Nabta Playa'nın megalit inşaatçılarının 'dik açılarla büyülendi.')[11]

Bu eşzamanlı Sirius-Dubhe hizalamalarının, Sirius ufkun hemen üzerinde yükselirken meydana geldiğine ve Dubhe'nin hem Mısır tapınaklarında hem de Nabta Playa'da gösterildiği gibi gökyüzünde alçak bir irtifada konumlandığına dikkat edin. İlk başta, çıplak gözle astronom rahiplerin aynı anda ufku kıran bir yıldızı (Sirius) ve onun ortak yıldızını (Dubhe) 90 derece kuzeyde ve gökyüzünde görmelerinin garip görünebileceğini düşündü. Ancak Nabta Playa, Neolitik çağda mevsimlik bir göldü (bu yüzden Wendorf onu ilk etapta "playa" olarak adlandırdı). Yılın bir bölümünde sığ sularla doluydu ve durgun sudan çıkacak olan megalitler, yıldız ışığını doğrudan görüş hattı boyunca bir gözlemciye yansıtmış olabilir. Bu, merkezi megalitik yapıda yer alan bir gözlemci için hizalamaları kolayca görünür kılabilirdi. Sirius'un yükselişinin, dairesel kutupsal takımyıldızdaki parlak bir yıldızla birlikte eşzamanlı olarak görülmesine ilişkin bu ritüelin - bu durumda, Büyük Kepçe'deki Dubhe (eski Mısırlıların Boğanın Uyluğu olarak adlandırdığı) - Nabta Playa'da ortaya çıktığını ve daha sonra Nil Vadisi'ne götürüldü. Nabta Playa'da megalitik yapıları ve eski mevsimlik göl olan dev doğal yansıma havuzunu içeren yıldız manzaraları hem ritüel hem de gerçekti. Daha sonra, firavun kültüründe ritüel, tapınak sanatında tasvir edilen "kordon germe" töreninde somutlaştırılarak daha stilize ve sembolik hale geldi. içinde tarif ettiğimiz gibi Büyük Kepçe'deki Dubhe (eski Mısırlıların Boğanın Uyluğu olarak adlandırdıkları) Nabta Playa'da doğdu ve daha sonra Nil Vadisi'ne götürüldü. Nabta Playa'da megalitik yapıları ve eski mevsimlik göl olan dev doğal yansıma havuzunu içeren yıldız manzaraları hem ritüel hem de gerçekti. Daha sonra, firavun kültüründe ritüel, tapınak sanatında tasvir edilen "kordon germe" töreninde somutlaştırılarak daha stilize ve sembolik hale geldi. içinde tarif ettiğimiz gibi Büyük Kepçe'deki Dubhe (eski Mısırlıların Boğanın Uyluğu olarak adlandırdıkları) Nabta Playa'da doğdu ve daha sonra Nil Vadisi'ne götürüldü. Nabta Playa'da megalitik yapıları ve eski mevsimlik göl olan dev doğal yansıma havuzunu içeren yıldız manzaraları hem ritüel hem de gerçekti. Daha sonra, firavun kültüründe ritüel, tapınak sanatında tasvir edilen "kordon germe" töreninde somutlaştırılarak daha stilize ve sembolik hale geldi. içinde tarif ettiğimiz gibi tapınak sanatında tasvir edilen "kordon germe" töreninde somutlaşmıştır. içinde tarif ettiğimiz gibi tapınak sanatında tasvir edilen "kordon germe" töreninde somutlaşmıştır. içinde tarif ettiğimiz gibi*siyah oluşum*:

> Eski Mısır metinleri ve tapınak kabartmaları, ipin gerilmesinin, yıldızlarla ilişkili bir tanrıyı ve firavunu temsil eden bir rahibe tarafından gerçekleştirildiğini açıklar. Hem rahibe hem de firavun bir değnek ve bir tokmak tuttular ve çubuklar arasında bir ip veya ip dolaştırıldı. Rahibe, arkası kuzey gökyüzüne dönük olarak durdu ve firavunun karşısına çıktı. Bu sahne birçok tapınakta tasvir edilmiştir ve yanındaki metinler, firavunun tapınağı eski zamanlardaki gibi kurmak için yıldızların yörüngesini gözüyle gözlemlediğini söyler. Metinlerde, kralın Büyük Ayı'da (Mesekhtiu, Boğanın Uyluğu olarak adlandırılan) bir yıldıza baktığı kesin olarak söylenir. Bununla birlikte, bazı metinler Sirius yıldızından bahseder ve onun da bir şekilde ritüele dahil olduğunu ima eder. Bu yıldız hizalama ritüeli tam olarak nasıl yapıldı? [...] Ayine ilişkin bir başka ipucu da firavunun bir yıldızın hareketini gerçek zamanlı olarak dikkatle gözlemlemesidir. Edfu'daki Horus Tapınağı üzerindeki yazıtlar, ritüelin tasvirlerine eşlik eder ve firavunun sözlerini aktarır:

> Seshat firmasında ölçüm kablosu. Yıldızların ilerici hareketini düşünüyorum. Gözüm Bull's Thigh takımyıldızına sabitlendi. Zamanı sayıyorum, saati dikkatle inceliyorum...' Nabta Playa'nın tören merkezinde de böyle olmuş olabilir. binlerce yıl önce....[12]

3300 civarındaM.Ö., Nabta Playa bölgesi bugün olduğu gibi yaşanmaz, aşırı kurak çöl oldu. Bu tarihin hemen ardından, eski Mısır uygarlığının en eski tapınakları Nil Vadisi'nde, özellikle de Aswan yakınlarındaki Elephantine Adası'ndaki tanrıça Satis tapınağında ortaya çıkmaya başladı. Tapınağın bilinen ilk versiyonu 3200 dolaylarında inşa edilmiştir.M.Ö., ancak 3.000 yılda birkaç kez yeniden inşa edildi, yıldızın eğimi presesyon yoluyla değiştikçe ekseni Sirius'un yükselişiyle aynı hizaya gelecek şekilde değişti.

Eski Mısır uygarlığında yeni yıl, *sarmal yükselen*Nil Nehri'nin hayat veren ve uygarlığı destekleyen taşkınlarını da müjdeleyen astronomik bir olay olan Sirius'un fotoğrafı. Bir yıldızın sarmal yükselişi, ilk görünür hale geldiği zamandır, gökyüzünün şafak vaktindeki parlaklığı gün doğumunda yıldız ışığına baskın gelmeden önce birkaç dakika parlar. Eski Mısır'da, parlak Sirius, güneşe çok yakın olduğu zaman, her yıl yaklaşık iki ay kadar bir süre boyunca çıplak gözle görünmez olurdu. Mısır'ın Yeni Krallığı zamanında, en azından büyük turist Herodot'un yazdıklarına göre, Mısırlılar Nil'in taşkınlarının kaynağının nehri yukarı doğru dolduran muson yağmurları olduğunu unutmuşlardı, ancak taşkınların sembolik olarak sembolik olduğunu hatırladılar. Sirius'un sarmal yükselişiyle müjdelendi. Daha önce, Nabta Playa döneminde,M.Ö.), tam olarak muson yağmurları doğrudan playa'ya düştüğünde ve mevsimsel gölü sular altında bıraktığında, bu da yıldız ışığını inşa ettikleri megalitlere yansıtacaktı. Sirius'un sarmal yükselişinin yıllık yaşamı destekleyen yağmurların gelişiyle bağlantısı doğrudan, açık ve içgüdüseldi; yeryüzünde playanın yeni yıl yenilenmesiyle çakışan göksel olaylar. Muson yağmurları güneye kaydığında ve bölgesel astro-tören komplekslerini yaşanmaz bir şekilde kuru bıraktığında, Nabta Playa halkı Nil Vadisi'ne taşındı ve tarihin en büyük tapınak inşa medeniyetini yarattı.

Sirius'un megalitik takibinin ve kutup kutuplu Bull's Uyluk takımyıldızının Nabta Playa'daki bazı megalitlerin işlevi için çok sağlam ve savunulabilir bir yorum olduğuna inanıyoruz. ile ilişkili astronomidir.*daha erken*Bununla birlikte, bu daha tartışmalıdır, çünkü sitenin daha gizemli yönlerini beraberinde getirir. Ancak bu tarihlere geçmeden önce Nabta Playa'nın en ünlü özelliği olan Takvim Çemberi'nden bahsetmem gerekiyor. Takvim Çemberi, kişinin dizine kadar gelen veya biraz daha kısa olan taşlardan yapılmıştır. içinde tarif ettiğimiz gibi *siyah oluşum*, Takvim Dairesi'nin kendisi dolambaçlı bir tarihe maruz kaldı. Bazı nedenlerden dolayı, ilk sözü ünlü 1998'e kadar değildi. *Doğa*Her ne kadar Çemberin birincil haritalaması ve arkeolojik analizi 1991 ve 1992'de yapılmış olsa da kağıt. sitesi ve çevresi. Örneğin, megalitik kompleks yapıların kazı kalıntıları, uydu görüntülerinde açıkça görülebilen bir döküntü çemberi içinde bırakılmıştır.

Takvim Dairesi'nin astronomisinin yorumlanmasına gelince, tartışmasız bir yönü ve tartışmalı bir yönü var. Tartışmasız yönü şudur: Dairenin çevresindeki sekiz taş, iki “görüş hattı penceresi” oluşturan dört kapı oluşturur - bir pencere kuzey-güney yönünü, diğer pencere ise yaz gündönümünde yükselen güneşi gösterir. Ayrıca, sitenin kendisinin yaklaşık 22,5 derece kuzey enleminde, tropik çizgiye yakın konumu, güneşin yaz gündönümünü çevreleyen haftalar boyunca yılda iki kez tam olarak tepeden geçtiği ve ayakta duran taşların öğle saatlerinde gölge oluşturmayacağı anlamına gelir. Gündönümü kapıları ve meridyen (kuzey-güney) kapıları, birkaç derecelik yay üzerine yayılmış yaklaşık hizalamalardır ve bu nedenle, daireyi dünyanın eğikliğindeki küçük değişikliklerden itibaren tarihlendirmek için kullanılamaz.

Tartışmalı yön, dairenin gerçek içeriğine atıfta bulunur - üçlü iki set halinde düzenlenmiş altı duran taş. Benim yaklaşımım, dairenin gündönümü ve meridyen kapılarını, genel işlevine dair hayati ipuçları olarak değerlendirmekti. Bu yorum kitapta yayınlandı.*Menşe Haritası*, ve Rodos, Yunanistan'daki profesyonel konferanslarda sunuldu; Atlanta, Georgia'da; dünya çapındaki genel izleyici konferanslarında; bir TV/DVD grafik animasyonunda; ve Robert Bauval ile birlikte son kitabımda *siyah oluşum*. Tüm yorumlarım dikkatli orijinale atıfta bulunur.

Applegate ve Zedeno tarafından yeniden oluşturulan dairenin haritalanması 1991/1992.[13]Gündönümü kapısı, ziyaretçiye yılın hangi zamanının alakalı olduğunu söyler. - yaz gündönümü. Meridyen kapısı, ziyaretçiye kuzey-güney meridyeni boyunca (bugün hala kullanılan standart referans astronomlarının aynısıdır) gökyüzünde nereye bakacağını söyler. Kapılar birlikte, ziyaretçiye günün hangi saatinde bakması gerektiğini de söyler - gökyüzü hala karanlıkken güneş doğmadan hemen önce. Dairenin içeriği, ziyaretçinin daire içinde belirtilen yıldız işaretini tanımlamak için görsel olarak gökyüzüne çevirebileceği basit bir yıldız haritası oluşturur. Böylece yılın zamanı, gecenin zamanı ve bakılacak gökyüzü alanı ile donanmış, tek ek faktör (*kısıtlama*, fizik dilinde) Hangi yıl veya yıllar olduğunu düşünmem gerekiyordu. Yakınlardaki bir ocaktan alınan radyokarbon, bu ipucunu sağladı - yaklaşık 4800 M.Ö.. O sırada gökyüzünün nasıl göründüğünü hesapladığımda, Orion'un Kemeri'ndeki üç yıldızın çemberdeki üç ayakta duran taşın alt takımı için iyi adaylar olacağı kısa sürede anlaşıldı. Daha fazla araştırma, Orion'un Kuşağı yıldızlarının genellikle yaklaşık 6400 ila 4800 arasındaki bir zaman penceresine uyduğunu gösterdi.M.Ö., en iyi uyumun 4940 civarında gerçekleştiğiM.Ö.. Bu zamanda, bu yıldızların uzun vadeli deviniminde özel bir zamanda, tam olarak doğru irtifa temsil edildi - tam olarak güney zirvesi ile kuzey zirvesi arasında. Ayrıca dairenin içindeki diğer üç taş kümesi için daha spekülatif bir yorum önerdim - yani, devinim döngüsünün karşı tarafında (yaklaşık 12.000 yıl önce) Orion takımyıldızının üst kısmıyla (omuz ve baş yıldızlar) eşleşiyorlar.). Yani Takvim Çemberi muhtemelen 5000 civarında inşa edilmiş ve kullanılmıştır.M.Ö. (ve kesinlikle*olumsuzluk*17000'deM.Ö.) ve yukarıdaki yıldızların uzun vadeli yörüngelerini öğretmek için bir diyagramdı. Çemberin dış kısmındaki yaz gündönümü gün doğumu “görüş hattı kapısı” güneşin bir yıl boyunca gökyüzündeki yıllık hareketini öğrettiği gibi, çemberin iç taşları da takımyıldızların 26.000 yıllık devinimini öğretti. . Bu şekilde, Çember, aynı zamanda Orion'un Kuşağı ve Sirius'un yükselişine atıfta bulunan Nabta Playa'daki megalitik hizalanmalarla ayrılmaz bir şekilde bağlantılıdır.

Ana Kaya Heykellerinin Gizemi

Takvim Çemberi ayrıca bize Nabta Playa'nın daha gizemli kısımları hakkında bir ipucu veriyor. Yıldız hizalı megalitler, playa tortullarına gömülüdür. Paleo-klimatologlara ve radyokarbon tarihlerine göre

tortul katmanlar, son kalın tortu katmanını veren son ağır tortullaşma dönemi, bazen 5000 civarında sona erdi.M.Ö.. Bu nedenle, o katmana gömülü olan megalitlerin o sırada veya daha sonra yerleştirilmiş olması gerekir. Bu nedenle, CPE'nin ilk olarak 4820 dolaylarında Sirius'a atfettiği megalit hizalaması üzerinde tartışmalar ortaya çıktı.M.Ö.Bizim ölçümlerimizin ve hesaplamalarımızın gösterdiği, aslında 1.270 yıl önce hizalanmış. Ama bulmaca bulunanlarla karmaşık*altında*playa çökeltileri, özellikle "Karmaşık Yapı A" (CSA) olarak adlandırılan merkez parçanın altında. Tüm megalit hizalamaları CSA'dan yayılıyor. CSA birkaç bölümden oluşur: çökeltilerin üzerinde, ortasında duran bir taş ile büyük bir oval şeklinde düzenlenmiş megalitler vardır; bunun altında bir miktar playa tortusu ve büyük bir yontulmuş megalit ("inek taşı" olarak adlandırılır); ve sonra inektaşının altında, playa tortullarının yüzeyinin yaklaşık 12 fit altında, oyulmuş bir canlı anakaya parçası (hala orijinal anakayaya bağlı olan, Büyük Sfenks gibi kesilmemiş olan anakaya) yatıyor. CSA, bu karmaşık yapıların yaklaşık 30'unun bulunduğu bir alanda yer alıyor - diğerleri dışında hepsi benzer, ek inek taşı heykeline sahip değil.

Nabta Playa, 15.000 yıl öncesinden 5.000 yıl öncesine kadar yaklaşık 10.000 yıllık bir süre boyunca, çoğunlukla yaklaşık 9.500'den itibaren bir dizi nemli ara faz sırasında ortaya çıkan çeşitli kalınlıkta (bazı birkaç metre derinliğinde) tortul katmanlarla kaplı bir ana kaya havzasıdır. 7000 yıl öncesine kadar. CPE, Kompleks yapılarını kazdığında ve aslında 9 ila 12 fit tortunun altındaki ana kaya heykellerini kapladıklarını keşfettiklerinde, bu yapıların yaratılışını nasıl açıklayacaklarını bilemediler. Neolitik kültürün standart anlayışı, bu tür yapıların onlar tarafından inşa edilemeyeceğidir. Böylece CPE, 7000 yıl önce Nabta Playa halkının bir şekilde ana kayanın topaklarının nerede olduğunu bulduğunu teorileştirdi./*ensler*kuvarsitik kumtaşı) yerleştirildi, tortulların içinden kazıldı, anakaya yığınlarını oydu, tortuları tekrar doldurdu ve daha sonra tortulların üzerine megalitlerin ovalini düzenleyerek onları bugün kazmamız için bıraktı. Açıkçası bu senaryoda birkaç sorun var. Birincisi, CSA (en eskisi en az 6.500 yaşında olan) tüm megalit hizalamalarının merkezidir ve bu nedenle onlardan önce gelmelidir. Başka bir sorun da, Neolitik halkların, böyle garip bir dizi inşaat adımını gerçekleştirmek için tüm bu tortunun altındaki anakaya yığınlarının nerede olduğunu anlamalarının mümkün olmamasıydı. Bir de şu soru var tabii*Niye*böyle bir şey yapacaklardı

şey ilk etapta. Daha olası bir çözümün şu olduğunu önerdik: ana kaya heykelleri aslında daha eskidir.[14]2007 makalelerini yazdıkları zaman, CPE ana kaya heykellerinin diğerlerinden daha eski olması gerektiği konusunda hemfikirdi.*höyükler* (mezar höyükleri) ve bugün bulduğumuz Karmaşık yapılara giden bir dizi yapı. 5000'den kalma tortulların üzerine yerleştirilen megalitik hizalamalarM.Ö.3500'e kadarM.Ö.bu nedenle, çok daha eski anakaya heykellerini birleştirdi ve aslında onların merkezi olarak düzenledi.

İlk ne zaman ve hangi amaçla inşa edildiler? Neden insanlar onları korumaya ve daha sonraki tören yapılarına binlerce yıl boyunca dahil etmeye devam edecek kadar önemli veya kutsaldı? Böyle bir bağlılık, bir zamanlar inanıldığından daha büyük bir kültürel (veya dini veya teknolojik) süreklilik anlamına mı geliyor? Daha sonraki megalitik hizalamalar öncelikle astronomik (dini olduğu kadar) ise, bu çok daha önceki ana kaya heykellerinin de astronomik olduğunu mu gösteriyor? Bu soruların cevapları bilinmiyor. CPE, bu yapılardan sadece ikisini tamamen kazdı, üçüncüsünü kısmen kazdı ve iki tane daha test deliği açtı. Tüm yapıların (yaklaşık 30) muhtemelen altında yontulmuş bir anakaya yığını olduğu sonucuna varmışlardır. Bu ana kaya heykellerinin, kendisi de dev bir ana kaya heykeli olan Giza'daki Büyük Sfenks için önerilenle aynı eski döneme ait olması ilginçtir. Jeolog Robert Schoch ve diğerleri, Sfenks'in ve ana kaya muhafazasının, Hanedanlık Mısır'ının standart tarihlendirmesinden önce meydana gelen şiddetli yağmurlar tarafından aşındığını gösterdi. Nabta Playa'daki ana kaya heykellerinin üzerine çökeltileri bırakan aslında aynı yağışlı iklim modelidir.

Nabta Playa'nın astronomisini ilk kez düşündüğümde, Takvim Çemberi'nin yorumuna, sitedeki eski insanların "ne yapması" gerektiği konusunda önyargılı fikirlerden uzak, tamamen astronomik bir bulmaca olarak yaklaştım. Benim yorumum, yalnızca çıplak gözle herhangi bir ziyaretçi tarafından kolayca görülebilen yalnızca "çıplak gözle" astronomiyi içeriyor. Benzer şekilde, doğu ufku üzerinde yükselen yıldızlarla megalitlerin hizalanması sadece çıplak gözle gözlemleri içerir. Bununla birlikte, CSA kapsamında “mantar şeklinde” olan ana kaya heykeli için bulmaca çözümü şaşırtıcı bir şey üretti. Ekskavatörler tarafından yapılan orijinal arkeolojik çizimlerle çalışmak ve CSA'nın tüm hizalamaların merkezinde olduğunu varsayarak (ve bunun

astronomik merkez), diski andıran mantar şeklinin kabaca Samanyolu galaksimizin şekline benzediği ve CSA'nın konumunun Dünya'nın buradaki konumuna yaklaştığı aklıma geldi. Ayrıca, “sığır taşı” heykeli, ana kaya heykelinin üzerine sıkıştırılmış halde bulundu, dış yüzeyi yontulmuş ve bir kürenin enine kesiti gibi görünen bir şekilde parlatılmıştı. Ayrıca kenarları kama şeklindeydi, öyle ki yerleşimi, Samanyolu galaksisinin merkezinin içinden geçtiği gökyüzü alanını ayırt etmek için bir tür sembolik görüntüleme penceresi olarak, galaksi heykelindeki Dünya'nın konumuna geri dönüyormuş gibi görünüyordu.

Şimdi durup kendimize, bu heykelleri yapanların sadece çıplak gözle astronomi bilgisine sahip olsaydı, aslında bu heykellerin neyi temsil ettiğini sorarsak, cevap “muhtemelen hayır” olur. Ama yine de mümkün mü? Belki. Samanyolu, gökyüzünde belirgin bir özelliktir. Bazı Neolitik deha gökyüzü gözlemcilerinin Samanyolu'nun Dünya ve güneşin sadece küçük bir parçası olduğu dev bir yapı olduğunu fark etmeleri mümkündür. Geometrinin temellerine sahip bir tesis, Samanyolu'nun disk şeklinde bir yapı olduğu fikrini verebilirdi (ki öyledir). Ve göklerin bu kadim gözlemcilerinin, *anizotropi*(Dünya'nın o diskte (ki öyle) önemli ölçüde merkezin dışında bir yerde olması gerekir. Bazı araştırmacılar, Newgrange'daki höyüğün parıldayan beyaz dış taşlarının Samanyolu'nun sembolik temsilleri olarak tasarlandığını öne sürüyorlar, bu nedenle Nabta Playa'daki bu Neolitik halkların Samanyolu'nu bir taş diskle temsil etmiş olabileceği fikri o kadar da zor değil. . Ama Nabta Playa'daki varsayımsal Neolitik dahiler, Dünya'nın galaktik diskteki yerini bu kadar doğru bir şekilde saptayabilir miydi? Muhtemelen değil. Galaksinin merkezi çıplak gözle görülemez çünkü karanlık bir toz bulutu yamasıyla gizlenmiştir (ancak bu karanlık yama bazı eski kültürlerde ritüel öneme sahipti). Yani, bu antik dahiler, bu belirgin karanlık parçanın aynı zamanda galaktik diskin merkezinin yeri olduğunu tahmin etselerdi ve Dünya'nın bu merkezden ne kadar uzakta olduğunu doğru tahmin etselerdi, onu ana kaya heykellerine haritalayabilirlerdi. . Ama bu senaryo pek olası değil. Öyleyse neden böyle yararsız bir zihinsel egzersiz yapıyorsunuz, soruyorsunuz? Bir kere, kişinin düşünme becerilerini keskinleştirir. Ve açıkçası, Neolitik atalarımız hakkında hala bilmediğimiz çok şey var; tamamen serbest düşünme ve problem çözme, sadece biraz içgörü üretebilir. Ve açıkçası, Neolitik atalarımız hakkında hala bilmediğimiz çok şey var; tamamen serbest düşünme ve problem çözme, sadece biraz içgörü üretebilir. Ve açıkçası, Neolitik atalarımız hakkında hala bilmediğimiz çok şey var; tamamen serbest düşünme ve problem çözme, sadece biraz içgörü üretebilir.

Bu nedenle, anakaya heykelleri için astronomik bulmaca eşleştirmemize devam edersek, daha sonra, Karmaşık Yapı B (CSB) altındaki ana kaya heykelini, CSA'nın ikinci en büyük karmaşık yapısı ve arkadaşı olarak ele almamız gerekir. CSB anakaya heykeli, CSA anakaya heykelinden daha büyük, tuhaf, topaklı, eğik oval bir şekildir (CSB, CSA'nın 12 fitine karşı yaklaşık 19 fit genişliğindedir). Dolayısıyla, inanmamayı askıya alır ve CSA'nın Samanyolu'nun bir temsili olduğunu düşünürsek, bariz sonuç, CSB'nin galaksimizin yakınlardaki çok daha büyük yoldaşı olan Andromeda galaksisini temsil ettiğidir. Andromeda galaksisi Dünya'dan bakıldığında eğik bir oval veya elipstir ve bizden uzaklığı (galaktik çaplarda ölçülür) CSB'nin ana kaya üzerindeki CSA'ya olan mesafesine kabaca benzer. Bu Neolitik gökyüzü gözlemcileri, Andromeda galaksisinin haritasını yalnızca çıplak gözle gözlemleyerek yapmış olabilir mi? Andromeda galaksisi*dır-dir*çıplak gözle görülebilir; Persli bir astronom onu küçük bir bulut olarak yanlış tanımlamış olsa da normalde bir yıldıza benzer.AD964. Ancak yardımsız bir gözlemcinin, Andromeda galaksisinin Samanyolu galaksisine göre gerçek boyutlarını tahmin etmesinin bir yolu yoktur. İçinde*Menşe Haritası*, megalitik yapılar için diğer astronomik karşılıkları belirleyerek bulmaca çözmeye devam ettim. Ancak Malville ve ark. ben
“göçebelerin ekstra galaktik uzaylılarla temasa sahip olduğunu [d] öne sürün”[15]Yapmadım. Bununla birlikte, astronomik gerçeklerin tuhaf dizisinin megalitik özelliklerle çakıştığını not ettim. Ayrıca, eğer yazışma gerçekten kasıtlıysa, bu tür yapıların nasıl oluşturulacağı bilgisinin üç yoldan biriyle edinilmiş olması gerektiğini not ettim: 1) bugün aşina olmadığımız veya kolay olmayan bir yöntemdi (uzaktan izleme gibi).); 2) bizimkine benzer, ancak o zamandan beri tarihten silinmiş bir tür teknoloji aracılığıyla toplandı; veya 3) "uzaylılar" ile temas veya çok daha önceki kayıp bir uygarlıktan miras gibi bazı dış kaynaklardan edinildi.

Geçmiş hakkında ne kadar muhafazakar veya uzak görüşlü olursa olsun, Nabta Playa'nın gerçek gizemlerinin kaldığını söylemek yeterlidir. Bu nedenle bilim adamları ve sıradan insanlar, neyin ne olduğu hakkında daha fazla veri toplamaya çalışıyorlar.*Gerçekten*orada ana kayanın üzerinde. Rosen ve ben, ana kaya heykellerinin gizemini araştırmak için uzaya dayalı, yere nüfuz eden görüntüleme tekniklerini kullanma konusunda işbirliği yapmaya başladık. İzin alma gibi zahmetli bir engel olmadan yapabildiğimiz için uzay tabanlı uzaktan algılama girişimleriyle sınırlı kaldık. Yere nüfuz eden radar uydu teknolojisi

Henüz Nabta'daki ana kaya özelliklerini görmemizi sağlayacak kadar gelişmiş, ancak bir gün olacak. Nabta Playa, firavunların atalarının zaman ve mekanda geriye, çöle dönüşmeden önce bölgede gelişen bir kültüre kadar uzanan bilgi zincirimizde bir kilit taşı sağladı. Belki de kendi uzay çağımız ilerledikçe çok eski geçmişimiz ve dolayısıyla kendi geleceğimiz hakkında şaşırtıcı şeyler öğreneceğiz.

notlar

1. Wendorf, Fred ve Romuald Schild. "Nabta Playa'nın Megalitleri." *Akademi, Arkeolojiye Odaklanma,*hayır. 1 (2004): 11.
2. ———.*Mısır Sahrasının Holosen Yerleşimi: Nabta Playa Arkeolojisi, Cilt 1.*New York: Kluwer Academic/Plenum, 2001.
3. Malville, J. et al. "Güney Mısır'da Megalitler ve Neolitik Astronomi."*Doğa*392 (Nisan 1998): 488-91.
4. a.g.e.
5. Wendorf, Fred ve Romuald Schild, 2001. 6.

a.g.e.

7. Malville, J. et al. "Güney Mısır'da Megalitler ve Neolitik Astronomi."*Doğa*392 (Nisan 1998): 488-91.
8. Malville, J. et al. "Nabta Playa'nın Astronomisi."*Afrika Gökleri/Cieus Africains,*hayır. 11 (Temmuz 2007).
9. a.g.e.
10. a.g.e.
11. Bauval, Robert ve Thomas Brophy.*Black Genesis: Eski Mısır'ın Tarih Öncesi Kökenleri.*Rochester, Vt.: Bear & Company, 2011.
12. a.g.e.
13. Wendorf, Fred ve Romuald Schild, 2001.
14. Brophy, Thomas ve Paul Rosen. "Nabta Playa'daki Astronomik Olarak Hizalanmış Megalitlerin Uydu Görüntüsü Ölçümleri."*Akdeniz Arkeolojisi ve Arkeometrisi*5, hayır. 1 (2005): 15–24.
15. Malville, J. ve diğerleri, 2007.

Zaman Makineleri

Erich von Däniken Çeviren:
Christian von Arnim

Tüm antik bulmacaların en önemlilerinden biri, Firavun Cheops'un Büyük Piramidinin bulunduğu Nil ülkesinde yatıyor. Cheops'un kim olduğu veya ne zaman yaşadığı hakkında çok az şey biliyoruz. Dev yapıyı 2551 civarında inşa etmeye başladığı düşünülüyor.M.Ö. Bu başarıyı nasıl başardığı, adamın kendisi kadar bir sır olarak kalıyor. Hiçbir zanaatkar, rahip, mimar veya firavun, bir Büyük Piramidin inşası hakkında tek kelime.[1]Ayrıca, Sakkara'da bulunan Piramit Metinleri gibi hiçbir yazıt Keops Piramidi'nde bulunmamıştır. Yapı, anonimlik ve gizemin sessiz bir sembolüdür.

Piramitlerin yapımını açıklayan en bilinen model tahta kızaktır. İşçilerin iri ve ağır taş blokları tahta kızaklar üzerinde hareket ettirdiği, bunun da üzerine oturduğu ve kayarak kaydığı sanılıyor. ahşap taban.[2]Bu mümkün olsa da, olası görünmüyor. Mısır'ın bu bölgesinde ahşap çok nadirdi (ve hala öyledir) ve kum gibi yumuşak bir zemin üzerinde ahşap kolayca kıymıklara uğrar. Üstelik bu süreçte kullanılan ipler olmalıydı ama ne tür iplerin kullanıldığını veya çekme mukavemetlerinin ne olduğunu kimse bilmiyor. Hangi noktada kütükler çatlamış veya halat kopmuş olabilir? Üç tonda mı? Beş ton mu? Bunu biz de bilmiyoruz. Bir suç mahallindeki dedektifler gibi, sadece elimizdeki ipuçlarını alabilir, hayali senaryoyu yeniden kurabilir, üzerinde düşünebilir ve olası çözümleri arayabiliriz.

En makul çözüm - en azından şimdiye kadar - taşları yerlerine taşımak için bir rampa kullanılmasıydı. Bununla birlikte, taşların teknelerle getirildiği Nil'e göre inşaat alanının konumu göz önüne alındığında, böyle bir rampanın üç kilometre uzunluğunda olması gerekiyordu. Bu, rampanın en yüksek noktasında 147 metre yüksekliğinde olacağı anlamına gelir ve piramidin hacminin birçok katıdır.[3]Ayrıca, böyle bir rampanın eğimi, tüm uzunluğu boyunca tutarlı olmalıydı. Örneğin, içine adımlar atmak imkansız olurdu. Her biri

rampanın yüksekliğindeki artış, tüm uzunluğu boyunca uzanmak zorundaydı. Tüm uzunluk boyunca sabit bir yükseklik ayarı - haftadan haftaya! Diğerleri, Nil'e kadar uzanan bir rampanın gerekli olmadığını ve bunun, piramidin kenarları etrafında dönen spiral bir rampa ile gerçekleştirilebileceğini iddia ediyor. Bu mümkündür, ancak gerçekten de çok geniş bir rampa olması gerekirdi, çünkü birkaç kızak aynı anda birbirinin yanından geçiyor olurdu - yukarı çıkanlar ve aşağı inenler. Bu rampa aynı zamanda piramidin birçok katı hacme sahip olacaktı.

Bırakın piramidin kendisi bir yana, böyle bir rampa inşa etmenin katıksız lojistiğinin yanı sıra, yapıyla ilişkili tuhaf matematiksel ve geometrik ölçümler ve karşılıklar gibi dikkate alınması gereken başka faktörler de var. Bunlar aşağıdakileri içerir:

- Piramit, dört ana nokta ile tam olarak hizalanmıştır.
- Piramit, dünyanın kara kütlesinin merkezinde yer alır.
- Piramidin içinden geçen meridyen, okyanusları ve kıtaları iki eşit parçaya böler. Bu kuzey-güney meridyeni aynı zamanda tüm dünya üzerinde en fazla karadan geçen meridyendir.
- Giza'nın üç piramidi, kenarları mükemmel 3:4:5 oranında olan bir Pisagor üçgeninde düzenlenmiştir.
- Piramit aslında dev bir güneş saatidir. Ekim ortasından Mart başına kadar düşen gölgeler mevsimleri ve yılın uzunluğunu gösterir. Piramidi çevreleyen taş levhaların uzunluğu, bir günlük gölgenin uzunluğuna mükemmel bir şekilde karşılık gelir.
- Kare tabanın her bir kenarının uzunluğu 365.342 Mısır arşındır. Bu sayı, tropikal güneş yılındaki gün sayısıyla aynıdır.
- Büyük Piramidin dünyanın merkezine olan uzaklığı, Kuzey Kutbu'na olan uzaklığı ile tamamen aynıdır.

Bu anıtsal yapının içi de daha az gizemli değil. Sadece birkaç geçit ve oda biliyoruz - örneğin Kraliçe Odası ve onun üzerinde Kral Odası - ve bu odaların ve geçitlerin toplam hacminin bir zamanlar sadece yüzde birini oluşturduğu düşünülüyordu.

piramidin toplam hacmi. Alanın sadece yüzde biri kullanılacaksa neden bu kadar güçlü bir bina inşa ettin?

Bu soruyu cevaplamak için Waseda Üniversitesi'nden bir bilim insanı ekibi Tokyo yapıyı incelemeye geldi.[4] Yanlarında getirdikleri gelişmiş ekipmanlar arasında taşların röntgenini çekmek için bir cihaz da vardı. Piramidin içeriğinin en az yüzde üçünün oyuk olduğunu keşfettiler, ilk başta düşünüldüğü gibi yüzde bir değil. Fransız bilim adamlarından oluşan bir ekip, mevcut en modern ekipmanı kullanarak daha da şaşırtıcı bir sonuca ulaştı. en azından bunu bulmuşlar *yüzde 15* piramidin hacminin içi boştur. Bilim adamları ve sıradan insanlar bu esrarengiz yapıyı araştırmaya devam ederken, başka hangi sırları ortaya çıkaracak? Yeni pasajlar, odalar gün ışığına kadar açılacak mı? Yapının kendisinde kodlanmış veya duvarlarında saklanan yeni mesajlar olacak mı? Kadim üstatlarla sözde ilişkimize ışık tutacak mı? Kulağa ne kadar tuhaf gelse de, bazı eski Arap geleneklerinde iddia edilen şey tam olarak budur.

Herodot, Chufu'yu (Keops) bu piramidin kurucusu olarak adlandıran tek klasik tarihçidir (Mısır Hesabı'nda). Bunun kendisine başka biri tarafından verilen ikinci el bilgi olduğunu kabul ediyor, ancak daha sonra 11.340 yıl önce (kendi zamanından) "tanrıların Mısır'da hüküm sürdüğünü ve insanlarla birlikte yaşadığını.... Mısırlılar bundan kesinlikle eminler.
çünkü sürekli olarak yılları saydılar ve yazdılar."[5] Başka hiçbir tarihçi özellikle herhangi bir Cheops veya Chufu'ya atıfta bulunmaz. Diodorus Sicilya, Chemmis'i inşaatçı olarak adlandırıyor,[6] ve Yaşlı Pliny, rapor veren tarihçilerin tüm isimlerini açıkça listelerken *önceki* o hakkında piramitler, diye kuru kuru söylüyor, "Ama hiçbiri gerçek inşaatçının adını veremez."[7] Arabistan'ın en önemli coğrafyacısı ve ansiklopedisti El-Mas'udi (895-956), Büyük Piramidin kurucusu olarak Saurid adında bir tufan öncesi (Tufan öncesi) kralını adlandırır. Takiyüddin Ahmed ibn 'Ali ibn 'Abd alQadir ibn Muhammed el-Makrizi (1364-1442) de öyle. İşinde *Hitit*, el-Makrizi, yapımına ilişkin çeşitli el yazmaları ve fragmanlar sunar:

> Öğretmen İbrahim Ben Wasif Sah Al-Katib, Mısır'dan Haberler ve Harikaları'nda, Saurid'den bahsettiğini söylüyor... Tufan'dan önceki Mısır krallarından biri... Misr'deki Büyük Piramidin inşaatçısıydı.... Kral Saurid ben Sahluk ölünce doğuya gömüldü.

piramit, batıda Hugib ve kaidesi Aswan'dan gelen taşlarla ve üstüne Kaddan ile inşa edilen piramidin içinde Karuras taşlar.[8]

El-Maqrizi ayrıca, piramitlerin üçünün de inşa edilmesinin nedeninin yaklaşan Tufan olduğunu ve Tufan öncesi bilimlerle ilgili bilinen her şeyle ilgili kitaplarla dolu birkaç oda içerdiğini kaydeder. Yapıcı Saurid, İbranilerin Henoch ve diğerlerinin Hermes dediği kişiyle aynı kişiydi. Muhammed ben Abdallah ben Abd al-Hakam daha kesin olarak şöyle diyor: "Bence piramitler ancak Tufan'dan önce inşa edilmiş olabilir; çünkü sonradan yapılmış olsalardı, insanlar onlar hakkında bilgi sahibi olurdu."

Eski Mısır'ı ziyaret eden hemen hemen her tarihçi (Herodot, Diodorus, Pliny, Strabo vb.), uzun zaman önce dünyayı ziyaret eden ve insan ırkının orijinal bilgisini aldığı tanrılardan bahsetti. Bu tanrıların ve aktardıkları bilgilerin herhangi bir tanımlayıcı izi, bu canavarca yapıların üzerinde veya içinde korunuyor muydu? Pek çok antik tarihçinin ima ettiği bu karanlık döneme de hitap edebilecek daha eski Taş Devri yapıları var mı? Bu sık sık yanlış anlaşılan komplekslerden biri günümüz İngiltere'sinde bulunuyor. Stonehenge, Britanya adalarının güneyinde, Salisbury kasabası yakınlarında yer almaktadır. Kompleks, bir daire içinde düzenlenmiş dev taşlardan ve daha fazla daireden (deliklerle işaretlenmiş) ve daha da dışarıda daha büyük dairelerden oluşur.

Stonehenge çok geçmişe uzanıyor.[9]İnşaat muhtemelen 3100 civarında başladıM.Ö. Aynı zamanda acemi gökbilimciler olan zeki rahipler, o zamana kadar gökleri gözlemlemeye başlamışlardı. Gözlemlerinde, ayın, güneşin ve bazı yıldızların çok belirli zamanlarda doğduklarına dikkat çektiler. Bu gözlemleri bir şekilde yerde, muhtemelen halatlarla veya küçük taşlarla işaretleyerek anılaştırdıkları düşünülüyor, çünkü kesin olan bir şey var - o zaman, 5.100 yıl önce, yazı yoktu. Ancak belki de en şaşırtıcı olan şey, Taş Devri planlamacılarının soyut düşünebilmeleridir. Neolitik çağdaki bu plancılar, her şeye rağmen geleceğe çok uzaklara bakabilen bu inşaatçılar kimlerdi? Ve beni asla bırakmayan son soru var: Yaptıklarını neden yaptılar? Her şey gerçekten sadece bir takvim mi? Bu yazı itibariyle, bu teorinin tüm niyetleri ve

amaçlı indirim yapılmıştır. Mevsimleri tahmin etmek veya işaretlemek için kesinlikle devasa bir megalit kompleksine ihtiyacınız yok!

Bu soruların cevaplarını muhtemelen hiçbir zaman öğrenemeyeceğiz. Ancak İngiliz astronom Gerald Hawkins, deneme çabalarında toplam Bir bilgisayarda 7.140 farklı olası kombinasyon.[10]Hangi kombinasyonların rastgele olduklarının olasılık alanının dışında gerçekleştiğini bulmak istedi. Stonehenge'in tek gezegen ve yıldızlararası gözlemevi olduğu ortaya çıktı. Tabii bu daha sonra tartışıldı. Bazı akademisyenler geldi ve profesörün yazısında eleştirecek şeyler buldular. algoritmalar.[11]Yine de, yapının astronomik referans noktalarını işaretlemek için tasarlandığını açıkça gösteren, meseleye bakmanın hala 40'tan fazla yolu vardı. Böyle bir astronomik merkez ne için kullanılabilir?

21 Haziran'da, yaz gündönümünde, güneş tam olarak, birincil kompleksin dışında duran bir monolit olan sözde topuk taşının üzerinde yükselir. Güneş kapılar arasında hareket eder ve daha da büyür, daha parlak ve daha göz kamaştırıcı hale gelir. 21 Aralık'ta da benzer bir şey oluyor. Yükselmeye ve soğuk kış göğünü aydınlatmaya devam etmeden önce, güneş iki blok arasında kısa bir anlığına durmuş gibi görünüyor. Buradaki kilit faktör, monolitler arasındaki ışık ve gölgenin etkileşimidir. Ayın doğuşu ve batışı sırasında, Diana'nın ışığı çok daha az güçlü de olsa dünyayı yıkarken benzer bir manzara gözlemlenebilir. Ayın evreleri çıplak gözle kolayca gözlemlenebilir, bu nedenle rahiplerin bu mevsimsel döngüleri ve bu ışık ve gölge etkileşimlerini bilmemeleri mümkün değildir.

Ve bir şey daha var. Güneş sistemimizin temel yapısını düşünün: Güneş merkezde yer alır, ardından Merkür, Venüs, Dünya vb. Modern teleskopun icadı sayesinde, bu model dünyadaki çoğu insan tarafından iyi bilinmektedir. Astronom Mike Saunders, herkesin gözden kaçırdığı bariz şeyi fark ederek, Stonehenge'in aslında küçültülmüş bir gezegen olduğunu buldu. güneş sistemimizin modeli.[12]Bununla birlikte, bu kaba megalitik model, eliptik olanlardan ziyade yalnızca yörüngeler arasındaki ortalama mesafeleri temsil eder. Merkezde en içteki halka güneş, ardından ikinci halka Merkür, üçüncüsü Venüs ve dördüncüsü Dünya. Daha ileride, Mars'ın halkası yatıyor. Mars ve Jüpiter arasında, yüz binlerce kayanın oluşturduğu Jüpiter arasında çok büyük bir mesafe var.

asteroit kuşağı yer almaktadır. Diğer belirteçlerden daha uzakta bulunan topuk taşı, Jüpiter'in yörüngesine olan mesafeyi işaret ediyor.

Bütün bunlar çok sıra dışı ve maksatlı olmalı. Bununla birlikte, Taş Devri halklarının güneş sistemimizin ortalama yörüngeleri için verilerden haberdar oldukları pek de varsayılamaz. Bu bilgiyi nereden öğrendiler ve kim olursa olsun öğretmenlerinin niyetleri neydi? Rus jeolog Dr. Vladimir Tjurin-Avinsky, Stonehenge'in bir tür sınav sorusu olduğundan şüpheleniyor.

gelecek nesiller.[13]Bu anlamda, Mısır'daki piramit kompleksi gibi, bir amacı olan bir zaman makinesidir, ancak bunun ne amacı olduğu görülecektir.

notlar

1. Eggebrecht, Eva. "Die Geschichte des Pharaonenreiches"*Das alte Ägypten*. Münih, 1984.
2. Goyon, Georges.*Die Cheops-Piramit*. Münih: BergischGladbach, 1979.
3. a.g.e.
4. Yoshimura, Sakuji. "Yıkıcı Olmayan Piramit Araştırması—Elektromanyetik Dalga Yöntemiyle." Beyaz kağıt, Waseda Üniversitesi, Tokyo, 1987.
5. Herodot.*Tarihler*. Trans. CG Macaulay. New York: Macmillan, 1890.
6. Cajus Plinius Secundus.*Naturgeschichte'yi Ölmek*, Kitap 36. Leipzig, 1882.
7. el-Makrizi'nin kitabında “Das Pyramidenkapitel”*Hitit*. Çeviren Erich Graefe, Leipzig, 1911.
8. von Daniken, Erich.*Sfenksin Gözleri*. New York: Berkley Ticaret (Penguen Grubu), 1996.
9. ———.*Taş Tamamen Farklıydı*. Münih: Bertelsmann, 1991.
10. Hawkins, Gerald S.*Stonehenge Kodu Çözüldü*. New York: Delta, 1965.
11. Atkinson, RJC “Moonshine on Stonehenge”*antik çağ*, Cilt. 40. 1966.
12. Saunders, Mike.*Planetaryum Stonehenge*. Surrey, Birleşik Krallık: Caterham, 1980.

13. Avinsky, Vladimir. "Uzay Paleokontaklarının Gerçekliği Lehinde Yeni Argümanlar." Antik Astronot Derneği'nin 16. Dünya Konferansı'nda konferans. Chicago, Illinois, 26 Ağustos 1989.

dizin

A

Habil,149–154,159,161
Adam,136,148-150,154,159,184,188
Aditler,165
Ahura Mazda,101
Akhenaton,103
Alamogordo Cam,126
Alamogordo,118–119,
Kuzey Buz Denizi,49
astroloji,64,65,167
atlantis,31,45-56,75-88,91,128,165-167,170,184
atrahasis,36-39,41 ekliptik ekseni,63 Azorlar,47-49,
197

B

Baskça,202,209
yarasa dere taşı,10–13,25,27
Bochica,166
Enoch'un Kitabı,171,172,174,190
Mormon Kitabı,177 Devrim
kitabı,157,213 Bragg saçılması,
115
Yapı Metinleri,89,97

C

Kabil,149–155,159,161
mağara,82,203,230 Çatal-
Höyük,167
Chichen-Itza,114

şef Yusuf,13–14
Şef Joseph'in tableti,14,16–17
Mercan Kalesi,113
çivi yazısı,14,16-19,25,36,37,155,160,161

D

Dilmun,34–36
cin,144–145
doggerland,41–42

E

Paskalya adası,44,89,90,100,108
Cennet (*Ayrıca bakınız* Cennet Bahçesi),32-35,39,42,152–154,184,189–190
Enki,19,34–37 Hanok,153–155,172 *Enuma Eliş*,182

Gılgamış Destanı,36,39,40
Fırat Nehri,33,189
Havva,148-150,152–154,156–157,159,161,184,188

F

Formorach,165
masonluk,101
masonlar,12,101–102,105
Cenaze Metinleri,97

G

Cennet Bahçesi (*Ayrıca bakınız* Cennet),31,33,35,41,44,148–149,157-159,161
devler,167–168
Gigantopithecus,169
Gihon Nehri,33
Gılgamış,36,38–41
irfan,104
Göbekli Tepe,148

Golyat,173–175
Ur'un Büyük Zigguratı,14,19

H

Hamlet'in Değirmeni,62,64,65,71,100
Hamlet'in değirmeni,63,67 duymak
Taş,15–16 Heliopolis,89,95,100–105
Kutsal Kase,132–133 Hueyatlaco,24

ben

Buz Devri,31,33,35,41,43,48,50-52,56,87,136,170

J

Jebel Uwainat,219,221

K

Kalevala,62
Karnak,94-95,97,104 Kensington
Rün Taşı,8–9,13,23 Krakatoa,53

L

Titcaca Gölü,50-51,107–108
Lemurya,31,43–44,184 Uzun
Sayım Takvimi,70,72

M

Machu Picchu,19
girdap,67,70–72
manyetik,95–96
çöplük,56,198
Samanyolu,69,70-72,231–233

Mohenjo-Daro,125–126
Mormonizm,26
Mormonlar,26–27
Ağrı Dağı,37,95 138–140
Mü,44

N

Nares Abisal Ovası,149
NASA,112,116
nefilim,167,170,173,190 Nil vadisi,
21,221,225-227 Nuh,37–40,94,137,
184,189–190 Nuh'un Gemisi,95,136
–140 Kuzey Kutbu,49,63,102,236
nükleer kış,121,123–124

Ö

Olmek,23,177
Orion'un Kemeri,66-67,222–224229

P

panspermi,183
Pişon Nehri,33
Platon,45-48,50-52,54,56,81-82,84,87,91,104,128,165-166
Pokotia Monoliti,19-20 ekinoksların presesyonu,63

Q

Quetzalcoatl,114

R

kırmızı Boya İnsanlar,200,206
ritüel kafa deformasyonu,21

S

sen,76-81,83–84,87
Şemya,21–22
Sirius,85,104,105,222–227,229
Smith, Yusuf,26,181 Solon,45,54,
81,84,87 Kader Mızrağı,131
durağan dalga,111

Stonehenge,61,78,83–84,95,102–103,109,113–114,238–240

T

Tarım Mumyaları,173
Tiahuanaco,18-19,50-51,107
Dicle Nehri,33,189 trepaning,
21
tümülüs,82

V

Van Püskül, George,133–137,140,212
vimana,122,164,214 Vişnu,92-95,102,
166,181

W

Würm Buzullaşması,31

Z

ziggurat,187-188

Katkıda Bulunanlar Hakkında

Frank Josephyazarıdır*Atlantis Ansiklopedisi*(2005), *Antik Amerika'nın Gizemlerini Keşfetmek*(2005),*Ahit Sandığının Açılması*(2007) ve*Antik Amerika'yı Ortaya Çıkarmak*(2008), tümü New Page Books tarafından yayınlandı. Onun son teklifi,*Antik Amerika'nın Anlatılmamış Hikayesi*, 2012 baharında piyasaya sürülecek.

Eğitimini Southern Illinois Üniversitesi Gazetecilik Okulu'nda tamamladıktan sonra, Chicago bölgesindeki çeşitli yayınlarda muhabirlik yaptı.*Winnetka Kağıt*. Daha sonra Joseph, Lakeville, Minnesota'daki Galde Press, Inc.'de pazarlama direktörüydü ve şu anda onlarca makale ve kitap incelemesi yayınladı.*Kader*1989'dan 2009'a kadar derginin baş editörlüğünü yaptı.*eski amerikan*1993'teki başlangıcından bu yana 14 yıl boyunca dergi ve şu anda uzun metrajlı bir yazardır.*Barnes İnceleme* ve *Yükselen Atlantis*. Shirley MacLaine ile yaptığı dört internet yayını röportajı dizisi, televizyonda yaptığı düzinelerce benzer görünüm arasındaydı.*Art Bell, Jeff Rense Show, Erskine Overnight, 21st-Century Radio, The Whitley Strieber Show ile Sahilden Sahile AM*, ve diğerleri.

Chicago Sualtı Arkeoloji Derneği ve Chicago Üniversitesi Doğu Enstitüsü üyesi olan Joseph, Ege Denizi ve Kanarya Adaları'ndan Bahamalar ve Polinezya'ya kadar yüzlerce yüzey altı dalışı yapan deneyimli bir dalgıçtır. 1983'ten beri düzenli olarak Asya, Avrupa, Kuzey Afrika ve Orta ve Güney Amerika'ya seyahat ederek kayıp medeniyetleri araştırmak için araştırma topladı.

Amerika Birleşik Devletleri'nde sık sık konuk konuşmacı olan Joseph, 2002 yılında Savant Enstitüsü tarafından kendisine Dünya Arkeolojisi Profesörü unvanı verildiği İngiltere, Balkanlar ve Japonya'da da konferanslar verdi. Daha önce Ohio'daki Victor Moseley Ödülü'nü aldı. Midwest Epigraphic Society, Burrows Cave Society Ödülü ve Antik Amerika Eserleri Koruma Vakfı'ndan "Antik Amerika'nın gizemlerine ilişkin araştırma alanındaki bilgi, keşif ve uzmanlığın yayılmasına cömert katkılarından dolayı" tanınma.

Frank Joseph, karısı Laura ve Norveçli orman kedisi Sammy ile Yukarı Mississippi Nehri Vadisi'nde yaşıyor.

Oberon Zelldünya çapındaki magickal topluluğunda ünlü bir Büyücü ve Yaşlıdır. Sosyoloji, antropoloji, klinik psikoloji, öğretim ve teoloji alanlarında akademik derecelere sahiptir. Birkaç farklı büyü geleneğinde bir inisiyedir ve birkaç büyük grup ve ittifakın kuruluşunda yer almıştır. 1962'de Oberon, fütürist bir vizyona sahip bir Pagan kilisesi olan Tüm Dünyalar Kilisesi'ni kurdu. "Pagan" ve "Neo-Pagan" terimlerini 1960'ların yeni ortaya çıkan Doğa dinlerine ilk uygulayan ve ödüllü *yeşil yumurta*Oberon dergisi, son yarım yüzyıldır Hıristiyanlık öncesi Avrupa'nın dini mirasını geri almakta olan Neo-Pagan hareketinin kaynaşmasında etkili oldu. 1970'de Oberon, Gaea Tezi'nin erken bir versiyonu olarak yayınladığı, yani tüm gezegen biyosferimizin evrensel olarak "Dünya Ana" olarak tanımlanan tek, geniş bir canlı organizmanın vücudunu içerdiğine dair derin bir Yaşayan Dünya Vizyonuna sahipti.

Oberon, geçiş ayinleri, mevsimsel kutlamalar, gizemli törenler, dünya şifaları ve diğer büyük ritüeller yaratan ve yöneten bir ilahiyatçı ve ritüelcidir. Dünyayı dolaştı, antik taş çemberlerde güneş tutulmalarını kutladı, yaşayan tek boynuzlu atları büyüttü ve Mercan Denizi'nde deniz kızlarıyla yüzdü. Ayrıca Mythic Images Collection için mücevher tasarlar ve tanrı, tanrıça ve efsanevi yaratıkların heykelciklerini yapar (*www.mythicimages.com*).

2002'de Oberon, Gri Konsey'i oluşturmak için birçok saygın büyücü ve bilgeyi bir araya getirdi. 2004 yılında, Oberon ve Konsey *Çırak Sihirbazı için Grimoire*, onların birikmiş bilgeliği ve içgörüleriyle dolu. O yaz, Oberon en gurur duyduğu başarısı olan çevrimiçi Gri Büyücülük Okulu'nu yarattı (*www.greyschool.com*). Okulun müdürü olarak Oberon, "gerçek Albus Dumbledore" olarak anılmıştır.

Sevgili eşi ve ruh eşi Morning Glory ile California, Sonoma County'de yaşayan Oberon, aynı zamanda*Çırak Sihirbazı için Refakatçi*,*Çevreler ve Törenler Oluşturma*,*Bir Büyücünün Bestiary'si*, ve*Yeşil Yumurtalı Omlet*, tümü New Page Books tarafından yayınlandı. Oberon'un Blogtalk radyosunda haftalık bir programı olan "Over to Oberon & Ariel", her Çarşamba, Merkezi Saat ile 21:00 - 22:00 saatleri arasında.

Adrian G. Gilbertİngiltere'de yaşayan çok satan bir İngiliz yazar ve bağımsız yayıncıdır. Kitapları araştırmalara odaklanıyor

kadim ezoterik bilgiye ve dini gizemlere. Canterbury'deki Kent Üniversitesi'ne girdi. Orta Doğu'ya yaptığı kapsamlı seyahatlerden sonra yayıncılık dünyasına ve ardından bilgisayar programcılığına girdi. 1986'da yayıncılığa geri döndü ve daha sonra 1991'de gnostisizm, Hıristiyan mistisizmi ve hermetik felsefe ile ilgili kitapların yayınlanmasında uzmanlaşmış kendi şirketi Solos Press'i kurdu. Kitapları şunları içerir:*Astrolojinin Ötesinde Kozmik Bilgelik* (1991), *Maya Kehanetleri*(1995),*büyücü*(1996),*Kutsal Krallık* (Alan Wilson ve Baram Blackett ile, 1998),*Gökyüzündeki İşaretler*(2000),*Yeni Kudüs*(2002),*Zamanın sonu*(2006) ve*Londra: Yeni Bir Kudüs*(2010). Belki de en çok kitabıyla tanınır.*Orion Gizemi*'1994 yılında Robert Bauval ile birlikte yazdığı.

Philip Coppensilgi alanları siyaset dünyasından antik tarih ve gizeme uzanan bir yazar ve araştırmacı gazetecidir. O ortak*Ruh Devrimi*karısı Kathleen McGowan ile radyo programı yapıyor ve sık sık katkıda bulunuyor.*BAĞ KURMA*ve*Yükselen Atlantis* dergiler. 1995'ten bu yana, kapsamlı dersler verdi ve bir dizi televizyon ve DVD belgeselinde yer aldı.*Antik Uzaylılar: Seri*Tarih Kanalında. o yazarı*Rosslyn Şapeli'nin Taş Yapbozu*;*Kanopus Vahiy*;*Tanrıların Ülkesi*;*Yeni Piramit Çağı*;*Kâse'nin Hizmetkarları*;*2012, Bilim mi Kurgu mu?*ve*Antik Uzaylı Sorusu.*

Freddy Silvaantik bilgi sistemleri ve tapınaklar ile bilinç arasındaki etkileşim konusunda dünyanın önde gelen araştırmacılarından biridir. Aynı zamanda çok satan bir yazar ve film yapımcısıdır. Uluslararası Bilim ve Bilinç Konferansı'nda ve Uluslararası İnce Enerjiler ve Enerji Tıbbı Çalışmaları Derneği'nde açılış konuşmaları ile uluslararası konferanslar veriyor, ayrıca History Channel, Discovery Channel, BBC, video belgeselleri ve radyo şovlarında yer alıyor. Universal Light Expo'nun CEO'su tarafından "şu anda dünyadaki belki de en iyi metafizik konuşmacı" olarak tanımlandı.

Marie D. Jonesen çok satan yazarıdır*2013: Günlerin Sonu mu Yeni Bir Başlangıç mı?*ve*11:11: Zaman İstemi Olgusu*(Larry Flaxman ile birlikte). Aynı zamanda ortak yazarıdır.*Rezonans Anahtarı*;*Dejavu*

muamma; ve*Üçlü Birlik Sırrı*-hepsi çözülmemiş gizemleri keşfetmeye adanmış bir kuruluş olan ParaExplorers.com'daki ortağı Larry Flaxman ile.

Marie, dahil olmak üzere 100'den fazla radyo talk-show'unda röportaj yaptı.*Kıyıdan Kıyıya AM*,*Nepal Rupisi*,*KPBS Radyo*,*rüya ülkesi*(hangi ortak ev sahipliği yapıyor),*X Bölgesi*,*Kevin Smith Gösterisi*,*paranormal podcast*, *kovalamak için kes*,*Ayaklar 2 Ateş*,*Açıklanamayanlar Dünyası*, ve*Shirley MacLaine Gösterisi*, ve tüm dünyada düzinelerce gazete, dergi ve çevrimiçi yayında yer aldı. O bir personel yazarıdır*cesur dergi*ve makaleleri ve makaleleri yayınlandı.*TAPS ParaDergisi*,*Yeni Şafak*,*Tüm Yaşam Süreleri*,*Işık Bağlantısı*,*Görüş*, *Gerçekliğin Ötesinde*ve çeşitli popüler antolojiler, örneğin *Tavuk çorbası* diziler. Popüler bir konuşmacı olarak, büyük paranormal, yeni bilim ve kendini güçlendirme etkinliklerinde ders verdi. 1980'lerde ve 90'larda Los Angeles ve San Diego'da MUFON (Karşılıklı UFO Ağı) için saha araştırmacısı olarak çalıştı ve MUFON North County'nin kurucu ortağı oldu. Halen ARPAST, Arkansas Paranormal ve Anormal Çalışmalar Ekibi için danışman ve özel projeler yöneticisi olarak görev yapmaktadır. Marie ayrıca lisanslı bir Yeni Düşünce/metafizik bakanıdır.

Larry Flaxman13 yıldan fazla bir süredir paranormal araştırmalarda ve uygulamalı saha araştırmalarında aktif olarak yer almıştır. Anormal fenomenler için anlamsız, bilimsel olarak nesnel açıklamalar arayışında teknik, bilimsel ve araştırmacı geçmişlerini bir araya getiriyor. Şubat 2007'de kurduğu Arkansas Paranormal ve Anormal Çalışmalar Ekibi olan ARPAST'ın başkanı ve kıdemli araştırmacısıdır. ARPAST, liderliğinde ülkenin en büyük ve en aktif paranormal araştırma kuruluşlarından biri haline gelmiştir. ARPAST aynı zamanda TAPS ailesinin (Atlantic Paranormal Society) gururlu bir üyesidir. Sağlam bir soruşturma yürütmek için ekipmanın ve tekniklerin doğru kullanımı konusundaki uzmanlığıyla geniş çapta saygı gören Larry, ülke çapında birçok paranormal araştırma grubuna teknik danışman olarak da hizmet vermektedir.

Larry Discovery Channel'da göründü.*hayalet laboratuvarı*, ve için röportaj yapıldı*Anomalist*,*Times Haberci Haberleri*,*Jacksonville Vatansever*, *ParaWeb*,*Güncel Olaylar Habercisi*, ve*açıklanamayan*dergi. Dahil olmak üzere yüzlerce radyo programında yer aldı.*Bir uçtan diğer uca*

AM, *TAPS Aile Radyosu*, *Karşılaşmalar Radyosu*, *Daha Yüksek Boyutlar*, *X Bölgesi*, *hayalet konuşma*, *ürkütücü radyo*, *Kavşak Paranormal*, *Açıklanamayanlar Dünyası*, ve *perili sesler*. Larry, bir personel yazarıdır. *cesur* dergisi ve çalışmaları düzenli olarak yayınlandı *TAPS ParaDergisi*, *Yeni Şafak*, ve *olaylar*. Aynı zamanda bir senarist ve popüler bir konuşmacıdır ve ülke çapında paranormal ve metafizik konferanslarda ve etkinliklerde geniş çapta ders verir.

Micah A. Hanks tam zamanlı bir gazeteci, radyo kişiliği, yazar, müzisyen ve açıklanamayan araştırmacıdır. Dünyanın gizemlerini araştırdığı uzun yıllar boyunca, Hanks bir dizi farklı yeri ziyaret etti, sadece UFO'lar ve garip fenomenler hakkında değil, aynı zamanda kültürel veriler, folklor, tarih ve felsefe hakkında da bilgi topladı. Tarih Kanalı da dahil olmak üzere birçok televizyon ve radyo programında konuk olarak yer aldı. *Bağırsaklar ve Cıvatalar*, National Geographic'in *doğaüstü*, CNN Radyo ve *Jeff Rense Programı*. Aynı zamanda kadrolu yazar *UFO Dergisi*, *gizemli evren* ve düzenli olarak katkıda bulunan *cesur dergi,* geçmiş makalelerde görünen *KADER*, *Gizem Dergisi*, *Yeni Şafak*, ve diğer birkaç yayın. UFO'lar ve açıklanamayan fenomenler hakkında en son haberler ve ayrıca Micah'ın devam eden projeleri ve görünüşleri hakkında bilgiler, Web Sitesi The Gralien Report'ta (*www.gralienreport.com*). Doğrudan şu adresten iletişime geçilebilir: *info@gralienreport.com*.

Nick Redfern tam zamanlı yazar, öğretim görevlisi, hayalet yazar ve serbest gazeteci olarak çalışıyor. Bigfoot, UFO'lar, Loch Ness canavarı, uzaylı karşılaşmaları, kurt adamlar, psişik fenomenler, chupacabralar, hayaletler, Siyah Giyen Adamlar (MIB) ve hükümet komploları dahil olmak üzere çok çeşitli çözülmemiş gizemler hakkında yazdı. İngiltere için yazdı *Günlük ekspres* ve *İnsanlar* gazeteler ve *Çatı katı* dergi ve gazete bayii yayınları için düzenli olarak yazıyor *UFO Dergisi*; *Kader*; *TAPS ParaDergisi*; ve *Fortean Times*. Daha önceki birçok kitabı şunları içerir: *NASA Komploları*; *İletişim kurulacak kişiler*; *Bir Canavar Avcısının Anıları*; *Ormanda bir şey var*; ve *Garip Sırlar*. Nick Redfern'in en son kitabı, *Siyahlı Gerçek Adamlar*, 2011 yazında New Page Books tarafından yayınlandı. Nick, VH1'ler de dahil olmak üzere çok sayıda televizyon programında yer aldı. *Efsane Avcıları*; BBC'nin *Bu dünyadan dışarı*; tarih

kanalın*canavar arayışı*ve*UFO Avcıları*; National Geographic Channel'ın*doğaüstü*; ve SyFy Kanalı'nın*Kanıt Olumlu*. Redfern, popüler haftalık radyo programının Raven Meindel ile birlikte ortak sunucusudur. *Tüm Alemleri Keşfetmek*. Aslen İngiltere'den olan Nick Redfern, karısı Dana ile Arlington, Texas'ta yaşıyor. Nickredfern.com adresindeki Web Sitesi aracılığıyla kendisiyle iletişime geçilebilir.

Scott Alan Robertskurucusu ve yayıncısıdır.*cesur dergi* (*www.intrepidmag.com*) ve yazarı ve illüstratörüdür.*Tam O'Hare'nin Rollicking Maceraları.*İncil kolejinde ve ilahiyat fakültesinde birkaç yıl geçirdikten sonra Roberts, sonraki 25 yılının büyük bölümünü reklam sanatı ve yaratıcı yönetmen olarak geçirdi ve aynı zamanda derginin baş editörüydü.*TAPS Paradergisi,* SyFy'nin resmi yayını*Hayalet Avcıları*. Roberts çok sayıda makale yazdı ve sayısız ulusal radyo programında yer aldı.*Kıyıdan Kıyıya AM*. Aynı zamanda tanınmış bir konuşmacıdır ve şu anda dergisi ve gelecekteki kitap projeleri üzerinde çalışmaktadır. Ailesiyle birlikte Batı Wisconsin'de, Minnesota'daki Minneapolis ve St. Paul İkiz Şehirlerinden çok uzakta yaşıyor.

pat chouinard Florida, Seminole'de doğdu ve büyüdü. 14 yaşında profesyonel bir yazar olmaya karar verdi. Bay Chouinard kendini arkeoloji, kayıp medeniyetler, antik sel mitleri, Atlantoloji, ekin çemberleri ve karşılaştırmalı dinler üzerine çalışmaya adadı. Yerel kamu televizyonunda yer aldı ve Archeology TV adlı ödüllü bir dizinin yapımcılığını ve sunuculuğunu yaptı. Graham Hancock, Michael Cremo, John Anthony West ve seçkin LDS arkeologlarıyla röportaj yaptı ve izleyiciyi Orta Doğu ve Batı Avrupa'dan Güney Amerika ve Amerika Birleşik Devletleri'ne kadar uzanan bir kasırga turuna çıkardı. Bu süre zarfında, düzenli olarak katkıda bulundu.*eski amerikan*dergi. Ardından Central Gulf Coast Arkeoloji Derneği'ne katıldı ve yönetim kurullarına medya uzmanı olarak katılması istendi. Daha sonra kendi dergisini çıkardı,*Yeni Arkeoloji İncelemesi*, PDF, Kindle, mobil ve baskı formatlarında yayınlanmaya devam ediyor. Şu anda iki kitap daha üzerinde çalışıyor,*Unutulmuş Dünyalar: Atlantis'ten Sibirya'nın X-Woman'ına ve Flores'in Hobbitlerine*ve *Atlantis'in Devleri: Düşmüş Irkın Mirası,*ikisi de Bear & Company tarafından yayınlanacak.

Paul Von Ward, MPA, MSc, disiplinlerarası bir kozmolog ve bağımsız bilim adamı, yazarıdır.*Hiç Yalnız Olmadık: Dünya Dışı Müdahalenin Tarihi*(2011);*Ruh Genomu: Bilim ve Reenkarnasyon*(2008);*Tanrılar, Genler ve Bilinç*(2004); ve*Solar Mirasımız: Kendi Kendine Öğrenen Bir Evrende Çok Boyutlu İnsanlar* (2001). 1995'ten beri Paul'ün çalışmaları, insan dışı zekanın kanıtlarına odaklandı. Araştırmaları, insan ve insan dışı bilinci (sinirbilim ve reenkarnasyon dahil), gelişmiş varlıkların (AB'ler) insan gelişimi üzerindeki etkisini, dini dünya görüşlerinin toplumsal çatışmalardaki rolünü ve sosyal kurumların, insan potansiyeli vizyonunu yansıtacak şekilde nasıl reforme edileceğini içerir. doğal maneviyatın gelişimi. AB müdahalesine karşı insan psikolojik tepkilerini inceler ve geleneksel bilgelik ve doğa bilimlerine dayalı olarak insanlığın doğal ruhsal yolunu yeniden kurmaya çalışır. Harvard Üniversitesi ve Florida Eyalet Üniversitesi'nden dereceler alan Paul, kilise papazı olarak hizmet etti; ABD deniz subayı (1962'den 1965'e kadar); Fransa, Martinik, Sierra Leone ve Dominik Cumhuriyeti'ne Amerikalı diplomat (1965 - 1980); ve ABD Dışişleri Bakanlığı'nda üst düzey pozisyonlarda. Kültürler arası vatandaş değişimi, profesyonel eğitim ve denizaşırı kalkınma sağlamak ve Sovyet ve Çin-Amerikan ortak girişimleri oluşturmak için Washington merkezli kar amacı gütmeyen Delphi International'ı (1980'den 1995'e kadar CEO'suydu) kurdu.

Paul'a şu adresten ulaşılabilir:*paul@vonward.com*, veya her iki Web Sitesi aracılığıyla:*www.vonward.com*ve*www.reincarnationexperiment.org*.

Steven SoraCW Post College'dan tarih derecesi ile mezun oldu. Kariyeri, bir New York firmasında değerli metal tüccarı olarak başladı, ancak tarihe olan ilgisini asla kaybetmedi. Columbus'tan önce transatlantik temasın ne kadar kapsamlı olduğunu keşfetmek için yola çıktı. Bu araştırma ilk kitabına yol açtı,*Tapınak Şövalyelerinin Kayıp Hazinesi*İskoçya'dan Nova Scotia'ya 1398 seferini belgeleyen . Bunu takip eden dört kitap (12 dilde yeniden basıldı) ve seyahat, fotoğrafçılık, yatırım ve kurgusal olmayan/gizem gibi çeşitli konularda 200'den fazla makale izledi. Ayrıca Jerry Bruckheimer filmi için DVD astar notlarında da yer aldı.*Ulusal hazine*. Birkaç radyo programında ve birkaç belgeselde, en son olarak History Channel'da yer aldı.*Amerika'da Kutsal Kase*.

O düzenli olarak katkıda bulunuyor*Yükselen Atlantis*dergi. Karısı Terry ve iki büyük köpeği Ulysses ve Jax ile birlikte Palmer, Pennsylvania'da yaşıyor.

William Bramleykitabıyla tanınan bir yazardır.*Cennet Tanrıları: İnsanlık Tarihine Yeni Bir Bakış*. Birincil ilgi alanı, bir lise sosyoloji dersi ile başlayan ve sosyoloji alanında lisans derecesini aldığı üniversite boyunca devam eden bir hayranlık olan sosyal dinamiklerdir. Bramley radyo ve televizyon programlarında da yer aldı, en son olarak History Channel'da.*Antik Uzaylılar*diziler. Artık bu konuda araştırma ve yazı yazmasa da, davet edildiğinde yorum yapmaya devam ediyor.

Thomas A. Brophy Colorado Üniversitesi'nden doktora derecesine sahiptir, NASA'nın gezegenler arası uzay aracı projeleri ile Boulder Atmosferik ve Uzay Fiziği Laboratuvarı'nda araştırma bilimcisiydi ve Tokyo Üniversitesi ve Japonya Uzay Programı ile Ulusal Bilim Vakfı değişim bilimcisiydi. Temel teoriye olan ilgi, evrenin hesaplanamaz ve ölçülemez yönlerini içeren, İntegral felsefesini ve kitabını öğreten daha geniş çalışmalara yol açtı.*Mekanizma Bir Tasavvuf Talep Eder*. Astrofizik dinamikleri olan bütünsel felsefe, tarih öncesi ve tarih öncesi Mısır'ın astroarkeolojisi üzerine çalışmalarına ve kitabına yol açtı.*Menşe Haritası* . Şimdi İntegral teorisi, fizik ve arkeo-astronomi dersleri veriyor ve bir danışmanlık işinin sahibi. Dahil olmak üzere önde gelen dergilerde hakemli bilimsel makaleler yayınladı.*İkarus*,*Akdeniz Arkeoloji ve Arkeometri Dergisi*,*IEEE Dergisi*, ve*Bilim*. Ayrıca Amerika Birleşik Devletleri, Avrupa ve Asya'daki sayısız bilimsel konferansta ve İntegral maneviyat toplantılarında özellikli bir sunucu olmuştur. O ortak yazarıdır*Black Genesis: Eski Mısır'ın Tarih Öncesi Kökenleri*.

14 Nisan 1935'te Zofingen, İsviçre'de doğdu.**Erich von Daniken** Fribourg'daki College St.-Michel'de eğitim gördü ve burada zaten eski kutsal yazıları inceledi. Beş yıldızlı bir İsviçre otelinin genel müdürü iken ilk kitabını yazdı:*Tanrıların Arabaları*, Amerika Birleşik Devletleri, Almanya ve daha sonra 38 diğer ülkede hemen en çok satan oldu. Kitaptan uyarlanan “In Search of Ancient Astronots” adlı televizyon özel programı sonucunda Amerika Birleşik Devletleri'nde anında ün kazandı. Kitapları 32 dile çevrildi ve satıldı.

Dünya çapında 63 milyon kopya. Daha yakın tarihli bir teklifte,*tanrıların alacakaranlığı: maya takvimi ve dünya dışı varlıkların dönüşü*Maya takvimini çevreleyen gizemleri, onun Antik Astronot Teorisi ile olan inanılmaz bağlantısını ve dünya dışı varlıkların Dünya'ya kehanet niteliğindeki dönüşleriyle ilgili heyecan verici bilgileri titizlikle araştırıyor. 2003 yılında İsviçre'nin Interlaken kentinde, paleo-SETI ve Antik Astronot Teorisi de dahil olmak üzere dünyanın çeşitli gizemleri üzerine yaptığı araştırmalarla ziyaretçileri büyüleyen "Dünyanın Gizemleri" tema parkını açtı.

Bugün Erich, eşi Elisabeth ile birlikte İsviçre'nin Beatenberg kasabasındaki küçük bir dağ köyünde yaşıyor. Dört dili akıcı bir şekilde konuşabilen Erich von Däniken, aynı zamanda hevesli bir araştırmacı ve tutkulu bir gezgindir ve ilgisini bu kadar çeken gizemleri daha fazla araştırmak için dünyanın en uzak noktalarına her yıl ortalama 100.000 mil yol kat eder.

